

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 8. září 2015 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Kantora a přísedících Jany Kantové a JUDr. Petra Kožmína *t a k t o* :

I.

Obžalování

1) N■■■■ L■■■■ S■■■■,

rozená R■■■■■, nar. ■■■■■ v ■■■■■, okres týž, trvale bytem ■■■■■■, ■■■■■, okres týž,

2) N■■■■ R■■■■■,

rozená P■■■■■, nar. ■■■■■ v ■■■■■■, okres týž, trvale bytem ■■■■■■, ■■■■■, okres týž,

3) J■■■ S■■■■■,

nar. ■■■■■ v ■■■■, okres ■■■■■, trvale bytem ■■■■■■, ■■■■■■,

u z n á v a j í s e v i n n ý m i, ž e

A)

obžalovaná N. R.

dne 3. 5. 2004 v [REDAKCE] při nástupu do zaměstnání u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [REDAKCE], [REDAKCE], IČ [REDAKCE] (dále jen ISS), s cílem se neoprávněně ke škodě ISS obohatit, vědomě předložila padělané vysvědčení Vysoké školy ekonomické v Praze datované dnem 26. 9. 2002 o absolvování státní zkoušky na této škole a padělané osvědčení Vysoké školy ekonomické v Praze datované dnem 26. 9. 2002 a deklarující, že splnila všechny podmínky stanovené § 21 zákona č. 172/1990 Sb. a je oprávněna užívat titul „inženýr“, ačkoliv studium na uvedené vysoké škole neabsolvovala a uvedený vysokoškolský titul nezískala, čímž před ISS nepravdivě předstírala, že má úplné vysokoškolské vzdělání, třebaže ve skutečnosti tomu tak až do 23. 9. 2009 nebylo a do 21. 6. 2006 měla pouze středoškolské a do 23. 9. 2009 bakalářské vzdělání, v důsledku popsaného jednání obžalované tak ISS vycházela z mylného předpokladu, že obžalovaná má úplné vysokoškolské vzdělání a za období od 3. 5. 2004 do konce srpna 2008 jí vyplácela plat vyšší, než na jaký se svým skutečně dosaženým vzděláním měla nárok, a současně ISS za ni v témže období odváděla České správě sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovně vyšší pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění, než jaké by odváděla v případě vyplacení platu odpovídajícího skutečnému vzdělání obžalované, čímž za uvedené období vznikla ISS celková škoda ve výši 56.542,- Kč a obžalovaná sebe obohatila o částku 41.884,- Kč,

B)

obžalovaná N. R.

v [REDAKCE] v období let 2006 až 2009 jako zaměstnanec Integrované střední školy v [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen ISS), která se na základě grantových smluv uzavřených s Centrem vysokého školství/Národní agenturou Leonardo da Vinci a Domem zahraničních služeb Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy/Národní agenturou pro evropské vzdělávací programy, podílela na realizaci projektů mobilit v rámci grantového programu Leonardo da Vinci, plně financovaného formou účelových dotací Evropskou unií z jejího souhrnného rozpočtu, přičemž ISS v rámci těchto projektů mobilit zajišťovala pro účastníky z řad svých studentů odborné stáže v Brémách ve Spolkové republice Německo, a současně jako osoba pověřená v rámci ISS vedením uvedených projektů, si záměrně neoprávněně přisvojovala a pro svou potřebu užívala finanční prostředky, které byly určeny na zdárný průběh těchto projektů a kterými pro tento účel disponovala, a takové své jednání zakrývala níže specifikovanými fiktivními účetními a dalšími doklady, které zakládala do dokumentace projektů, a takto

a)

v projektu mobilit 2006 na základě grantové smlouvy ze dne 11. 8. 2006 č. [REDAKCE], v jehož rámci ISS realizovala odbornou stáž v Brémách ve Spolkové republice Německo,

poté, co vybrala ve dnech dne 22. 8. 2006, 25. 8. 2006 a 6. 4. 2007 (doplatek) z eurového účtu ISS [REDAKCE] č. [REDAKCE], vedeného u Komerční banky, a. s., na němž se nacházely

finanční prostředky představující dotace na daný projekt, celkovou částku ve výši 21.500,- EUR určenou na financování projektu, oprávněně vynaložila na realizaci projektu v souladu s jeho účelem a grantovou smlouvou částku maximálně 16.370,16 EUR (z toho 3.850,- EUR na zajištění stravy pro maximálně 11 účastníků stáže, 3.491,70 EUR na jízdné účastníků stáže, 6.760,- EUR na pobyt účastníků stáže, 1.734,- EUR jako odměnu sobě, 16,- EUR na hovorné, 178,95 EUR na půjčovné a 339,51 EUR na pojistné za účastníky stáže) a zbývající částku ve výši nejméně 5.129,84 EUR si ponechala pro svou potřebu,

přičemž takové své jednání zakrývala následujícími fiktivními účetními doklady a listinami, které sama vyhotovila či jinak opatřila a následně vložila do dokumentace projektu:

- fiktivními zprávami účastníků stáže, z nichž každý měl při odjezdu na stáž obdržet částku ve výši 350,- EUR, vyhotovenými jménem studentů ISS - V [redacted] K [redacted] (nyní K [redacted]), nar. [redacted], R [redacted] Š [redacted], nar. [redacted], G [redacted] V [redacted], nar. [redacted], T [redacted] B [redacted], nar. [redacted], D [redacted] D [redacted], nar. [redacted], I [redacted] D [redacted], nar. [redacted], L [redacted] G [redacted], nar. [redacted], M [redacted] H [redacted], nar. [redacted], M [redacted] H [redacted], nar. [redacted], R [redacted] H [redacted], nar. [redacted], V [redacted] H [redacted], nar. [redacted], M [redacted] K [redacted], nar. [redacted], N [redacted] V [redacted], nar. [redacted], a H [redacted] Ch [redacted], nar. [redacted], ačkoliv jmenovaní se stáže neúčastnili a stáž za ně neabsolvovaly jejich jménem ani jiné osoby,

- falešnou fakturou č. 98/2006 datovanou dnem 1. 8. 2006 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem podnikatele P [redacted] Š [redacted] – [redacted] [redacted], [redacted] ul., Gymnázium [redacted], IČ: [redacted], na částku 31.325,- Kč za literaturu a přípravný kurz, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu výdajovému pokladnímu dokladu (dále jen VPD) č. 21/2006 ze dne 1. 8. 2006 na částku ve výši 31.325,- Kč, tedy 1.052,94 EUR, přičemž P [redacted] Š [redacted] uvedenou fakturu nevystavil a danou částku nepřevzal,

- vyplněným tiskopisem pojistné smlouvy Generali Pojišťovny, a. s., s evidenčním číslem 9564052148, podle něhož na pojistném za účastníky stáže v počtu 26 osob uhradila pojistné ve výši 30.914,-Kč, tedy 1.040,- EUR, ačkoliv pojišťovací makléř jmenovaný ve smlouvě tuto smlouvu nevypsal, nepodepsal a pojistné neinkasoval a rovněž Generali Pojišťovna, a. s., uvedenou pojistnou smlouvu ani úhradu pojistného neeviduje,

- falešnou fakturou datovanou dnem 22. 9. 2006 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, SRN, na částku 1.700,- EUR za tutoring, mentoring, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 10 ze dne 22. 9. 2007 na částku 1.700,- EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 22. 9. 2006 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, SRN, na částku 7.322,80 EUR za ubytování, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 11 ze dne 22. 9. 2007 na částku 7.322,80 EUR,

a tímto svým jednáním obžalovaná ve vztahu k finančním prostředkům Evropské unie způsobila škodu ve výši 5.129,84 EUR, tedy ve výši 143.148,- Kč,

b)

v projektu mobilit 2008 na základě grantové smlouvy ze dne 26. 6. 2008 č.

██████████, v jehož rámci ISS realizovala odbornou stáž v Brémách ve Spolkové republice Německo,

poté, co z eurového účtu ISS ██████ č. ██████, vedeného u Komerční banky, a. s., na němž se nacházely finanční prostředky představující dotace na daný projekt, dne 16. 7. 2008 osobně vybrala částku ve výši 37.900,- EUR a dne 11. 3. 2009 převzala od ██████ ISS Ing. V█████ B█████, jež provedla výběr z uvedeného účtu, další částku ve výši 9.400,-EUR jako doplatek, tedy celkem obdržela částku 47.300,-EUR určenou na financování projektu, oprávněně vynaložila na realizaci projektu v souladu s jeho účelem a grantovou smlouvou částku maximálně 24.959,69 EUR (z toho 8.400,- EUR na zajištění stravy pro maximálně 21 osob účastnících se stáže, 2.730,-EUR na jízdné účastníků stáže, 12.500,- EUR na pobyt účastníků stáže a 1.329,69 EUR na pojistné za účastníky stáže) a zbývající částku ve výši nejméně 22.340,31 EUR si ponechala pro svou potřebu,

přičemž takové své jednání zakrývala následujícími fiktivními účetními doklady a listinami, které sama vyhotovila či jinak opatřila a následně vložila do dokumentace projektu:

- falešnou fakturou č. 2009103 datovanou dnem 3. 7. 2008 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem podnikatele P█████ Š█████ – ██████ ██████, ██████ ul., Gymnázium ██████, IČ: ██████, na částku 20.900,- Kč za dodání knih, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 1/2008 ze dne 3. 7. 2008 na částku ve výši 20.900,- Kč, tedy 900,37 EUR, přičemž P█████ Š█████ uvedenou fakturu nevystavil a danou částku nepřevzal,

- vyplněným tiskopisem pojistné smlouvy Generali Pojišťovny, a. s., s evidenčním číslem 9564226230, podle níž na pojistném za účastníky stáže uhradila pojistné ve výši 33.852,-Kč, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 04/2008 ze dne 5. 7. 2008 na částku 33.852,- Kč, tedy 1.458,38 EUR, ačkoliv pojišťovací makléř jmenovaný ve smlouvě tuto smlouvu nevypsal, nepodepsal a pojistné neinkasoval a rovněž Generali Pojišťovna, a. s., uvedenou pojistnou smlouvu ani úhradu pojistného neeviduje,

- falešnou fakturou datovanou dnem 3. 7. 2008 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, SRN, na částku 1.190,- EUR za lektorství přípravného kurzu, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 03/2008 ze dne 4. 7. 2008 na částku 1.190,- EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 17. 7. 2008 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, SRN, na částku 8.400,- EUR za stravné pro účastníky, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 08/2008 ze dne 17. 7. 2008 na částku 8.400,- EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 12. 9. 2008 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, na částku 31.770,- EUR za pobytové náklady, a k němu se vztahujícím rovněž fiktivním VPD č. 09/2008 ze dne 12. 9. 2008 na částku 31.770,- EUR, přičemž z této částky do projektu zaúčtovala částku 30.296,98 EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 12. 9. 2008 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, na částku 3.800,- EUR za tutoring, mentoring, a k němu se vztahujícím rovněž fiktivním VPD

č. 10/2008 ze dne 12. 9. 2008 na částku 3.800,- EUR, přičemž z této částky do projektu zaúčtovala částku 2.613,64 EUR,

a tímto svým jednáním obžalovaná ve vztahu k finančním prostředkům Evropské unie způsobila škodu ve výši 22.340,31 EUR, tedy ve výši 518.742,- Kč,

c)

v projektu mobilit 2009 na základě grantové smlouvy ze dne 23. 6. 2009 č. [REDAKCE], v jehož rámci ISS realizovala odbornou stáž v Brémách ve Spolkové republice Německo,

poté, co z eurového účtu ISS [REDAKCE] č. [REDAKCE], vedeného u Komerční banky, a. s., na němž se nacházely finanční prostředky představující dotace na daný projekt, dne 1. 7. 2009 osobně vybrala částku ve výši 38.500,- EUR určenou na financování projektu, oprávněně vynaložila na realizaci projektu v souladu s jeho účelem a grantovou smlouvou částku maximálně 21.959,27 EUR (z toho 10.200,- EUR na zajištění stravy pro maximálně 17 osob účastnících se stáže, 2.600,- EUR na jízdné účastníků stáže, 8.000,- EUR na pobyt účastníků stáže a 1.159,27 EUR na pojistné za účastníky stáže) a zbývající částku ve výši nejméně 16.540,73 EUR si ponechala pro svou potřebu,

přičemž takové své jednání zakrývala následujícími fiktivními účetními doklady a listinami, které sama vyhotovila či jinak opatřila a následně vložila do dokumentace projektu:

- fiktivními zprávami účastníků stáže, z nichž každý měl při odjezdu na stáž obdržet částku ve výši 600,- EUR, vyhotovenými jménem studentů ISS – M [REDAKCE] A [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE] L [REDAKCE] G [REDAKCE], nar. [REDAKCE], A [REDAKCE] G [REDAKCE], nar. [REDAKCE], M [REDAKCE] H [REDAKCE], nar. [REDAKCE], J [REDAKCE] H [REDAKCE], nar. [REDAKCE], B [REDAKCE] P [REDAKCE], nar. [REDAKCE], T [REDAKCE] R [REDAKCE], nar. [REDAKCE], N [REDAKCE] R [REDAKCE], nar. [REDAKCE], K [REDAKCE] S [REDAKCE], nar. [REDAKCE], I [REDAKCE] S [REDAKCE], nar. [REDAKCE], M [REDAKCE] S [REDAKCE], nar. [REDAKCE], L [REDAKCE] V [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a J [REDAKCE] I [REDAKCE], nar. [REDAKCE], ačkoliv jmenovaní se stáže neúčastnili a minimálně za čtyři z nich stáž neabsolvovaly jejich jménem ani jiné osoby,

- falešnou fakturou č. 2009118 datovanou dnem 22. 6. 2009 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem podnikatele P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] ul., Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 43.968,- Kč za dodání slovníků, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 1/2009 ze dne 22. 6. 2009 na částku ve výši 43.968,- Kč, tedy 1.711,29 EUR, přičemž P [REDAKCE] Š [REDAKCE] uvedenou fakturu nevystavil a danou částku nepřevzal,

- vyplněným tiskopisem pojistné smlouvy Generali Pojišťovny, a. s., s evidenčním číslem 9564177248, podle níž na pojistném za účastníky stáže uhradila pojistné ve výši 39.732,- Kč, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 3/2009 ze dne 30. 6. 2009 na částku 39.732,- Kč, tedy 1.555,98 EUR, ačkoliv pojišťovací makléř jmenovaný ve smlouvě tuto smlouvu nevypsal, nepodepsal a pojistné neinkasoval a rovněž Generali Pojišťovna, a. s., uvedenou pojistnou smlouvu ani úhradu pojistného neeviduje,

- falešnou fakturou datovanou dnem 4. 7. 2009 a vystavenou pro ISS jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, na částku 759,- EUR za lektorství přípravného kurzu, a k němu se vztahujícím rovněž

fiktivním VPD č. 2/2009 na částku 759,- EUR ze dne 4. 7. 2009, přičemž z této částky do projektu zaúčtovala částku 758,71 EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 30. 6. 2009 a vystavenou pro ISŠ jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, na částku 12.600,- EUR za stravné pro účastníky, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 4/2009 ze dne 30. 6. 2009 na částku 12.600,- EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 24. 9. 2009 a vystavenou pro ISŠ jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, na částku 32.256,- EUR za pobytové náklady, a k němu se vztahujícím rovněž fiktivním VPD č. 5/2009 ze dne 24. 9. 2009 na částku 32.256,- EUR, přičemž z této částky do projektu zaúčtovala částku 26.121,02 EUR,

- falešnou fakturou datovanou dnem 24. 9. 2009 a vystavenou pro ISŠ jako odběratele jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, na částku 2.850,- EUR za tutoring, mentoring, kterou zaúčtovala proti rovněž fiktivnímu VPD č. 6/2009 ze dne 24. 9. 2009 na částku 2.850,- EUR,

a tímto svým jednáním obžalovaná ve vztahu k finančním prostředkům Evropské unie způsobila škodu ve výši nejméně 16.540,73 EUR, tedy ve výši 426.337,- Kč,

C)

obžalovaná N. R.

v [REDAKCE] v období let 2006 až 2008 jako zaměstnanec Integrované střední školy v [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen ISŠ), která se na základě smluv o dílo a jejich dodatků uzavřených s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech a rozhodnutí České republiky – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, podílela na realizaci

- projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, registrační číslo [REDAKCE] v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

- projektu s názvem Houslařská škola, registrační číslo [REDAKCE] v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Houslařská škola), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

a současně jako osoba pověřená v rámci ISŠ vedením uvedených grantových projektů, záměrně neoprávněně odčerpávala a pro svou potřebu užívala finanční prostředky, které byly určeny na financování řádné realizace těchto grantových projektů, přičemž tak činila částečně tím, že si neoprávněně přisvojovala finanční hotovost, která jí byla v souvislosti s grantovými projekty svěřována, přičemž takové své jednání zakrývala falešnými účetními doklady či účelovou úpravou skutečných účetních dokladů, a částečně tím, že vedení ISŠ předkládala k bezhotovostnímu proplacení falešné faktury vystavené pro ISŠ jako odběratele, podle nichž

měly být v rámci daných grantových projektů dodány a uhrazeny služby a zboží, ačkoliv ve skutečnosti proplacením těchto faktur došlo k úhradě soukromých nákladů obžalované, a takto

v letech 2006 a 2008 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. dne 14. 8. 2006 z pokladny projektu vyplatila v hotovosti částku 59.750,- Kč P [REDAKCE] H [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jako úhradu faktury č. 200600082 vystavené pro ISŠ jako odběratele P [REDAKCE] H [REDAKCE] na tutéž částku za rekvalifikační kurz, k čemuž vyhotovila výdajový pokladní doklad (dále jen VPD) datovaný dnem 14. 8. 2006 a znějící na částku 59.750,- Kč, jehož kopii P [REDAKCE] H [REDAKCE] předala, následně ovšem tento VPD upravila tak, že před částku 59.750,- Kč připsala číslici 1 a částku 159.750,- Kč zde vypsala slovy, tedy VPD upravila na celkovou částku 159.750,- Kč a z pokladny projektu si neoprávněně vzala či nechala vyplatit částku ve výši 100.000,- Kč, kterou užila na vlastní potřebu, uvedený upravený VPD poté předala k zaúčtování spoluobžalované N [REDAKCE] I [REDAKCE] S [REDAKCE], která jej proti nově vystavenému VDP č. 440072 na částku 159.750,- Kč ze dne 14. 8. 2006 zaúčtovala do projektu,

2. dne 18. 4. 2008 předložila ISŠ k bezhotovostnímu proplacení falešnou fakturu č. 069, kterou si opatřila nezjištěným způsobem a která byla vystavena pro ISŠ jako odběratele jménem Ústavu práva a právní vědy, o. p. s. se sídlem Štěpánská 49, 110 00 Praha 1, IČ 27200248, na částku 48.000,- Kč za poplatky za právní poradenství a kontrolu smluv pro projekt Najdi si práci v KV, tuto fakturu pak ISŠ, jež předpokládala, že dochází k platbě za plnění specifikované ve faktuře, uhradila v plné výši dne 18. 4. 2008 bankovním převodem z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., č. [REDAKCE] vedený u Československé obchodní banky, a. s., ačkoliv Ústav práva a právní vědy o. p. s., fakturu takového obsahu nevystavil a plnění v ní popisované neposkytl, přičemž jejím proplacením ve skutečnosti došlo bez vědomí ISŠ k úhradě nákladů jednoho semestru studia obžalované u Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., kde byla přihlášena ke studiu profesního vzdělávacího programu Master of Business Administration (MBA),

3. dne 18. 4. 2008 předložila ISŠ k bezhotovostnímu proplacení falešnou fakturu č. 070, kterou si opatřila nezjištěným způsobem a která byla vystavena pro ISŠ jako odběratele jménem Ústavu práva a právní vědy, o. p. s. se sídlem Štěpánská 49, 110 00 Praha 1, IČ 27200248, na částku 9.120,- Kč za poplatky za právní poradenství a kontrolu smluv pro projekt Najdi si práci v KV, tuto fakturu pak ISŠ, jež předpokládala, že dochází k platbě za plnění specifikované ve faktuře, uhradila v plné výši dne 18. 4. 2008 bankovním převodem z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., č. [REDAKCE] vedený u Československé obchodní banky, a. s., ačkoliv Ústav práva a právní vědy, o. p. s., fakturu takového obsahu nevystavil a plnění v ní popisované neposkytl, přičemž jejím proplacením ve skutečnosti došlo bez vědomí ISŠ k úhradě nákladů za DPH přičtené k poplatku za jeden semestr studia obžalované u Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., kde byla přihlášena ke studiu profesního vzdělávacího programu Master of Business Administration (MBA),

v roce 2007 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Houslařská škola

4. v době mezi 7. 5. 2007 a 30. 5. 2007 předložila spoluobžalované N [REDAKCE] I [REDAKCE] S [REDAKCE] k hotovostnímu proplacení falešnou fakturu č. 2007/103, kterou si opatřila nezjištěným způsobem a která byla vystavena pro ISŠ jako odběratele jménem společnosti Centrum cizích

jazyků a dalšího vzdělávání, s. r. o. se sídlem Náměstí V. Řezáče 5/136, 360 01 Karlovy Vary, IČO: 26402645, na částku 43.610,- Kč za odborné překlady odborných učebních textů a korektury překladů rodilým mluvčím z ČEJ do NEJ a ANJ, přičemž společnost Centrum cizích jazyků a dalšího vzdělávání, s. r. o., označenou fakturu nikdy nevystavila, spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ pak k této faktuře dne 30. 5. 2007 vystavila VPD č. V 450005 na částku 43.610,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny a předala jí obžalované, která ji použila pro svou potřebu,

5. dne 3. 8. 2007 předložila ISS k bezhotovostnímu proplacení falešnou fakturu č. 030, kterou si opatřila nezjištěným způsobem a která byla vystavena pro ISS jako odběratele jménem Ústavu práva a právní vědy, o. p. s. se sídlem Štěpánská 49, 110 00 Praha 1, IČ 27200248, na částku 48.000,- Kč za poplatky s použitím částí děl Dějiny středověké hudby (autor P. Celý), Technologie stavby středověkých strunných nástrojů (autor P. Celý), tuto fakturu pak ISS, jež předpokládala, že dochází k platbě za plnění specifikované ve faktuře, uhradila v plné výši dne 3. 8. 2007 bankovním převodem z účtu ISS ■■■■ na účet Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., č. ■■■■ vedený u Československé obchodní banky, a. s., ačkoliv Ústav práva a právní vědy o. p. s., fakturu takového obsahu nevystavil a plnění v ní popisované neposkytl, přičemž jejím proplacením ve skutečnosti došlo bez vědomí ISS k úhradě nákladů jednoho semestru studia obžalované u Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., kde byla přihlášena ke studiu profesního vzdělávacího programu Master of Business Administration (MBA),

přičemž shora popsáním jednáním tak obžalovaná způsobila celkovou škodu ve výši 248.730,-Kč, z toho ve výši 62.182,50 Kč ve vztahu k rozpočtu České republiky a ve výši 186.547,50 Kč ve vztahu k rozpočtu Evropského sociálního fondu,

D)

obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■

v ■■■■ v období let 2006 až 2009 jako zaměstnanec Integrované střední školy v ■■■■, ■■■■ (dále jen ISS), která se na základě smluv o dílo a jejich dodatků uzavřených s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech a rozhodnutí České republiky – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, podílela na realizaci

- projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, registrační číslo ■■■■ v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

- projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji – etapa 2, registrační číslo ■■■■ v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Návrat do práce v Karlovarském kraji), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

- projektu s názvem Houslařská škola, registrační číslo ■■■■ v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Houslařská škola), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského

sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

a současně jako [REDAKCE] uvedených grantových projektů v rámci ISS, si záměrně neoprávněně přisvojovala a pro svou potřebu užívala finanční prostředky, které byly určeny na financování řádné realizace těchto grantových projektů a které jí za tímto účelem byly v hotovosti svěřovány, přičemž takové své jednání zakrývala jednak falešnými účetními doklady v podobě fiktivních cestovních příkazů, vyúčtování pracovních cest, faktur a výdajových pokladních dokladů (dále jen VPD), které buď sama vyhotovovala anebo je opatřovala blíže nezjištěným způsobem a následně zakládala do účetnictví projektů, dále předstíraným proplácením dosud neuhrazených skutečných faktur vystavených pro ISS jako odběratele v rámci jednotlivých grantových projektů anebo předstíraným opakovaným proplácením již jednou uhrazených skutečných faktur vystavených pro ISS jako odběratele v rámci jednotlivých grantových projektů, a takto

v letech 2006, 2007 a 2008 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji ve vztahu k I [REDAKCE] P [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a V [REDAKCE] G [REDAKCE], nar. [REDAKCE], kteří jako zaměstnanci ISS byli činní v daném projektu,

1. dne 10. 6. 2006 vyhotovila na jméno I [REDAKCE] P [REDAKCE] vyúčtování cesty č. 2 a k němu se vztahující výdajový pokladní doklad č. V 440022 na částku 12.249,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I [REDAKCE] P [REDAKCE] služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

2. dne 25. 7. 2006 vyhotovila na jméno I [REDAKCE] P [REDAKCE] vyúčtování cesty č. 6 a k němu se vztahující VPD č. V 440039 na částku 4.485,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I [REDAKCE] P [REDAKCE] služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

3. dne 12. 9. 2006 vyhotovila na jméno I [REDAKCE] P [REDAKCE] vyúčtování cesty č. 9 a k němu se vztahující VPD č. V 440085 na částku 9.681,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I [REDAKCE] P [REDAKCE] služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

4. dne 12. 9. 2006 vyhotovila na jméno I [REDAKCE] P [REDAKCE] vyúčtování cesty č. 15 a k němu se vztahující VPD č. V 440091 na částku 10.609,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I [REDAKCE] P [REDAKCE] služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

5. dne 2. 11. 2006 vyhotovila na jméno I [REDAKCE] P [REDAKCE] vyúčtování cesty č. 18 a k němu se vztahující VPD č. V 440131 na částku 11.242,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I [REDAKCE] P [REDAKCE] služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

6. dne 16. 11. 2006 vyhotovila na jméno I [REDAKCE] P [REDAKCE] vyúčtování cesty č. 22 a k němu se

vztahující VPD č. V 440140 na částku 8.584,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

7. dne 22. 11. 2006 vyhotovila na jméno I. P. vyúčtování cesty č. 26 a k němu se vztahující VPD č. V 440146 na částku 15.058,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

8. dne 27. 11. 2006 vyhotovila na jméno I. P. vyúčtování cesty č. 29 a k němu se vztahující VPD č. V 440150 na částku 5.654,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

9. dne 11. 12. 2006 vyhotovila na jméno I. P. vyúčtování cesty č. 32 a k němu se vztahující VPD č. V 440163 na částku 7.077,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

10. dne 30. 12. 2006 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 39 a k nim se vztahující VPD č. V 440179 na částku 5.320,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

11. dne 30. 1. 2007 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 1/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440013 na částku 12.141,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

12. dne 28. 2. 2007 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 7/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440034 na částku 9.997,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

13. dne 29. 3. 2007 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 12/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440048 na částku 11.930,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

14. dne 30. 4. 2007 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 15/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440066 na částku 9.915,- Kč, tuto částku

zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

15. dne 2. 11. 2007 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 17/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440105 na částku 8.027,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

16. dne 2. 11. 2007 vyhotovila na jméno I. P. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 18/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440106 na částku 7.123,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když I. P. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvovala a danou částku neobdržela,

17. dne 26. 4. 2008 vyhotovila na jméno V. G. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 27 a k nim se vztahující VPD č. V 440186 na částku 1.228,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když V. G. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvoval a danou částku neobdržel,

18. dne 30. 5. 2008 vyhotovila na jméno V. G. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 37/2007 a k nim se vztahující VPD č. V 440218 na částku 1.556,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když V. G. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvoval a danou částku neobdržel,

19. dne 2. 6. 2008 vyhotovila na jméno V. G. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. NAJ 7/2008 a k nim se vztahující VPD č. V 440229 na částku 2.036,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když V. G. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvoval a danou částku neobdržel,

20. dne 2. 6. 2008 vyhotovila na jméno V. G. cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. NAJ 8/2008 a k nim se vztahující VPD č. V 440230 na částku 675,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když V. G. služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvoval a danou částku neobdržel,

v letech 2006, 2007, 2008 a 2009 v v rámci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

21. poté, co v nezjištěný den v období mezi počátkem března a počátkem června 2006 vyhotovila smlouvu o nájmu dopravního prostředku datovanou dnem 1. 3. 2006, podle níž měl P. K., nar. , bytem , do uvedeného projektu pronajmout osobní motorové vozidlo zn. Ford Escort 1,6 Gall1H, RZ , rok výroby 1995, ačkoliv P. K. takovou smlouvu o nájmu dopravního prostředku ve skutečnosti neuzavřel, její existence si ani nebyl vědom a vozidlo do projektu nepronajal, a ve

vztahu k takto vyhotovené fiktivní smlouvě pak obžalovaná

- dne 2. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440004 na částku 6.000,- Kč deklarující její vyplacení P[red] K[on] jako nájemné za shora specifikované motorové vozidlo, přestože ve skutečnosti k takovému vyplacení dané částky ani zčásti nedošlo, uvedenou částku zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

- dne 6. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440015 na částku 6.000,- Kč deklarující její vyplacení P[red] K[on] jako nájemné za shora specifikované motorové vozidlo, přestože ve skutečnosti k takovému vyplacení dané částky ani zčásti nedošlo, uvedenou částku zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

- dne 14. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440026 na částku 6.000,- Kč deklarující její vyplacení P[red] K[on] jako nájemné za shora specifikované motorové vozidlo, přestože ve skutečnosti k takovému vyplacení dané částky ani zčásti nedošlo, uvedenou částku zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

- dne 26. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440044 na částku 6.000,- Kč deklarující její vyplacení P[red] K[on] jako nájemné za shora specifikované motorové vozidlo, přestože ve skutečnosti k takovému vyplacení dané částky ani zčásti nedošlo, uvedenou částku zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

22. dne 16. 9. 2006 vystavila na jméno R[ed] N[on] VPD č. V 440097 na částku 6.597,- Kč, přičemž jako účel jejího vyplacení uvedla „propagace projektu“, ačkoliv finanční prostředky v uvedené výši ve skutečnosti vzala z pokladny, zčásti jimi proplatila vlastní brýlové čočky zakoupené dne 6. 9. 2006 v prodejně JULIOPTIKA, Březinova 467/10, 35002 Cheb, v hodnotě 4.890,- Kč a zbývající část si ponechala pro svou potřebu, přičemž uvedenou částku spolu s doklady zaúčtovala v pokladní knize projektu,

23. dne 28. 2. 2007 vystavila VPD č. V 440035 na částku 33.856,-Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2007/116 vystavené pro ISŠ jako odběratele jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 33.856,- Kč za pronájem svářečky do projektu Najdi si práci v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

24. dne 26. 3. 2007 vystavila VPD č. V 440045 na částku 39.000,-Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2007/186 vystavené pro ISŠ jako odběratele jménem společnosti Interact, a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 39.000,- Kč za pronájem extruderu do projektu Najdi si práci v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

25. dne 26. 3. 2007 vystavila VPD č. V 440046 na částku 18.920,- Kč deklarující hotovostní

úhradu falešné faktury č. 2007/189 vystavené pro ISŠ jako odběratele jménem společnosti Interact, a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 18.920,- Kč za pronájem vysokotlaké zkoušečky svarů do projektu Najdi si práci v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

26. dne 19. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440121 na částku 36.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 006/2007 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem M [REDAKCE] K [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 36.000,- Kč za provedení výcviku 6 osob na řidičské oprávnění skupiny „B“, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž M [REDAKCE] K [REDAKCE] za tuto fakturu do 22. 4. 2010 úhradu neobdržel, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

27. dne 22. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440123 na částku 6.208,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 070064 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem V [REDAKCE] Š [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 6.208,- Kč za dodání tonerů k tiskárnám zn. HP, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla již dne 30. 7. 2007 proplacena prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet V [REDAKCE] Š [REDAKCE] vedený u Raiffeisenbank im Stiftland, číslo [REDAKCE], uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

28. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440126 na částku 438.190,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 0600001155 vystavené pro ISŠ jako odběratele společností T.A.D. Praha, s. r. o. se sídlem Křivánský 12, 642 00 Brno, IČ: 25579533, na částku 438.190,- Kč za dodání diagnostických přístrojů a příslušenství, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla již dne 20. 7. 2006 proplacena prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet společnosti T.A.D. Praha, s. r. o., vedený u Volksbank CZ, a. s., číslo [REDAKCE], uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

29. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440127 na částku 20.700,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 7111 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem J [REDAKCE] P [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 20.700,- Kč za výcvik řidičů, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena až dne 13. 11. 2009 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet J [REDAKCE] P [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u GE Money Bank, a. s., uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

30. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440128 na částku 19.999,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 5448 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem P [REDAKCE] T [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 19.999,- Kč za natočení a vysílání reklamního šotu, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena již dne 28. 5. 2007 prostřednictvím

bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet P [REDAKCE] T [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u Komerční banky, a. s., uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

31. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440131 na částku 3.300,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 18/2007 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE] ul., Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 3.300,- Kč za dodání knih Passwort Deutsch, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena již dne 6. 6. 2007 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet P [REDAKCE] Š [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u ČSOB, a. s., uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

32. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440133 na částku 37.926,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 24/2007 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem J [REDAKCE] P [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 37.926,- Kč za dodání a montáž označení pracovišť, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena již dne 18. 5. 2007 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet J [REDAKCE] P [REDAKCE] č. [REDAKCE] u Raiffeisenbank im Stiftland, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

33. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440134 na částku 15.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 116/1604/07 vystavené pro ISŠ jako odběratele společností UNO PRAHA, s. r. o. se sídlem V Holešovických 593/1A, 182 00 Praha 8, IČ: 60462515, na částku 15.000,- Kč za nákup DHM 3.3, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž daná faktura nebyla společností UNO PRAHA, s. r. o. ke dni 20. 7. 2010 stále ještě uhrazena, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

34. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440137 na částku 9.401,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 138/2007 vystavené pro ISŠ jako odběratele podnikatelem P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE] ul., Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 9.401,- Kč za dodání knih, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla po odečtení dobropisu č. 4/2007 proplacena již dne 15. 5. 2007 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet P [REDAKCE] Š [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u ČSOB, a. s., uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

35. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440140 na částku 50.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 117/1604/07 vystavené pro ISŠ jako odběratele společností UNO PRAHA, s. r. o. se sídlem V Holešovických 593/1A, 182 00 Praha 8, IČ: 60462515, na částku 50.000,- Kč za náklady SW3.7, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž daná faktura nebyla společností UNO PRAHA, s. r. o., ke dni 20. 7. 2010 stále ještě uhrazena, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

36. dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440130 na částku 98.096,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. P230710270014 vystavené pro ISS jako odběratele jménem společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. se sídlem Na Příkopě 18, 111 21 Praha 1, IČ 45245681, na částku 98.096,- Kč, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

37. dne 10. 12. 2007 vystavila VPD č. V 440143 na částku 14.621,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 12/2007 vystavené pro ISS jako odběratele podnikatelem P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE] ul, Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 14.621,- Kč za dodání knih, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena již dne 8. 6. 2007 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISS [REDAKCE] na účet P [REDAKCE] Š [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u ČSOB, a. s., uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

38. dne 10. 12. 2007 vystavila VPD č. V 440145 na částku 8.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 119/1604/07 vystavené pro ISS jako odběratele společností UNO PRAHA, s. r. o. se sídlem V Holešovických 593/1A, 182 00 Praha 8, IČ: 60462515, na částku 8.000,- Kč za nástavbu pro ATB, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž daná faktura nebyla společnosti UNO PRAHA, s. r. o., ke dni 20. 7. 2010 stále ještě uhrazena, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

39. dne 22. 12. 2007 vystavila VPD č. V 440160 na částku 23.771,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 119/2007 vystavené pro ISS jako odběratele podnikatelem P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE], [REDAKCE] ul, Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], na částku 23.771,- Kč za dodání knih, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena až dne 19. 5. 2008 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISS [REDAKCE] na účet P [REDAKCE] Š [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u ČSOB, a. s., uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

40. dne 2. 6. 2008 vystavila VPD č. V 440220 na částku 28.360,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2007/269 vystavené pro ISS jako odběratele jménem společnosti Interact, a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 28.360,- Kč za pronájem vysokotlaké zkoušečky svarů do projektu Najdi si práci v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

41. dne 17. 12. 2009 vystavila VPD č. V 440271 na částku 22.500,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 064 vystavené pro ISS jako odběratele jménem Ústavu práva a právní vědy, o. p. s. se sídlem Štěpánská 49, 110 00 Praha 1, IČ 27200248, na částku 22.500,- Kč za poplatky spojené s lektorskou činností provedenou v rek. kurzu Manager projektů atd. ... dle sazebníku do projektu Rekvalifikační kurzy, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu Ústav práva a právní vědy, o. p. s., nikdy nevystavil, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní

knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

v roce 2007 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Houslařská škola

42. dne 29. 10. 2007 vystavila VPD č. V 450033 na částku 4.112,50 Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 10703202 vystavené pro ISŠ jako odběratele společností unipap plus, s. r. o. se sídlem Komenského 7, 350 02 Cheb, IČ: 26373947, na částku 4.112,50 Kč za dodání kancelářských potřeb, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena až dne 28. 11. 2007 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet společnosti unipap plus, s. r. o., vedený u ČSOB a. s., číslo [REDAKCE], uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

43. dne 29. 10. 2007 vystavila VPD č. V 450035 na částku 6.040,- Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 2703002065 vystavené pro ISŠ jako odběratele společností PrintSmart, s. r. o. se sídlem Studentská 78, 360 07 Karlovy Vary, IČ: 26389568, na částku 6.040,- Kč za dodání tonerů do laserových tiskáren HP, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena až dne 8. 2. 2008 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet společnosti PrintSmart, s. r. o., č. [REDAKCE] vedený u eBank, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

44. dne 30. 10. 2007 vystavila VPD č. V 450037 na částku 49.470,50 Kč deklarující hotovostní úhradu faktury č. 10703026 vystavené pro ISŠ jako odběratele společností unipap plus, s. r. o. se sídlem Komenského 7, 350 02 Cheb, IČ: 26373947, na částku 49.470,50 Kč za dodání kancelářských potřeb, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž uvedená faktura byla proplacena již dne 27. 8. 2007 prostřednictvím bezhotovostního platebního styku z účtu ISŠ [REDAKCE] na účet společnosti unipap plus, s. r. o., vedený u ČSOB a.s., číslo [REDAKCE], uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

45. dne 30. 10. 2007 vystavila VPD č. V 450038 na částku 58.387,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2007173 vystavené na ISŠ jako odběratele jménem společnosti eurolingua.cz, se sídlem Varšavská 13, 360 01 Karlovy Vary, IČO:61777021, na částku 58.387,- Kč a znějící na překlady textů ANJ a NEJ a korektura cizojazyčného odborného textu, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost eurolingua.cz nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

v roce 2008 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Návrát do práce v Karlovarském kraji

46. dne 2. 6. 2008 vyhotovila na jméno V [REDAKCE] G [REDAKCE] cestovní příkaz a vyúčtování pracovní cesty č. 6/2008 a k nim se vztahující VPD č. V 460038 na částku 1.464,--Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize projektu jako cestovní výdaje, vzala ji z pokladny a použila pro svou potřebu, když V [REDAKCE] G [REDAKCE] služební cesty popsané v uvedeném vyúčtování cesty neabsolvoval a danou částku neobdržel,

47. dne 10. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460066 na částku 58.789,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. P41081025617 vystavené pro ISS jako odběratele jménem společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. se sídlem Na Příkopě 18, 111 21 Praha 1, IČ. 45245681, na částku 58.789,- Kč za učebnice pro autoškoly pravidla silničního provozu + CD vyd. 2008 do projektu Návrat do práce v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

48. dne 10. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460067 na částku 39.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2008/141 vystavené pro ISS jménem společnosti Interact, a.s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 39.000,- Kč za pronájem extruderu pro realizovaný Svářečský kurz v projektu Návrat do práce v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

49. dne 20. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460072 na částku 11.662,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 14/2008 vystavené pro ISS jako odběratele jménem podnikatelky P████ J████, ██████████, IČO: ██████████, na částku 11.662,- Kč a znějící na dekorace zaměstnání mých rodičů v projektu Návrat do práce v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu P████ J████ nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

50. dne 25. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460074 na částku 186.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2008156 vystavené pro ISS jako odběratele jménem společnosti eurolingua.cz, se sídlem Varšavská 13, 360 01 Karlovy Vary, IČO:61777021, na částku 186.000,- Kč a znějící na výuku REK kurzu v projektu Návrat do práce v KV kraji 2, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost eurolingua.cz nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

51. dne 26. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460075 na částku 115.710,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 352008 vystavené pro ISS jako odběratele jménem podnikatelky P████ J████, ██████████, IČO: ██████████, na částku 115.700,- Kč a znějící na výuku REK v projektu Návrat do práce v KV kraji 2, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu P████ J████ nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

52. dne 28. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460077 na částku 138.860,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2008141 vystavené pro ISS jako odběratele jménem společnosti eurolingua.cz, se sídlem Varšavská 13, 360 01 Karlovy Vary, IČO:61777021, na částku 138.860,- Kč a znějící na výuku REK kurzu v projektu Návrat do práce v KV kraji 2, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou

fakturu společnost eurolingua.cz nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

53. dne 19. 9. 2008 vystavila VPD č. V 460085 na částku 33.140,50 Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 70235 vystavené pro ISŠ jako odběratele jménem podnikatele V [REDAKCE] Š [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], na částku 33.140,50 Kč a znějící na doména, vytvoření webových stránek atd., ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu V [REDAKCE] Š [REDAKCE] nikdy nevystavil, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

54. dne 29. 9. 2008 vystavila VPD č. V 460086 na částku 61.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2008/214 vystavené pro ISŠ jako odběratele jménem společnosti Interact, a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 61.000,- Kč za pronájem extruderu pro realizovaný Svářečský kurz v projektu Návrat do práce v KV kraji 2, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

55. dne 29. 9. 2008 vystavila VPD č. V 460088 na částku 38.000,- Kč deklarující hotovostní úhradu falešné faktury č. 2008/201 vystavené pro ISŠ jako odběratele jménem společnosti Interact, a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na částku 38.000,- Kč za pronájem svářečky na tupo pro realizovaný Svářečský kurz v projektu Návrat do práce v KV kraji, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo, přičemž označenou fakturu společnost Interact, a. s., nikdy nevystavila, uvedenou částku obžalovaná zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, vzala z pokladny projektu a ponechala si ji pro svou potřebu,

přičemž shora popsáním jednáním tak obžalovaná způsobila celkovou škodu ve výši 1,910.667,- Kč, z toho ve výši 477.667,- Kč ve vztahu k rozpočtu České republiky a ve výši 1,433.000,- Kč ve vztahu k rozpočtu Evropského sociálního fondu,

E)

obžalované N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] a N [REDAKCE] R [REDAKCE]

v [REDAKCE] v období let 2007 a 2008 jako zaměstnanci Integrované střední školy v [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen ISŠ), která se na základě smluv o dílo a jejich dodatků uzavřených s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech a rozhodnutí České republiky – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, podílela na realizaci

- projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, registrační číslo [REDAKCE] v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

- projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji – etapa 2, registrační číslo [REDAKCE] v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Návrat do práce v Karlovarském kraji), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

- projektu s názvem Houslařská škola, registrační číslo [REDAKCE] v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Houslařská škola), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

a současně obžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] jako [REDAKCE] uvedených grantových projektů v rámci ISS a obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] jako osoba pověřená v rámci ISS vedením těchto grantových projektů, si po předchozí vzájemné dohodě záměrně společně neoprávněně přisvojovaly a pro svou potřebu užívaly finanční prostředky, které byly určeny na financování řádné realizace těchto grantových projektů a kterými za tímto účelem disponovaly, a to tím způsobem, že obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] vždy opatřila falešnou fakturu vystavenou pro ISS jako odběratele jménem společnosti Winfield College – Czech, s. r. o. se sídlem K Nemocnici 2375/2, 350 02 Cheb, kterou předala obžalované N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE], jež k ní vystavila výdajový pokladní doklad (dále jen VPD) deklarující hotovostní úhradu takové faktury, ačkoliv k takto deklarované hotovostní úhradě ve skutečnosti ani zčásti nedošlo a označená společnost příslušnou fakturu nevystavila, výdaj odpovídající částce uvedené ve falešné faktuře i fiktivním výdajovém pokladním dokladu obžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] zároveň zaúčtovala v pokladní knize projektu, finanční hotovost v této částce pak obě obžalované vzaly z pokladny projektu a ponechaly si ji pro svou potřebu, právě popsaným způsobem si přitom obžalované neoprávněně přisvojili následující finanční hotovost:

v roce 2007 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. dne 30. 3. 2007 částku 32.000,- Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 513007 a fiktivní VPD č. V 440049,

2. dne 12. 11. 2007 částku 90.000,- Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 172006 a fiktivní VPD č. V 440120,

3. dne 30. 11. 2007 částku 90.000,- Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 162006 a fiktivní VPD č. V 440129,

v roce 2007 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Houslařská škola

4. dne 30. 5. 2007 částku 25.970,- Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 212007 a fiktivní VPD č. V 450006,

5. dne 30. 5. 2007 částku 30.380,- Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 492007 a fiktivní VPD č. V 450007,

6. dne 30. 5. 2007 částku 11.760,- Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 292007 a fiktivní VPD č. V 450008,

v roce 2008 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji

7. dne 12. 7. 2008 částku 22.934,30 Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 19/2008 a fiktivní VPD č. V 460068,

8. dne 14. 7. 2008 částku 22.934,30Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 20/2008 a fiktivní VPD č. V 460069,

9. dne 16. 7. 2008 částku 22.934,30 Kč, k níž se vztahuje falešná faktura č. 21/2008 a fiktivní VPD č. V 460070,

přičemž shora popsáním jednáním obě obžalované způsobily celkovou škodu ve výši 348.912,- Kč, z toho ve výši 87.228,- Kč ve vztahu k rozpočtu České republiky a ve výši 261.684,- Kč ve vztahu k rozpočtu Evropského sociálního fondu,

F)

obžalovaní N■■■■ R■■■■ a J■■ S■■■■

v období let 2006 a 2007 v ■■■■■, případně na jiných místech České republiky, v souvislosti se skutečností, že Integrovaná střední škola v ■■■■■, ■■■■■ (dále jen ISS), u níž byla obžalovaná N■■■■ R■■■■ zaměstnána, se na základě smluv o dílo a jejich dodatků uzavřených s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech a dohody o poskytnutí příspěvku uzavřené s Karlovarským krajem podílela na realizaci

- projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, registrační číslo ■■■■■ v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

- projektu s názvem Svářečská škola, registrační číslo ■■■■■ v operačním programu Rozvoj lidských zdrojů (dále jen grantový projekt Svářečská škola), který byl financován formou účelových dotací zčásti (ze 75 procent) Evropskou unií z Evropského sociálního fondu a zčásti (z 25 procent) Českou republikou,

oba obžalovaní po vzájemné předchozí dohodě, s cílem neoprávněně se obohatit ke škodě finančních prostředků, jimiž ISS v rámci uvedených grantových projektů disponovala, opakovaně bez souhlasu a vědomí ISS vystupovali před společností T.A.D. Praha, s. r. o. se sídlem Křiváanky 12, 642 00 Brno, IČ 25579533 (dále jen společnost T.A.D.), jako zástupci ISS a jejím jménem u společnosti T.A.D. objednávali diagnostické přístroje a jejich příslušenství, o něž ve skutečnosti měli zájem sami a chtěli je bez úhrady z vlastních prostředků získat do své dispozice, přičemž faktury vystavované společností T.A.D. předkládala obžalovaná N■■■■ R■■■■ ekonomickému oddělení ISS, které na základě informací od této obžalované předpokládalo, že přístroje a jejich příslušenství popisované v daných fakturách byly objednány ze strany ISS v rámci shora uvedených grantových projektů, třebaže tomu tak ve skutečnosti nebylo, neboť ISS dané přístroje a jejich příslušenství nikdy neobjednala a k jejich koupi nepřistoupila ani se k ní nerozhodla, v důsledku čehož ISS z finančních prostředků určených na realizaci daných grantových projektů hradila bezhotovostním platebním stykem faktury vystavené společností T.A.D. na

její účet č. [REDAKCE] vedený u Volksbank-cz, a. s., ačkoliv takovýmto způsobem uhrazené přístroje a jejich příslušenství nezískala do své dispozice ISS, nýbrž obžalovaní, kteří je pak užívali pro svou potřebu, a takto konkrétně

v roce 2006 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Svářečská škola

1. dne 23. 5. 2006 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0600001153 částku 158.000,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 22. 5. 2006,

v letech 2006 a 2007 v [REDAKCE] v rámci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

2. dne 20. 7. 2006 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0600001155 částku 438.190,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 22. 5. 2006,

3. dne 17. 10. 2006 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0600002295 částku 59.597,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 4. 10. 2006,

4. dne 20. 12. 2006 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0600002948 částku 53.688,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 11. 12. 2006,

5. dne 12. 1. 2007 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0700000061 částku 47.243,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 9. 1. 2007,

6. dne 16. 2. 2007 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0700000131 částku 46.291,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 16. 1. 2007,

7. dne 22. 10. 2007 ISS uhradila na výše uvedený účet společnosti T. A. D. na základě její faktury č. 0700000192 částku 46.886,- Kč za přístroje a jejich příslušenství specifikované v označené faktuře a dodané dne 23. 1. 2007,

přičemž shora popsaným jednáním oba obžalovaní způsobili celkovou škodu ve výši 849.895,-Kč, z toho ve výši 212.474,- Kč ve vztahu k rozpočtu České republiky a ve výši 637.421,- Kč ve vztahu k rozpočtu Evropského sociálního fondu,

t e d y

obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE]

ad A)

ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoliv malou,

ad B), C), E), F)

neoprávněně použila finanční prostředky, které tvořily výdaje souhrnného rozpočtu Evropských společenství i rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími, a takovým činem způsobila značnou škodu,

ad C), E), F)

bez souhlasu oprávněné osoby použila dotaci na jiný než určený účel a způsobila takovým činem škodu nikoliv malou,

obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■**ad D), E)**

- jednak neoprávněně použila finanční prostředky, které tvořily výdaje rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími, a takovým činem způsobila značnou škodu,

- jednak bez souhlasu oprávněné osoby použila dotaci na jiný než určený účel a způsobila takovým činem značnou škodu,

obžalovaný J■■ S■■■■**ad F)**

bez souhlasu oprávněné osoby použil dotaci na jiný než určený účel a způsobil takovým činem značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaná N■■■■ R■■■■**ad A)**

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. (dále jen trestní zákon),

ad B), C), E), F)

pokračující trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona,

ad C), E), F)

pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona,

obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■**ad D), E)**

- jednak pokračující trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona,

- jednak pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona,

obžalovaný J. S.

ad F)

pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2008,

a odsuzují se

obžalovaná N. R.

podle § 129a odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona k úhrnnému **nepodmíněnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se pro výkon uvedeného trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 53 odst. 1 trestního zákona se obžalované dále ukládá **peněžitý trest** ve výměře **350.000,- Kč**.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) měsíců**.

obžalovaná N. L. S.

podle § 129a odst. 4 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona k úhrnnému **nepodmíněnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) roků a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se pro výkon uvedeného trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 53 odst. 1 trestního zákona se obžalované dále ukládá **peněžitý trest** ve výměře **350.000,- Kč**.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) měsíců**.

obžalovaný J. S.

podle § 250b odst. 4 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon tohoto trestu odnětí

svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 59 odst. 2 věty za středníkem trestního zákona se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení **uhradil podle svých sil škodu**, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 53 odst. 1 trestního zákona se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest** ve výměře **150.000,- Kč**.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná **N████ R████** *povinna* zaplatit jako **náhradu škody**:

- Integrované střední škole v █████, █████, IČ █████, jednak částku 148.152,- Kč, jednak částku 44.010,88 EUR,
- České republice – Ministerstvu financí ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1, částku 117.840,- Kč,
- České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, částku 39.280,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná **N████ L████ S████** *povinna* zaplatit jako **náhradu škody**:

- Integrované střední škole v █████, █████, IČ █████, částku 118.010,- Kč,
- České republice – Ministerstvu financí ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1, částku 1,344.493,- Kč,
- České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, částku 448.164,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalované **N████ R████ a N████ L████ S████** *povinny* společně a nerozdílně zaplatit jako **náhradu škody**:

- Integrované střední škole v █████, █████, IČ █████, částku 68.110,- Kč,
- České republice – Ministerstvu financí ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1, částku 210.601,50 Kč,

- České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, částku 70.200,50 Kč,

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní **N** ■■■■ **R** ■■■■ a **J** ■■■■ **S** ■■■■ *povinni* společně a nerozdílně zaplatit jako **náhradu škody**:

- České republice – Ministerstvu financí ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1, částku 637.421,- Kč,
- České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, částku 212.474,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Integrovaná střední škola v ■■■■, ■■■■, IČ ■■■■, Česká republika – Ministerstvo financí ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1, a Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, **odkazují se zbytkem svých nároků** na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Obžalovaná

N ■■■■ **I** ■■■■ **S** ■■■■,

rozená **R** ■■■■, nar. ■■■■ v ■■■■, okres týž, trvale bytem ■■■■, ■■■■, okres týž,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

z p r o š t ů j e

obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 18. 7. 2014 sp. zn. 1KZV 9/2013 pro jednání spočívající v tom, že

a)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v ■■■■ se sídlem ■■■■ (dále jen ISS ■■■■), která se účastnila jménem ISS ■■■■ realizace grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a které jí byly za tímto účelem svěřovány ■■■■ školy V ■■■■ B ■■■■, jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady či opakovaným fiktivním proplácením již uhrazených faktur, když

v roce 2006 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 3 znějícímu na jméno Mgr. P. ■■■■■ M. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 10. 6. 2006 VPD č. V 440023 na částku 2.790,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. ■■■■■ P. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

2. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 4 znějícímu na jméno T. ■■■■■ B. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 10. 6. 2006 VPD č. V 440024 na částku 4.151,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. ■■■■■ T. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

3. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 7 znějícímu na jméno T. ■■■■■ B. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 25. 7. 2006 VPD č. V 440040 na částku 4.777,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. ■■■■■ T. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala

4. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 8 znějícímu na jméno Mgr. P. ■■■■■ M. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 25. 7. 2006 VPD č. V 440041 na částku 2.506,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. ■■■■■ P. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

5. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 10 znějícímu na jméno T. ■■■■■ B. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 12. 9. 2006 VPD č. V 440086 na částku 7.684,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. ■■■■■ T. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

6. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 11 znějícímu na jméno Mgr. P. ■■■■■ M. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 12. 9. 2006 VPD č. V 440087 na částku 5.297,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. ■■■■■ P. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

7. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 12 znějícímu na jméno T. ■■■■■ B. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 12. 9. 2006 VPD č. V 440088 na částku 7.684,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. ■■■■■ T. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

8. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 13 znějícímu na jméno Mgr. P. ■■■■■ M. ■■■■■ z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ ■■■■■ vystavila dne 12. 9. 2006 VPD č. V 440089 na částku 5.935,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. ■■■■■ P. ■■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

9. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 16 znějícímu na jméno Mgr. P. M. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 2. 11. 2006 VPD č. V 440129 na částku 11.859,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. P. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

10. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 17 znějícímu na jméno T. B. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 2. 11. 2006 VPD č. V 440130 na částku 11.128,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. T. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

11. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 20 znějícímu na jméno T. B. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 16. 11. 2006 VPD č. V 440138 na částku 11.783,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. T. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

12. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 21 znějícímu na jméno Mgr. P. M. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 16. 11. 2006 VPD č. V 440139 na částku 5.657,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. P. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

13. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 24 znějícímu na jméno T. B. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 22. 11. 2006 VPD č. V 440144 na částku 11.765,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. T. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

14. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 25 znějícímu na jméno Mgr. P. M. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 22. 11. 2006 VPD č. V 440145 na částku 7.337,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. P. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

15. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 27 znějícímu na jméno T. B. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 27. 11. 2006 VPD č. V 440148 na částku 8.121,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B. T. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

16. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 28 znějícímu na jméno Mgr. P. M. z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ vystavila dne 27. 11. 2006 VPD č. V 440149 na částku 11.233,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M. P. takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

17. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 31 znějícímu na jméno Mgr. P. M.

z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 11. 12. 2006 VPD č. V 440161 na částku 13.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M [REDAKCE] P [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

18. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 30 znějícímu na jméno T [REDAKCE] B [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 11. 12. 2006 VPD č. V 440162 na částku 12.526,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B [REDAKCE] T [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

19. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 34 znějícímu na jméno T [REDAKCE] B [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 30. 12. 2006 VPD č. V 440177 na částku 10.099,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B [REDAKCE] T [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

20. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 35 znějícímu na jméno Mgr. P [REDAKCE] M [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci v Karlovarském kraji“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 30. 12. 2006 VPD č. V 440178 na částku 4.641,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M [REDAKCE] P [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

v roce 2007 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

21. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 2/2007 znějícímu na jméno B [REDAKCE] T [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 31. 1. 2007 VPD č. V 440014 na částku 8.929,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B [REDAKCE] T [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

22. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 3/2007 znějícímu na jméno Mgr. M [REDAKCE] P [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 31. 1. 2007 VPD č. V 440015 na částku 11.406,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M [REDAKCE] P [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

23. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 5/2007 znějícímu na jméno B [REDAKCE] T [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 28. 2. 2007 VPD č. V 440032 na částku 10.600,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B [REDAKCE] T [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

24. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 6/2007 znějícímu na jméno Mgr. M [REDAKCE] P [REDAKCE] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [REDAKCE] vystavila dne 28. 2. 2007 VPD č. V 440033 na částku 15.860,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M [REDAKCE] P [REDAKCE] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

25. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 9/2007 znějícímu na jméno Mgr. M [REDAKCE]

P[red] [red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 31. 3. 2007 VPD č. V 440052 na částku 12.680,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M[red] P[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

26. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 10/2007 znějícímu na jméno B[red] T[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 31. 3. 2007 VPD č. V 440053 na částku 11.560,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B[red] T[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

27. dne 31. 3. 2007 vystavila z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] VPD č. V 440054 s označením rekvalifikační kurz dle dokl. na částku 28.500,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, ačkoliv VPD nebyl podložen žádným dokladem, ani účtované služby nebyly poskytnuty,

28. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 13/2007 znějícímu na jméno B[red] T[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 16.4.2007 VPD č. V 440061 na částku 11.995,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B[red] T[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

29. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 14/2007 znějícímu na jméno Mgr. M[red] P[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 25. 4. 2007 VPD č. V 440064 na částku 12.939,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M[red] P[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

a tímto svým jednáním způsobila Evropské unii škodu 213.331,50 Kč a České republice škodu 71.110,50 Kč, tedy celkovou škodu 284.442,- Kč,

b)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [red] se sídlem [red] (dále jen ISŠ [red]), která se účastnila jménem ISŠ [red] realizace grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a které jí byly za tímto účelem svěřovány [red] školy V[red] B[red], jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady či opakovaným fiktivním proplácením již uhrazených faktur, když

v roce 2007 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 19/2007 znějícímu na jméno B[red] T[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 2. 11. 2007 VPD č. V 440107 na částku 9.486,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B[red] T[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

2. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 21/2007 znějícímu na jméno Mgr. M[red]

P[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 2. 11. 2007 VPD č. V 440108 na částku 9.093,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M[red] P[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

3. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 22/2007 znějícímu na jméno Mgr. M[red] P[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 2. 11. 2007 VPD č. V 440109 na částku 5.912,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M[red] P[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

4. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 20/2007 znějícímu na jméno B[red] T[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 2. 11. 2007 VPD č. V 440111 na částku 7.414,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B[red] T[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

a tímto svým jednáním způsobila Evropské unii škodu 23.928,75 Kč a České republice škodu 7.976,25 Kč, tedy celkovou škodu 31.905,- Kč,

c)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [red] se sídlem [red] (dále jen ISŠ [red]), která se účastnila jménem ISŠ [red] realizace grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji, Návrat do práce v Karlovarském kraji, financovaných zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení těchto projektů a které jí byly za tímto účelem svěřovány [red] školy V[red] B[red], jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady či opakovaným fiktivním proplácením již uhrazených faktur, když

v roce 2008 – projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 28 znějícímu na jméno J[red] M[red] K[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440184 na částku 2.680,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J[red] M[red] K[red] takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

2. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 29 znějícímu na jméno J[red] M[red] K[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila 26. 4. 2008 VPD č. V 440185 na částku 2.680,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J[red] M[red] K[red] takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

3. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 30/2007 znějícímu na jméno M[red] M[red] z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ [red] vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440187 na částku 3.370,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M[red] M[red] takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

4. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 25 znějícímu na jméno B█████ T█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440189 na částku 4.992,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B█████ T█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
5. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 26 znějícímu na jméno Mgr. M█████ P█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440190 na částku 6.047,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M█████ P█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
6. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 31/2007 znějícímu na jméno M█████ M█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440191 na částku 2.696,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M█████ M█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
7. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 34/2007 znějícímu na jméno B█████ T█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440192 na částku 7.782,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B█████ T█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
8. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 33/2007 znějícímu na jméno Mgr. M█████ P█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440193 na částku 7.679,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M█████ P█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
9. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 32/2007 znějícímu na jméno J█████ M█████ K█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 26. 4. 2008 VPD č. V 440194 na částku 4.329,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J█████ M█████ K█████ takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,
10. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 35/2007 znějícímu na jméno B█████ T█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 13. 5. 2008 VPD č. V 440201 na částku 9.486,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B█████ T█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
11. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 43/2007 znějícímu na jméno Mgr. M█████ P█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 13. 5. 2008 VPD č. V 440202 na částku 11.406,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M█████ P█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,
12. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 40/2007 znějícímu na jméno M█████ M█████ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ██████ vystavila dne 13. 5. 2008 VPD č. V 440203 na částku 3.370,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M█████ M█████ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

13. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 36/2007 znějícímu na jméno B■■■■ T■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 20. 5. 2008 VPD č. V 440207 na částku 10.600,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B■■■■ T■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

14. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 44/2007 znějícímu na jméno Mgr. M■■■■ P■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 20. 5. 2008 VPD č. V 440208 na částku 9.093,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M■■■■ P■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

15. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 41/2007 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 20. 5. 2008 VPD č. V 440209 na částku 2.696,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

16. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 38/2007 znějícímu na jméno J■■ M■■■■ K■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 20. 5. 2008 VPD č. V 440210 na částku 2.680,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J■■ M■■■■ K■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

17. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 38/2007 znějícímu na jméno J■■ M■■■■ K■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 30. 5. 2008 VPD č. V 440216 na částku 5.912,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J■■ M■■■■ K■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

18. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 42/2007 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 30. 5. 2008 VPD č. V 440217 na částku 2.696,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

19. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. NAJ 1/2008 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 440223 na částku 7.320,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

20. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. NAJ 2/2008 znějícímu na jméno B■■■■ T■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 440224 na částku 19.297,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B■■■■ T■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

21. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. NAJ 3/2008 znějícímu na jméno Mgr. M■■■■ P■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 440225 na částku 10.744,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji

na jiný účel, neboť Mgr. M■■■■ P■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

22. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. NAI 4/2008 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 440226 na částku 6.732,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

23. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. NAI 5/2008 znějícímu na jméno B■■■■ T■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 440227 na částku 11.388,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B■■■■ T■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

24. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. NAI 6/2008 znějícímu na jméno Mgr. M■■■■ P■■■■ z projektu „Najdi si práci...“ ISŠ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 440228 na částku 10.896,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M■■■■ P■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

v roce 2008 z projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji

25. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 2/2008 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ■■■■ vystavila dne 14. 5. 2008 VPD č. V 460025 na částku 9.640,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

26. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 3/2008 znějícímu na jméno B■■■■ T■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ■■■■ vystavila dne 14. 5. 2008 VPD č. V 460026 na částku 11.058,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B■■■■ T■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

27. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 1/2008 znějícímu na jméno J■■ M■■■■ K■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ■■■■ vystavila dne 14. 5. 2008 VPD č. V 460027 na částku 8.220,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J■■ M■■■■ K■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

28. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 4/2008 znějícímu na jméno Mgr. M■■■■ P■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ■■■■ vystavila dne 15. 5. 2008 VPD č. V 460030 na částku 9.926,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M■■■■ P■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

29. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 7/2008 znějícímu na jméno J■■ M■■■■ K■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 460039 na částku 8.402,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J■■ M■■■■ K■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

30. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 8/2008 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 460040 na částku 8.052,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

31. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 9/2008 znějícímu na jméno B■■■■ T■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 460041 na částku 15.130,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B■■■■ T■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

32. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 10/2008 znějícímu na jméno Mgr. M■■■■ P■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 2. 6. 2008 VPD č. V 460042 na částku 14.020,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M■■■■ P■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

33. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 12/2008 znějícímu na jméno J■■ M■■■■ K■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 10. 6. 2008 VPD č. V 460053 na částku 9.504,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť J■■ M■■■■ K■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovil, ani peníze nepřevzal,

34. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 13/2008 znějícímu na jméno M■■■■ M■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 10. 6. 2008 VPD č. V 460054 na částku 8.560,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť M■■■■ M■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

35. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 14/2008 znějícímu na jméno B■■■■ T■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 10. 6. 2008 VPD č. V 460055 na částku 15.240,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť B■■■■ T■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

36. proti vyhotovenému cestovnímu příkazu č. 15/2008 znějícímu na jméno Mgr. M■■■■ P■■■■ z projektu „Návrat – etapa 2“ ISŠ ■■■■ vystavila dne 10. 6. 2008 VPD č. V 460056 na částku 14.545,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť Mgr. M■■■■ P■■■■ takový cestovní příkaz nevyhotovila, ani peníze nepřevzala,

a tímto svým jednáním způsobila Evropské unii škodu 224.151,- Kč a České republice škodu 74.717,- Kč, tedy celkovou škodu 298.868,-Kč,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

ad a), b), c)

dílčí útoky pokračujících trestných činů poškozování finančních zájmů Evropských

společenství podle § 129a odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona,

III.

Obžalovaná

N[REDACTED] R[REDACTED],

rozená P[REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], okres týž, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], okres týž,

s e z p r o š ť u j e

obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni ze dne 18. 7. 2014 sp. zn. 1KZV 9/2013, a to

jednak podle § 226 písm. b) trestního řádu

pro jednání spočívající v tom, že

a)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [REDACTED] se sídlem [REDACTED] (dále jen ISS [REDACTED]), která se účastnila jménem ISS [REDACTED] realizace grantového projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a které jí byly za tímto účelem svěřovány [REDACTED] školy V[REDACTED] B[REDACTED], jež pak užila k jiným než určeným účelům, když

v roce 2010 z projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji

v rámci projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji převzala osobně v hotovosti od [REDACTED] ISS [REDACTED] H[REDACTED] F[REDACTED] za účelem dotace pokladen středisek přímé podpory projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji celkovou částku ve výši 330.145,- Kč, a to dne 25. 1. 2010 proti VPD č. 430002 částku 100.000,- Kč, dne 2.3.2010 proti VPD č. 430 004 částku 150.000,- Kč a dne 11. 3. 2010 proti VPD 430 008 částku 80.145,- Kč, ačkoli v roce 2010 v době od 1. 1. 2010 do 12. 3. 2010, kdy byl obžalované N[REDACTED] R[REDACTED] ukončen její pracovní poměr u ISS [REDACTED], byla celková dotace pokladen středisek ve výši 109.663,- Kč, a zbylou částku ve výši 220.482,- Kč si ponechala pro svou vlastní potřebu,

a tímto svým jednáním způsobila Evropské unii škodu ve výši 165.362,- Kč a České republice škodu ve výši 55.120,- Kč, tedy celkovou škodu 220.482,- Kč,

b)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], která se účastnila realizace projektů ISS [REDAKCE] v rámci grantového programu Leonardo da Vinci, financovaného Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení těchto projektů a které jí byly za tímto účelem svěřeny, jež pak užila k jiným než určeným účelům, a toto své jednání zakrývala fiktivními účetními doklady a zprávami při vyúčtování výdajů projektů, když

v rámci projektu mobilit 2007 č. [REDAKCE] v programu Leonardo da Vinci s dobou trvání od 20. 7. 2007 do 30. 10. 2007 po výběrech ze dne 9. 8. 2007, který učinil [REDAKCE] Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] v částce 16.000,- EUR a tuto předal obviněné a 7.11.2008 – doplatek, který učinila [REDAKCE] školy Ing. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE] v částce 3.600,- EUR a tuto předala obviněné, z eurového účtu ISS [REDAKCE] č. [REDAKCE], vedeného u Komerční banky,a.s., obdržela částku ve výši celkem 19.600,- EUR na financování řádného chodu projektu a v souladu s programem Leonardo da Vinci vynaložila částku ve výši 300,- EUR na zajištění stravy pro jednoho účastníka stáže za studenty R. [REDAKCE] D. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], I. [REDAKCE] D. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], V. [REDAKCE] H. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], R. [REDAKCE] J. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], N. [REDAKCE] K. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], P. [REDAKCE] K. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], D. [REDAKCE] M. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], J. [REDAKCE] O. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], M. [REDAKCE] S. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], L. [REDAKCE] T. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], P. [REDAKCE] Z. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a částku ve výši 450,- EUR pro studenty V. [REDAKCE] D. [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a V. [REDAKCE] S. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], tedy celkem na stravu vynaložila částku 4.200,- EUR, dále v souladu s projektem vynaložila částku ve výši celkem 3809,78 EUR na jízdné účastníků, přijímací organizaci v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, SRN uhradila za pobytové náklady účastníků stáže částku 9.680,- EUR na realizaci projektu mobilit 2007, tedy vynaložila částku 17.689,78,- EUR a z celkové částky 19.600,- EUR, svěřené jí na realizaci tohoto projektu, si pro svou potřebu ponechala částku nejméně 1.910,22 EUR a toto své jednání zakrývala fiktivními účetními doklady a falešnými zprávami tím, že si vyhotovila či si opatřila

- fiktivní zprávu smyšleného účastníka – studentky ISS [REDAKCE] A. [REDAKCE] B. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], která měla při odjezdu obdržet částku ve výši 300,- EUR na úhradu pobytových nákladů,

- VPD č. 12 2007 ze dne 27. 7. 2007 jako odměnu lektora ve výši 10.000,- Kč na jméno Ing. P. [REDAKCE] R. [REDAKCE], tento VPD pak podložila pracovním výkazem Ing. P. [REDAKCE] R. [REDAKCE] ze dne 27. 7. 2007 s podpisem P. [REDAKCE] R. [REDAKCE] a dohodou o provedení práce ze dne 16. 7. 2007, které do projektu zaúčtovala v částce 349,25 EUR, ačkoliv Ing. P. [REDAKCE] R. [REDAKCE] v roce 2007 se projektu mobilit vůbec nezúčastnil, žádnou hotovost ve výši 10.000,- Kč nepřevzal a doklad nepodepsal, stejně tak dohodu o provedení práce,

- falešnou fakturu č. 2007173, vystavenou jménem P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] – [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] ul., Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], ze dne 21. 7. 2007 na částku 24.370,- Kč, na ISS [REDAKCE] za dodání knih, kterou vložila do projektu mobilit 2007 a zaúčtovala proti VPD č. 02/2007 ze dne 21. 7. 2007 částku ve výši 24.370,- Kč, tedy 851,12 EUR, ačkoli P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] uvedenou fakturu nikdy nevystavil a peníze za ni nikdy nepřevzal,

- falešnou fakturu č. 2007/186, vystavenou jménem společnosti Interact, a. s., IČ: 25051245, se sídlem Vinohradská 164/2279, Praha 3 ze dne 27. 7. 2007 na částku 10.374,- Kč, na

odběratele ISŠ [REDAKCE] za pracovní oděvy, kterou vložila do projektu mobilit 2007 č. [REDAKCE], ačkoli společnost Interact a. s., s ISŠ [REDAKCE] nikdy nespolupracovala,

- falešnou fakturu ze dne 28. 9. 2007, vystavenou jménem přijímací organizace v SRN, Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstr. 5, 282111 Bremen, SRN, na odběratele ISŠ [REDAKCE] na částku 17.106,- EUR, fakturovanou za pobytové náklady, kterou vložila do projektu mobilit 2007 č. [REDAKCE] a proti vystavenému VPD č. 04/2007 ze dne 28. 9. 2007 následně zaúčtovala částku 17.106,- EUR,

a tímto svým jednáním způsobila obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] Evropské unii celkovou škodu ve výši 1.910,22 EUR, tedy 47.965,- Kč (1,- EUR = 25,11 Kč ke dni 7. 11. 2008),

jednak podle § 226 písm. c) trestního řádu

pro jednání spočívající v tom, že

c)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] (dále jen ISŠ [REDAKCE]), která se účastnila jménem ISŠ [REDAKCE] realizace grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, vědomě opatřovala falešné faktury spoluobžalované N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE], která pak si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a které jí byly za tímto účelem svěřovány [REDAKCE] školy V [REDAKCE] B [REDAKCE], jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady, zejména fakturami, které jí za tímto účelem vědomě opatřovala obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE], když

v roce 2006 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. na základě smyšlené Smlouvy o nájmu dopravního prostředku, kterou vyhotovila obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] ke dni 1. 3. 2006, ve které jménem P [REDAKCE] K [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], do projektu [REDAKCE] (Najdi si práci v KV) pronajala osobní motorové vozidlo zn. Ford Eskort 1,6 Gall1H, RZ [REDAKCE], rok výroby 1995, ačkoli P [REDAKCE] K [REDAKCE] nikdy žádnou smlouvu o nájmu dopravního prostředku neuzavřel a vozidlo do projektu nepronajal, spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] v projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

2. dne 2. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440004 na částku 6.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize a jménem P [REDAKCE] K [REDAKCE] vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť P [REDAKCE] K [REDAKCE] žádné finanční prostředky oproti podpisu na VPD 440004 nikdy nepřevzal,

3. dne 6. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440015 na částku 6.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize a jménem P [REDAKCE] K [REDAKCE] vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť P [REDAKCE] K [REDAKCE] žádné finanční prostředky oproti podpisu na VPD 440015 nikdy nepřevzal,

4. dne 14. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440026 na částku 6.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v

pokladní knize a jménem P ■■■ K ■■■ vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť P ■■■ K ■■■ žádné finanční prostředky oproti podpisu na VPD 440026 nikdy nepřevzal,

5. dne 26. 6. 2006 vystavila VPD č. V 440044 na částku 6.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize a jménem P ■■■ K ■■■ vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť P ■■■ K ■■■ žádné finanční prostředky oproti podpisu na VPD 440044 nikdy nepřevzal,

a tímto svým shora popsaným jednáním způsobila spoluobžalovaná N ■■■ L ■■■ S ■■■ Evropské unii škodu ve výši 18.000,- Kč a České republice škodu ve výši 6.000,- Kč, tedy celkovou škodu 24.000,- Kč,

d)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v ■■■ se sídlem ■■■ (dále jen ISŠ ■■■), která se účastnila jménem ISŠ ■■■ realizace grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, vědomě opatřovala falešné faktury spoluobžalované N ■■■ L ■■■ S ■■■, která si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a které jí byly za tímto účelem svěřovány ■■■ školy V ■■■ B ■■■, jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady, zejména fakturami, které jí za tímto účelem vědomě opatřovala obžalovaná N ■■■ R ■■■, když

v roce 2007 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. obžalovaná N ■■■ R ■■■ opatřila falešnou fakturu č. 2007/116 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3 na odběratele ISŠ ■■■ na částku 33.856,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem svářečky do projektu Najdi si práci v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce – spoluobžalované N ■■■ L ■■■ S ■■■ k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 28. 2. 2007 vystavila VPD č. V 440035 na částku 33.856,-Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ ■■■ nikdy nespolupracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

2. obžalovaná N ■■■ R ■■■ opatřila falešnou fakturu č. 2007/186 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3 na odběratele ISŠ ■■■ na částku 39.000,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem extruderu do projektu Najdi si práci v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce – spoluobžalované N ■■■ L ■■■ S ■■■ k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 26. 3. 2007 vystavila VPD č. V 440045 na částku 39.000,-Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ ■■■ nikdy nespolupracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

3. obžalovaná N ■■■ R ■■■ opatřila falešnou fakturu č. 2007/189 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3 na odběratele ISŠ ■■■ na částku 18.920,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem vysokotlaké zkoušečky svarů do projektu Najdi si práci v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu

následně předložila své matce - spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 26. 3. 2007 vystavila VPD č. V 440046 na částku 18.920,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ ■■■■ nikdy nespolupracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

a tímto svým jednáním způsobila obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ Evropské unii škodu ve výši 68.832,- Kč a České republice škodu ve výši 22.944,- Kč, tedy celkovou škodu ve výši 91.776,-Kč,

e)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v ■■■■ se sídlem ■■■■ (dále jen ISŠ ■■■■), která se účastnila jménem ISŠ ■■■■ realizace grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, vědomě opatřovala falešné faktury spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■, která si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a které jí byly za tímto účelem svěřovány ■■■■ školy V■■■■ B■■■■, jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady, zejména fakturami, které jí za tímto účelem vědomě opatřovala obžalovaná N■■■■ R■■■■, když

v roce 2007 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

obžalovaná N■■■■ R■■■■ opatřila falešnou fakturu č. P230710270014 vystavenou jménem společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. se sídlem Na Příkopě 18, 111 21 Praha 1, IČ 45245681, na odběratele ISŠ ■■■■ na částku 98.096,- Kč s formou úhrady hotově, za učebnice pro autoškoly pravidla silničního provozu + CD do projektu Najdi si práci v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce - spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 30. 11. 2007 vystavila VPD č. V 440130 na částku 98.096,- Kč na jméno Ing. H■■■■, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Verlag Dashöfer fakturu č. P230710270014 nikdy vůči ISŠ ■■■■ nevystavila, ani finanční prostředky dle VPD 440130 nikdy nepřevzala,

a tímto svým jednáním způsobila spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ Evropské unii škodu ve výši 73.572,- Kč a České republice škodu ve výši 24.524,- Kč, tedy celkovou škodu ve výši 98.096,-Kč,

f)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v ■■■■ se sídlem ■■■■ (dále jen ISŠ ■■■■), která se účastnila jménem ISŠ ■■■■ realizace grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji, financovaných zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, vědomě opatřovala falešné faktury spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■, která si v úmyslu obohatit se přisvojovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení těchto projektů a které jí byly za tímto účelem svěřovány ■■■■ školy V■■■■ B■■■■,

jež pak užila k jiným než určeným účelům a toto své jednání zakrývala falešnými účetními doklady, zejména fakturami, které jí za tímto účelem vědomě opatřovala obžalovaná N[REDACTED] R[REDACTED], když

v roce 2008 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. obžalovaná N[REDACTED] R[REDACTED] opatřila falešnou fakturu č. 2007/269 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3, na odběratele ISŠ [REDACTED] na částku 28.360,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem vysokotlaké zkoušečky svarů do projektu Najdi si práci v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce – spoluobžalované N[REDACTED] I[REDACTED] S[REDACTED] k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 2. 6. 2008 vystavila VPD č. V 440220 na částku 28.360,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ [REDACTED] nikdy nespolupracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

v roce 2008 z projektu Návrát do práce v Karlovarském kraji

2. obžalovaná N[REDACTED] R[REDACTED] opatřila falešnou fakturu č. P41081025617 vystavenou jménem společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o., se sídlem Na Příkopě 18, 111 21 Praha 1, IČ 45245681, na odběratele ISŠ [REDACTED] na částku 58.789,- Kč s formou úhrady hotově, za učebnice pro autoškoly pravidla silničního provozu + CD vyd. 2008 do projektu Návrát do práce v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce - spoluobžalované N[REDACTED] I[REDACTED] S[REDACTED] k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Návrát do práce v Karlovarském kraji a dne 10. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460066 na částku 58.789,-Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Verlag Dashöfer fakturu č. P41081025617 nikdy vůči ISŠ [REDACTED] nevystavila, ani finanční prostředky dle VPD 460066 nikdy nepřevzala,

3. obžalovaná N[REDACTED] R[REDACTED] opatřila falešnou fakturu č. 2008/141 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3 na odběratele ISŠ [REDACTED] na částku 39.000,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem extruderu pro realizovaný Svářečský kurz v projektu Návrát do práce v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce - spoluobžalované N[REDACTED] I[REDACTED] S[REDACTED] k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Návrát do práce v Karlovarském kraji a dne 10. 7. 2008 vystavila VPD č. V 460067 na částku 39.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ [REDACTED] nikdy nespolupracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

4. obžalovaná N[REDACTED] R[REDACTED] opatřila falešnou fakturu č. 2008/214 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3 na odběratele ISŠ [REDACTED] na částku 61.000,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem extruderu pro realizovaný Svářečský kurz v projektu Návrát do práce v KV kraji 2, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce - spoluobžalované N[REDACTED] I[REDACTED] S[REDACTED] k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Návrát do práce v Karlovarském kraji a dne 29. 9. 2008 vystavila VPD č. V 460086 na částku 61.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ [REDACTED] nikdy nespolupracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

5. obžalovaná N■■■■ R■■■■ opatřila falešnou fakturu č. 2008/201 vystavenou jménem společnosti Interact a. s. se sídlem Vinohradská 2279/164, 130 00 Praha 3 na odběratele ISŠ ■■■■ na částku 38.000,- Kč s formou úhrady hotově, za pronájem svářečky na tupo pro realizovaný Svářečský kurz v projektu Návrat do práce v KV kraji, kterou opatřila nejméně podpisem a tuto fakturu následně předložila své matce - spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ k proplacení, která fakturu zaúčtovala do projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji a dne 29. 9. 2008 vystavila VPD č. V 460088 na částku 38.000,- Kč, tuto částku zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a použila ji na jiný účel, neboť společnost Interact a. s., s ISŠ ■■■■ nikdy nespolutracovala, žádné finanční prostředky nepožadovala, ani nepřevzala,

a tímto svým shora popsaným jednáním způsobila spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ Evropské unii škodu ve výši 168.862,- Kč a České republice škodu ve výši 56.287,- Kč, tedy celkovou škodu ve výši 225.149,-Kč,

g)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v ■■■■ se sídlem ■■■■, která se účastnila realizace grantových projektů jménem ISŠ ■■■■ Najdi si práci v Karlovarském kraji a Houslařská škola financovaných zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, v úmyslu obohatit sebe nebo jiného, uváděla ISŠ ■■■■ a oprávněné osoby v omyl a inkasovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení těchto projektů a toto své jednání zakrývala předložením falešných účetních dokladů a zastíráním jejich skutečného původu či opakovaným fiktivním proplácením již uhrazených faktur, když

v roce 2007 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

1. předložila k proplacení fakturu č. P2307105319 vystavenou společností Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. se sídlem Na Příkopě 18, 111 21 Praha 1 IČ:45245681, na částku 3.646,- Kč na odběratele ISŠ ■■■■ za knihu Veřejné zakázky v praxi, kdy po jejím předložení obžalovanou N■■■■ R■■■■ zaúčtovala spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ tuto fakturu č. P2307105319 do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 21. 7. 2007 vystavila VPD č. V 440079 na částku 3.646,- Kč, kterou dále zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a peníze předala obžalované N■■■■ R■■■■, která tuto částku převzala, ačkoli uvedená faktura již byla uhrazena bezhotovostně dne 28. 6. 2007 bankovním převodem z účtu ISŠ ■■■■ na účet společnosti Verlag Dashöfer č. ■■■■ vedený u HVB Bank Czech Republic a.s. a společnost Verlag Dashöfer za tuto fakturu peníze v hotovosti nikdy nepřevzala a použila ji na jiný než určený účel,

v roce 2007 z projektu Houslařská škola

2. předložila k proplacení kopii falešné faktury č. 2007/204 vystavenou jménem společnosti Printservice Krásná, s. r. o. se sídlem Krásná 264, 351 22 Krásná u Aše, IČO: 64359182, na odběratele ISŠ ■■■■ na částku 100.000,- Kč, znějící na tisk a finální úprava učebnic 500 ks polygrafické práce, kterou spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ po jejím předložení obžalovanou N■■■■ R■■■■ zaúčtovala do projektu Houslařská škola a dne 30. 10. 2007 vystavila hromadný VPD č. V 450039 na částku 250.950,- Kč na jméno příjemce Ing. R■■■■ N., tuto částku zaúčtovala, vzala z pokladny a předala ji proti podpisu na VPD své dceři obžalované N■■■■ R■■■■, která si z ní ponechala částku ve výši 100.000,- Kč

odpovídající falešné faktuře č. 2007/204 a použila ji na jiný účel, neboť společnost Printservice Krásná, s. r. o., tuto fakturu nikdy nevystavila, faktura neodpovídá jejich fakturám, vzájemná spolupráce s ISŠ [REDAKCE] probíhala pouze bezhotovostním stykem, peníze v hotovosti nikdy nepřevzala a příjmový pokladní doklad č. P1 – 07-927 je smyšlený, jakož i jméno paní T [REDAKCE],

3. předložila k proplacení kopii falešné faktury č. 70235 vystavenou jménem V [REDAKCE] Š [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], IČO: [REDAKCE], na odběratele ISŠ [REDAKCE] na částku 33.140,50 Kč s formou úhrady hotově, za vytvoření domény, webových stránek, výrobu a úpravu elektronické učebnice, kterou spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] po jejím předložení obžalovanou N [REDAKCE] R [REDAKCE] zaúčtovala do projektu Houslařská škola a dne 30. 10. 2007 vystavila hromadný VPD č. V 450039 na částku 250.950,- Kč na jméno příjemce Ing. R [REDAKCE] N., tuto částku zaúčtovala, vzala z pokladny a předala ji proti podpisu na VPD své dceři obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE], která si z ní ponechala částku ve výši 33.140.50 Kč odpovídající falešné faktuře č. 70235 a použila ji na jiný účel, neboť V [REDAKCE] Š [REDAKCE] fakturu č. 70235 nikdy nevystavil a peníze za ni nikdy nepřevzal,

4. předložila k proplacení fakturu č. 70004 vystavenou [REDAKCE], Ing. Z [REDAKCE] V [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], ze dne 27. 10. 2007 na odběratele ISŠ [REDAKCE] na částku 47.124,- Kč s formou úhrady hotově, na nerealizovanou výrobu elektronické učebnice, kterou spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] po jejím předložení obžalovanou N [REDAKCE] R [REDAKCE] zaúčtovala do projektu Houslařská škola a dne 30. 10. 2007 vystavila hromadný VPD č. V 450039 na částku 250.950,50 Kč na jméno příjemce Ing. R [REDAKCE] N., tuto částku zaúčtovala, vzala z pokladny a předala ji proti podpisu na VPD své dceři obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE], která si z ní ponechala částku ve výši 47.124,- Kč odpovídající faktuře č. 70004 a použila ji na jiný účel, když Ing. Z [REDAKCE] V [REDAKCE] za [REDAKCE] tuto fakturu na žádost obžalované R [REDAKCE] vystavil předem, ale zboží již poté nedodal a peníze nikdy proti vystavenému falešnému příjmovému pokladnímu dokladu ze dne 30. 10. 2007 neobdržel,

5. předložila k proplacení fakturu č. 70005 vystavenou [REDAKCE], Ing. Z [REDAKCE] V [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], ze dne 27. 10. 2007 na odběratele ISŠ [REDAKCE] na částku 47.124,- Kč s formou úhrady hotově, na nerealizovanou výrobu elektronické učebnice, kterou spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] po jejím předložení obžalovanou N [REDAKCE] R [REDAKCE] zaúčtovala do projektu Houslařská škola a dne 30. 10. 2007 vystavila hromadný VPD č. V 450039 na částku 250.950,50 Kč na jméno příjemce Ing. R [REDAKCE] N., tuto částku zaúčtovala, vzala z pokladny a předala ji proti podpisu na VPD své dceři obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE], která si z ní ponechala částku ve výši 47.124,- Kč odpovídající faktuře č. 70005 a použila ji na jiný účel, když Ing. Z [REDAKCE] V [REDAKCE] za [REDAKCE] tuto fakturu na žádost obžalované R [REDAKCE] vystavil předem, ale zboží již poté nedodal a peníze nikdy proti vystavenému falešnému příjmovému pokladnímu dokladu ze dne 30. 10. 2007 neobdržel,

a tímto svým shora popsáním jednáním způsobila obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] Evropské unii škodu ve výši 173.275,50 Kč a České republice škodu ve výši 57.758,50 Kč, tedy celkovou škodu ve výši 231.034,-Kč,

h)

jako osoba zaměstnaná u příspěvkové organizace Integrovaná střední škola v [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], která se účastnila realizace grantového projektu Najdi si práci

v Karlovarském kraji financovaného zčásti Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, zčásti Českou republikou, v úmyslu obohatit sebe nebo jiného, uváděla ISS [REDAKCE] a oprávněné osoby v omyl a inkasovala finanční prostředky, které byly určeny na zdárné dokončení tohoto projektu a toto své jednání zakrývala předložením falešných účetních dokladů a zastíráním jejich skutečného původu či opakovaným fiktivním proplácením již uhrazených faktur, když

v roce 2007 z projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji

předložila k proplacení fakturu č. 30/2007 vystavenou P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE] [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] ul, Gymnázium [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] na částku 182.600,- Kč na odběratele ISS [REDAKCE] za dodání knih, kterou spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] po jejím předložení obžalovanou N [REDAKCE] R [REDAKCE] po odečtení dobropisu č. D-2/2007 na částku 16.890,- Kč zaúčtovala do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji a dne 26. 4. 2008 vystavila VPD č. V 440183 na částku 165.710,- Kč, kterou dále ve výši 165.700,- Kč zaúčtovala v pokladní knize, vzala z pokladny a předala ji své dceři obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE], která si tuto částku ponechala a použila ji na jiný než učený účel, neboť P [REDAKCE] Š [REDAKCE] ani [REDAKCE] za uvedenou fakturu peníze v hotovosti nikdy nepřevzali a uvedená faktura byla uhrazena v plné výši 182.600,- Kč již dne 30. 7. 2007 bankovním převodem z účtu ISS [REDAKCE] na účet Š [REDAKCE] - [REDAKCE] č. [REDAKCE] vedený u ČSOB,

a tímto svým jednáním způsobila obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] Evropské unii škodu ve výši 124.282,50 Kč a České republice škodu ve výši 41.427,50 Kč, tedy celkovou škodu ve výši 165.710,-Kč,

č í m ž m ě l a s p á c h a t

ad a), b), g), h)

dílčí útoky pokračujících trestných činů poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku a dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku,

ad c), d), e), f)

dílčí útoky pokračujícího účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k trestným činům poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona.

O d ů v o d n ě n í

Dne 17. 5. 2013 podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Tachově u Okresního soudu v Chebu obžalobu na N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE], N [REDAKCE] R [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE] (č. 1. 3125-3210). Prvně jmenované obžalované kladl za vinu pod body I/A, C1, C2, C3) čtyři pokračující trestné činy zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. (dále jen trestní zákon, případně dřívější trestní zákon), pod body I/A1, A2) dva pokračující trestné činy zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona,

pod bodem I/A3) trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 trestního zákona a pod bodem I/C) pokračující trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 trestního zákona. U obžalované N. R. uvedená obžaloba dovozovala spáchání pod bodem I/B) trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, pod bodem I/B1) přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. (dále jen trestní zákoník, případně nový trestní zákoník), pod bodem I/C) účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k pokračujícímu trestnému činu zpronevěry podle § 248 odst. 1 trestního zákona, pod body I/C1, C2, C3) trojnásobného účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k pokračujícímu trestnému činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, pod body I/D, D1) dvou pokračujících trestných činů podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, pod bodem I/E) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona, pod bodem I/E1) trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, pod bodem II. pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, pod body III/ A, A3) dvou pokračujících trestných činů zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, pod bodem III/A1) pokračujícího přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem III/A2) pokračujícího trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona. Obžalovaný J. S. podle státního zástupce se měl dopustit pod bodem I/E) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona a pod bodem I/E1) pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona. Skutkové podstaty označených trestných činů měli jednotliví obžalovaní naplnit jednáními popsány v uvedených bodech výrokové části žalobního návrhu.

Okresní soud v Chebu usnesením ze dne 3. 7. 2013 rozhodl podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu, že se daná trestní věc předkládá k rozhodnutí o příslušnosti Vrchnímu soudu v Praze (č. l. 3219-3223). Podle odůvodnění usnesení jej k uvedenému postupu vedl názor, že věc patří do věcné příslušnosti Krajského soudu v Plzni, jelikož s ohledem na některé listiny založené ve spisovém materiálu přichází v úvahu kvalifikovat veškeré stíhané skutky, vyjma jednání pod bodem II), nikoli jako trestné činy obsažené v obžalobě, nýbrž jako trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a dřívějšího trestního zákona, respektive jako poškozování finančních zájmů Evropské unie podle § 260 nového trestního zákoníku. Projednání právě uvedených trestných činů, které jsou k trestným činům použitým v obžalobě v poměru speciality, přitom podle § 17 odst. 1 písm. c) trestního řádu spadá do věcné a místní příslušnosti výše zmíněného krajského soudu.

Vrchní soud v Praze dne 3. 9. 2013 rozhodl podle § 24 trestního řádu, že k projednání předmětné trestní věci je příslušný Krajský soud v Plzni (č. l. 3230-3234). Přiklonil se totiž k výše uvedenému závěru Okresního soudu v Chebu o možné jiné právní kvalifikaci stíhaných skutků i k argumentaci, na níž je daný závěr založen.

Zdejší soud poté, co mu daná věc takto byla přikázána k projednání a rozhodnutí, svým usnesením ze dne 15. 10. 2013 při aplikaci ustanovení § 190 odst. 1 a § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu vrátil věc státnímu zástupci k došetření (č. l. 3304-3345). Učinil tak proto, že u skutků pod body I) a III) obžaloby nebyla v přípravném řízení věnována dostatečná pozornost skutečnosti, z jakých konkrétních zdrojů pocházely finanční prostředky, které měli obžalovaní svým jednáním neoprávněně odčerpávat v rámci jednotlivých grantových projektů. Objasnění právě uvedené okolnosti přitom má zásadní význam pro posouzení otázky, zda uvedené skutky lze právně posoudit jako trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských

společenství podle § 129a dřívějšího trestního zákona, respektive jako trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 nového trestního zákoníku, neboť taková kvalifikace je namístě pouze tehdy, pokud zmíněné finanční prostředky měly svůj původ v souhrnném rozpočtu Evropské unie, případně v některém z rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem. U skutku pod bodem II) původní obžaloby soud poukázal na nedostatečné objasnění jeho trestněprávně relevantního následku, tedy výše způsobené majetkové škody, poněvadž policejní orgány při jejím vyčíslení jednak se nezabývaly celým obdobím, v němž byla obžalovaná N■■■■ R■■■■■ zaměstnána u Integrované střední školy v ■■■■ a měla tak v důsledku svého podvodného jednání neoprávněně pobírat vyšší plat, než na jaký měla při svém vzdělání nárok, jednak nebraly v úvahu okolnost, že uvedená škola v daném období jmenované obžalované nejen vyplácela plat, ale také za ni hradila poměrnou část povinných odvodů, přičemž i tyto vynaložené náklady je třeba zohlednit při určení výše škody. Stížnost státního zástupce proti zmíněnému usnesení o vrácení věci k došetření Vrchní soud v Praze svým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2014 sp. zn. 9To 12/2014 zamítl (č. l. 3352-3354).

Po opatření důkazů ve shora naznačených směrech pak státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni podal dne 18. 7. 2014 ve věci novou obžalobu (č. l. 3754-3836). Zahrnul do ní veškeré skutky, které byly obsaženy v původní obžalobě, a to při prakticky shodné formulaci a řazení jednotlivých skutků, respektive dílčích útoků pokračujícího jednání (do skutkové věty žalobního návrhu byl u veškerých jednání pod body I) a III) doplněn jen údaj o způsobu financování jednotlivých grantových projektů, u skutku pod bodem II) došlo ke zvýšení částky představující způsobenou majetkovou škodu), téměř shodná jako v původní obžalobě je i argumentace obsažená v nově podaném žalobním návrhu. Počinání obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ pod body I/A, A1, A2, A3, C, C1, C2, C3) státní zástupce nově kvalifikoval jako pokračující trestné činy poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona. U obžalované N■■■■ R■■■■■ nová obžaloba její jednání pod body I/B, B1, D, D1, E, E1), III/A, A1, A2, A3) podřadila pod skutkovou podstatu trestných činů poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku a dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku, v jejím počinání pod body I/C, C1, C2 a C3) spatřovala účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona k trestným činům poškození finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona, a skutek pod bodem II) posoudila jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona. Jednání obžalovaného J■■■■ S■■■■ pod body I/E, E1) státní zástupce kvalifikoval jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona.

Na základě takto podané nové obžaloby zdejší soud konal hlavní líčení. V něm provedl veškeré důkazy, u nichž lze reálně předpokládat, že mohou přispět k objasnění skutků tvořících předmět trestního řízení. V obecné rovině lze konstatovat, že na základě provedení dokazování nebylo pochyb, že veškeré stíhané skutky (respektive dílčí útoky pokračujícího skutku) se alespoň částečně staly. U těch, které jsou obsaženy v odsuzující části rozsudku, bylo možno podle názoru soudu také spolehlivě uzavřít, že byly spáchány za okolností naplňujících zákonné znaky příslušných trestných činů a že na jejich spáchání participovali způsobem zakládající trestní odpovědnost za tyto trestné činy ti obžalovaní, které soud ve vztahu k daným skutkům uznal vinným. U každého z jednání uvedených v odsuzující

části rozsudku došlo oproti obžalobě ke změně jejich popisu tak, aby byly co nejpřesněji vyjádřeny zákonné znaky trestných činů, jejichž skutkové podstaty tato jednání naplnila. V této spojitosti je namístě z procesního hlediska poznamenat, že veškeré takové změny skutkového děje byly provedeny při respektování zásady obžalovací vyjádřené v ustanovení § 220 odst. 1 trestního řádu. Soud tedy vždy obžalované uznal vinným takovými jednáními, jaká jim kladla za vinu podaná obžaloba (a jaká jim byla bez důvodných pochybností prokázána), přičemž pouze upravil některé skutkové okolnosti tato jednání charakterizující, aniž by tím něco změnil na jejich podstatě.

U skutků (respektive dílčích útoků pokračujícího činu) popsanych ve zprošťující části rozsudku pak zčásti nebylo prokázáno, že by se jich obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ a N■■■■ R■■■■ dopustily v takové podobě, aby je bylo možno kvalifikovat jako trestný čin uvedený v obžalobě či jiný trestný čin podle trestního zákona či zákoníku (ve vztahu k těmto jednáním proto byl použit zprošťující důvod podle § 226 písm. b) trestního řádu), u jednání dalších sice provedené důkazy umožnily učinit závěr, že nesou znaky trestného činu, nebylo však možno bezpečně dovodit, že se takových jednání dopustila právě ta obžalovaná, jíž žalobní návrh jejich spáchání kladl za vinu (zde tak došlo ke zproštění obžaloby při aplikaci § 226 písm. c) trestního řádu).

V souvislosti s výše uvedeným je třeba poznamenat, že ve smyslu již zmíněné zásady obžalovací soud ve vztahu k jednotlivým obžalovaným mohl meritorně rozhodovat a také rozhodoval jen o těch skutcích, jejichž spáchání právě jim podaná obžaloba přiřazovala. To mimo jiné znamená, že i pokud by v některém případě provedené dokazování svědčilo pro bezpečný závěr, že některého ze stíhaných skutků, který nesl znaky trestného činu, se dopustil obžalovaný, jemuž tento skutek nebyl kladen za vinu žalobním návrhem, pak soud tohoto obžalovaného nemohl uznat takovým skutkem vinným.

Nyní již soud přejde ke zdůvodnění svých konkrétních skutkových i právních závěrů obsažených ve výroku rozsudku, vysvětlí tedy, které skutečnosti a na základě jakých důkazů vzal za prokázané, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaných a z jakých právních úvah vycházel při posuzování prokázaných skutkových okolností podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. V zájmu přehlednosti přitom takový výklad podá postupně k jednotlivým bodům rozsudku, jak jsou řazeny v jeho výrokové části. Soud také předesílá, že v dalších pasážích odůvodnění se bude zabývat jen těmi důkazy, které ve věci měly nějaký význam pro objasnění jednání, která byla předmětem obžaloby (spisový materiál totiž obsahuje i některé důkazy, jež pro zjištění skutkového stavu neměly žádnou relevanci). Upozornit je třeba rovněž na skutečnost, že tam, kde soud bude poukazovat na svědecké výpovědi (ať již příslušná osoba byla v procesním postavení svědka vyslechnuta jen v přípravném řízení, v hlavním líčení anebo v obou těchto stádiích trestního řízení), jedná se vždy o výpovědi procesně použitelné, přičemž pokud šlo o výpovědi z přípravného řízení, byly při hlavním líčení vždy k důkazu přečteny postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu (případně i ve spojení s § 158 odst. 9 věty čtvrté trestního řádu) či podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu. Bude-li soud operovat s úředními záznamy o podaných vysvětleních z přípravného řízení, pak takový záznam byl vždy u hlavního líčení proveden k důkazu jeho přečtením za podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu.

Ve vztahu ke skutku pod bodem I/A) odsuzující části rozsudku - v obžalobě byl tento skutek uveden pod bodem II) - vzal soud za prokázaný následující skutkový stav.

Obžalovaná N■■■■ R■■■■ byla od 3. 5. 2004 do 12. 3. 2010 zaměstnána u Integrované střední školy v■■■■ (dále jen ISS■■■■) jako učitelka teoretického vyučování, žáky uvedené školy konkrétně vyučovala některé cizí jazyky. Tento její pracovní úvazek se v uvedeném období z hlediska jeho časové náplně opakovaně měnil z částečného na plný a naopak. Obžalovaná v době nástupu do daného zaměstnání měla z pohledu právních předpisů České republiky toliko středoškolské vzdělání, přesto však při uzavření pracovní smlouvy i v době následné, a to až do 23. 9. 2009, nepravdivě předstírala, že dosáhla úplného vysokoškolského vzdělání a získala vysokoškolský titul Ing., v této souvislosti škole předložila dvě padělané listiny specifikované ve výroku rozsudku, jež nepravdivě deklarovaly, že absolvovala a zdárně ukončila studium Vysoké školy ekonomické v Praze a je oprávněna užívat titul Ing. V důsledku popsaného jednání obžalované tak ISS■■■■ vycházela z mylného předpokladu, že obžalovaná již v době nástupu do pracovního poměru u této školy měla úplné vysokoškolské vzdělání. Ve skutečnosti ale obžalovaná získala teprve dne 21. 6. 2006 částečné vysokoškolské vzdělání, neboť k uvedenému dni řádně ukončila bakalářské studium na Vysoké škole Karlovy Vary, o. p. s., a získala titul Bc, úplného vysokoškolského vzdělání pak dosáhla až dne 23. 9. 2009, kdy úspěšně absolvovala magisterské studium na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s., a byl jí udělen akademický titul Mgr.

Jak již bylo shora zmíněno, ISS■■■■ v■■■■ v době od 3. 5. 2004 do 23. 9. 2009 vycházela z mylného předpokladu, jenž byl vyvolán jednáním obžalované, že obžalovaná má úplné vysokoškolské vzdělání, třebaže tomu tak ve skutečnosti nebylo. Proto jí vyplácela plat, jehož nárokovou složku tvořil ve smyslu právních předpisů upravujících otázku platu (o těchto právních předpisech bude blíže pojednáno níže) platový tarif, který byl tvořen od května 2004 dvanáctou platovou třídou a pátým platovým stupněm, od ledna 2005 dvanáctou platovou třídou a šestým platovým stupněm, od ledna 2007 dvanáctou platovou třídou a sedmým platovým stupněm a od srpna 2009 dvanáctou platovou třídou a osmým platovým stupněm, a to vždy při zohlednění skutečnosti, jaký měla právě pracovní úvazek, tedy zda částečný (a v jakém rozsahu) či úplný. Celkem jí takto byl poskytnut plat ve výši 1,078.269,-- Kč. Pokud by ovšem obžalované v daném období byl určen platový tarif odpovídající jejímu skutečně dosaženému vzdělání (tedy nejprve do 21. 6. 2006 středoškolskému a poté do 23. 9. 2009 částečnému vysokoškolskému v bakalářském studijním programu), pak sice také mohla být zařazena do dvanácté platové třídy, ovšem v takovém případě by se jí muselo podle zmíněných platových právních norem ze započitatelné praxe odečítat nejdříve (po dobu, kdy měla jen úplné střední vzdělání) doba pěti roků a poté (po dobu, kdy měla částečné vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu) doba dvou roků. Následkem toho měla být po převážnou část rozhodného období v rámci dvanácté platové třídy zařazena do nižšího platového stupně. Konkrétně takto měla být v rámci uvedené platové třídy – opět při zohlednění toho, jaký měla právě pracovní úvazek, tedy zda částečný (a v jakém rozsahu) či úplný - zařazena od května 2004 ve druhém platovém stupni, od ledna 2005 ve čtvrtém platovém stupni, od června 2006 v pátém platovém stupni, od ledna 2007 v šestém platovém stupni a od září 2008 v sedmém platovém stupni. Za období od 3. 5. 2004 do 23. 9. 2009 jí tedy měl být správně vyplacen plat v částce 1,036.385,--Kč. Z uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovaná se ke škodě ISS■■■■ neoprávněně obohatila o částku 41.884,--Kč, která představuje rozdíl mezi platem, který jí byl ze strany této školy v důsledku jejího omylu (vyvolaného počínáním obžalované) vyplacen v době od 3. 5. 2004 do konce měsíce srpna 2008, a platem, na který měla v tomto období nárok (od měsíce září 2008 obžalovaná již v rámci dvanácté platové třídy dosáhla stejný platový stupeň, do jakého by byla zařazena, pokud by ISS■■■■ bylo známo její skutečné vzdělání, proto od tohoto měsíce až do konce předmětného období jí byl poskytován takový plat, na jaký měla nárok). V důsledku vyplácení

platu ve vyšších částkách, než na jaký měla obžalovaná nárok, pak ISS [REDAKCE] v téže době (od 3. 5. 2004 do konce srpna 2008) zároveň odváděla za obžalovanou České správě sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovně vyšší pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění, než jaké by odváděla v případě vyplácení platu odpovídajícího skutečnému vzdělání obžalované, čímž jí vznikala další majetková škoda. U pojistného na sociální zabezpečení takto škola odvedla navíc částku 10.890,-Kč, u pojistného na zdravotní pojištění částku 3.768,-Kč. Celkem tedy obžalovaná svým počínáním způsobila ISS [REDAKCE] škodu ve výši 56.542,- Kč (41.884 + 10.890 + 3.768).

Výše popsaná skutková zjištění soud učinil ze svědeckých výpovědí L [REDAKCE] P [REDAKCE] (č. l. 625-627, 3999-4001), Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE] (č. l. 606-614, 2381-2385 a 3962-3966) a E [REDAKCE] (č. l. 4021-4023), pracovních smluv i jejich dodatků (č. l. 1266-1268, 1270-1272, 1297, 1302-1303), dohody o skončení pracovního poměru (č. l. 1304), zpráv ISS [REDAKCE] (č. l. 1259, 3362-3363, 3674), vysvědčení vystaveného jménem Vysoké školy ekonomické v Praze o absolvování státní zkoušky na této škole (č. l. 1261) a osvědčení vystavené jménem Vysoké školy ekonomické v Praze o oprávnění užívat titul „inženýr“ (č. l. 1262) a k nim se vztahujícího vyjádření Vysoké školy ekonomické v Praze (č. l. 1265), sdělení Vysoké školy Karlovy Vary, o. p. s. (č. l. 1264), diplomu Vysoké školy mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s. (č. l. 1263) a částečně též z výpovědi obžalované.

Obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] se při své výpovědi v přípravném řízení (č. l. 511-512) ve vztahu k danému skutku omezila na strohé prohlášení, že pobírala právě takovou mzdu, jaká jí náležela za práci, kterou vykonávala. Dále využila svého práva nevypovídat.

Při hlavním líčení se obžalovaná v rámci své výpovědi vyjádřila k jednání pod bodem I/A) podstatně obsáhleji (č. l. 3890-3898, 3905-3918). Uvedla, že od roku 2004 byla zaměstnána u ISS [REDAKCE] jako učitelka angličtiny a němčiny, předpokladem výkonu této její profese bylo její oprávnění vyučovat tyto cizí jazyky, nikoliv vysokoškolské vzdělání. Při nástupu do zaměstnání jednala patrně s nějakou pracovnící z personálního oddělení školy, v této souvislosti předkládala pouze certifikát dokládající její studium v zahraničí a opravňující ji k výuce angličtiny, posléze obdobně předkládala certifikát opravňující ji vyučovat německý jazyk. Obžalovaná odmítla, že by v době nástupu do zaměstnání či kdykoliv později předkládala padělané listiny popsané ve výroku rozsudku. Netuší, jak se dané listiny ocitly v jejím osobním spisu, o jejich existenci se dozvěděla až od ředitele školy někdy v roce 2008 či 2009, kdy se řešila otázka jejího vzdělání. Na Vysoké škole ekonomické v Praze sice podle svého vyjádření po určitou dobu studovala, studium ovšem ukončila předčasně a titul „Ing.“ zde nezískala. Třebaže ji v době jejího působení na ISS [REDAKCE] někteří lidé oslovovali „paní inženýrko“ a že takový vysokoškolský titul je obsažen i v pracovních smlouvách a jejich dodatcích, které se školou uzavřela, nijak tuto skutečnost neřešila, neboť ji nepodkládala za podstatnou. Sama ovšem uvedený titul neužívala. Obžalovaná se taktéž vyjadřovala ke svému skutečně dosaženému vzdělání v České republice nad rámec vzdělání středoškolského. V této spojitosti konstatovala, že nejprve získala titul Bc. na Vysoké škole Karlovy Vary, o. p. s., poté absolvovala vysokoškolské studium v magisterském programu v oboru veřejná správa u Vysoké školy mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s., a získala zde titul Mgr., a to vždy k datům uvedeným ve výroku rozsudku, následně obdržela v roce 2010 či 2011 titul Mgr. ve vysokoškolském oboru speciální pedagogika na Univerzitě Jana Amose Komenského, naposledy pak získala v listopadu 2013 doktorát filozofie.

Shora popsaný obsah výpovědi obžalované tedy dokládá, že svou obhajobu založila na

dvou základních argumentech. Jednak odmítla, že by jakýmkoliv jednáním uváděla ISŠ [REDAKCE] v omyl ohledně svého vzdělání, jednak poukazovala na okolnost, že ačkoliv v rozhodné době neměla vysokoškolské vzdělání, byla držitelkou zahraničních certifikátů opravňujících ji k výuce takových předmětů, jaké na uvedené škole vyučovala (v rámci závěrečné řeči obhájce obžalované upřesnil, že se mělo jednat o certifikát TEFL).

K posléze uvedenému aspektu obhajoby obžalované je třeba zdůraznit, že soud jej pro posouzení projednávané věci považuje za irrelevantní, a to z následujících důvodů.

Jak je zřejmé z provedeného dokazování (kupříkladu z podání Krajského úřadu Karlovarského kraje na č. l. 1-5), ISŠ [REDAKCE] má povahu příspěvkové organizace ve smyslu zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, jejím zřizovatelem je Karlovarský kraj. Své zaměstnance ISŠ [REDAKCE] tudíž v době, kdy zde byla zaměstnána obžalovaná, odměňovala nejprve podle nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách, a č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady (vydaných na základě zmocnění obsaženého v § 23 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, a účinných od 1. 1. 2004) a následně podle nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách (vydaného na základě zmocnění obsaženého v § 123 odst. 6 písm. c) až g), § 128 odst. 2 a § 129 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a účinného od 1. 1. 2007). Nařízení vlády č. 330/2003 Sb. a 564/2006 Sb. přitom upravují stupnice platových tarifů mimo jiné pro pedagogické pracovníky příspěvkových organizací, a to ve svých přílohách č. 2. Tyto stupnice platových tarifů jsou určovány jednak platovou třídou, pro niž je rozhodující, jak je zřejmé z nařízení vlády č. 469/2002 Sb., § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. a § 2, § 3 odst. 2 nařízení vlády č. 564/2006 Sb., kvalifikační předpoklad odvíjející se od dosaženého vzdělání (zjednodušeně řečeno, čím vyšší je platová třída, tím vyšší musí být dosažené vzdělání, přičemž pro první a druhou platovou třídu je třeba základního vzdělání či základů vzdělání, pro třetí až osmou platovou třídu různé stupně středního vzdělání, pro devátou platovou třídu vyšší odborné vzdělání či střední vzdělání s maturitní zkouškou, pro desátou platovou třídu vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu nebo vyšší odborné vzdělání, pro jedenáctou a dvanáctou platovou třídu vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu nebo v bakalářském studijním programu a pro třináctou až šestnáctou platovou třídu vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu), jednak platovým stupněm, který se odvíjí od počtu let započitatelné praxe zaměstnance (opět platí, že čím je tato praxe delší, tím vyšší je platový stupeň), způsob určení této praxe a rozsah jejího započtení upravují ustanovení § 4 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. a č. 564/2006 Sb. Obě právě uvedená nařízení vlády - první z nich v ustanovení § 3 odst. 3, 4, druhé z nich v § 3 - také umožňují za tam uvedených podmínek zaměstnavateli zařadit zaměstnance i do vyšší platové třídy, než pro jakou splňuje potřebné vzdělání. Podle ustanovení § 4 odst. 8 písm. f) nařízení vlády č. 330/2003 Sb. a § 4 odst. 7 písm. d) nařízení vlády č. 564/2006 Sb. ovšem současně platí, že ze započitatelné praxe podle odstavců 2 až 6 odečte zaměstnavatel zaměstnanci zařazenému do jedenácté až šestnácté platové třídy, který dosáhl jen vysokoškolského vzdělání v bakalářském studijním programu, dobu 2 roků, vyššího odborného vzdělání dobu 3 roků, nebo jen středního vzdělání s maturitní zkouškou dobu 5 roků, nebo jen středního vzdělání s výučním listem dobu 6 roků, nebo jen středního vzdělání dobu 7 roků, anebo dobu 9 roků, pokud dosáhl jen základního vzdělání nebo základů vzdělání.

Z výše uvedeného tedy plyne, že pro určení platového tarifu (daného platovou třídou a v jejím rámci platovým stupněm) obžalované u ISS [REDAKCE] měly význam dva základní faktory, konkrétně dosažené vzdělání a započitatelná praxe. Posuzování dosaženého vzdělání ve smyslu výše citovaných nařízení vlády se přitom pochopitelně řídí právními předpisy České republiky, v případě vysokoškolského vzdělání je takovým základním právním předpisem zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Podle § 44 odst. 1 tohoto zákona se vysokoškolské studium získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu stanovenou formou studia, v ustanoveních § 45 až § 47 zákona se pak rozlišují a blíže upravují tři studijní programy – bakalářský, magisterský a doktorský. V posuzované věci přitom obžalovaná v rozhodném období, tedy od 3. 5. 2004 do 23. 9. 2009, úplné vysokoškolské vzdělání (ve smyslu magisterského či doktorského studijního programu) neměla, jak ostatně sama připouštěla a jak plyne ze sdělení Vysoké školy Karlovy Vary, o. p. s., a diplomu Vysoké školy mezinárodních a veřejných vztahů Praha, o. p. s., podle nichž až dne 21. 6. 2006 získala částečné vysokoškolské vzdělání řádným ukončením studia v bakalářském programu a získala titul Bc., úplného vysokoškolského vzdělání pak dosáhla až dne 23. 9. 2009 zdárným absolvováním studia v magisterském studijním programu a získáním titulu Mgr. Okolnost, že obžalovaná podle svého vyjádření (navíc nijak nedoloženého) byla absolventkou zahraničního kurzu TEFL a v návaznosti na to obdržela certifikát, sice mohla ovlivnit a patrně i ovlivnila to, zda bude na ISS [REDAKCE] přijata jako osoba po odborné stránce způsobilá pro vyučování cizích jazyků do pracovního poměru, ovšem pro určení výše jejího platu byla právně bezvýznamná. Daný kurz není vysokoškolským studiem a certifikát při něm získaný není vysokoškolským titulem ve smyslu shora citovaných ustanovení zákona č. 111/1998 Sb. (TEFL je toliko mezinárodně uznávané lektorské osvědčení, které jeho držitelům po absolvování příslušného kurzu dává oprávnění vyučovat anglický jazyk, nejedná se tedy ani o zahraniční vysokoškolské vzdělání). Jen pro úplnost lze doplnit, že i pokud by obžalovaná získala v zahraničí vysokoškolské vzdělání (což nezískala, ostatně to ani netvrdila), pak by muselo dojít k jeho nostrifikaci (uznání) v České republice postupem předvídaným v ustanoveních § 89 a § 90 zákona č. 111/1998 Sb., aby mohlo být pokládáno za vysokoškolské vzdělání v tuzemsku.

Závěr soudu, že obžalovaná v rozhodné době v důsledku omylu ISS [REDAKCE] o jejím dosaženém vzdělání pobírala vyšší plat, než jí jaký náležel podle výše popsanych platových právních předpisů, se opírá o následující důkazy a skutečnosti z nich vyplývající.

Předně je nepochybné, že obžalovaná byla od 3. 5. 2004 do 12. 3. 2010 zaměstnána u ISS [REDAKCE] jako učitelka cizích jazyků. Právě popsanou okolnost prokazují pracovní smlouvy mezi obžalovanou a uvedenou školou a jejich dodatky, dohoda o skončení pracovního poměru, výpověď samotné obžalované, svědecké výpovědi L [REDAKCE] P [REDAKCE], jež u ISS [REDAKCE] pracuje jako [REDAKCE] a [REDAKCE], a Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE], který v době působení obžalované na škole byl jejím [REDAKCE], jakož i svědectví celé řady dalších osob z řad žáků a zaměstnanců školy (které vzhledem k nespornosti dané skutkové okolnosti není třeba v souvislosti s daným skutkem jmenovat). Bezpečně bylo také prokázáno (důkazy shora již označenými) a výše vysvětleno, že obžalovaná měla do 21. 6. 2006 toliko úplné střední vzdělání a do 23. 9. 2009 částečné (bakalářské) vysokoškolské vzdělání.

Skutečnost, že obžalovaná pobírala v době od 3. 5. 2004 do 23. 9. 2009 u ISS [REDAKCE] takový plat, jaký by jí náležel jen při jejím úplném vysokoškolském vzdělání (které v této době neměla), a to z toho důvodu, že škola mylně vycházela z předpokladu, že obžalovaná v uvedeném období měla takovéto vzdělání, pak spolehlivě plyne z již zmíněné svědecké

výpovědi L ■■■ P ■■■ a zprávy ISŠ ■■■. Z těchto zpráv je třeba poukázat zejména na přehlednou tabulku na č. l. 3362-3363, v níž se uvádí, jaký obžalovaná měla platový tarif tvořený platovou třídou a platovým stupněm v jednotlivých měsících uvedeného období a jaká konkrétní částka jí byla jako plat vyplácena (za období od května 2004 do srpna 2009 takto byl obžalované vyplacen plat v celkové výši 1,078.269,--Kč).

Svědectví L ■■■ P ■■■ a přehledná tabulka na č. l. 3362-3363 zároveň vysvětlují a vyčíslují (opět ve vztahu ke každému jednotlivému měsíci), jaký plat by obžalovaná maximálně pobírala v případě, že by ISŠ ■■■ bylo v rozhodné době známo, že ve skutečnosti měla do 21. 6. 2006 jen úplné střední vzdělání a do 23. 9. 2009 částečné (bakalářské) vysokoškolské vzdělání (za období od května 2004 do srpna 2009 by takto byla obžalované vyplácena maximálně částka 1,036.385,--Kč). Daný výpočet platu vychází z toho, že obžalovaná by sice byla zařazena do dvanácté platové třídy, v takovém případě by jí ale bylo ze započitatelné praxe odečítána nejdříve (po dobu, kdy měla jen úplné střední vzdělání) doba pěti roků a poté (po dobu, kdy měla částečné vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu) doba dvou roků. V této souvislosti soud poznamenává, že takto provedený výpočet platu, na který obžalovaná měla nárok, jednak odpovídá platovým nařízením vlády č. 330/2003 Sb., č. 469/2002 Sb. a č. 564/2006 Sb. (zejména ustanovením § 4 odst. 8 písm. f) nařízení vlády č. 330/2003 Sb. a § 4 odst. 7 písm. d) nařízení vlády č. 564/2006 Sb., podle nichž platí, že ze započitatelné praxe odečte zaměstnavatel zaměstnanci zařazenému do jedenácté až šestnácté platové třídy dobu dvou roků, pokud dosáhl jen vysokoškolského vzdělání v bakalářském studijním programu, a dobu pěti roků, jestliže dosáhl jen středního vzdělání s maturitní zkouškou), jednak byl pro obžalovanou výhodnější (druhou možností výpočtu platu, na nějž měla obžalovaná při svém skutečném vzdělání nárok, by bylo její zařazení nejprve do deváté a poté do desáté platové třídy, při této eventualitě by ovšem výše takto určeného platu byla podstatně nižší, v důsledku čehož by rozdíl mezi platem, který byl obžalované vyplácen, a platem, který by jí byl ze strany ISŠ poskytován při znalosti jejího skutečného vzdělání, tedy rozdíl představující neoprávněné obohacení obžalované ke škodě ISŠ, byl výrazně vyšší). Již opakovaně zmíněná tabulka zpracovaná ISŠ ■■■ dále objasňuje, o kolik navíc tato škola odvedla České správě sociálního zabezpečení a příslušné zdravotní pojišťovně na pojistném na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění v důsledku skutečnosti, že obžalované vyplácela vyšší plat, než na jaký měla nárok (u pojistného na sociální zabezpečení šlo o částku 10.890,--Kč, u pojistného na zdravotní pojištění o částku 3.768,--Kč).

Se zřetelem na výše uvedené lze tedy bez jakýchkoliv pochybností uzavřít, že obžalovaná v důsledku omylu ISŠ ■■■ o jejím dosaženém vzdělání pobírala vyšší plat, než na jaký měla nárok, a v důsledku toho zmíněná škola také odváděla vyšší částky na pojistném na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění. ISŠ ■■■ tak vznikla celková škoda ve výši 56.542,- Kč (z toho 41.884,--Kč představuje neoprávněně vyplacený plat obžalované, tedy její neoprávněné obohacení, a 14.658,--Kč bezdůvodně odvedené pojistné na uvedené povinné platby). K uvedenému následku docházelo od 3. 5. 2004 do konce srpna 2008, poněvadž (jak plyne ze shora uvedené tabulky na č. l. 3362-3363) od měsíce září 2008 obžalovaná již v rámci dvanácté platové třídy dosáhla stejný platový stupeň, do jakého by byla zařazena, pokud by ISŠ ■■■ bylo známo její skutečné vzdělání, proto od tohoto měsíce až do konce předmětného období jí byl poskytován takový plat, na jaký měla nárok.

Ve světle provedeného dokazování nemůže obstát ani ten argument obhajoby, že obžalovaná svým jednáním nevyvolala onen omyl ISŠ ■■■ o jejím vzdělání, který byl

příčinou výše uvedené škody na majetku školy.

Je sice pravdou, že svědek Ing. J. K., jenž podle pracovní smlouvy jako tehdejší ISŠ přijímal obžalovanou do pracovního poměru, si podle své výpovědi okolnosti tohoto přijetí blíže nevybavoval, nedokázal tedy popsat, o čem s obžalovanou jednal a jaké doklady v této souvislosti předkládala. K uvedené otázce se pak nedokázal vyjádřit ani žádný další z vyslechnutých svědků, kteří na ISŠ v rozhodné době působili. Svědectví zmíněného Ing. J. K. ovšem není bez významu, neboť ve výpovědi v přípravném řízení uvedl (viz č. l. 610), že při přijetí obžalované do pracovního poměru předpokládal, že je inženýrkou ekonomie, a že obžalovaná vždy o sobě tvrdila, že je inženýrkou ekonomie. Právě popsané svědecké vyjádření tedy usvědčuje obžalovanou, že před ISŠ nepravdivě předstírala, že má vysokoškolské ekonomické vzdělání. Další dvě svědkyně – jednak opakovaně již zmíněná L. P., jednak I. E., která na ISŠ působila jako učitelka – pak ve svých výpovědích potvrdily, že vedení školy a někteří kolegové obžalovanou oslovovali „paní inženýrko“.

Skutečností dále je, že v osobním spise obžalované u ISŠ byly založeny dvě listiny, které měly dokládat její úspěšně zakončené studium na Vysoké škole ekonomické v Praze, konkrétně se jednalo o vysvědčení datované dnem 26. 9. 2002 o absolvování státní zkoušky na této škole a osvědčení datované tímž dnem a deklarující, že splnila všechny podmínky stanovené § 21 zákona č. 172/1990 Sb. a je oprávněna užívat titul „inženýr“. Ani jedna z těchto listin nebyla autentická, ale jednalo se o padělky, jak je zřejmé ze sdělení Vysoké školy ekonomické v Praze, které současně prokazuje, že obžalovaná tuto vysokou školu neabsolvovala. V kontextu se svědeckými výpověďmi uvedenými v předchozím odstavci (zejména s výpovědí svědka Ing. J. K., podle níž obžalovaná o sobě vždy tvrdila, že je inženýrkou ekonomie, tedy že získala právě takový vysokoškolský titul, který měly dokládat výše zmíněné padělané listiny), ale i se zřetelem na skutečnost, že nikdo jiný než obžalovaná nemohl mít na takovém jednání zájem, lze bez pochybností dovozovat, že obě uvedené listiny nepravdivě deklarující vysokoškolské vzdělání předložila ISŠ při přijetí do pracovního poměru právě obžalovaná. Tomuto závěru odpovídá i okolnost, že již na první pracovní smlouvě ze dne 3. 5. 2004 mezi obžalovanou a ISŠ – stejně jako na všech následných pracovních smlouvách a jejich dodatcích – je u osobních údajů obžalované uveden titul Ing. (tedy opět stejný vysokoškolský titul, jehož získání nepravdivě deklarovaly shora zmiňované padělané listiny). Stěží lze přitom předpokládat, že by ISŠ při vyhotovení znění této pracovní smlouvy údaj o tomto vysokoškolském titulu získala jinak než od obžalované a na základě dokladů, které v této souvislosti předložila.

Při komplexním vyhodnocení shora uvedených skutečností, jež vyplynuly z provedeného dokazování, soud nemá sebemenší pochybnosti, že právě obžalovaná v souvislosti se svým přijetím do pracovního poměru předložila ISŠ obě padělané listiny specifikované ve výroku rozsudku, jimiž před touto školou nepravdivě předstírala, že dosáhla úplného vysokoškolského vzdělání.

Ze všech důvodů shora podrobně popsaných tak soud vzal za prokázaný takový skutkový stav, jaký je popsán pod bodem I/A) odsuzující části rozsudku. Takto zjištěný skutkový děj návazně kvalifikoval jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 dřívějšího trestního zákona. Tohoto trestného činu v základní skutkové podstatě se dopustil pachatel, který sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu či zatají podstatné skutečnosti, čímž způsobí na cizím majetku trestněprávně relevantní škodu.

Podstata daného trestného činu tedy záleží v tom, že pachatel jiného uvede v omyl, osoba takto uvedená v omyl v důsledku tohoto omylu provede majetkovou dispozici, následkem čehož se pachatel (případně jiná osoba) obohatí a na majetku další osoby vznikne majetková škoda v určité zákonem předvídané výši. Těžším následkem ve smyslu ustanovení § 250 odst. 2 trestního zákona u daného trestného činu je způsobení škody nikoli malé. Takovou škodou se podle ustanovení § 89 odst. 11 trestního zákona rozumí škoda dosahující nejméně částky 25.000,--Kč (a současně nedosahující částky 500.000,--Kč).

V projednávaném případě bylo provedeným dokazováním zjištěno, že obžalovaná N. R. před ISS v rozhodné době nepravdivě předstírala, že má úplné vysokoškolské vzdělání, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo. Uvedená škola v důsledku takto vyvolaného omylu vyplatila obžalované plat o částku nejméně 41.884,--Kč vyšší, než byl plat, na jaký měla s ohledem na své tehdejší skutečné vzdělání nárok, a zároveň škola za obžalovanou odvedla na pojistném na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění o 14.658,--Kč více, než odvést měla. Celkem tak na majetku ISS v důsledku omylu vyvolaného jednáním obžalované vznikla škoda ve výši 56.542,--Kč, tedy škoda přesahující částku 25.000,--Kč. Z pohledu ustanovení § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona tedy obžalovaná ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli malou. Její uvedené jednání bylo nepochybně zahrnuto přímým úmyslem ve smyslu § 4 písm. a) trestního zákona, neboť věděla, že může porušit zájem na ochraně cizího majetku, a takový trestněprávně relevantní následek způsobit chtěla.

Snad jen pro úplnost lze poznamenat, že i pokud by nebylo prokázáno, že právě obžalovaná uvedla ISS v omyl ohledně výše svého dosaženého vzdělání, ale tento omyl byl vyvolán jinou okolností než jednáním obžalované, pak její odpovědnost za shora uvedený trestný čin by to nijak neovlivnilo. Při naznačené eventualitě (i jen teoreticky obtížně představitelné, každopádně však provedeným dokazováním vyloučené) by si totiž obžalovaná tohoto omylu, byť by jej sama nevyvolala, musela být vědoma, tedy by věděla, že ISS vychází z mylného předpokladu, že má úplné vysokoškolské vzdělání (a to již z toho důvodu, že na všech pracovních smlouvách mezi ní a školou se u jejích osobních údajů uváděl nepravdivý údaj o jejím vysokoškolském titulu), a že tento omyl se odráží ve výši jejího platu, přičemž tím, že by školu na tento omyl neupozornila, by jej využívala ke svému neoprávněnému obohacení ke škodě majetku školy. V tomto případě by tedy skutkovou podstatu trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona naplnila v alternativě „využila omylu jiného“.

Podle nového trestního zákoníku počínání obžalované nese znaky trestného činu (přečinu) podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3, a to při v zásadě shodné argumentaci jako je výše uvedená, ovšem s tím rozdílem, že těžším následkem jako okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby je způsobení větší škody, tedy ve smyslu § 138 odst. 1 nového trestního zákoníku škody dosahující výše alespoň 50.000,--Kč.

Jelikož daný skutek byl spáchán za účinnosti dřívějšího trestního zákona, avšak soud o něm rozhodoval za účinnosti nového trestního zákoníku, bylo třeba se zabývat časovou působností trestních zákonů. Podle § 2 odst. 1 nového trestního zákoníku platí, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější (shodně byla časová působnost definována i v § 16 odst. 1 dřívějšího trestního zákona). Trestností se v právní teorii i praxi rozumí veškeré podmínky významné pro výrok o vině i o trestu.

Jak bylo výše vysvětleno, stíhané jednání obžalované je trestné podle obou trestních zákonů. Na trestný čin podvodu § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona stanoví uvedený zákon trest odnětí svobody v rozpětí od šesti měsíců do tří let. Naproti tomu přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku tento zákoník postihuje sazbou trestu odnětí svobody od jednoho do pěti let. Z provedeného srovnání relevantních trestních sazeb a skutečnosti, že posuzování daného skutku podle nového trestního zákoníku nepřináší pro obžalovanou výhodu ani v žádném jiném směru, jasně plyne, že pro obžalovanou je příznivější aplikace dřívějšího trestního zákona. Proto soud ve vztahu ke skutku pod bodem I/A) odsuzující části rozsudku použil právě dřívější trestní zákon.

Jelikož obžalovaná v rámci uvedeného skutku použila padělané listiny jako pravé, řešil soud také otázku, zda její počínání není namístež kvalifikovat i jako trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 trestního zákona, jehož se dopustí pachatel, který padělá veřejnou listinu nebo podstatně změní její obsah, aby jí bylo užito jako pravé, nebo kdo užije takové listiny jako pravé. Pojem veřejné listiny dřívější trestní zákon nedefinuje, nicméně soudní praxe za ni považuje dokument vydaný státním orgánem zpravidla předepsaným způsobem, kterým se zakládá právo nebo povinnost nebo se jím zjišťuje určitý stav, anebo listinu, kterou zvláštní právní předpis prohlašuje za veřejnou.

V posuzované věci obžalovaná užila jako pravé dvě listiny – jednak vysvědčení Vysoké školy ekonomické v Praze o absolvování státní zkoušky na této škole, jednak padělané osvědčení téže školy deklarující, že splnila všechny podmínky stanovené § 21 zákona č. 172/1990 Sb. a je oprávněna užívat titul „inženýr“. Vysoká škola ovšem nemá povahu státního orgánu. Ani jednu ze zmíněných listin pak za veřejnou neoznačuje zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách (podle jeho ustanovení § 57 odst. 7 je veřejnou listinou toliko vysokoškolský diplom a dodatek k němu), ani jiný právní předpis.

Jelikož tedy padělané listiny, které obžalovaná v rámci jednání pod bodem I/A) odsuzující části rozsudku užila jako pravé, nemají povahu veřejné listiny, nelze její jednání posoudit jako trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 trestního zákona.

V případě jednání popsanych pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku (v obžalobě byla daná jednání obsažena pod body III/A, A2, A3) skutkové věty) vzal soud za prokázaný následující skutkový stav.

Integrovaná střední škola v [REDAKCE] (dále opět jen ISŠ [REDAKCE]) se v letech 2005 až 2009 podílela na realizaci projektů mobilit v rámci grantového programu Leonardo da Vinci (dále jen projekty mobilit), které byly financovány formou účelových dotací Evropskou unií z jejího souhrnného rozpočtu. ISŠ [REDAKCE] konkrétně pořádala v každém z uvedených let pro své žáky několikátýdenní stáže, které se konaly ve Spolkové republice Německo a spočívaly v jazykové výuce v kombinaci s odbornou praxí. V této spojitosti škola spolupracovala v Německu s organizací Aristoteles institut, se sídlem Argonnenstrasse 5, Bremen (dále jen organizace Aristoteles institut), jež účastníkům stáže a doprovodným osobám (pocházejícím zpravidla z řad pedagogů školy) zajišťovala zejména ubytování, jazykový kurz a zprostředkování praxe. Za účelem financování uvedených stáží v rámci projektů mobilit ISŠ [REDAKCE] uzavřela v roce 2006 s Centrem vysokého školství/Národní agenturou Leonardo da Vinci a v letech 2008 a 2009 s Domem zahraničních služeb Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy/Národní

agenturou pro evropské vzdělávací programy (dále jen Dům zahraničních služeb) grantové smlouvy označené ve výrokové části rozsudku. Na jejich základě byly škole ve vztahu ke každému z těchto let poskytnuty na speciální účet č. [REDAKCE], vedený u Komerční banky, a. s., zmíněné dotace, a to v roce 2006 ve výši 22.990,--EUR (ve formě zálohy i doplatku), v roce 2008 ve výši 47.859,--EUR (ve formě zálohy i doplatku) a v roce 2009 ve výši 38.557,--EUR (ve formě zálohy). Jak již bylo naznačeno v předchozí větě, tyto finanční prostředky byly poskytovány formou záloh a doplatků, škola je měla vynaložit výhradně na úhradu takových nákladů spojených s realizací projektů mobilit, jež byly popsány v grantových smlouvách. Náklady jiného charakteru, případně náklady přesahující poskytnuté dotace měla ISŠ [REDAKCE] hradit a také hradila z vlastních finančních prostředků.

Vedením, administrací a vyúčtováním daných projektů mobilit v rámci ISŠ [REDAKCE] byla v jednotlivých letech pověřena obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE], která také organizačně zajišťovala samotné stáže ve Spolkové republice Německo a v hotovosti hradila převážnou většinu nákladů s nimi spojených. V této souvislosti jí byly poskytnuty mimo jiné prostředky pocházející z výše uvedených evropských dotací určených na realizaci projektů. Takto obdržela nejméně částku 21.500,--EUR ve vztahu k projektu mobilit v roce 2006, částku 47.300,--EUR na projekt mobilit v roce 2008 a částku 38.500,--EUR na projekt mobilit v roce 2009. Převážnou většinu těchto prostředků obžalovaná osobně vybrala z výše specifikovaného účtu, pouze ve vztahu k projektu mobilit v roce 2008 vybrala částku 9.400,--EUR představující část dotací (ve formě doplatku) [REDAKCE] školy Ing. V [REDAKCE] B [REDAKCE], která ji vzápětí předala obžalované. Ovšem z takto jí poskytnutých peněz pocházejících z evropských dotací obžalovaná na úhradu nákladů projektů mobilit v daných třech letech použila vždy jen část, zbývající finanční prostředky si ponechala pro svou potřebu. Konkrétně vynaložila na projekt mobilit za rok 2006 maximálně částku 16.370,16 EUR, jíž uhradila náklady popsané v bodě I/B/a) výroku rozsudku (a zbývající částku ve výši nejméně 5.129,84 EUR si ponechala pro svou potřebu), na projekt mobilit v roce 2008 maximálně částku 24.959,69 EUR, kterou použila na zaplacení nákladů uvedených pod bodem I/B/b) výroku rozsudku (a zbývající částku ve výši nejméně 22.340,31 EUR si ponechala pro svou potřebu), a na projekt mobilit v roce 2009 maximálně částku 21.959,27 EUR, kterou uhradila náklady popsané v bodě I/B/c) výroku rozsudku (a zbývající částku ve výši nejméně 16.540,73 EUR si ponechala pro svou potřebu). Aby obžalovaná zakryla shora popsané případy zpronevěry finančních prostředků, vyhotovovala či jiným způsobem si opatřovala fiktivní účetní a další doklady podrobně popsané pod body I/B/a, b, c) výrokové části rozsudku, které měly deklarovat další náklady vynaložené z poskytnutých dotací na projekty mobilit. Tyto doklady pak zakládala do dokumentace projektů a současně zahrnovala i do závěrečných zpráv projektů, které byly ve vztahu ke každému jednotlivému roku zpracovány a jejichž součástí byl i přehled výdajů. Zmíněné závěrečné zprávy byly vyhotovovány pro poskytovatele dotací, čili v roce 2006 pro Centrum vysokého školství/Národní agenturu Leonardo da Vinci a v letech 2008 i 2009 pro Dům zahraničních služeb.

Shora popsaným jednáním obžalovaná způsobila v každém z uvedených tří let majetkovou škodu odpovídající vždy té částce, již si neoprávněně ponechala a použila pro svou potřebu. Tato škoda vznikla na majetku Evropské unie, neboť obžalovanou zpronevěřené finanční prostředky pocházely ze souhrnného rozpočtu zmíněné mezinárodní organizace. Avšak ISŠ [REDAKCE] v důsledku počínání obžalované, které znamenalo porušení podmínek, za nichž byly škole poskytnuty dotace na předmětné projekty mobilit, musela veškeré tyto dotace – včetně peněz, které si přisvojila obžalovaná – prostřednictvím Domu zahraničních služeb vrátit Evropské unii.

Obžalovaná N. R. se i ve vztahu k jednáním pod bodem I/B/a, b, c) odsuzující části rozsudku v přípravném řízení vyjádřila v procesním postavení obviněné poměrně stručně (č. l. 2346-2349). Vypověděla, že s výjimkou roku 2006 neměla k projektům mobilit žádný vztah a jejich realizaci nebyla pověřena. Dále konstatovala, že jména účastníků uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání se neshodují s osobami, které se mobilit skutečně účastnily, což zjistila podle dokumentace, kterou má ona k dispozici. Skutečný počet účastníků daných projektů podle jejího názoru vždy odpovídal či dokonce převyšoval počet účastníků, pro které byly naplánovány. Doklady spojené s realizací projektů mobilit byly v době jejího odchodu z ISS uloženy v archivačních krabicích v učebně v prvním patře budovy, ona ovšem tyto dokumenty nezpracovávala, účetnictví nevedla, žádné doklady nezaúčtovala a nevystavovala, nebyla tím ani pověřena. S penězi se do styku dostávala v celém průběhu projektů mobilit.

U hlavního líčení obžalovaná k daným jednáním vypovídala opakovaně (č. l. 3890-3898, 3905-3918, 4166-4177). Velmi obšírně se vyjádřila jak k okolnostem, o nichž se zmiňovala v přípravném řízení, přičemž je blíže rozvedla, tak k okolnostem dalším. Opětovně zdůraznila, že pouze ve vztahu k projektu mobilit za rok 2006 měla s ISS uzavřenou dohodu o provedení práce, jejímž předmětem byla administrace projektu, jejím úkolem v tomto roce tedy bylo administrativně zajistit stáž ve Spolkové republice Německo, shromáždit veškeré doklady související s projektem a zajistit, aby i tyto doklady byly spolu se závěrečnou zprávou doručeny národní agentuře, která poskytlá dotace, v uvedeném roce také vypracovala závěrečnou zprávu projektu mobilit. V ostatních letech, v nichž tyto projekty probíhaly, tedy v letech 2005 a 2007 až 2009, takovou dohodu o provedení práce neuzavřela, stáží v Německu se účastnila jen jako pedagogický dozor. Kdo byl pověřen administrací projektů v těchto dalších letech, jí není známo, stejně tak si nevybavuje, kdo v těchto případech zpracovával závěrečné zprávy projektů mobilit. Pokud je v daných zprávách uváděna jako kontaktní osoba, pak je tomu tak proto, že při zapojení ISS do daného projektu v roce 2005 zajistila založení účtu školy v online systému Národní agentury pro Evropské vzdělávací programy, v důsledku čehož v tomto systému byla zaevidována a dodnes je vedena jako kontaktní osoba. Obžalovaná rovněž podrobně popsala průběh jednotlivých projektů mobilit i stáží v rámci nich konaných, jakož i jejich financování. Ve spojitosti financováním projektů konstatovala, že probíhalo průběžně, neboť výše zmíněná národní agentura vždy poté, co schválila projektovou žádost ISS, poskytlá finanční prostředky pro projekt v příslušném roce zálohově a následující rok pak došlo k dofinancování poskytnutím doplatku, v této souvislosti obžalovaná upozornila, že ve spisu není zadokumentováno financování projektu za rok 2005, který předcházел rozhodnému období. Dále shodně jako v přípravném řízení připustila, že disponovala s prostředky určenými na úhradu nákladů projektů mobilit, obdržela je zpravidla od školy V. B. poté, co je na k tomu zřízený účet zaslala Národní agentura pro Evropské vzdělávací programy po schválení projektové žádosti. Uvedené finanční prostředky přebírala obžalovaná před odjezdem na stáž z toho důvodu, že jmenovaná školy věděla, že obžalovaná se stáže účastní, navíc v této době bývaly letní prázdniny, kdy ve škole nikdo jiný kromě ní, ředitele a ekonomky nebyl. Veškeré takto jí poskytnuté finanční prostředky obžalovaná podle svého vyjádření použila vždy na úhradu nákladů příslušné stáže, odmítla, že by si je byť i zčásti ponechala pro svou potřebu. Konkrétně takto byly hrazeny pobytové náklady stáže, stravné, jízdné za městskou hromadnou dopravu, návštěvy muzeí, sportovní aktivity, výlety účastníků stáže apod. V souvislosti s počtem účastníků stáže obžalovaná vyjádřila názor, že jednotlivých stáží se vždy účastnilo více žáků, než kolik dovodil policejní orgán, v tomto názoru ji utvrdilo šetření, které sama

provedla na základě vlastní fotodokumentace i konzultace této otázky s bývalými kolegy. Uvedené výdaje stáže hradila buď přímo ona anebo je ze svého uhradili účastníci stáže či někdo z pedagogického dozoru, poté jim takový výdaj byl proplacen. Veškeré doklady k uskutečněným výdajům přitom byly na stázích pečlivě shromažďovány, po návratu ze stáže se uložily do archivační krabice, aby byly k dispozici pro vyúčtování projektu. V této souvislosti obžalovaná stejně jako v přípravném řízení uvedla, že ona vyúčtování projektů mobilit neprováděla a že veškeré archivační krabice s výše zmíněnými doklady se nacházely v objektu ISS [REDAKCE] ještě v době, kdy zde ukončila pracovní poměr, spatřila je zde dokonce i v pozdější době, kdy již probíhalo policejní vyšetřování. Obžalovaná rovněž popřela, že by sama vyhotovovala či jinak opatrovala a do dokumentace projektů zakládala jakékoliv fiktivní účetní a jiné doklady. V této souvislosti ve vztahu ke zprávám účastníků stáže konstatovala, že tyto zprávy si museli účastníci stáže vypracovat sami, protože k jejich vyhotovení docházelo v on-line systému, do něhož měla přístup jen registrovaná osoba na základě svého hesla. Posléze obžalovaná doplnila, že docházelo k situacím, kdy někteří přihlášení žáci se plánované stáže nemohli zúčastnit, proto se za ně našli náhradníci, přičemž v on-line systému, do něhož se zájemci o stáž přihlašovali, již nemuselo dojít k přehlášení jména z původního zájemce na zájemce nového, který se pak stáže skutečně zúčastnil. V důsledku toho se mohlo stát, že skutečný účastník stáže vyplňoval svou zprávu o jejím průběhu za původního zájemce, mohl tak ale učinit pouze v součinnosti s oním původním zájemcem, neboť zprávy se vyplňovaly ve zmíněném online systému, do něhož byl přístup na základě osobního hesla. K fakturám a dalším dokladům Aristoteles Institutu obžalovaná uvedla, že uvedená organizace dané doklady na základě předchozí dohody zasílala ISS [REDAKCE] e-mailem, kde se poté vytiskly. Ve vztahu k pojistným smlouvám s Generali pojišťovnou, a. s., konstatovala, že v rámci projektů mobilit uzavírala s uvedenou pojišťovnou dvě pojistné smlouvy, jednala s makléřem Š [REDAKCE] J [REDAKCE]. Podle obžalované je možné, že z důvodu změny počtu pojištěných osob se některá smlouva stornovala a uzavřela smlouva nová. V jednom případě došlo posléze k situaci, že Národní agentura pro Evropské vzdělávací programy po ní požadovala jednu z pojistných smluv, kterou však nemohla nalézt, proto mohlo dojít k vystavení duplikátu. Obžalovaná ovšem odmítla, že by za jmenovaného makléře v některé pojistné smlouvě něco vyplnila anebo ji dokonce jeho jménem podepsala.

Z popsaného obsahu výpovědi obžalované je zřejmé, že obžalovaná připustila, že určitým způsobem participovala na projektech mobilit mimo jiné v letech 2006, 2008 a 2009 (zejména v prvním z těchto tří let) a v této souvislosti disponovala finančními prostředky, které byly určeny na náhradu nákladů těchto projektů. Podstata její obhajoby tkví v tvrzení, že veškeré tyto prostředky použila v souladu s účelem, na který byly určeny, tedy na zaplacení nákladů spojených se stážemi, jež se konaly v rámci projektů mobilit.

V souvislosti s takto uplatněnou obhajobou obžalovaná v průběhu své naposledy učiněné výpovědi předložila přehledy, které podle svého vyjádření sama sestavila na základě některých důkazů založených ve spisu, svých fotografií z realizovaných stáží a konzultace s některými bývalými kolegy a žáky ISS [REDAKCE], kteří se těchto stáží účastnili (č. l. 4156-4164). Podle těchto přehledů obžalovaná v průběhu let 2005 až 2009 na projekty mobilit vynaložila o 2.740,--EUR více, než kolik podle obžaloby za tímto účelem převzala.

Ještě dříve, než soud bude podrobně argumentačně reagovat na popsanou obhajobu obžalované, popíše ty podstatné skutkové okolnosti, které z provedeného dokazování vyplývají zcela jednoznačně a s nimiž obžalovaná v rámci své výpovědi ani nepolemizovala.

Takto je nepochybné, že ISŠ [REDAKCE] se v letech 2005 až 2009 zapojila do projektů mobilit financovaných formou účelových dotací Evropskou unií z jejího souhrnného rozpočtu a v rámci těchto projektů pořádala v každém z uvedených let pro své žáky několikátýdenní stáže ve Spolkové republice Německo, které spočívaly v jazykové výuce v kombinaci s odbornou praxí, v této souvislosti škola v Německu spolupracovala s organizací Aristoteles institut, jež účastníkům stáže a doprovodným osobám zajišťovala zejména ubytování, jazykový kurz a zprostředkování praxe. V letech 2006, 2008 a 2009 se škola do těchto projektů zapojila uzavřením takových grantových smluv, které jsou specifikovány ve výrokové části rozsudku, na jejich základě pak byly škole ve vztahu ke každému z těchto let poskytnuty na speciální účet č. [REDAKCE], vedený u Komerční banky, a. s., dotace, v letech 2006 a 2008 formou zálohy i doplatku, v roce 2009 pouze ve formě zálohy. Po ukončení každé ze stáží ISŠ [REDAKCE] vypracovala pro tuzemského poskytovatele dotací, tedy pro Centrum vysokého školství/Národní agenturu Leonardo da Vinci v roce 2006 a pro Dům zahraničních služeb v letech 2008 a 2009, závěrečnou zprávu projektu mobilit, v níž podrobně popsala průběh stáže, její financování, součástí zprávy bylo také vyúčtování dotačních prostředků, které – z pohledu doby vypracování zprávy – škole již byly (v případě záloh), respektive měly být (v případě doplatků) poskytnuty.

Uvedené skutkové okolnosti zcela nepochybně plynou z grantových smluv uzavřených v letech 2006, 2008 a 2009 mezi ISŠ [REDAKCE] a Centrem vysokého školství/Národní agenturou Leonardo da Vinci, respektive Domem zahraničních služeb (č. l. 2738-2747, 2911-2917 a 2987-2990), sdělení Domu zahraničních služeb (č. l. 3670-3673), závěrečných zpráv projektů mobilit v letech 2006, 2008 a 2009 vypracovaných ISŠ [REDAKCE] (č. l. 2832-2845, 2963-2976 a 3072-3077), smlouvou o zřízení a vedení účtu č. [REDAKCE] mezi ISŠ [REDAKCE] a Komerční bankou, a. s. (č. l. 2748), svědeckých výpovědí [REDAKCE] ISŠ [REDAKCE] Ing. V [REDAKCE] B [REDAKCE] (č. l. 535-550, 2358-2365, 3955-3960), tehdejšího [REDAKCE] této školy Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE] (č. l. 2381-2385, 3962-3966), tehdejších studentů školy V [REDAKCE] D [REDAKCE] (4199-4201), K [REDAKCE] H [REDAKCE] (3997-3999), H [REDAKCE] G [REDAKCE] (č. l. 4024-4026) a R [REDAKCE] Š [REDAKCE] (č. l. 4097-4098), pedagogů školy I [REDAKCE] K [REDAKCE] (č. l. 4092-4095), I [REDAKCE] E [REDAKCE] (č. l. 4021-4023), S [REDAKCE] B [REDAKCE] (č. l. 4098-4099) a P [REDAKCE] R [REDAKCE] (č. l. 2397-2399 a 4076-4077), svědeckých výpovědí pracovníků organizace Aristoteles institut A [REDAKCE] P [REDAKCE], A [REDAKCE] K [REDAKCE] W [REDAKCE] P [REDAKCE] a G [REDAKCE] H [REDAKCE] (č. l. 2627-2652) i listin předložených posledně třemi jmenovanými svědky (č. l. 2653-2713), a úředních záznamů o vysvětleních jednak I [REDAKCE] K [REDAKCE] (č. l. 2538-2540), jež byla v dané době chůvou dítěte obžalované, i tehdejších studentek ISŠ [REDAKCE] D [REDAKCE] M [REDAKCE] (č. l. 2563-2564) a V [REDAKCE] S [REDAKCE] (č. l. 2581-2582).

Rovněž není sporu o tom a obhajoba to ani nezpochybňovala, že ISŠ [REDAKCE] z důvodu porušení podmínek stanovených v grantových smlouvách veškeré finanční prostředky poskytnuté jí jako dotace na realizaci projektů mobilit v letech 2006, 2008 a 2009 (a také v roce 2007) byla posléze – v roce 2012 – nucena vrátit Domu zahraničních služeb, jenž tyto prostředky pocházející ze souhrnného rozpočtu Evropské unie vrátil Evropské komisi. Tuto skutečnost prokazují sdělení ISŠ [REDAKCE] i listiny touto školou poskytnuté (č. l. 3858-3863) a shora již zmíněná zpráva Domu zahraničních služeb na č. l. 3670-3673. Uvedená okolnost ovšem pro výrok o vině nebyla nijak podstatná, význam měla až pro výrok o náhradě škody.

Nyní se již soud bude zabývat obhajobou obžalované. Vysvětlí tedy, jaké důkazy tuto obhajobu vyvracejí a současně prokazují, že z prostředků poskytnutých ISŠ [REDAKCE] jako evropské dotace na projekty mobilit v letech 2006, 2008 a 2009 nebyla jejich část použita na

určený účel, ale byla zpronevěřena, a že takového počínání se dopustila obžalovaná N[REDACTED] R[REDACTED].

V první řadě je třeba opět poukázat na grantové smlouvy specifikované ve výrokové části rozsudku. Z nich se podává, že poskytovatel (tedy Centrum vysokého školství/Národní agentura Leonardo da Vinci v roce 2006 a Dům zahraničních služeb v letech 2008 a 2009) se zavázal poskytnout jako evropské dotace na realizaci projektu mobilit za rok 2006 nejvýše částku 23.000,--EUR, za rok 2008 maximálně částku 47.589,--EUR a za rok 2009 maximálně částku 48.197,--EUR, a to vždy na účet č. [REDACTED], vedený u Komerční banky, a. s., tyto částky měly být při splnění podmínek stanovených ve smlouvě poskytnuty vždy formou zálohy a doplatku. V grantových smlouvách za roky 2008 a 2009 se dále výslovně uvádí, jednak jaké náklady lze z dotací poskytnout (jednalo se o pobytové náklady účastníků stáže a doprovodných osob, cestovní náklady, náklady na pedagogickou, kulturní a jazykovou přípravu účastníků a nákladů na organizaci mobility), jednak že veškeré další náklady spojené s financováním mobilit hradí příjemce (čili ISŠ [REDACTED]). V odůvodnění opakovaně již zmíněné sdělení Domu zahraničních služeb na č. l. 3670-3673 ve spojení s výpisy z účtu ISŠ [REDACTED] č. [REDACTED] u Komerční banky, a. s. (č. l. 2749-2750, 2918 a 2991), a zprávou tohoto bankovního ústavu (č. l. 2721) návazně prokazují, že ISŠ [REDACTED] na projekty mobilit obdržela za rok 2006 částku 22.990,--EUR (čili bez 10,--EUR takovou částku, jakou mohla podle grantové smlouvy nejvýše vyčerpat), za rok 2008 částku 47.589,--EUR (tedy maximální částku podle grantové smlouvy), přičemž obě tyto částky byly na uvedený účet poskytovatelem poukázány jednak formou zálohy (krátce po uzavření příslušné grantové smlouvy), jednak formou doplatku (poskytnutého na jaře následujícího roku), za rok 2009 škola obdržela zálohu ve výši 38.557,--EUR (opět nedlouho po uzavření příslušné grantové smlouvy). Závěrečné zprávy projektů mobilit za roky 2006, 2008 a 2009 (č. l. 2832-2845, 2891-2902, 2963-2976 a 3072-3078) pak dokládají, že ISŠ [REDACTED] poskytovateli dotací deklarovala, že z těchto dotací na projekty mobilit vynaložila za rok 2006 částku 23.000,--EUR, za rok 2008 částku 47.589,--EUR a za rok 2009 částku 48.197,--EUR, čili v každém roce takovou částku, jakou mohla podle grantové smlouvy čerpat a také čerpala (v případě roku 2009, kdy ISŠ [REDACTED] obdržela toliko zálohu dotací, je zřejmé, že rozdíl mezi maximální částkou dotací a zálohou na tyto dotace měla škola dočasně poskytnout ze svého a očekávat, že daný rozdíl bude následně pokryt očekávaným doplatkem). Jednotlivé položky nákladů, které takto měly být z evropských dotací zaplacený, ať již zcela nebo zčásti, jsou specifikovány v přehledech tvořících součást daných zpráv a škola je dokladovala účetními a dalšími dokumenty. Z obsahu každé ze závěrečných zpráv rovněž plyne, že nad rámec dotací, na něž měla podle grantových smluv nárok a které čerpala, ISŠ [REDACTED] náklady projektů hradila ze svého majetku, tedy že tyto projekty v určitém rozsahu spolufinancovala.

Návazně soud řešil stěžejní otázku, zda shora popsáním způsobem deklarované náklady projektů mobilit, jež měly být zaplacený z evropských dotací, skutečně byly uhrazený. Se zřetelem na níže uvedené důkazy přitom dospěl k závěru, že v předmětných třech letech došlo z uvedených dotací maximálně k úhradě těch nákladů projektů, jaké jsou specifikovány ve skutkové větě výroku o vině rozsudku, zatímco zbývající tvrzené náklady byly pouze fiktivní a dokladované falešnými dokumenty. Na tomto místě je nutno poznamenat, že za skutečně uhrazené náklady soud pokládal - při aplikaci zásady v pochybnostech ve prospěch obžalované - i takové, u nichž sice nebylo prokázáno, že byly vynaloženy, ale na druhé straně nebyla bezpečně prokázána ani jejich fiktivnost. Ostatně z tohoto předpokladu vycházela i samotná obžaloba.

Okolnost, jaká částka byla v jednotlivých letech uhrazena v hotovosti ve Spolkové republice Německo organizaci Aristoteles Institut za pobytové náklady osob účastnících se stáže, plyne ze svědeckých výpovědí pracovníků uvedeného institutu A■■■■ P■■■■ a A■■■■ K■■■■ W■■■■ P■■■■ (č. l. 2627-2647) i listin předložených těmito svědky (č. l. 2653-2713). Podle těchto důkazů byla takto za pobytové náklady uhrazena v roce 2006 částka 6.760,--EUR, v roce 2008 částka 12.500,--EUR a v roce 2009 částka 8.000,--EUR, jmenovaní svědci rovněž vysvětlili, že v pobytových nákladech byly zahrnuty příprava, administrace, jazykový kurz, zprostředkování praxe a jízdenky místní dopravy v Brémách. Skutečnost, že za pojištění všech osob účastnících se stáže byla Generali pojišťovně, a. s., zaplacená v roce 2006 částka 10.092,--Kč (což při přepočtu podle v rozhodné době aktuálního kurzu představovalo 339,51 EUR), v roce 2008 částka 30.772,--Kč (1.329,69 EUR po přepočtu podle tehdy aktuálního kurzu) a v roce 2009 částka 29.602,--Kč (1.159,27 EUR na základě přepočtu podle tehdy aktuálního kurzu), dokládají zpráva a přehledy uvedené pojišťovny (č. l. 2725-2728) ve spojení s kurzovními listy České národní banky. Výše nákladů za dopravu osob účastnících se stáže - v roce 2006 v částce 3491,70 EUR, v roce 2008 v částce 2730,--EUR a v roce 2009 v částce 98.968,--Kč - je v případě projektů mobilit v druhém z těchto let prokazována jízdenkami v odpovídající výši (č. l. 2977-2980) a v posledně uvedeném roce fakturou ISS■■■■ na částku 98.968,--Kč (č. l. 3007-3008), přičemž podle vyúčtování v závěrečné zprávě projektu mobilit k tomuto roku (č. l. 3077) z této částky byla z evropských dotací hrazena právě část (po přepočtu na měnu euro) ve výši 2.600,--EUR (zbývající část ve výši 1.275,78 EUR hradila ISS ze svého rozpočtu). Ve vztahu k projektu mobilit v roce 2006 sice výše jízdného deklarovaného ve vyúčtování v závěrečné zprávě (č. l. 2844) není ve spisovém materiálu nijak dokladována, na straně druhé nebylo ničím vyvráceno, že právě v takové celkové částce (3491,70 EUR) bylo jízdné vynaloženo. Totéž platí u projektu mobilit v daném roce o v závěrečné zprávě vyúčtovaném hovorném (16,--EUR) a půjčovném (178,95 EUR). Konečně ve vztahu k roku 2006 byla obžalované N■■■■ R■■■■ z evropských dotací určených na financování projektu mobilit oprávněně uhrazena částka 1.734,--EUR (taktéž obsažená ve vyúčtování v závěrečné zprávě), neboť na takovou odměnu měla nárok podle dohody o provedení práce (č. l. 2751). Naproti tomu soud – na rozdíl od obžaloby – nepovažoval v tomto roce za náklad projektu hrazený z evropských dotací odměnu poskytnutou ■■■■ K■■■■, jež se stáže účastnila také jako doprovodná osoba, neboť z přehledů výdajů v závěrečné zprávě se podává, že tento náklad byl financován nikoliv z uvedených dotací, nýbrž zcela z rozpočtu ISS (zde lze na okraj poznamenat, že obžaloba sice považovala tuto odměnu za náklad projektu uhrazený z evropských dotací, ale při součtu s ostatními náklady uhrazenými z daných dotací jej pominula).

Poněkud složitější byla situace u výdajů představujících částky poskytnuté v jednotlivých letech účastníkům stáže. V této spojitosti je třeba nejprve poznamenat, že podle provedeného dokazování každý účastník stáže obdržel určitou částku, a to zejména za účelem úhrady stravy (proto soud danou částku bude dále pro jednoduchost označovat zpravidla jako stravné). To plyne ze svědectví osob, které se stáží účastnily, ať již jako účastníci v užším smyslu či jako doprovodné osoby z řad pedagogů školy, konkrétně ze svědeckých výpovědí ■■■■ K■■■■, ■■■■ E■■■■, ■■■■ B■■■■, ■■■■ R■■■■, ■■■■ D■■■■, ■■■■ H■■■■ a ■■■■ G■■■■, i vysvětlení podaných ■■■■ M■■■■ a ■■■■ S■■■■, jakož i závěrečných zpráv projektů mobilit za jednotlivé roky a předtisků smluv o odborné stáži v rámci programu Leonardo da Vinci (například č. l. 2938, 2943, 2948, 3009, 3015, 3020). Podle listinných důkazů zmíněných v předchozí větě takto účastník stáže obdržel v roce 2006 částku 350,--EUR, v roce 2008 částku 400,--EUR a v roce 2009 částku 600,--EUR. Soud přitom – stejně jako obžaloba - vycházel právě z těchto částek,

neboť výše jmenované osoby přítomné na stážích si přesnou výši částky ve vztahu k té které stáži většinou již nevybavovaly (a pokud ano, pak hovořily o částkách zpravidla nižších). Upozornit je nutno dále na skutečnost, že v závěrečné zprávě projektu mobilit za rok 2006 se explicitně uvádí, že náklady doprovodných osob hradila ISS [REDAKCE] ze svých vlastních zdrojů (což je zřejmé i z přehledu výdajů k této zprávě), zatímco v závěrečných zprávách mobilit za ostatní dva rozhodné roky se takový údaj neuvádí. Proto bylo třeba – při respektování zásady in dubio pro reo – vycházet z předpokladu, že v letech 2008 a 2009 bylo z evropských dotací (a nikoliv z prostředků školy) poskytnuto stravné i doprovodným osobám z řad pedagogů školy.

Ve vztahu k otázce, které osoby se v jednotlivých letech stáže účastnily, obžaloba zjevně čerpala ze seznamů vytvořených policejním orgánem (č. l. 2729, 2902, 2982). Takovéto seznamy, které odkazují na blíže nespecifikované výsledky, ovšem pochopitelně nejsou důkazem, jde jen o výsledek hodnocení určité otázky orgánem činným v trestním řízení. Navíc podstatná část osob jmenovaných v seznamech (konkrétně většina osob, jež se stáží podle seznamů měly účastnit) nebyla ve věci vyslechnuta, respektive ve spisovém materiálu nejsou založeny protokoly o jejich výsledcích ani úřední záznamy o jejich vysvětleních. Odtud vyplývá, že pro závěr obžaloby, které konkrétní osoby se v rozhodných letech účastnily stáže, neexistoval odpovídající důkazní podklad. Nicméně pro posouzení věci nebylo až tak podstatné, jaké osoby byly přítomny na stážích, zásadní bylo, jaký byl jejich počet (a ve vztahu k roku 2006 také okolnost, zda se jednalo o účastníky stáže v užším smyslu anebo o doprovodné osoby z řad pedagogů školy), poněvadž od vyřešení této otázky se odvíjela skutečnost, jaká částka byla z evropských dotací v jednotlivých letech vynaložena na stravné. Důkazy, které poskytují spolehlivou odpověď na uvedenou otázku, jsou svědecké výpovědi A [REDAKCE] P [REDAKCE] a A [REDAKCE] K [REDAKCE] W [REDAKCE] P [REDAKCE]. Jmenovaní jako pracovníci organizace Aristoteles Institut, jež ve Spolkové republice Německo poskytovala téměř kompletní servis v souvislosti s konanými stážemi, nepochybně mají dobrý přehled o počtu osob účastnících se těchto stáží (uvedení svědci v rámci svého výsledku doložili také seznamy osob, které obdrželi e-mailem od ISS [REDAKCE] krátce před konáním jednotlivých stáží a v nichž bylo uvedeno, kolik osob by se stáží mělo zúčastnit, soud nicméně pokládal za rozhodující výpovědi samotných svědků, neboť z nich je patrné, jaký počet osob na stáži byl skutečně přítomen). Z uvedených výpovědí se jednoznačně podává, že v roce 2006 bylo na stáži deset účastníků a tři doprovodné osoby, v roce 2008 osmnáct účastníků a tři doprovodné osoby, v roce 2009 čtrnáct účastníků a tři doprovodné osoby.

Ze skutečností rozebraných v předchozích dvou odstavcích lze tedy vyvodit závěr, že v rámci předmětných stáží byla z evropských dotací vynaložena na stravné v roce 2008 částka 8.400,--EUR (celkem 21 osob účastnících se stáže x 400,--EUR pro každou z těchto osob) a v roce 2009 částka 10.200,--EUR (celkem 17 osob účastnících se stáže x 600,--EUR pro každou z těchto osob). Jde-li o rok 2006, u něhož bylo z evropských dotací hrazeno stravné toliko účastníkům stáže (míněno účastníkům v užším smyslu, nikoliv doprovodným osobám), jichž bylo 10, pak z výpovědi svědkyně I [REDAKCE] E [REDAKCE], která se stáží účastnila v letech 2005 až 2008, vyplynulo, že některých z nich se účastnila nejen jako doprovodná osoba, ale také jako účastník stáže. Z tohoto důvodu vzal soud za prokázané, že i jmenované svědkyni bylo v roce 2006 poskytnuto stravné z finančních prostředků poskytnutých Evropskou unií. Celkem tedy bylo v rámci stáže konané v roce 2006 vynaloženo z evropských dotací na stravné 3.850,--EUR (11 x 350,--EUR).

Na základě shora uvedeného je možno shrnout, že ISS [REDAKCE] z finančních prostředků,

kteří jí jako dotace byly poskytnuty ze souhrnného rozpočtu Evropské unie na realizaci projektů mobilit, vynaložila na výše uvedených položkách u projektu mobilit za rok 2006 částku nejvýše 16.370,16 EUR, u projektu mobilit za rok 2008 částku nejvýše 24.959,69 EUR a u projektu mobilit za rok 2009 maximálně částku 21.959,27 EUR. Ačkoliv soud se otázkou participace obžalované na jednáních pod bodem I/B/a, b, c) odsuzující části rozsudku bude zabývat až v později, lze již nyní konstatovat, že vzal za prokázané, že všechny uvedené platby za ISS [REDAKCE] učinila obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] právě z těch finančních prostředků, které ve vztahu k projektům mobilit v uvedených třech letech prokazatelně převzala.

Jak již bylo v odůvodnění rozsudku uvedeno, ISS [REDAKCE] v závěrečných zprávách projektů mobilit poskytovateli evropských dotací deklarovala, že v rámci těchto dotací na projekty mobilit vynaložila za rok 2006 částku 23.000,--EUR, za rok 2008 částku 47.589,--EUR a za rok 2009 částku 48.197,--EUR.

Ve vztahu k roku 2006 se přitom v závěrečné zprávě uvádí, že na pobytové výdaje, včetně zajištění místní přepravy byly vynaloženy částky 7.322,--EUR a 1.700,--EUR a tyto výdaje jsou podloženy fakturami vystavenými jménem organizace Aristoteles Institut a k nim se vztahujícím výdajovým pokladním dokladem (č. l. 2753, 2761). Závěrečná zpráva projektu mobilit za rok 2008 zase konstatuje, že byla zaplacená za pobyt částka 31.770,--EUR, za monitoring projektu částka 3.800,--EUR, za přípravný kurz částka 1.190,--EUR a za stravné částka 8.400,--EUR, tyto výdaje jsou opět podloženy fakturami a potvrzeními vystavenými jménem organizace Aristoteles Institut i k nim se vztahujícími výdajovými pokladními doklady (č. l. 2922, 2923, 2929-2937). Závěrečná zpráva projektu mobilit za rok 2009 deklaruje, že došlo k úhradě částky celkem 32.256,--EUR za pobyt účastníků i doprovodných osob, částky celkem 12.600,--EUR za stravné účastníků i doprovodných osob, částky 2850,--EUR za tutoring a monitoring projektu i pobytu zaměstnanci přijímací organizace a částky (po zaokrouhlení) 759,--EUR za přípravný kurz, tyto výdaje jsou dokladovány fakturami a potvrzeními vystavenými jménem organizace Aristoteles Institut i k nim se vztahujícími výdajovými pokladními doklady (č. l. 2994-2995, 2998-3006). Všechny označené faktury a potvrzení byly v přípravném řízení policejním orgánem zaslány organizaci Aristoteles Institut, přičemž z navazujícího sdělení [REDAKCE] této organizace (v odůvodnění opakovaně již zmíněného svědka A [REDAKCE] P [REDAKCE]) jednoznačně plyne, že se jedná o padělky (č. l. 2717-2720). Z výše uvedených skutečností je tak zřejmé, že v závěrečných zprávách projektů mobilit za všechny tři roky se uvádějí ve vztahu k organizaci Aristoteles Institut podstatně vyšší částky, než jaké jí byly ve skutečnosti zaplacené, a že tvrzená úhrada těchto vyšších částek byla dokladována falešnými dokumenty.

Obdobná situace je u pojistného. V závěrečných zprávách projektů mobilit se uvádí, že na pojištění účastníků stáží byly vynaloženy částky 30.914,--Kč, tedy 1.040,--EUR (za rok 2006), 33.852,--Kč, tedy 1.458,38 EUR (za rok 2008) a 39.732,--Kč, tedy 1.555,98 EUR (za rok 2009). K takto tvrzeným částkám pojistného byly přiřazeny příslušné pojistné smlouvy, jež měly být uzavřeny s Generali pojišťovnou, a. s., a k nim se vážící výdajové pokladní doklady (č. l. 2760, 2924-2925 a 2996-2997), podle kterých měl výše uvedené částky pojistného vždy převzít makléř pojišťovny Š [REDAKCE] J [REDAKCE]. Ovšem ze sdělení označené pojišťovny (č. l. 2722-2723) a svědecké výpovědi Š [REDAKCE] J [REDAKCE] (č. l. 2372-2375) jasně vyplývá, že k platnému uzavření těchto smluv nedošlo a zejména že pojistné v nich uvedené nebylo (ani makléři, ani pojišťovně) uhrazeno. I zde tedy bylo prokázané, že v závěrečných zprávách projektů mobilit za roky 2006, 2008 a 2009 se deklaruje úhrada vyššího pojistného, než bylo skutečně zaplacené, přičemž takto uváděná nepravdivá úhrada těchto vyšších částek

byla podložena fiktivními dokumenty.

V závěrečných zprávách projektů mobilit za roky 2006, 2008 a 2009 se jako další uhrazené náklady uvádějí platby za materiály k přípravnému kurzu, v prvním roce ve výši 31.325,--Kč, tedy 1.052,94 EUR, ve druhém roce ve výši 20.900,--Kč, tedy 900,37 EUR, a v posledním roce ve výši 43.968,--Kč, tedy 1.711,29 EUR, a to s odkazem na faktury [REDAKCE]. Jako doklady osvědčující vynaložení těchto nákladů byly k závěrečným zprávám přiloženy faktury vystavené jménem podnikatele P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE] a související výdajové pokladní doklady (č. l. 2759, 2919-2920, 2992-2993). Ovšem svědeckým výsledkem P [REDAKCE] Š [REDAKCE] (2405-2407, 4013-4015) bylo jednoznačně prokázáno, že uvedené listiny jsou padělky a že svědkovi žádná z uvedených částek zaplacená nebyla.

Konečně nepravdivé okolnosti se v závěrečných zprávách projektů mobilit za předmětné roky 2006 a 2009 uvádějí i ve vztahu k počtu účastníků stáží a s tím spojené výši stravného těmto účastníkům vyplaceného, což bylo opět dokladováno fiktivními dokumenty.

Ve vztahu k prvnímu z uvedených let se v závěrečné zprávě uvádí, že stáž absolvovalo (míněno bez doprovodných osob) 26 účastníků, v přehledu nákladů k této zprávě se konstatuje, že jim bylo vyplaceno 8.750,--EUR. Tyto náklady byly dokladovány zprávami účastníků, mimo jiné jde o zprávy vyhotovené jménem V [REDAKCE] K [REDAKCE] (nyní K [REDAKCE]), G [REDAKCE] V [REDAKCE], T [REDAKCE] B [REDAKCE], D [REDAKCE] D [REDAKCE], I [REDAKCE] D [REDAKCE], L [REDAKCE] G [REDAKCE], M [REDAKCE] H [REDAKCE], M [REDAKCE] H [REDAKCE], R [REDAKCE] H [REDAKCE], V [REDAKCE] H [REDAKCE], M [REDAKCE] K [REDAKCE], N [REDAKCE] V [REDAKCE], H [REDAKCE] Ch [REDAKCE] a R [REDAKCE] Š [REDAKCE]. Ovšem všechny jmenované osoby ve svých svědeckých výpovědích či při podání vysvětlení (č. l. 2369-2370, 2413-2414, 2498-2499, 2500-2501, 2502, 2506-2507, 2519-2521, 2522-2523, 2524-2525, 2528-2530, 2536-2537, 2553-2555, 2602-2605, 4097-4098) odmítly, že by se stáže v daném roce účastnily, že by tudíž převzaly stravné (350,--EUR) a následně vyhotovily a podepsaly uvedené účastnické zprávy. Jelikož již výše bylo vysvětleno, že v daném roce na stáži bylo maximálně 11 účastníků (bez doprovodných osob), je zřejmé, že za osoby jmenované v předchozí větě stáž neabsolvovali náhradníci, kteří by vystupovali jejich jménem. Ostatně z vyjádření daných osob vyplynulo, že o stáž formálně ani neprojevíly zájem, tedy se na ni závazně vůbec nepřihlásily.

Pokud jde o rok 2009, v závěrečné zprávě se konstatuje, že stáž absolvovalo (míněno bez doprovodných osob) 19 účastníků, v přehledu nákladů k této zprávě se deklaruje, že jim bylo na stravném vyplaceno 11.400,--EUR (tedy každému z 19 účastníků 600,--EUR), dalších 1.200,--EUR bylo zaplacenno doprovodným osobám (tedy 2 x 600,--EUR). Náklady ve vztahu k účastníkům byly dokladovány smlouvami o odborné stáži a zprávami účastníků, mimo jiné jde o zprávy vyhotovené jménem M [REDAKCE] A [REDAKCE], L [REDAKCE] G [REDAKCE], A [REDAKCE] G [REDAKCE], M [REDAKCE] H [REDAKCE], J [REDAKCE] H [REDAKCE], B [REDAKCE] P [REDAKCE], T [REDAKCE] R [REDAKCE], N [REDAKCE] R [REDAKCE], K [REDAKCE] S [REDAKCE], I [REDAKCE] S [REDAKCE], M [REDAKCE] S [REDAKCE], L [REDAKCE] V [REDAKCE] a J [REDAKCE] L [REDAKCE]. I v tomto případě jmenovaní ve svých svědeckých výpovědích či při podání vysvětlení (č. l. 2351-2352, 2366-2367, 2401-2403, 2416-2418, 2531-2532, 2556-2558, 2573-2574, 2575-2576, 2579-2580, 2589-2590, 2591-2592) jasně uvedli, že danou stáž neabsolvovali, tedy ani stravné (600,--EUR) neobdrželi, zprávy účastníků nevyhotovili a nepodepsali. Soud již dříve objasnil, že v roce 2009 se stáže zúčastnilo 14 osob, další 3 osoby byly přítomny jako doprovod, celkem se tak jednalo o 17 osob, jimž bylo na stravném uhrazeno celkem nejvýše 10.200,--EUR. Z uvedeného je zřejmé, že nejméně za čtyři osoby, za něž byly vyhotoveny fiktivní smlouvy o odborné stáži i zprávy účastníka, nemohl být na stáži někdo jiný. U osob

ostatních je třeba takovou možnost připustit, ostatně ze svědecké výpovědi K [REDAKCE] H [REDAKCE] (3997-3999) plyne, že v daném roce byla na stáži pod jménem své sestry M [REDAKCE] H [REDAKCE], a to proto, že stáž v minulosti již jednou absolvovala a opakovaná účast nebyla možná.

Ve vztahu k roku 2008 pak sice taktéž byly vyhotoveny fiktivní smlouvy o odborné stáži a zprávy účastníků, a to jménem P [REDAKCE] K [REDAKCE], M [REDAKCE] L [REDAKCE], J [REDAKCE] M [REDAKCE], M [REDAKCE] V [REDAKCE] a K [REDAKCE] K [REDAKCE], což dokládají uvedené listiny (č. l. 2938-2962) ve spojení se svědeckými výpověďmi a vysvětleními jmenovaných osob (č. l. 2377-2379, 2386-2388, 2390-2392, 2420-2422, 2546-2547). Nicméně v tomto roce je v závěrečné zprávě projektu mobilit deklarováno, že na stravném za osoby přítomné na stáži (bez rozlišení, zda šlo o samotné účastníky bez doprovodných osob anebo včetně nich) byla z evropských dotací vyplacena částka celkem 8.400,--Kč (což znamená, že bylo poskytnuto 400,--EUR 21 osobám), přičemž soud z důvodů předešle již vysvětlených vzal za prokázané, že stáže se celkem účastnilo právě 21 osob (18 účastníků a 3 doprovodné osoby). Je proto třeba i zde vycházet z předpokladu, že za všechny uvedené osoby, za něž byly vyhotoveny fiktivní smlouvy o odborné stáži i zprávy účastníka, mohly být na stáži přítomny jiné osoby, které z nějakého důvodu nevystupovaly pod svým jménem, přičemž právě proto pak byly vypracovány ony fiktivní listiny. Na rozdíl od let 2006 a 2009 tedy u projektu mobilit za rok 2008 nepokládal soud za prokázané, že by při jeho vyúčtování byl uváděn nepravdivý údaj o počtu osob účastnících se stáže a tedy ani nepravdivý údaj o výši vyplaceného stravného.

Na základě skutečností výše uvedených je tedy zřejmé, že v závěrečných zprávách projektů mobilit za roky 2006, 2008 a 2009 ISS [REDAKCE] vedle skutečně zaplacených nákladů z evropských dotací deklarovala i takové, které ve skutečnosti nebyly vynaloženy, ať se již jednalo o fiktivní výdaje vůči subjektům, které v souvislosti s danými projekty škole žádné plnění neposkytly (materiály dodané P [REDAKCE] Š [REDAKCE] – [REDAKCE]) anebo o vyšší než skutečně zaplacené výdaje subjektům, které k projektům mobilit vztah měly (Aristoteles Institut, Generali pojišťovna, a. s., a v případě projektů za roky 2006 i 2009 i osoby účastnící se stáže).

Podle názoru soudu jediným důvodem pro jednání popsané v předešlém odstavci byla skutečnost, že ta část finančních prostředků poskytnutých ISS [REDAKCE] z evropských dotací v jednotlivých letech, jejichž vynaložení bylo v závěrečných zprávách projektů mobilit deklarováno nepravdivě a dokladováno falešnými dokumenty, byla použita jinak než na úhradu nákladů těchto projektů, tedy poněkud jinak vyjádřeno, že došlo ke zpronevěře této části dotací. Právě popsáný závěr soud odvíjí od úvahy, že pokud by i tato část dotací byla vynaložena na náklady spojené s realizací mobilit, pak by nedávalo sebemenší smysl, aby i tyto náklady nebyly zahrnuty do závěrečné zprávy projektů mobilit a dokladovány autentickými účetními a dalšími dokumenty a namísto toho by byly obstarávány, do dokumentace projektů zakládány a v závěrečných zprávách uváděny doklady fiktivní. Tedy jestliže kupříkladu ty částky, které podle závěrečných zpráv projektů mobilit měly být zaplacený P [REDAKCE] Š [REDAKCE] anebo organizaci Aristoteles Institut, ačkoliv tomu tak nebylo, ISS [REDAKCE] ve skutečnosti uhradila jinému subjektu v souvislosti s projekty, pak do závěrečných zpráv by jistě byly zahrnuty právě tyto (pravdivé) údaje a v této souvislosti doloženy i skutečné účetní a další doklady vystavené danými subjekty. Nelze reálně předpokládat, že v případě naznačeném v předchozí větě by o takto skutečně realizovaných výdajích byly uváděny nepravdivé údaje dokladované falešnými listinami, a to zvláště v situaci, kdy při tomto postupu by se škola v případě jeho odhalení vystavovala riziku, že v dalším roce jí již

nebudou poskytnuty dotace na další projekt mobilit anebo jí dokonce budou odňaty dotace přiznané a vyplacené za projekty již realizované.

Obhajoba opakovaně poukazovala na okolnost, že v rámci projektů mobilit v jednotlivých letech byly hrazeny i výdaje jiného druhu, než jsou ty, které se uvádějí v závěrečných zprávách projektů. O takových výdajích přitom hovořila ve své výpovědi nejen obžalovaná, ale taktéž někteří svědci. Konkrétně svědkyně I. E. a V. T., dříve D., z nichž první na stážích působila jako pedagogický dozor a druhá jako účastník, potvrdily, že v průběhu stáží se konaly a tudíž i platily různé výlety a kulturní, sportovní a zábavné akce jako kupříkladu návštěvy muzeí, výstav a zábavních parků. Obdobně se vyjádřili v rámci svého svědectví i pracovníci organizace Aristoteles Institut A. P. a A. K. W. P., kteří současně konstatovali, že v převážné většině případů uvedené výdaje platila sama ISS, dané výdaje tedy vesměs nebyly zahrnuty v pobytových nákladech. Soud tudíž existenci těchto dalších výdajů nezpochybňuje. Je však třeba si uvědomit, že podle provedeného dokazování byly náklady spojené s konáním projektů mobilit hrazeny nejen z evropských dotací, ale taktéž z rozpočtu samotné ISS. Tuto skutečnost dokládají samotné grantové smlouvy i závěrečné zprávy projektů mobilit ve všech třech letech, z těchto důkazů současně vyplývá, že z evropských dotací mohly být placeny jen určité náklady, a to pouze do výše odpovídající maximální částce schválené dotace v tom kterém roce. Všechny ostatní náklady tedy měla hradit a také hradila ISS ze svého rozpočtu. Z popsanych skutečností je tak zřejmé, že pokud ony náklady uváděné obžalovanou a výše jmenovanými svědky byly v rámci projektu mobilit v příslušném roce placeny z evropských dotací (ať již ze zálohy anebo doplatku), pak takto musely být vyúčtovány i v závěrečné zprávě zpracované ve vztahu k danému roku (neboť právě účelem každé této zprávy bylo mimo jiné specifikovat, jaké všechny výdaje se financovaly, ať již zcela nebo alespoň zčásti, z dotací pocházejících ze souhrnného rozpočtu Evropské unie). Jestliže zde obsaženy a vyúčtovány nebyly, pak z toho logicky plyne, že musely být hrazeny jen z prostředků rozpočtu ISS.

Obžalovaná dále upozorňovala na okolnost, že financování projektů mobilit bylo průběžné, přičemž některé náklady projektu za určitý rok byly placeny až následující rok, v této souvislosti také připomněla, že ve spisovém materiálu není náležitě zadokumentován projekt mobilit za rok 2005. K právě uvedené argumentaci je třeba uvést následující. V každé ze závěrečných zpráv projektů mobilit za roky 2006, 2008 a 2009 se deklaruje a dokladuje, že všechny zde uváděné výdaje byly již skutečně vynaloženy, a to vždy v tom roce, v němž se příslušný projekt konal, přičemž se poznamenává, že ta část evropských dotací, jež měla být poskytnuta formou doplatku (ten, jak již bylo shora uvedeno, byl vždy poskytován až na jaře následujícího roku), byla dočasně poskytnuta z peněz školy a že následně poskytnutý doplatek dotací se převede do rozpočtu školy. Nicméně protože závěrečné zprávy projektů mobilit obsahovaly řady nepravdivých údajů, je třeba připustit, že i přes takto tvrzené zaplacení všech nákladů projektů již v tom roce, kdy se příslušný projekt konal, byly ve skutečnosti některé výdaje uhrazeny až v roce následujícím. Pokud ale k takové situaci došlo, pak je zřejmé, že ony v následujícím roce hrazené náklady byly financovány z doplatku, který ISS vždy obdržela ve vztahu k projektu mobilit realizovanému v předchozím roce. Znění grantových smluv totiž jasně dokládá, že v každém roce se konal samostatný projekt mobilit s vlastním názvem (v roce 2006 šlo o projekt „Německy v Německu 2006 – cizojazyčná praxe s prvky obchodní a technické němčiny“, v roce 2008 o projekt „Německy o čisté energii“ a v roce 2009 o projekt „Ze starého nové“), dobou trvání (nejdéle vždy od léta do podzimu příslušného roku) a dotacemi ve stanovené maximální výši, které vždy měly být užity pouze a jen ve

vztahu pro příslušný projekt v tom kterém roce a takto také měly být vyúčtovány. Projekty mobilit v jednotlivých letech tedy byly na sobě obsahově a zejména finančně nezávislé, ostatně ISŠ [REDAKCE] se do každého z nich zapojila na základě samostatné projektové žádosti a samostatné grantové smlouvy, z čehož také plyne, že v době, kdy v určitém roce participovala na příslušném projektu a hradila jeho náklady, ještě nemohla vědět, zda její projektová žádost pro příští rok bude schválena a zejména zda s ní bude opět uzavřena grantová smlouva ve vztahu k projektu mobilit konanému v příštím roce (doba trvání každého projektu končila vždy již na podzim určitého roku a grantová smlouva na projekt mobilit za příští rok byla uzavřena až v létě tohoto příštího roku). Již takto popsání okolností, jež jsou podloženy výsledky dokazování, tak bezpečně vylučují, že evropské dotace poskytnuté ISŠ [REDAKCE] pro určitý projekt mobilit realizovaný v určitém roce mohly být použity i na úhradu nákladů vzniklých v rámci projektu mobilit, jenž proběhl v předchozím roce. Nad rámec uvedeného je třeba poznamenat, že pokud by k naznačenému financování přesto došlo, pak by tato okolnost jistě byla zachycena v příslušné závěrečné zprávě projektu mobilit a u projektu mobilit za rok 2006 (ve vztahu k případným nákladům projektu za rok 2005) již i v rozpočtu projektu za tento rok (který je založen na č. l. 2747), k čemuž ovšem nedošlo.

S poukazem na veškeré dosud rozebrané skutečnosti je tak možno bez důvodných pochybností uzavřít, že ISŠ [REDAKCE] v rámci projektů mobilit za roky 2006, 2008 a 2009, do nichž se zapojila a na jejichž realizaci v uvedených letech obdržela evropské dotace v částkách 22.990,--EUR, 47.589,--EUR a 38.557,--EUR, z takto získaných dotací vynaložila na projekt mobilit za rok 2006 částku nejvýše 16.370,16 EUR, u projektu mobilit za rok 2008 částku nejvýše 24.959,69 EUR a u projektu mobilit za rok 2009 maximálně částku 21.959,27 EUR. Zbývající část dotací v každém z uvedených let nebyla použita k určeným účelům, nýbrž zpronevěřena, přičemž takové neoprávněné přisvojení si dotací bylo zakrýváno vytvářením falešných účetních a dalších dokumentů, které byly zakládány do dokumentace projektů a jimiž byly dokladovány fiktivní výdaje.

Za spolehlivě prokázanou soud pokládá rovněž okolnost, že popsaného jednání se dopustila obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE]. Uvedený závěr soud i přes popěrné stanovisko jmenované obžalované vyvozuje z následujících důkazů a skutečností z nich vyplývajících.

Předně je třeba uvést, že podle provedeného dokazování právě obžalovaná byla v rámci ISŠ [REDAKCE] pověřena vedením, administrací a vyúčtováním projektů mobilit. Ve vztahu k projektu mobilit za rok 2006 takové její pověření bezpochyby prokazuje již znění dohody o provedení práce, jež byla v tomto směru uzavřena mezi obžalovanou a školou (č. l. 2751). Obžalovaná ostatně danou okolnost – jistě si vědoma, že zmíněná dohoda je součástí spisového materiálu – ve své výpovědi sama uznala. Třebaže ohledně projektů mobilit v letech 2008 a 2009 (stejně jako v roce 2007) obžalovaná popírala, že by zde měla stejnou pozici jako v roce 2006 (tvrdila, že v těchto následujících letech se toliko účastnila jako pedagogický doprovod stáží v Německu a od [REDAKCE] školy přebírala nějaké finanční prostředky určené na úhradu nákladů spojených se stážemi), a nepodařilo se zajistit písemné dohody o provedení práce, lze i ve vztahu k těmto následným projektům jednoznačně dovodit, že obžalovaná je vedla, spravovala a také vyúčtovala. V této souvislosti je třeba poukázat v první řadě na svědecké výpovědi tehdejšího [REDAKCE] ISŠ [REDAKCE] Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE] a [REDAKCE] školy Ing. V [REDAKCE] B [REDAKCE]. Oba v přípravném řízení shodně uvedli, že právě obžalovaná byla v období let 2006 až 2009 pověřena realizací projektů mobilit a jejich vedením. Posléze jmenovaná svědkyně dále konstatovala, že obžalovaná ji opakovaně telefonicky kontaktovala s dotazy, zda již na účty vedené v měně euro, které byly zřízeny pro projekty mobilit, již byly

připsány finanční prostředky z předmětných grantů, a že pokud ona (míněno svědkyně) vybírala z těchto účtů peníze (konkrétně šlo o výběry doplatků dotací v projektech mobilit za roky 2007 a 2008, tedy částky 3.600,--EUR a 9.400,--EUR), pak je spolu s příslušnými doklady předávala obžalované, která, jak svědkyni sama sdělila, také zajišťovala u projektů mobilit vedení účetnictví. S tímto vyjádřením svědkyně Ing. V. B. koresponduje i obsah čestného prohlášení na č. l. 550 a 2365, jehož autenticitu svědkyně při své výpovědi potvrdila. V dané listině (podepsané obžalovanou) obžalovaná v návaznosti na potvrzení, že v minulosti od svědkyně převzala částku 13.000,--EUR (jde o součet již výše zmíněných částek 3.600,--EUR a 9.400,--EUR představujících doplatky dotací v projektech za roky 2007 a 2008), prohlašuje, že „...veškerou dokumentaci, která má vztah k této aktivitě, včetně originálů všech účetních a dalších dokladů jsem na výslovný příkaz pana PhDr. M. L. v jeho přítomnosti a v přítomnosti paní V. B. předala jím určené osobě...“. Čestné prohlášení sice datováno není a svědci Ing. V. B. a PhDr. M. L. (ISS) jeho vyhotovení při svých výpovědích také nebyli schopni časově zařadit, avšak se zřetelem na skutečnost, že PhDr. M. L. se školy (po Ing. J. K.) stal dne 1. 2. 2010, jak plyne z jeho výpovědi (č. l. 4100-4101), lze dovodit, že k onomu předání účetní dokumentace projektů mobilit došlo až po uvedeném datu, do té doby tedy zmíněnou dokumentaci disponovala obžalovaná. Svědecké výpovědi a vysvětlení osob účastnících se v rozhodných letech v rámci projektů mobilit stáží v SRN – konkrétně vyjádření E. (stáž mimo jiné v letech 2006 až 2008), S. B. (stáže v letech 2007 až 2009), V. D. (stáže v letech 2007 a 2009), V. S. (stáž v roce 2008), D. M. (stáž v roce 2009) a K. H. (stáž v roce 2009) – pak jasně dokládají, že všechny tyto stáže organizačně zajišťovala a vedla obžalovaná, která také účastníkům stáže poskytovala stravné. Ze svědeckých výpovědí pracovníků organizace Aristoteles Institut A. P., A. K. W. P. a G. H. zase plyne, že výlučně obžalovaná s nimi vedla veškerá jednání týkající se zmíněných stáží a prováděla také platby, k nimž na stážích docházelo. Obžalovaná taktéž ve všech třech rozhodných letech prováděla úhradu pojistného za pojištění osob, které se účastnily stáží, jak je zřejmé ze zprávy a přehledu Generali pojišťovny, a. s. (č. l. 2725-2728).

Výsledky dokazování umožňují taktéž učinit závěr, že obžalovaná za ISS fakticky zpracovávala závěrečné zprávy projektů mobilit. To platí nejen ve vztahu k roku 2006, kde obžalovaná uvedenou okolnost doznávala, ale i ve vztahu k rokům 2008 a 2009. Ve všech uvedených zprávách se totiž velmi podrobně popisuje mimo jiné zapojení ISS do příslušného projektu mobilit, organizace stáže ve Spolkové republice Německo, výběr účastníků stáže, jejich příprava a stanovení programu, samotný průběh stáže, její financování a vyúčtování. Je tudíž zřejmé, že každou z nich musela vyhotovit osoba mající velmi detailní informace jak o samotném projektu mobilit, tak zejména o všech aspektech stáže v rámci tohoto projektu konané, která se této stáže současně účastnila a organizačně ji zajišťovala. V kontextu skutečností uvedených v předchozím odstavci je zřejmé, že takovou osobou byla právě obžalovaná. K tomu přistupují i další okolnosti - ve všech závěrečných zprávách je obžalovaná výslovně uváděna jako kontaktní osoba za ISS (tedy jako osoba, na níž se má poskytovatel evropských dotací v souvislosti s danými zprávami obracet), každá z těchto zpráv nese razítko ISS s dodatkem „projekty“ (přičemž podle svědecké výpovědi tehdejšího školy Ing. J. K. takové razítko bylo uloženo v kanceláři obžalované), a u zprávy za rok 2009 je obžalovaná dokonce přímo podepsána pod přehledem výdajů projektu. Taktéž nelze přehlédnout, že všechny zprávy jsou psány dvojjazyčně v českém i německém jazyce, tedy její zpracovatel musel velmi dobře ovládat němčinu. Obžalovaná

přitom na ISŠ [REDAKCE] působila jako učitelka cizích jazyků, mimo jiné i němčiny. Jsou-li všechny popsané skutečnosti posuzovány ve vzájemném souhrnu, pak na základě nich lze jednoznačně dovodit, že nikdo jiný než obžalovaná nemohl být zpracovatelem závěrečných zpráv projektů.

Na základě shora popsaných důkazů, které jsou mezi sebou v souladu, na sebe navazují a vzájemně se doplňují, soud nemá žádné pochybnosti, že obžalovaná byla mimo jiné v letech 2006, 2008 a 2009 pověřena vedením, administrací i vyúčtováním projektů mobilit, přičemž tuto činnost také vykonávala a v rámci ní pak vyhotovila ve všech uvedených letech i závěrečné zprávy projektů mobilit, tedy zprávy částečně obsahující nepravdivé údaje o nákladech uhrazených z evropských dotací, které byly dokladovány fiktivními účetními a dalšími dokumenty.

Další a ještě významnější okolností, jež má oporu v provedeném dokazování, je, že právě obžalovaná měla ve všech uvedených třech letech ve své dispozici naprosto převažující část evropských dotací, jež byly určeny na úhradu nákladů projektů mobilit. Konkrétně se jednalo nejméně o částku 21.500,--EUR ve vztahu k projektu mobilit za rok 2006, částku 47.300,--EUR u projektu mobilit za rok 2008 a částku 38.500,--EUR u projektu mobilit v roce 2009. Vyjma částky 9.400,--EUR (představující doplatek dotací ve vztahu k projektu mobilit za rok 2008), kterou převzala od [REDAKCE] školy Ing. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE] (jež je před tím vybrala z účtu), obžalovaná veškerou uvedenou hotovost vybrala z účtu č. [REDAKCE] vedeného u Komerční banky, a. s., který měla ISŠ [REDAKCE] zřízen pro čerpání předmětných dotací. Všechny tyto skutečnosti spolehlivě plynou (a soud je proto má za bezpečně prokázané) ze sdělení uvedeného bankovního ústavu o výběrech z označeného účtu (č. l. 2721) a svědecké výpovědi Ing. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE] ve spojení s výše již zmíněným čestným prohlášením podepsaným obžalovanou (č. l. 550 a 2365).

Jak již bylo v odůvodnění rozsudku zmíněno, obžalovaná při své obhajobě uváděla, že pokud v souvislosti s projekty mobilit převzala nějaké finanční prostředky pocházející z evropských dotací, pak je vždy použila v souladu s účelem, na který byly určeny, tedy na zaplacení nákladů spojených se stážemi konanými v rámci daných projektů mobilit. Netvrdila tedy, že by dané prostředky ztratila, že by jí byly odcizeny či že by je předala v rámci projektů jiným osobám, ostatně pro žádnou z takových eventualit provedené dokazování ani náznakem nesvědčí. Soud ovšem již výše podrobně vysvětlil svůj závěr, že ISŠ [REDAKCE] z evropských dotací vynaložila na projekt mobilit za rok 2006 částku nejvýše 16.370,16 EUR, u projektu mobilit za rok 2008 částku nejvýše 24.959,69 EUR a u projektu mobilit za rok 2009 maximálně částku 21.959,27 EUR. Odtud logicky plyne, že rozdíl mezi částkami, které obžalovaná v jednotlivých letech na projekty mobilit převzala, a částkami maximálně vynaloženými na tyto projekty (soud vycházel z předpokladu, že veškeré tyto částky vynaložila obžalovaná ze svěřených prostředků, neboť je to pro obžalovanou příznivější) si obžalovaná ponechala pro svou potřebu. Tento rozdíl – čili způsobená majetková škoda – činí částku 5.129,84 EUR u projektu mobilit za rok 2006, částku 22.340,31 EUR u projektu mobilit za rok 2008 a částku 16.540,73 EUR u projektu mobilit za rok 2009.

V souvislosti se závěrem uvedeným v předešlém odstavci není od věci poznamenat, že podle přehledu vkladů na osobní účet obžalované a pokladních poukázek o takto provedených vkladech (č. l. 2079, 2175, 2176, 2184, 2194-2196) byly zejména v letech 2008 a 2009 zpravidla krátce poté, co obžalovaná z účtu ISŠ [REDAKCE] vybrala anebo od [REDAKCE] školy převzala shora specifikované částky pocházející z evropských dotací, na daný účet vkládány

nezanedbatelné finanční obnosy (po výběru 37.900,--EUR z účtu školy dne 16. 7. 2008 obžalovaná během následujícího týdne na svůj účet vložila celkem 225.000,--Kč, po převzetí částky 9.400,--EUR od Ing. V. B. dne 11. 3. 2009 zase o osm dní později na svůj účet vložila 130.000,--Kč a po výběru 38.500,--EUR z účtu školy dne 1. 7. 2009 byla v následujícím týdnu na účet obžalované, byť osobami z řad jejích známých, vložena celkem částka 257.000,--Kč). Ze skutečně vynaložených nákladů na projekty mobilit finančními prostředky, které pocházely z evropských dotací, přitom obžalovaná v uvedených dvou letech podle provedeného dokazování ze svého účtu hradila toliko pojistné, jak dokládá zpráva Generali pojišťovny, a. s., na č. l. 2726 (ostatní náklady byly hrazeny hotově v měně euro).

Jelikož výše popsané neoprávněné přisvojení si svěřených finančních prostředků pocházejících z evropských dotací bylo v dokumentaci projektů mobilit zakrýváno falešnými účetními a dalšími dokumenty, je zřejmé, že tyto padělané dokumenty opatrovala – ať již sama či v součinnosti s jinou osobou – a do dokumentace projektů zakládala obžalovaná. Být pro posouzení věci to nemá větší význam (rozhodující je, že obžalovaná si neoprávněně ponechala pro svou potřebu část prostředků z evropských dotací a že takové jednání zakrývala fiktivními doklady, ať již si je opatřila jakkoliv), je namíste poznamenat, že minimálně v jednom případě obžalovaná takový falešný dokument prokazatelně také osobně vyhotovila. Jde konkrétně o vyplněný tiskopis pojistné smlouvy Generali Pojišťovny, a. s., s evidenčním číslem 9564052148 (kterým bylo nepravdivě deklarováno, že na pojistném za účastníky stáže v rámci projektu mobilit za rok 2006 bylo uhrazeno pojistné ve výši 30.914,-Kč, tedy 1.040,-EUR). Znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo (č. l. 1224-1254), totiž prokazuje, že uvedený tiskopis vyplnila právě obžalovaná.

Na základě shora uvedeného popisu a rozboru důkazní situace vzal soud za bezpečně prokázané, že obžalovaná se dopustila takových trestněprávních jednání, jaká jsou popsána pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku.

Jen pro úplnost je třeba poznamenat, že výsledky dokazování důvodně nasvědčují závěru, že v rámci projektů mobilit docházelo rovněž k neoprávněnému odčerpávání finančních prostředků ISŠ, která se taktéž podílela na jejich financování. Dokladem toho je okolnost, že výše zmiňované falešné doklady, které byly zakládány do dokumentace projektů a na něž bylo odkazováno v závěrečných zprávách, měly zdůvodňovat hrazení nákladů nejen z evropských dotací, ale taktéž i z peněz uvedené školy. Nicméně tato okolnost jednak nebyla v přípravném řízení vůbec předmětem šetření, jednak a zejména taková případná jednání obžalované nebyla předmětem obžaloby (jednalo by se o jiný, samostatný skutek, pro který nebylo zahájeno trestní stíhání ani podán žalobní návrh), další úvahy v tomto směru jsou proto bezpředmětné.

Ve vztahu k jednáním popsaným pod bodem I/C) odsuzující části rozsudku (jde o útoky popsané v bodech I/B), D/2,3), D1/1,2) obžaloby) soud učinil následující skutková zjištění.

V období let 2006 až 2009 byla ISŠ na základě smluv o dílo a jejich dodatků uzavřených s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech a rozhodnutí České republiky – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, zapojena jednak do projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji, registrační číslo (dále jen grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji), jednak do projektu Houslařská škola, registrační číslo (dále jen grantový projekt Houslařská škola). Oba uvedené

projekty probíhaly v rámci operačního programu Rozvoj lidských zdrojů, který byl financován částečně Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, částečně ze státního rozpočtu ČR, a to v podílech 75 procent a 25 procent. Z právě uvedených zdrojů pak čerpala dotace i ISŠ ■■■■, tyto dotace v případě grantového projektu Houslařská škola zasílalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Krajskému úřadu Karlovarského kraje, jenž je pak zase poukazoval na k tomu zřízený účet školy, obdobně dotace z grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji zasílalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR Úřadu práce v Karlových Varech, který je následně postupně poskytoval ISŠ ■■■■ na příslušný bankovní účet, a to nejprve formou zálohy a poté vždy v návaznosti na faktury vystavované a předkládané školou v souvislosti s její činností a jejími náklady v rámci projektu. Participace ISŠ ■■■■ na grantovém projektu Houslařská škola záležela v podílení se na rozvoji a zkvalitnění vzdělávání v oboru umělecko-řemeslná stavba hudebních nástrojů, a to zejména tvorbou a vývojem učebních materiálů v tištěné a elektronické podobě, dovybavením odborných pracovišť moderními nástroji, reklamní kampaní a vytvořením e-learningového portálu. Na grantovém projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji se ISŠ ■■■■ podílela zejména realizováním školení, rekvalifikačních kurzů, poskytováním individuálního poradenství i příspěvků přímé podpory účastníkům projektu a zprostředkováváním zaměstnání účastníkům rekvalifikačních kurzů.

Vedením obou shora uvedených grantových projektů v rámci ISŠ ■■■■ byla opět pověřena obžalovaná N■■■■ R■■■■. V této souvislosti taktéž přicházela do styku a disponovala finanční hotovostí určenou na úhradu některých nákladů spojených s grantovými projekty, byť sama nevedla pokladny projektů (osobou tuto činnost vykonávající byla obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■, jak soud blíže vysvětlí při odůvodnění skutků pod body I/D, E) odsuzující části rozsudku).

Všechny dosud popsané skutkové okolnosti byly spolehlivě prokázány sdělením Krajského úřadu Karlovarského kraje (č. l. 3371-3372), zprávami i rozhodnutími České republiky – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, a s nimi souvisejícími listinami (č. l. 3373-3487), sdělením Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (č. l. 3540), smlouvami o dílo a jejich dodatky mezi Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech (č. l. 3544-3586), závěrečnou zprávou o realizaci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji v rámci ISŠ ■■■■ (č. l. 3586-3595), dohodami o provedení práce a o pracovní činnosti mezi ISŠ ■■■■ a obžalovanou N■■■■ R■■■■ (č. l. 1269, 1273-1275, 1277, 1279, 1280, 1284), svědeckými výpověďmi tehdejšího ■■■■ školy Ing. J■■■■ K■■■■ (č. l. 606-614, 3962-3966), jeho ■■■■ Ing. J■■■■ H■■■■ (č. l. 601-605, 3960-3962), ■■■■ školy Ing. V■■■■ B■■■■ (č. l. 535-550, 3955-3960), ■■■■ školy H■■■■ F■■■■ (č. l. 579-583, 3969-3970) i celé řady osob podílejících se v rámci ISŠ ■■■■ na realizaci daných projektů, z nichž lze kupříkladu jmenovat K■■■■ H■■■■ (č. l. 3997-3998), P■■■■ K■■■■ (č. l. 615-618, 4083-4084), ■■■■ K■■■■ (č. l. 4092-4096), L■■■■ G■■■■ (č. l. 4008-4011), B■■■■ T■■■■ (č. l. 3985-3992), J■■■■ F■■■■ (č. l. 4096-4097) a V■■■■ S■■■■ (č. l. 4011-4012). Mezi právě označenými důkazy není stran skutkových okolností uvedených v předchozích dvou odstavcích žádných významnějších rozporů, navíc s danými okolnostmi v rámci své (níže uvedené výpovědi) nepolemizovala ani obžalovaná. Proto není třeba blíže popisovat, kterou skutečnost ten který důkaz konkrétně prokazuje.

Soud vzal dále za prokázané, že obžalovaná N■■■■ R■■■■ své výše uvedené pozice v obou grantových projektech využívala ke svému neoprávněnému obohacování tím, že v několika případech neoprávněně odčerpala a pro svou potřebu si ponechala či využila

finanční prostředky představující dotace na realizaci daných projektů.

Konkrétně takto nejprve dne 14. 8. 2006 při hotovostním vyplácení částky 59.750,--Kč podnikatelce P. H., jež pro ISS v rámci grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji pořádala rekvalifikační kurz a v této souvislosti vystavila pro školu fakturu na danou částku, v současně vypisovaném výdajovém pokladním dokladu nevyplnila kolonku určenou pro slovní vyjádření vyplácené částky. Kopii tohoto pokladního dokladu v uvedené podobě předala P. H., následně ovšem v originálu tohoto účetního dokladu provedla úpravu spočívající v tom, že před částku 59.750,- Kč připsala číslici „1“ a částku 159.750,- Kč zde vypsala slovy, doklad tedy upravila na celkovou částku 159.750,- Kč. V návaznosti na právě popsané jednání si z pokladny projektu neoprávněně vzala či nechala vyplatit částku ve výši 100.000,- Kč, již užila pro vlastní potřebu, přičemž uvedený upravený výdajový pokladní doklad pak předala k zaúčtování spoluobžalované N. L. S., která jej proti nově vystavenému výdajovému pokladnímu dokladu znějícímu na částku 159.750,- Kč zaúčtovala do projektu.

Dále obžalovaná nejprve v měsíci srpnu 2007 v rámci projektu Houslařská škola a poté dne 18. 4. 2008 v rámci projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji předložila ISS k bezhotovostnímu proplacení tři falešné faktury (označené číslly 030, 069 a 070) znějící na částky 48.000,--Kč, 48.000,--Kč a 9.120,--Kč, které si opatřila přesně nezjištěným způsobem. Všechny byly pro školu jako odběratele vystaveny jménem Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., a deklarovalo se v nich, že uvedená obecně prospěšná společnost příslušnou částku fakturuje v prvním případě za „poplatky s použitím částí děl Dějiny středověké hudby (autor P. Celý), Technologie stavby středověkých strunných nástrojů (autor P. Celý)“, v dalších dvou případech za „poplatky za právní poradenství a kontrolu smluv pro projekt Najdi si práci v KV“, ačkoliv k takovým (ale ani jiným) plněním vůči ISS ze strany Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., nikdy nedošlo. Škola ovšem mylně předpokládala, že uvedená obecně prospěšná společnost ve fakturách poskytnutá plnění v rámci daných grantových projektů provedla, proto všechny tři faktury proplatila, tedy na účet společnosti uhradila částky specifikované ve fakturách. Ve skutečnosti přitom takovou úhradou došlo – bez vědomí ISS – k zaplacení školného za obžalovanou, která byla u Ústavu práva a právní vědy, o. p. s., přihlášena ke studiu profesního vzdělávacího programu Master of Business Administration (dále jen MBA).

V posledním případě si obžalovaná v rámci grantového projektu Houslařská škola opatřila falešnou fakturu č. 2007/103 znějící na částku 43.610,--Kč, vystavenou pro ISS jako odběratele jménem společnosti Centrum cizích jazyků a dalšího vzdělávání, s. r. o., za „odborné překlady odborných učebních textů a korektury překladů rodilým mluvčím z ČEJ do NEJ a ANJ“, třebaže ani v tomto případě k takto deklarovanému (ale ani jinému) plnění ze strany uvedené společnosti pro školu nedošlo. Zmíněnou fakturu obžalovaná v měsíci květnu 2007 předložila své matce, tedy spoluobžalované N. L. S., jež částku uvedenou ve faktuře vzala z pokladny projektu, předala obžalované a zaúčtovala jako náklad projektu, ačkoliv si ji obžalovaná ponechala pro svou potřebu.

Obžalovaná N. R. se při své výpovědi v přípravném řízení (č. l. 511-512) ke shora uvedeným jednáním vyjádřila opět jen velmi stručně. Ve vztahu ke skutku pod bodem I/C/1 prohlásila, že „na uvedený doklad nic nepřipsala a do zaúčtování ho nepředala“, k jednáním zbývajícím toliko konstatovala, že „faktury nepředložila, ani neopatřila“.

Při hlavním líčení obžalovaná vypovídala již znatelně obsáhleji (č. l. 3890-3898, 3905-3918). Nejprve se vyjádřila ke své pozici v rámci předmětných grantových projektů. V této souvislosti zdůraznila, že jako jejich vedoucí byla odpovědná jen za to, že jak grantové projekty, tak veřejné zakázky dosáhnou stanovených cílů, tedy že budou realizovány v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace v případě grantových projektů a se smlouvou o dílo v případě veřejných zakázek. Nikdy však nebyla pověřena vedením účetnictví ani pokladny, manipulací s účetními doklady či s hotovostí, taktéž neměla hmotnou odpovědnost za svěřené prostředky. S finanční hotovostí přicházela do styku tehdy, když se jednalo o tzv. doprovodná opatření, což byla přímá podpora pro klienty projektů, která se vyplácela formou náhrad za jízdné, stravné nebo za péči o závislou osobu. Peníze na tuto přímou podporu se nacházely v kabinetě, v němž mimo jiné sídlila i obžalovaná, nicméně odtud si je přebírali koordinátoři jednotlivých klientských center projektů, kteří prováděli výplatu přímé podpory, neboť obžalovaná tuto činnost nevykonávala. Pouze v několika málo případech se stalo, že z hotovostních prostředků určených na výplatu přímé podpory byla uhrazena faktura některému dodavateli v rámci projektů, k čemuž docházelo zpravidla v jakési krizové situaci, kdy tento dodavatel odmítal realizovat svou činnost nezbytnou pro chod projektu, pokud mu nebude ihned zapláceno dosud poskytnuté plnění. Konkrétně ve vztahu k jednání pod bodem I/C/1 odsuzující části rozsudku obžalovaná uvedla, že si danou situaci příliš nevybavuje, nicméně připustila, že mohla P. H. vyplatit ve výroku rozsudku uvedenou částku. Pokud se tak stalo, pak šlo o onen případ, kdy z peněz určených na přímou podporu hotovostně zaplatila fakturu, neboť jmenovaná, která pro projekt realizovala rekvalifikační kurz, odmítala zahájit další běh, dokud jí nebude uhrazeno dosud poskytnuté plnění. Obžalovaná také připustila, že při uvedené transakci mohl být vystaven pokladní doklad, rozhodně však odmítla, že by takový doklad jakkoliv upravovala a že by jej předala k zaúčtování spoluobžalované N. L. S. Pokud zmíněný doklad skutečně měla, pak jej, stejně jako všechny ostatní obdobné doklady, vložila do krabice, která nacházela v kabinetě. U dalších jednání zahrnutých pod bodem I/C) odsuzující části rozsudku obžalovaná rezolutně popřela, že by opatřovala a předkládala k proplacení falešné faktury a tímto způsobem se neoprávněně obohacovala z finančních prostředků určených na realizaci grantových projektů. Stejně tak odmítla, že by někdy své matce (spoluobžalované N. L. S.) předložila falešnou fakturu a na tomto základě obdržela finanční prostředky určené na její proplacení. Nikdy jí nebyly předány peníze na úhradu jakéhokoliv fakturovaného plnění, pokud někdy takové plnění uhradila, pak vždy jen z prostředků určených na přímou podporu, přičemž následně se do kapitoly přímé podpory odtud použité prostředky vrátily.

Soud je ovšem i v případě těchto jednání přesvědčen, že shora popsaná obhajoba obžalované je nejen ryze účelová, ale že také byla bez důvodných pochybností vyvrácena provedenými důkazy. Tento svůj závěr vysvětlí nejprve ve vztahu ke skutku pod bodem I/C/1, poté u jednání pod body I/C/2, 3, 5 (neboť ty spolu velmi úzce souvisejí) a nakonec u jednání pod bodem I/C/4 odsuzující části rozsudku.

V případě prvního z uvedených skutků v první řadě není pochyb, že P. H. (nyní S.) pořádala rekvalifikační kurz pro grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji a návazně za takové plnění vystavila pro ISS. fakturu na částku 59.750,--Kč. Tato částka jí byla dne 14. 8. 2006 v hotovosti proplacena, k čemuž byl při této transakci ze strany školy vyhotoven výdajový pokladní doklad právě na částku 59.750,--Kč, současně P. H. vystavila na tutéž částku příjmový pokladní doklad. Popsané skutečnosti jasně vyplývají ze svědecké výpovědi jmenované (č. l. 4001-4002) ve spojení

s jejím písemným sdělením na č. l. 4062, faktury a příjmového pokladního dokladu vystavených P. H. (č. l. 1346-1348) a výdajového pokladního dokladu vystaveného ISS (č. l. 1345, 1349).

Za bezpečně prokázanou lze pokládat rovněž okolnost, že u výdajového pokladního dokladu na částku 59.750,--Kč následně došlo k jeho úpravě na částku 159.750,--Kč, a to jednak připsáním číslice „1“ před částku 59.750,-- Kč a dále slovním vypsáním částky 159.750,-- Kč v kolonce k tomu určené (ta totiž při samotném vyplácení částky a souběžném vypsání výdajového pokladního dokladu zůstala nevyplněna). Tento závěr lze spolehlivě dovodit prostým porovnáním podoby pokladního dokladu (znějícího na částku 59.750,--Kč a nezaloženého do účetnictví projektu), jak je zřejmá z č. l. 1345 a 1349, a následné podoby tohoto dokladu (znějícího již na částku 159.750,--Kč a založeného do účetnictví projektu), jak je zachycena na č. l. 1344 dole. Skutečnost, že následně byl z upravené podoby daného výdajového pokladního dokladu vystaven spoluobžalovanou N. L. S. nový výdajový pokladní doklad (tedy znějící na upravenou částku 159.750,-- Kč), je zřejmá z porovnání obou těchto pokladních dokladů, jejichž podoba je zachycena na č. l. 1344, neboť onen nový výdajový pokladní doklad obsahuje podpis obžalované N. L. S. a je vyplněn takovým způsobem a písmem, jakým tato spoluobžalovaná podle vlastní výpovědi (níže uvedené) vyhotovovala další pokladní doklady (o nichž bude zmínka v souvislosti s jednáními pod body I/D) a I/E) odsuzující části rozsudku). Tento nový výdajový pokladní doklad pak byl založen do účetnictví projektu, neboť jeho číslo (V 440072) je ve vztahu k částce 159.750,--Kč uvedeno jak ve výpisu z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 1350), tak v pokladní knize vedené spoluobžalovanou N. L. S. (č. l. 1410).

Z logiky věci je zřejmé, že jediným důvodem, pro který došlo u původního výdajového pokladního dokladu k úpravě částky 59.750,--Kč (tedy částky skutečně vyplacené) na částku 159.750,--Kč, byla skutečnost, že osoba, jež tuto úpravu provedla, si rozdíl ve výši 100.000,--Kč ponechala pro svou potřebu. Žádný jiný smysl tato změna údaje o částce vyplacené P. H. mít nemohla.

Provedené důkazy přitom umožňují bezpečně dovodit, že onou osobou byla obžalovaná N. R. Tento závěr soud opírá o následující skutečnosti plynoucí z uskutečněného dokazování.

Sama obžalovaná připustila, že právě ona mohla P. H. v hotovosti vyplácet výše zmiňovanou částku 59.750,--Kč a v této souvislosti vypsát předmětný výdajový pokladní doklad. Tuto okolnost přitom soud nepokládá jen za reálnou, jak uváděla obžalovaná, ale v kontextu dalších zjištění za prokázanou. Sama P. H. si podle své svědecké výpovědi nevybavovala okolnosti hotovostní úhrady uvedené faktury, z jejího vyjádření je ale zřejmé, že v souvislosti s poskytováním služeb pro ISS vždy jednala právě s obžalovanou. Jak bude blíže popsáno při odůvodnění skutků pod bodem I/D) odsuzující části rozsudku, faktury vystavované dodavateli pro ISS v rámci grantových projektů byly v převažující většině případů propláceny bezhotovostním převodem z účtu školy, hotovostní úhrady byly jen výjimečné. Ostatně tuto okolnost uváděla i sama obžalovaná, která v této souvislosti poznamenala, že k hotovostním úhradám faktur docházelo jen v jakýchsi krizových situacích. Vzhledem k uvedenému lze logicky předpokládat, že na takovém proplacení faktury, zvláště jednalo-li se o vyšší částku, musela participovat obžalovaná jako vedoucí projektu. Dále je třeba vzít v potaz, že k vyplacení dané částky P. H. došlo dne 14. 8. 2006, čili o hlavních školních prázdninách. Sama obžalovaná přitom vypověděla (v

té části svého druhého výsledku při hlavním líčení, jež se váže k jednáním pod bodem I/B odsuzující části rozsudku), že v uvedené části roku ve škole zpravidla bývali přítomni toliko ona, [REDAKCE] školy Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a [REDAKCE] školy Ing. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE]. Posledně dva jmenovaní, jak je zřejmé z jejich výpovědí i dalších důkazů, se ovšem na realizaci předmětných grantových projektů významněji nepodíleli. I tato skutečnost nasvědčuje tomu, že onu částku P. [REDAKCE] H. [REDAKCE] skutečně vyplácela a výdajový pokladní doklad vypisovala obžalovaná. Na samotném pokladním dokladu je pak jednak otisk razítka ISŠ s dodatkem „projekty“, tedy takového razítka, které (jak bylo vysvětleno při odůvodnění skutku pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku) bylo uloženo v kanceláři obžalované, jednak a zejména (v kolonce podpis pokladníka) parafa obžalované. Že jde o paraфу obžalované, plyne z jejího porovnání s některými jinými listinami, které obžalovaná signovala právě takovou paraфou, jako jsou kupříkladu pracovní smlouvy mezi obžalovanou a ISŠ [REDAKCE] (č. l. 1266, 1268), ostatně obžalovaná sama připustila, že právě takovou podobu má její parafa, a to v souvislosti s přeložením některých účetních dokladů, které se vztahovaly k jednáním pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku (viz č. l. 4173 ve spojení s pokladním dokladem na č. l. 2928).

Na základě všech skutečností uvedených v předešlém odstavci soud nemá žádné pochybnosti, že částku 59.750,--Kč P. [REDAKCE] H. [REDAKCE] vyplácela a v této souvislosti výdajový pokladní doklad vypisovala obžalovaná N. [REDAKCE] R. [REDAKCE].

Ještě významnějším pochopitelně je, že bez důvodných pochybností lze pokládat taktéž za prokázané, že právě obžalovaná na daném výdajovém pokladním dokladu následně provedla onu změnu výše vyplacené částky, tedy že připsala číslici „1“ před částku 59.750,- Kč a do kolonky k tomu určené slovně vypsala částku 159.750,- Kč, a rozdíl ve výši 100.000,--Kč si ponechala pro svou potřebu (ať již se takového jednání dopustila sama anebo v součinnosti s jinou osobou). V této spojitosti je třeba nejprve opět připomenout, že ona kolonka určená pro slovní popis vyplacené částky zůstala původně (tedy v době, kdy byl předmětný výdajový pokladní doklad vypisován v souvislosti se samotným vyplacením příslušné částky P. [REDAKCE] H. [REDAKCE]) prázdná, jak dokládá podoba tohoto dokladu (zachycená na č. l. 1345 a 1349). To je jistě neobvyklé, zvláště u tak vysoké částky, k níž se tento doklad vztahoval (ostatně u všech dalších výdajových pokladních dokladů majících vztah ke grantovým projektům, jichž jsou ve spisovém materiálu založeny řádově stovky, je zmíněná kolonka vždy vypsána). Rovněž nelze přehlédnout, že u číselného vyjádření částky 59.750,--Kč je mezi první číslicí, tedy číslicí 5, a znakem „=“ (jenž se užívá právě k tomu, aby výše v dokladu uváděné částky nemohla být fiktivně navýšena připsáním další číslice či číslic) je nápadně velká mezera. Již obě tyto skutečnosti nasvědčují tomu, že osoba, jež částku vyplácela a výdajový pokladní doklad vystavovala (tedy obžalovaná), již v této době počítala s pozdější úpravou částky uvedené v daném dokladu. Další podstatnou okolností - patrnou z již upraveného výdajového pokladního dokladu (č. l. 1344 dole) - je, že ona dodatečně slovně vepsaná (navýšená) částka 159.750,--Kč je psána zjevně shodným písmem jako ostatní údaje uvedené na dokladu. Konečně je třeba upozornit, že obžalovaná musela s takto již upraveným výdajovým pokladním dokladem přijít do kontaktu, neboť v něm je její parafa obsažena i kolonce „schválil“, zatímco v původní podobě výdajový pokladní doklad v dané kolonce uvedenou paraфу neobsahoval (tato kolonka zůstala také nevyplněna). Již z těchto dosud popsanych okolností hodnocených ve vzájemné souvislosti lze bez důvodných pochybností učinit závěr, že právě obžalovaná provedla ono navýšení částky na výdajovém pokladním dokladu. Jak bylo výše vysvětleno, takové počínání mohlo mít jen jediný možný účel, totiž ponechat si pro svou potřebu částku 100.000,--Kč, jež představovala rozdíl mezi částkou skutečně vyplacenou P. [REDAKCE] H. [REDAKCE] a částkou deklarovanou upraveným výdajovým

pokladním dokladem. V kontextu právě uvedeného závěru pak zřejmě nebude jen shoda okolností, že dne 14. 8. 2006 (tedy tentýž den, kdy došlo k předmětnému jednání) obžalovaná na svůj soukromý účet vložila v hotovosti vyšší finanční částku, konkrétně 50.000,--Kč, jak dokládá pokladní složenka na č. l. 2156. V souvislosti s posledně zmíněnou skutečností je třeba zmínit, že takto vložené peníze nemohly představovat plat obžalované poskytnutý jí zaměstnavatelem v hotovosti, poněvadž podle sdělení ISŠ [REDAKCE] vyžádaného soudem (č. l. 4139) jí tento plat byl poukazován na zmíněný účet bezhotovostně. Stejně tak nemohlo jít o finanční prostředky, jež byly obžalované v hotovosti svěřeny v souvislosti s projektem mobilit za rok 2006, tedy v souvislosti s jednáním pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, neboť výběry prostředků určených na daný projekt z příslušného účtu ISŠ [REDAKCE] obžalovaná provedla až ve dnech 22. 8. 2006, 25. 8. 2006 a 6. 4. 2007 (jak je zřejmé z již opakovaně zmíněného sdělení Komerční banky, a. s., na č. l. 2721).

U jednání pod body I/C/2, 3, 5) odsuzující části rozsudku měly pro závěr soudu o vině obžalované rozhodující význam následující důkazy a skutečnosti z nich plynoucí.

Na č. l. 1659, 1663 a 1817 jsou založeny faktury vystavené pro ISŠ [REDAKCE] jako odběratele jménem Ústavu práva a právní vědy, o. p. s. (dále jen Ústav práva a právní vědy), které znějí na takové částky za taková plnění, jak je popsáno v uvedených třech bodech skutkové věty výroku rozsudku. Z příloh k těmto fakturám (tzv. košilek), výpisu z účetního deníku vedeného v programu Gordic a výpisu z účtu ISŠ [REDAKCE] (č. l. 1658, 1660-1662, 1664, 1816, 1818) je pak zřejmé, že všechny tyto tři faktury byly škole předloženy a že škola je také plně proplatila bezhotovostním převodem ze svého účtu na účet Ústavu práva a právní vědy.

Vysvětlení podané R [REDAKCE] S [REDAKCE] (č. l. 1129-1135), jež pro výše zmíněnou obecně prospěšnou společnost vykonává [REDAKCE] práce, ovšem prokazuje, že všechny tři faktury zmíněné v předchozím odstavci jsou padělky. Podle tohoto vysvětlení totiž dané faktury neodpovídají autentickým fakturám vystavovaným Ústavem práva a právní vědy, ústav navíc s ISŠ nikdy obchodně nespolečně pracoval a své faktury vystavuje toliko za studium profesního vzdělávání a nikoliv za taková plnění, jaká jsou deklarována ve fakturách na č. l. 1659, 1663 a 1817 spisu.

Z písemného sdělení Ústavu práva a právní vědy a souvisejících listin (č. l. 1136-1141) zároveň jasně plyne, že v rozhodné době zde byla přihlášena ke studiu placeného vzdělávacího programu MBA obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE]. Právě za účelem úhrady školného za její studium a na její žádost přitom ústav vystavil dvě faktury, první dne 26. 4. 2007 na částku 48.000,--Kč se splatností 10. 5. 2007, druhou dne 19. 9. 2007 na částku 48.000,--Kč včetně DPH ve výši 9.120,--Kč se splatností 3. 10. 2007, a to na zaměstnavatele obžalované, tedy ISŠ [REDAKCE]. Všechny tyto částky byly Ústavu práva a právní vědy zaplacený. Podle svědecké výpovědi tehdejšího [REDAKCE] ISŠ [REDAKCE] Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE] z přípravného řízení (č. l. 606-614) přitom mezi obžalovanou a školou neexistovala dohoda o jakémkoliv jejím studiu, které by hradila škola.

Na základě shora uvedených důkazů, o jejichž věrohodnosti není důvod mít žádné pochybnosti (neboť do sebe logicky zapadají, navíc u osob a subjektů, které se k věci vyjadřovaly, ať již ústně či písemně, absentuje jakýkoliv racionální motiv k uvádění nepravdivých údajů), lze podle názoru soudu bez sebemenších pochybností konstruovat takový skutkový stav, jaký je obsažen v bodech I/C/2, 3, 5) odsuzující části rozsudku. Bylo prokázáno, že obžalovaná byla přihlášena k placenému studiu u Ústavu práva a právní vědy.

Před tímto ústavem předstírala, že školné za ní bude hradit její zaměstnavatel, čili ISŠ [REDAKCE], ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo, a v této souvislosti ústav požádala, aby jí pro ISŠ [REDAKCE] vystavil dvě faktury za školné v celkové částce 105.120,--Kč. Tyto faktury ovšem škole předloženy nebyly a být ani nemohly, neboť již bylo zmíněno, že neexistoval žádný právní důvod, na jehož základě by škola měla či mohla za obžalovanou hradit školné (ostatně pokud by takový právní podklad existoval, pak nebyl sebemenší důvod k tomu, aby škole byly předkládány falešné faktury). Namísto toho ISŠ [REDAKCE] obdržela tři falešné faktury, které zněly právě na takovou celkovou částku, jaké bylo školné obžalované za studium u Ústavu práva a právní vědy, a v nichž se nepravdivě uvádělo, že ústav v rámci projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Houslařská škola poskytl ISŠ [REDAKCE] určité služby, za něž požaduje úhradu. Škola tak, mylně předpokládajíc, že úhradou těchto faktur platí za služby poskytnuté jí Ústavem práva a právní vědy v rámci uvedených grantových projektů, ve skutečnosti uhradila školné za studium obžalované u daného ústavu.

V kontextu všech uvedených okolností lze současně pokládat za bezpečně prokázané, že na opatření oněch falešných faktur a jejich předložení ISŠ [REDAKCE] se rozhodujícím způsobem podílela obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] (to samozřejmě nevylučuje participaci dalších osob na takovém jednání, a to kupříkladu při vyhotovení fiktivních faktur, nicméně taková eventualita by na odpovědnosti obžalované nic neměnila, neboť případná participace oněch dalších osob by měla povahu spolupachatelství či účastenství). Právě obžalovaná totiž z uvedeného jednání měla výhradně majetkový prospěch (školné, jež měla hradit z vlastních prostředků, za ní uhradila v omylu jednající ISŠ [REDAKCE]), právě na její žádost vystavil Ústav práva a právní vědy původní autentické faktury, které zněly přesně na takovou celkovou částku, jaká byla obsažena ve falešných fakturách předložených ISŠ [REDAKCE], právě obžalovaná jako osoba přihlášená ke studiu u Ústavu práva a právní vědy a současně pověřená vedením obou grantových projektů, v jejichž rámci byly falešné faktury škole předloženy a proplaceny, disponovala informacemi potřebnými pro vyhotovení těchto falešných faktur. Již vzhledem k uvedenému by bylo zjevně mimo rámec důvodných pochybností připustit možnost, že obžalovaná nebyla pachatelkou (případně spolupachatelkou) jednání pod body I/C/2, 3, 5) odsuzující části rozsudku. Ostatně v případě, že obžalovaná by se na daných jednáních nepodílela, pak po zjištění, že ISŠ [REDAKCE] za ní uhradila školné, ačkoliv k tomu neměla jakýkoliv důvod, by zcela nepochybně učinila kroky k nápravě (což se však nestalo). To platí zvláště v situaci, kdy obžalovaná si musela být vědoma také okolnosti, že k úhradě jejího školného došlo právě v důsledku předložení a proplacení falešných faktur (čili v důsledku podvodného jednání), neboť ze svědectví již opakovaně zmíněné [REDAKCE] ISŠ [REDAKCE] Ing. V [REDAKCE] B [REDAKCE] (jehož obsah bude blíže popsán v pasáži vztahující se k útokům pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku) se podává, že bezhotovostní proplácení faktur týkajících se grantových projektů konzultovala právě s obžalovanou, současně také buď jí anebo obžalované S [REDAKCE] předávala na jejich žádost kopii všech takových faktur.

V případě jednání pod bodem I/C/4) odsuzující části rozsudku bylo předně prokázáno, že v rámci grantového projektu Houslařská škola byla do jeho účetní dokumentace založena faktura specifikovaná v označeném bodě rozsudku, jakož i výdajový pokladní doklad deklarující hotovostní proplacení fakturované částky. Zmíněné okolnosti plynou ze samotné faktury, k ní se vztahujícímu výdajovému pokladnímu dokladu a výpisu z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 1773-1775). Z vysvětlení podaného K [REDAKCE] K [REDAKCE] (č. l. 989- 991), [REDAKCE] společnosti Centrum cizích jazyků a dalšího vzdělávání, s. r. o., jejímž jménem byla předmětná faktura vystavena, ovšem jasně plyne, že jde o fakturu fiktivní, tedy uvedenou obchodní společností nevystavenou. Podle jmenovaného totiž daná faktura nemá

typické náležitosti faktur vystavovaných společností, obsahuje falešné razítko, společnost navíc s ISS [REDAKCE] nikdy nespolupracovala a tudíž jí ani žádné faktury nevystavovala.

Na základě výše uvedeného tedy není pochyb, že v účetní dokumentaci vedené ISS [REDAKCE] v rámci grantového projektu Houslařská škola bylo dokladováno, že došlo k vyplacení částky 43.610,--Kč jako hotovostní úhrady faktury, jež byla ve skutečnosti fiktivní a uhrazena tudíž nebyla. Takové jednání podle názoru soudu opět nemohlo mít jiný smysl a účel, než zakrýt okolnost, že částka v uvedené výši byla použita jinak, než na úhradu nákladů uvedeného grantového projektu, tedy že byla zpronevěřena (blíže se této skutečnosti soud bude věnovat v té části odůvodnění, jež se váže k jednáním pod body I/D, E) odsuzující části rozsudku).

Ve věci je možno rovněž bez důvodných pochybností dovodit, že na takovém neoprávněném odčerpání finančních prostředků určených na realizaci příslušného grantového projektu aktivně participovala obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE]. Tento závěr soud vyvozuje z následujících skutečností.

Předmětná fiktivní faktura měla být podle údajů v ní obsažených uhrazena hotově. V levém dolním rohu faktury, konkrétně v prostoru navazujícím na údaj o výši fakturované částky, je u předtištěného údaje „osobně převzal“ podpis obžalované. Ve výdajovém pokladním dokladu vztahujícím se k faktuře, který vyhotovila spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] (to plyne z výpovědi této spoluobžalované i dalších důkazů, které opět budou blíže rozebrány při odůvodnění útoku pod body I/D, E) odsuzující části rozsudku), se výslovně uvádí, že fakturovaná částka byla vyplacena obžalované, doklad pak také obsahuje (dokonce dvakrát) parafu obžalované, a to mimo jiné v kolonce „příjemce“.

Je tedy zřejmé, že obžalovaná na obou shora uvedených účetních dokladech potvrdila převzetí částky, která měla být podle těchto dokladů použita na hotovostní úhradu faktury, ovšem ve skutečnosti taková faktura zaplacená nebyla a ani být nemohla, neboť se jednalo o fakturu fiktivní a plnění v ní tvrzené poskytnuto nebylo (navíc zmíněný údaj o převzetí částky obžalovanou na výdajovém pokladním dokladu vypsala spoluobžalovaná N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE], jež je matkou obžalované, nejví se proto příliš reálným, že by tak učinila bez vědomí obžalované). Soudu není zřejmý žádný rozumný důvod, proč by si obžalovaná takto počínala, pokud by se aktivně nepodílela na neoprávněném odčerpání částky uvedené ve faktuře z peněz určených na realizaci grantového projektu. Současně soud nemá žádné pochybnosti, že obžalovaná si byla vědoma fiktivnosti dané faktury. Jako vedoucí grantového projektu, v jehož rámci mělo být uskutečněno plnění deklarované ve faktuře, totiž musela mít přehled o obchodních partnerech, kteří s ISS [REDAKCE] na projektech spolupracovali (a to zvláště o takových, kteří škole dodávali zboží a služby ve vyšší hodnotě). Jistě jí proto bylo známo, že společnost Centrum cizích jazyků a dalšího vzdělávání, s. r. o., která na faktuře byla uvedena jako dodavatel požadující úhradu částky 43.610,--Kč za odborné překlady odborných učebních textů a korektury překladů z češtiny do němčiny a angličtiny, mezi takovými obchodními partnery není a fakturované plnění školy v rámci grantového projektu neposkytla. Jelikož již výše bylo vysvětleno, že jediným cílem založení předmětné fiktivní faktury i k ní se vztahujícího výdajového pokladního dokladu do účetní dokumentace příslušného grantového projektu bylo zakrýt neoprávněné odčerpání odpovídající finanční částky a její použití pro vlastní potřebu, je namístě také závěr, že obžalovaná se podílela i na samotném opatření fiktivní faktury (ostatně takto postupovala i při jednáních popsanych pod body I/B) a I/C/2, 3, 5) odsuzující části rozsudku).

Veden výše popsanými úvahami tak soud vzal za prokázané, že obžalovaná N■■■■ R■■■■ se dopustila i takového počínání, jaké je popsáno v bodě I/C/4) odsuzující části rozsudku. Jen na okraj lze poznamenat, že s ohledem na shora uvedené ve spojení s argumentací, jež bude obsažena níže při odůvodnění útoků pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku, je možno se důvodně domnívat, že na daném jednání zcela vědomě participovala i spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■. Další úvahy v tomto směru ale nemají smysl, neboť narážejí na v odůvodnění již zmíněnou a vysvětlenou zásadu obžalovací.

V případě jednání popsaných v bodech I/D, E) odsuzující části rozsudku - v obžalobě jsou tato jednání uvedena pod body I/A/1, 4, 7, 12, 13, 16, 19, 22, 25, 28, 31, 32, 37, 38, 44, I/A1/1-6, 11-23, I/A2/3, 20, 27, 28, 33, 42-46, I/A3, I/C, I/C1/1-7, I/C2/1-3, I/C3/1-8) - vzal soud za prokázaný následující skutkový děj.

Vedle grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Houslařská škola, jejichž podstata, obsah, zdroje a způsob financování byly objasněny již při odůvodnění útoků uvedených pod bodem I/C) odsuzující části rozsudku, se ISŠ ■■■■ koncem roku 2007 zapojila na základě smlouvy o dílo uzavřené s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech taktéž do projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji – etapa 2, registrační číslo ■■■■ (dále jen projekt Návrat do práce v Karlovarském kraji). I tento projekt probíhal v rámci téhož operačního programu a byl financován z týchž zdrojů a týmž způsobem, jako tomu bylo u grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji. Taktéž způsob, jakým se ISŠ ■■■■ na grantovém projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji podílela (tedy jaké činnosti v rámci něho vykonávala), byl obdobný participaci školy na grantovém projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji. V rámci ISŠ ■■■■ byla obžalovaná N■■■■ R■■■■ pověřena vedením i grantového projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji, obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ pak ve všech třech projektech výše uvedených měla postavení finanční manažerky.

Uvedené skutkové okolnosti mají spolehlivou oporu jednak v těch důkazech, které soud vyjmenoval při odůvodnění jednání po bodem I/C) odsuzující části rozsudku (na danou pasáž odůvodnění lze v zájmu stručnosti odkázat, neboť nemá smysl opakovat, co již bylo řečeno), jednak smlouvou o dílo mezi Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech (č. l. 3596-3610), závěrečnou zprávou o realizaci grantového projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji (č. l. 3611-3622), dohodami o provedení práce a o pracovní činnosti mezi ISŠ ■■■■ a obžalovanou N■■■■ L■■■■ S■■■■ (č. l. 1306, 1310-1314, 1317-1327). I zde platí, že ve vztahu ke skutkovým zjištěním popsaným v předchozím odstavci, jež žádná z obžalovaných ani nezpochybňovala, všechny tyto důkazy vzájemně korespondují, ve vztahu k daným skutkovým zjištěním proto není třeba důkazní situaci blíže rozebírat.

Bližší pozornost tak nadále bude věnována dalším skutkovým okolnostem, které měly zásadní význam pro trestněprávní odpovědnost obžalovaných a které podle přesvědčení soudu - i přes popěrné stanovisko obou obžalovaných – taktéž mimo důvodnou pochybnost vplynuly z provedení dokazování.

Takto soud má za prokázané, že obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ u všech tří grantových projektů měla nejen pozici finanční manažerky, ale také u každého z projektů vedla pokladnu a v této souvislosti disponovala peněžní hotovostí určenou na výdaje spojené s realizací grantových projektů, vystavovala výdajové pokladní doklady k uskutečněným hotovostním

platbám a všechny finanční pohyby uskutečněné v hotovosti (jak příjmy hotovosti do pokladny, tak i výdaje) zapisovala do pokladních knih projektů. Finanční hotovost, ať již osobně či prostřednictvím dalších osob, předávala jmenované obžalované do pokladny na její žádost [REDAKCE] školy Ing. V [REDAKCE] B [REDAKCE], neboť ta měla (spolu s ředitelem školy) dispoziční právo k jednotlivým účtům, na něž byly škole poukazovány dotace určené na financování projektů.

Skutečnost, že uvedeným způsobem měla přístup k peněžním prostředkům na financování předmětných grantových projektů, obžalovaná ale opakovaně využívala k vlastnímu obohacení, tedy část těchto prostředků si neoprávněně ponechávala pro svou potřebu. Takto si počínala nejméně v případech, které jsou popsány pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku. Aby zabránila odhalení takového jednání, sama vyhotovovala anebo si opatrovala a následně zakládala do účetnictví jednotlivých projektů falešné účetní doklady, jednalo se o fiktivní cestovní příkazy, vyúčtování pracovních cest, faktury a výdajové pokladní doklady. Jimi nepravdivě předstírala, že v rámci jednotlivých grantových projektů došlo k hotovostnímu vyplácení cestovních náhrad některým osobám zapojeným do projektů, k hotovostnímu proplácení faktur vystavených pro ISŠ [REDAKCE], jež byly ve skutečnosti fiktivní, jakož i k hotovostní úhradě dosud neuhrazených skutečných faktur vystavených pro ISŠ [REDAKCE] jako odběratele anebo hotovostnímu proplácení již dříve uhrazených (bezhotovostním převodem z účtu školy) skutečných faktur vystavených pro ISŠ [REDAKCE] jako odběratele. Konkrétní způsob, jakým obžalovaná v tom kterém případě zakrývala skutečnost, že si neoprávněně присvojila svěřené finanční prostředky, je popsán v jednotlivých bodech výroku rozsudku.

V případě jednání pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku na neoprávněném odčerpávání finančních prostředků pocházejících z dotací na grantové projekty participovala i obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE], která v uvedených případech také obstarávala falešné faktury vystavené pro ISŠ [REDAKCE] jako odběratele jménem společnosti Winfield College – Czech, s. r. o.

Obžalovaná N [REDAKCE] I [REDAKCE] S [REDAKCE] ve vztahu k výše uvedeným jednáním, jež soud pokládá za prokázaná, uplatnila v zásadě shodnou obhajobu jak ve výpovědi v přípravném řízení (č. l. 507-509), v níž se vyjádřila poměrně stručně, tak i při výslechu v hlavním líčení, kde vypovídala již podstatně obsáhleji (č. l. 3877-3890). Nejprve se vyjadřovala ke svému pracovnímu zařazení v jednotlivých grantových projektech v rámci ISŠ [REDAKCE]. V této spojitosti zdůraznila, že nebyla pověřena vedením účetnictví, pokladny ani jinými obdobnými činnostmi, není jí známo, kdo tím byl pověřen. Rovněž tak neměla přístup k účetnictví ani účetním dokladům, neboť veškeré účetnictví grantových projektů bylo vedeno v rámci účetnictví ISŠ [REDAKCE]. V rámci projektů působila jako finanční manažer, náplní její práce bylo koordinovat a kontrolovat proplácení doprovodných opatření, tedy takzvané přímé podpory, což byly prostředky vyplácené klientům projektů zejména v podobě jízdného a stravného. Pokud jí byla ekonomkou školy předávána finanční hotovost, pak jen taková, která byla určena právě na vyplácení přímé podpory, případně drobných vydání. Tuto hotovost pak obžalovaná podle svého vyjádření předávala podle potřeby koordinátorům jednotlivých klientských center, kteří v těchto centrech vedli vlastní pokladny a za svěřenou hotovost byli odpovědní. Koordinátoři jí poté zpětně předávali doklady k vyplácené přímé podpoře a souvisejícím výdajům. Na základě těchto dokladů se pak vytvářely tabulky výdajů, které se předkládaly zadavateli projektů, jenž na jejich základě následně proplatil ty výdaje, které uznal. Podle obžalované ovšem originály dokladů k proplácené přímé podpoře, z nichž by

bylo možné vyčíslit skutečnou výši případného rozdílu za jednotlivé měsíce realizace projektů, nejsou součástí spisové dokumentace. Obžalovaná dále konstatovala, že pro svou interní potřebu, aby byla schopna připravit podklady pro monitorovací zprávy, vedla podrobnou evidenci výdajů v pokladní knize, protože se hromadily stohy dokladů. Tato pokladní kniha ale vůbec neodrážela faktický pohyb finančních prostředků. Peníze, které byly vyzvednuty z účtů školy, se totiž do dané pokladní knihy dopisovaly zpětně podle kopie bankovních výpisů, protože ve skutečnosti ani obžalované či komukoliv jinému z jejich kabinetu předány nebyly, nebyl k tomu důvod. V kabinetě byla uložena krabice, do níž každý, kdo prováděl drobné nákupy, uložil s tím spojené doklady. Aby měla přehled, obžalovaná si na druhou stranu těchto dokladů poznamenávala, kdo co koupil, případně na co dostal peníze. Standardní postup, kdy ten, kdo přebírá určitou částku, podepíše pokladní doklad, se nedodržel. Jednak k tomu nebyl dostatek času, jednak probíhalo souběžně několik projektů, ve vztahu k nimž byly na příslušné účty školy poukazovány finanční prostředky v různých intervalech, běžně se stávalo, že projekty byly v platební neschopnosti, proto docházelo k tomu, že z bankovního účtu určeného pro určitý projekt se vybraly peníze a v hotovosti se poskytl do jiného projektu.

K fakturám vystavovaným pro ISŠ v souvislosti s projekty obžalovaná vypověděla, že dané faktury se shromažďovaly u hlavní ekonomky školy, některé z nich, zejména ty po splatnosti, se pak ocitly v kabinetu, kde sídlila i obžalovaná. Podle svého vyjádření přitom nezajišťovala a neprováděla ani bezhotovostní ani hotovostní úhrady těchto faktur, vyjma hotovostní úhrady faktur vystavených P. Š., jemuž v jednom případě nedopatřením zaplatila fakturu dvakrát. K hrazení faktur, kterých se v jejich kabinetu hromadily desítky, nebyla do tohoto kabinetu dodána ani potřebná hotovost. Kdo dané faktury v hotovosti proplácel, obžalované není známo. K fakturám vystavovala pouze výdajové pokladní doklady, a to z toho důvodu, aby souhlasily s fakturou, vycházela přitom z údaje uvedeného ve faktuře, že byla v hotovosti uhrazena, daný údaj o úhradě do faktury podle jejího názoru vepisoval dodavatel. Takto deklarovanou hotovostní úhradu také zapsala do pokladní knihy. Obžalovaná přitom odmítla, že by jí bylo známo, že některé z daných faktur jsou fiktivní, nebo že by se jakkoliv podílela na opatření takových faktur. Stejně tak popřela, že v případech, kdy mělo dojít k hotovostní úhradě faktury, by jí bylo známo, že došlo i k bezhotovostní úhradě faktury převodem z účtu. V této spojitosti poznamenala, že na faktuře údaj o bezhotovostní úhradě nebyl, navíc měla k dispozici i výpis z bankovních účtů, z něhož takový údaj také nevyplýval.

K případům, jež souvisejí s cestovními náhradami za užití soukromých vozidel, obžalovaná založila svou obhajobu na tvrzení, že veškeré částky uvedené v cestovních příkazech a dalších dokladech spojených s těmito náhradami příslušným osobám, jimiž byli zejména koordinátoři klientských center, vždy vyplatila. Podle jejího vyjádření k tomu docházelo tak, že zmíněným osobám poskytovala na základě dohody s nimi prostředky k úhradě nákladů za užívání jejich soukromých vozidel v projektech zálohově a poté, co byl k dispozici dostatek prostředků, jim uhradila doplatek. Uvedené zálohy účetně neevidovala, pouze si neformálně zaznamenávala, kolik které osobě na zálohách průběžně poskytla. Cestovní příkazy a další účetní doklady přitom vypisovala za dané osoby s jejich souhlasem ona, a to vždy zpětně ke konci měsíce na základě podkladů, jako byly pracovní výkazy a evidence docházky, tyto doklady zněly na souhrnnou částku, jež byla skutečně vyplacena té které osobě. Ve vztahu k jednání pod bodem I/D/21) obžalovaná taktéž odmítla, že by se neoprávněně obohatila. Uvedla, že s P. K., jenž byl studentem školy a současně byl činný v projektech, uzavřela nájemní smlouvu, na jejímž základě jmenovaný škole pronajal svůj automobil, který poté v rámci projektů užíval. Jednalo se o obvyklý postup,

neboť byl nedostatek služebních vozidel, proto osoby účastníci se projektů užívaly vlastní automobily, přičemž je buď škole pronajali a bylo jim hrazeno nájemné, anebo jim bylo propláceno cestovné. Všechny tyto osoby obžalované také poskytly velké technické průkazy svých vozidel. U jednání pod bodem I/D/22) obžalovaná připustila, že z prostředků určených na realizaci grantových projektů zaplatila vlastní brýlové čočky. Daný výdaj podle svého vyjádření pokládala za náklad projektu, neboť jeden z klientů projektu, jehož jméno si nevybavuje, jí před tím takové čočky poškodil, byť uznala, že správně měla situaci řešit přes pojišťovnu, u níž byl projekt pojištěn.

Obžalovaná N■■■■ R■■■■ k jednáním pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku v rámci svých výpovědí učiněných v přípravném řízení i při hlavním líčení (č. l. 511-512, 3890-3898, 3905-3918) zaujala obdobné stanovisko, jako k útokům pod body I/C) odsuzující části rozsudku. I zde popřela, že by opatřovala falešné faktury a poskytovala je své matce (obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■) v souvislosti s neoprávněným odčerpáváním peněžních prostředků určených na grantové projekty. Podle jejího vyjádření pokud se ve spojitosti s projekty vyskytly faktury, pak se nacházely v krabici, jež byla umístěna v kabinetě vyučujících všeobecně vzdělávacích předmětů a do níž byly různými osobami vkládány doklady související s realizací těchto projektů. Obžalovaná předpokládá, že faktury do oné krabice vkládala ta osoba zapojená v rámci ISS■■■■ do projektu, která pro školu zajišťovala fakturované plnění.

Takto uplatněnou obhajobu obžalovaných soud pokládá za nehodnověrnou, účelovou a zejména provedenými důkazy spolehlivě vyvrácenou. Pro bližší odůvodnění lze uvést následující.

Soud se bude nejprve zabývat otázkou, jaký vztah měla obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ k finanční hotovosti určené na realizaci grantových projektů specifikovaných ve výrokové části rozsudku. Tato okolnost má totiž význam pro všechna jednání zahrnutá pod body I/D, E). Klíčový význam v dané souvislosti měla svědecká výpověď v odůvodnění již opakovaně zmíněné Ing. V■■■■ B■■■■ (č. l. 535-550, 3955-3960), jež v inkriminované době (od roku 2006) působila ve funkci ISS■■■■. Proto soud obsah jejího svědectví popíše podrobněji.

Podle vyjádření jmenované svědkyně měla ISS■■■■ k předmětným grantovým projektům zřízeny bankovní účty a otevřeny pokladny. V rámci projektů vyřizovala obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ administrativu a vyúčtování předmětných grantových projektů, vedla také pokladny k jednotlivým projektům, z nichž se platily takzvané přímé podpory a taktéž náklady některým dodavatelům i režijní materiál. Doplnění hotovosti do pokladen probíhalo tak, že svědkyně na základě žádosti obžalované S■■■■ anebo obžalované R■■■■ vybírala jimi požadované částky z příslušných účtů školy, které byly v souvislosti s grantovými projekty zřízeny a k nimž měla dispoziční právo pouze ona a ředitel, takto vybranou hotovost poté předala některé z obžalovaných, a to buď osobně anebo prostřednictvím další osoby působící ve škole, kterou obžalované za svědkyni poslaly. Jednalo se o částky v řádech desetitisíců korun, ale také o částky dosahující výše 100.000,--Kč. Účtování popsanych finančních transakcí probíhalo tak, že na účtu školy byl proveden výběr proti výběrovému lístku a na pokladně projektu byl zaúčtován příjem, tedy vklad v hotovosti. Obžalovaná S■■■■ kopie pokladních knih projektů, které psala, předávala svědkyni, ta poté na základě nich pokladní operace zaúčtovala do účetního programu Gordic. Hospodárnost a oprávněnost výdajů uvedených v pokladních knihách svědkyně podle svého vyjádření

nekontrovala, neboť to nebylo jejím úkolem, domnívá se, že tak činila obžalovaná R■■■■, která projekty vedla, platby v projektech „si hlídala“, měla přehled o tom, co mělo být zaplacen a taktéž v rámci projektů o nich vyhotovovala průběžně zprávy. Při předávání finanční hotovosti určených na realizaci projektů některé z obžalovaných si svědkyně nevedla samostatnou evidenci, neboť považovala za dostatečné, že byl zřejmý výběr na účtu a že v pokladní knize, jejíž fotokopii měla od obžalované S■■■■, byl evidován tomuto výběru odpovídající vklad. Vyjma jednoho případu, kdy chybělo 100.000,--Kč a svědkyně kontaktovala obžalovanou S■■■■, která daný rozdíl doúčtovala, svědkyně nezjistila disproporci mezi penězi, které vybrala z účtu a předala do pokladny projektů, stejně tak nezjistila, že by se nějaká částka nevyúčtovala. Fyzickou kontrolu zůstatku peněz v pokladně ani správnosti údajů v pokladních knihách projektů v rozhodné době nikdo neprováděl. Pokud jde o pokladní doklady ke grantovým projektům, svědkyně je nevystavovala, podle jejího názoru tak nejspíše činila obžalovaná S■■■■, neboť vedla pokladní knihy projektů. Se zmíněnými pokladními doklady svědkyně v rozhodné době ani nepřišla do styku, byly umístěny v kabinetě obou obžalovaných, odkud byly přineseny až v souvislosti s proběhlou kontrolou ze strany Krajského úřadu Karlovarského kraje. O hrazení cestovních nákladů v rámci projektů svědkyně nemá žádné bližší informace, pouze obecně konstatovala, že tuto činnost zajišťoval realizační tým projektů, přičemž obě obžalované psaly, za co peníze použily, správnost údajů v cestovních příkazech nikdo nekontroloval, doklady týkající se cestovních náhrad měly obžalované také ve svém kabinetu. Sama svědkyně podle své výpovědi v rámci grantových projektů působila jako účetní, zajišťovala ale pouze bezhotovostní finanční operace, které také účtovala, u hotovostních plateb, jak bylo již výše uvedeno, při jejich zavedení do účetního programu školy vycházela z kopie pokladních knih předaných jí obžalovanou S■■■■. Měla přístup pouze k fakturám, které se k ní dostaly a které se měly zaplatit bezhotovostně. V takovém případě jejich obsah zpravidla konzultovala s obžalovanou R■■■■, aby bylo jasné, v rámci jakého grantového projektu má být faktura uhrazena, poté její proplacení konzultovala i s ředitelem školy. Některé opakující se platby anebo faktury, o nichž věděla předem, proplácela bez předchozího souhlasu ředitele, který faktury zpětně podepsal. Fotokopie faktur, které měla k dispozici a které byly propláceny bezhotovostně, vždy poskytovala obžalovaným S■■■■ a R■■■■, neboť ji o to žádaly. Po provedení bezhotovostní úhrady opatřila takto proplacenou fakturu razítkem „proplaceno“, již si nevybavuje, zda ji takto označila před předáním její kopie některé z obžalovaných anebo až poté.

Řada okolností, které ve vztahu k pozici obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ v rámci grantových projektů popsala ve svém svědectví Ing. V■■■■ B■■■■, je v souladu s dalšími důkazy. Konkrétně pokladní knihy grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji (č. l. 1403-1416, 1458-1471, 1472-1477), ručně psané obžalovanou N■■■■ L■■■■ S■■■■, pokladní kniha grantového projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji (č. l. 1944-1954), opět ručně psaná jmenovanou obžalovanou, příjmové pokladní doklady (opět vypsané jmenovanou obžalovanou) potvrzující přijímání hotovosti do pokladen projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji, Návrat do práce v Karlovarském kraji i Houslařská škola a k nim se vztahující výpisy z účetního deníku vedeného v programu Gordic, bankovní výpisy z účtů ISŠ ■■■■ a výběrní listky (č. l. 1418-1457, 1666-1771, 1821-1828, 1956-1992), totiž dokládají, že doplňování pokladen uvedených tří grantových projektů probíhalo způsobem popisovaným svědkyní Ing. V■■■■ B■■■■, tedy že svědkyně provedla výběr hotovosti z některého z účtů školy, na nichž byly uloženy prostředky na realizaci daných grantových projektů, částka v téže výši z téže doby je pak obsažena v příjmovém pokladním dokladu vystaveném obžalovanou S■■■■ (v některých případech byla vybraná částka rozepsána na několik takových příjmových

pokladních dokladů) a zapsána do pokladní knihy projektu, stejná částka byla poté zaevidována do účetního deníku vedeného v programu Gordic. Výše daných částek byla většinou v řádu desetitisíců korun, v některých případech částky přesahovaly i 100.000,--Kč. Takto byla poskytnuta finanční hotovost do pokladny grantového projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji v celkové částce 1,590.000,-- Kč za období od 30. 5. 2006 do 21. 12. 2006, v celkové částce 1,978.577,-- Kč v roce 2007, v celkové částce 1,131.000,--Kč v roce 2008 a v celkové částce 326.000,--Kč v roce 2009. U projektu Návrat do práce v Karlovarském kraji byla jen od 14. 2. 2008 do 18. 9. 2008 celková výše peněžní hotovosti předané do pokladny 1,933.600,-- Kč. U grantového projektu Houslařská škola představovaly dotace v roce 2007 částku celkem 615.000,--Kč.

Okolnost, že obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ disponovala finanční hotovostí určenou na úhradu nákladů projektu a v této souvislosti vedla i účetní doklady, je zřejmá i z výpovědi některých dalších svědků působících na ISŠ■■■■ (jako studenti či zaměstnanci) a zapojených v projektech, byť ti se k dané okolnosti nevyjadřovali tak komplexně jako Ing. V■■■■ B■■■■, ale spíše jen kuse a okrajově. Svědek Ing. J■■■■ H■■■■ (č. l. 601-605, 3960-3962), jenž byl v rozhodné době■■■■ ISŠ■■■■, takto mimo jiné konstatoval, že obžalovaná S■■■■ „dělala účetní projektů“, že v rámci projektů „disponovala určitou sumou peněží“ a že „dělala účetnictví“. Svědci L■■■■ G■■■■ (č. l. 4008-4011) a V■■■■ G■■■■ (4006-4008) zase uvedli, že jmenovaná obžalovaná měla na starosti financování projektů, podle posledně uvedeného svědka také „dělala účetní“. Stejným způsobem, tedy že obžalovaná působila v projektech jako „účetní“, se ve svých svědeckých výpovědích vyjádřili také svědci■■■■ E■■■■ (č. l. 4021-4023) a P■■■■ K■■■■ (č. l. 615-618, 4083-4084). Svědci B■■■■ T■■■■ (č. l. 3985-3992),■■■■ K■■■■ (č. l. 4092-4096) a J■■■■ M■■■■ K■■■■ (č. l. 4090-4092), kteří působili na klientských centrech projektů a vypláceli zde přímou podporu, zase podle svých výpovědí hotovost na tuto podporu přebírali zpravidla od obžalované S■■■■, případně od obžalované R■■■■.

Na základě výše uvedených a vzájemně korespondujících důkazů, zejména svědecké výpovědi Ing. V■■■■ B■■■■, má soud za prokázané, že obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ v rámci grantových projektů uvedených ve výrokové části rozsudku obhospodařovala finanční hotovost určenou na úhradu různých nákladů spojených s realizací projektů a vykonávala administraci s tím spojenou, tedy vystavovala pokladní doklady a vedla pokladní knihy. Poněkud jinak a stručněji vyjádřeno, vedla pokladny uvedených grantových projektů. V této spojitosti je třeba poznamenat, že v dané věci není podstatné, zda uvedenou činností byla obžalovaná formálně pověřena (výše zmíněné dohody o pracovní činnosti a provedení práce vymezují působnost obžalované v projektech jen značně obecnými pojmy jako „finanční manažer“, „přepřepřování finančních ukazatelů“ a „sledování finančních toků“). Rozhodující je, že v rámci projektů fakticky disponovala jak s finanční hotovostí k těmto projektům, tak s účetní dokumentací k této hotovosti se vztahující.

V dalším výkladu se soud již bude konkrétně zabývat obhajobou obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ a k ní se vážící důkazní situací u jednání pod body I/D/1-21, 46) odsuzující části rozsudku, poněvadž ta spolu velmi úzce souvisejí.

U právě uvedených bodů rozsudku z provedeního dokazování spolehlivě vyplývá, že v rámci grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji byly z finančních prostředků (majících povahu účelové dotace) určených na jejich realizaci vyčerpány takové částky, jaké se uvádějí ve výrokové části rozsudku.

V účetní dokumentaci projektů byly tyto částky vykázány jako úhrada nájemného za pronájem osobního vozidla do projektu P■■■■ K■■■■ u útoku pod bodem I/D/21), v případě útoku zbývajících pak jako úhrada cestovního L■■■■ P■■■■ (nyní G■■■■) a V■■■■ G■■■■. Taktéž není pochyb, že s uvedenými finančními prostředky disponovala obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■, která je podle uvedených dokladů měla vyplatit jmenovaným osobám. Uvedené skutkové okolnosti jasně plynou z nájemní smlouvy, cestovních příkazů, vyúčtování pracovních cest, výdajových pokladních dokladů, výpisů z účetního deníku vedeného v programu Gordic a pokladních knih projektů (č. l. 620-624, 1332, 1336-1337, 1351-1352, 1361-1362, 1363-1367, 1370-1371, 1376-1377, 1382-1383, 1388-1389, 1394-1395, 1401-1402, 1403-1416, 1458-1471, 1472-1477, 1479, 1488, 1511, 1617, 1640, 1653, 1654, 1890, 1944-1954), ostatně doznala je i obžalovaná, která také uvedené účetní doklady osobně vyhotovila, jak taktéž připustila.

Z výpovědi jmenované obžalované je zřejmé, že podstata její obhajoby spočívala v tvrzení, že veškeré částky specifikované v účetních dokladech popsanych v uvedených bodech rozsudku vyplatila výše uvedeným osobám. Tuto její obhajobu ovšem spolehlivě vyvracejí svědecké výpovědi právě P■■■■ K■■■■ (č. l. 615-618, 4083-4084), V■■■■ G■■■■ (4006-4008) a L■■■■ G■■■■, dříve P■■■■ (č. l. 4008-4011). Prvně jmenovaný jednoznačně odmítl, že by své vozidlo pronajal do kteréhokoliv z grantových projektů a tedy že by obdržel jakékoliv nájemné, nájemní smlouvu specifikovanou v bodě I/D/21) neuzavřel, podpis zde obsažený není jeho, stejně tak nepodepsal ani výdajové pokladní doklady na tuto smlouvu navazující. Obdobně z výpovědí svědků V■■■■ G■■■■ a L■■■■ G■■■■ jasně plyne, že částky uvedené v cestovních příkazech, vyúčtování pracovních cest a výdajových pokladních dokladech, jež jsou specifikovány v bodech I/D/1-20, 46) a jež jim podle těchto dokladů měly být poskytnuty jako náhrada za užití jejich soukromého vozidla v rámci činnosti pro grantové projekty, od obžalované ani nikoho jiného neobdrželi, rovněž neabsolvovali cesty popsane v uvedených účetních dokladech, k těmto dokladům tak ani neposkytly žádné podklady, a že podpisy na příslušných vyúčtováních pracovních cest a výdajových pokladních dokladech nejsou jejich autentickými podpisy. Svědci P■■■■ K■■■■ a V■■■■ G■■■■ současně vysvětlili, že pokud v rámci výkonu své činnosti pro grantové projekty použili automobil, pak se jednalo o služební vozidlo ISŠ ■■■■, svá vozidla v této souvislosti nikdy nepoužívali. Svědkyně L■■■■ G■■■■ zase konstatovala, že při své činnosti pro projekty užívala i svůj automobil, ovšem takto vynaložené cestovní výdaje jí byly vždy vypláceny v rámci platu. Z výpovědi všech tří svědků je taktéž zřejmé, že obžalované poskytli či mohli poskytnout velký technický průkaz svých vozidel.

Soud pokládá shora popsané svědecké výpovědi za dostatečně detailní, přesvědčivé a neobsahující vnitřní logické rozpory. Korespondují nejen mezi sebou navzájem, ale i s dalšími skutečnostmi plynoucími z provedeného dokazování (zde má soud zejména na mysli nápadně vysoký počet cest, které podle výše uvedených dokladů měli svědci L■■■■ G■■■■ a V■■■■ G■■■■ uskutečnit, ačkoliv z jejich výpovědí je zřejmé, že v rámci projektů cestovali jen málokdy, jakož i okolnost, že výdajové pokladní doklady a vyúčtování pracovních cest, jež měly souviset s údajnými pracovními cestami, neobsahují autentické podpisy jmenovaných svědků, ačkoliv obžalované, pokud by dané doklady skutečně vyhotovila na základě reálně uskutečněných pracovních cest svědků a s jejich vědomím i souhlasem, jak tvrdila, nic nebránilo, aby je dala svědkům k podpisu). Konečně ve věci nelze dovodit jakýkoliv rozumný důvod, který by jmenované svědky mohl motivovat k uvádění vědomě nepravdivých údajů v neprospěch obžalované (ostatně obžalovaná existenci takového motivu na straně daných svědků ani netvrdila).

Obstát nemůže ani argument obhajoby obsažený v její závěrečné řeči a reagující na tvrzení svědka P. K. (a potažmo i svědka V. G.), podle něhož tento svědek nemohl v rámci projektů používat služební vozidlo, jak tvrdil, protože ISS měla pouze dvě služební vozidla, z nichž jedno měl k dispozici ředitel školy a druhé obžalovaná N. R. O okolnosti, že v rámci grantových projektů běžně používali služební vozidla školy, totiž ve svých výpovědích hovořili nejen svědci P. K. a V. G., ale taktéž další osoby zapojené do projektů, jmenovitě B. T. (č. l. 3985-3992), M. M. (č. l. 3992-3996), K. H. (č. l. 3997-3999), M. P. (č. l. 4071-4076), J. M. K. (č. l. 4090-4092), K. (4092-4096) a V. S. (č. l. 4011-4012). Jistě nelze předpokládat, že takové množství svědků by se ve vztahu k jedné a téže okolnosti vyjadřovalo mylně.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak soud nemá důvod pochybovat o hodnověrnosti svědeckých výpovědí P. K., V. G. a L. G., které mají povahu přímých usvědčujících důkazů. Tyto výpovědi tak bezpečně usvědčují obžalovanou N. L. S. z jednání pod body I/D/1-21, 46) odsuzující části rozsudku. Jestliže totiž byla spolehlivě vyvrácena obhajoba obžalované o tom, že okolnosti deklarované v účetních dokladech specifikovaných v uvedených bodech rozsudku odrážejí realitu, tedy že finanční částky tam uvedené a určené na realizaci grantových projektů byly vyplaceny osobám v dokladech jmenovaným, pak lze učinit jen jediný rozumný závěr, totiž že obžalovaná si uvedené finanční prostředky ponechala pro svou potřebu a takové své jednání zakrývala účelovým vyhotovením fiktivních účetních dokladů.

Mimo jiné v souvislosti s jednáními pod body I/D/1-20, 46) odsuzující části rozsudku a s jednáními pod body II/a, b, c) zprošťující části rozsudku navrhla obhajoba doplnit dokazování opatřením návštěvních knih klientských center jednotlivých grantových projektů a originály dokladů k přímé podpoře vyplacené klientům projektů, a to k ověření otázky, zda pracovníci těchto klientských center, jimž mělo být ve všech naznačených případech vypláceno cestovné, příslušné cesty vykonali (č. l. 4176-4177). V této souvislosti je třeba nejprve poznamenat, že výše uvedení tři svědci (P. K., V. G. a L. G.) nevykonávali činnost koordinátorů klientských center a klientům projektů nevypláceli přímou podporu, ale náplň jejich práce v projektech byla jiná, jak je zřejmé z jejich výpovědí. Již odtud vyplývá, že naznačené důkazy ve vztahu k uvedeným svědkům nemohly mít prakticky žádnou relevanci. Pokud se soud od ISS pokusil opatřit prvně uvedený či jiný obdobný důkaz, který by mohl objasnit otázku, v kterých dnech osoby vykonávající pracovní činnost v rámci projektů byly přítomny na jednotlivých klientských centrech projektů, pak tak učinil zejména ve vztahu k těm svědkům, kteří na klientských centrech působili a vypláceli zde klientům projektů přímou podporu, tedy ke svědkům B. T., M. M., M. P. a J. M. K. (jde o svědky, jichž se týkají jednání popsána pod body II/a, b, c) zprošťující části rozsudku). Daný důkaz vyžadoval navíc proto, že svědci jmenovaní v předchozí větě (na rozdíl od L. a V. G.) si podle svých výpovědí nevybavovali, zda v případech dovozovaných obžalobou vykonali pracovní cesty a tedy jim mohly být vyplaceny cestovní náhrady, pokud by použili vlastní vozidlo (přitom i v případě, že by takový důkaz potvrdil, že svědek byl přítomen určitého dne v klientském centru, by nebylo jasné, jakým způsobem se tam dopravil, tedy zda služebním vozidlem, vlastním automobilem či prostředkem hromadné dopravy). Ze sdělení ISS (č. l. 4142) ovšem vyplynulo, že nemá k dispozici žádnou evidenci osob na klientských centrech, disponuje pouze cestovními příkazy za některá období,

z nichž ovšem není zřejmé, zda se jednalo o přítomnost v klientském centru, jakož i pokladní doklady, ze kterých ale také není možné jednoznačně určit, zda byly proplaceny právě na kontaktním místě a kým konkrétně (jsou na nich toliko nečitelné podpisy). Ze všech těchto důvodů tak soud výše uvedený důkazní návrh obhajoby jako zjevně nadbytečný (a navíc částečně i nerealizovatelný) zamítl.

U jednání pod bodem I/D/22) odsuzující části rozsudku je okolnost, že obžalovaná N. I. S. z finančních prostředků určených na grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji použila částku 6.597,--Kč z větší části na úhradu vlastních brýlových čoček a ve zbývající části si je ponechala pro svou potřebu, prokazována nejen jejím částečným doznáním, ale zejména výdajovým pokladním dokladem, výpisem z účetního deníku vedeného v programu Gordic, jakož i paragonem a zakázkovým listem (č. l. 1363-1365). Z právě označených listin je totiž zřejmé, že obžalovaná z peněz určených na realizaci uvedeného grantového projektu vyvedla částku 6.597,--Kč, z čehož 4.890,--Kč použila na nákup vlastních brýlových čoček.

Obhajobu obžalované, že koupě nových brýlových čoček byla nákladem grantového projektu, nelze akceptovat. Nebylo sice vyvráceno tvrzení obžalované, že stávající brýlové čočky jí poškodil jeden z klientů projektu (jakkoliv se uvedený aspekt obhajoby jeví krajně nevěrohodným již proto, že obžalovaná nedokázala sdělit jméno onoho klienta, nesepsala s ním jakýkoliv zápis o způsobené škodě a v prodejně si koupila toliko brýlové čočky, nikoliv brýlovou obrubu, přičemž pro soud je stěží představitelné, jak mohlo dojít k souběžnému poškození či zničení obou brýlových čoček, aniž by zároveň byla poničena i brýlová obruba). Nicméně je zřejmé, že ani při naznačené skutkové eventualitě nelze pokládat koupi nových brýlových čoček obžalovanou za náklad směřující k dosažení účelu výše označeného grantového projektu, jak je popsán v příslušné smlouvě o dílo mezi ISŠ. a Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech, na jehož základě se škola do projektu zapojila. Toho si musela být obžalovaná jistě vědoma, dokladem čehož je také skutečnost, že ve výdajovém pokladním dokladu o vyplacení předmětné částky uvedla jako účel platby „propagace projektu“ a jako osobu, již tuto částku vyplatila, obžalovanou N. R.

Nyní soud přejde k odůvodnění svých skutkových závěrů, které učinil ve vztahu ke zbývajícím útokům obsaženým v bodech I/D) a I/E odsuzující části rozsudku. Třebaže zde byla důkazní situace poněkud komplikovanější než u jednání pod body I/D/1-22, 46), lze i ve vztahu k útokům pod body I/D/23-45, 47-55) a I/E) z provedeného dokazování dovodit bez důvodných pochybností závěr, že všechny tyto útoky se staly, že všech se dopustila obžalovaná N. I. S. a že nejméně na jednáních pod bodem I/E) se podílela i obžalovaná N. R.

Soud nejprve vysvětlí, na základě jakých důkazů a skutečností z nich vyplývajících má za prokázané, že k daným jednáním došlo, tedy že z finančních prostředků určených na placení nákladů spojených s realizací grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji, Návrat do práce v Karlovarském kraji a Houslařská škola byly neoprávněně odčerpány finanční prostředky specifikované ve výroku rozsudku.

V první řadě není sporu o tom, že v účetní dokumentaci všech tří grantových projektů byla vykázána hotovostní úhrada takových faktur znějících na takové částky, jak je specifikováno v bodech I/D/23-45, 47-55) a I/E) odsuzující části rozsudku. Tato úhrada byla dokladována výdajovými pokladními doklady vztahujícími se k daným fakturám, zapsána v

pokladních knihách projektů a návazně i zaevidována v účetním deníku vedeném v programu Gordic. Tyto okolnosti jednoznačně plynou z uvedených výdajových pokladních dokladů, faktur, pokladních knih a výpisů z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 1490-1497, 1525-1560, 1562-1581, 1583-1604, 1606-1614, 1641-1642, 1655-1657, 1776-1784, 1786-1792, 1796-1806, 1903-1907, 1909-1920, 1924-1943).

V případech zahrnutých pod body I/D/23-25, 36, 40, 41, 45, 47-55) a I/E) odsuzující části rozsudku bylo dále prokázáno, že veškeré faktury v těchto bodech označené byly falešné, tedy že subjekty, které je podle jejich obsahu měly vystavit, tak ve skutečnosti neučinily, část z nich ostatně nikdy s ISS [redacted] ani obchodně nespolečně pracovala (konkrétně společnosti Interact, a. s., eurolingua, s. r. o., a Ústav práva a právní vědy, o. p. s.). V důsledku toho jim logicky dané faktury nebyly ani uhrazeny. Právě uvedený závěr má spolehlivou oporu v úředních záznamech o vysvětleních podaných M [redacted] Š [redacted] jako místopředsedou představenstva společnosti [redacted] (č. l. 1155-1156), E [redacted] P [redacted] jako pracovníci společnosti [redacted] (č. l. 1031-1033), R [redacted] S [redacted] jež pro [redacted], vykonává účetní práce (č. l. 1129-1135), J [redacted] H [redacted] coby jednatelem společnosti [redacted] (č. l. 926-928), J [redacted] P [redacted] jako jednatelkou společnosti [redacted] (č. l. 1060-1063) i P [redacted] J [redacted] (č. l. 936-939) a svědecké výpovědi V [redacted] Š [redacted] (č. l. 4077-4079).

U jednání popsanych v bodech I/D/26, 29, 33, 35, 38, 39, 42, 43) odsuzující části rozsudku se zase z provedeného dokazování podává, že tam uvedené faktury sice byly vystaveny, ovšem k jejich úhradě nedošlo buď vůbec anebo byly proplaceny bezhotovostním platebním stykem převodem příslušné částky z účtu ISS [redacted] (nikoliv tedy hotově) až poté, co mělo dojít k (fiktivní) hotovostní úhradě, jak je podrobně popsáno ve výroku rozsudku. Tyto okolnosti byly prokázány úředními záznamy o vysvětleních, která podali M [redacted] K [redacted] (č. l. 981-984), J [redacted] P [redacted] (č. l. 1065-1068), A [redacted] B [redacted] jako jednatel společnosti [redacted] (č. l. 775-777), S [redacted] K [redacted] coby jednatelka společnosti [redacted], [redacted] (č. l. 951-954), J [redacted] B [redacted] jako jednatel společnosti [redacted] (č. l. 782-784), a H [redacted] H [redacted] jako pracovnice této společnosti (č. l. 906-908), svědeckou výpovědi P [redacted] Š [redacted] ve spojení s jeho písemným sdělením (č. l. 4013-4015, 4056), přílohami faktur, výpisy z účtu, výpisy ze seznamu faktur a výpisy z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 1545-1547, 1604, 1787, 1789-1790, 1794-1795).

Konečně u jednání pod body I/D/27, 28, 30, 31, 32, 34, 37 a 44) odsuzující části rozsudku provedené důkazy opravňují k nepochybnému závěru, že faktury v daných bodech specifikované byly skutečně vystaveny subjekty v nich jmenovanými, ovšem u všech došlo k jejich úhradě toliko bezhotovostním platebním stykem převodem z účtu ISS [redacted] tak, jak se popisuje ve výroku rozsudku, nikoliv k hotovostnímu proplacení. Uvedené skutečnosti jednoznačně vyplývají z úředních záznamů o vysvětleních podaných J [redacted] P [redacted] (č. l. 1055-1058), P [redacted] T [redacted] (č. l. 1176-1179), jednatelkou společnosti [redacted], S [redacted] K [redacted] (č. l. 951-954), svědeckých výpovědí P [redacted] Š [redacted] (č. l. 4013-4015, 4056) a jednatele společnosti [redacted], P [redacted] T [redacted] (č. l. 634-641, 4079-4082), přílohami faktur, výpisy z účtu, výpisy ze seznamu faktur a výpisy z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 653-655, 1533-1535, 1540-1541, 1554-1555, 1557, 1559-1560, 1567-1568, 1570, 1573-1574, 1576, 1578, 1586, 1588, 1590, 1596-1597, 1599, 1802-1804).

Z dosud uvedeného je tedy zřejmé, že ve všech případech popsanych pod body I/D/23-

45, 47-55) a I/E) odsuzující části rozsudku byla v účetní dokumentaci předmětných grantových projektů deklarována hotovostní úhrada faktur, k níž ve skutečnosti nedošlo. Podle názoru soudu jediným důvodem, proč k takovému postupu došlo, byla snaha zakrýt skutečnost, že finanční hotovost odpovídající částkám, jež měly být podle účetnictví hotově vyplaceny subjektům uvedeným ve fakturách, byla z prostředků určených na realizaci projektů někým odčerpána pro jeho vlastní potřebu. I zde totiž platí logický předpoklad, že pokud by došlo k použití dané hotovosti na úhradu jiného než deklarovaného nákladu, ale šlo by stále o platbu v rámci projektů, pak v účetnictví by nepochybně byly vykázány právě takové skutečně realizované platby a založeny k nim autentické doklady (zejména faktury a výdajové pokladní doklady). Jinými slovy řečeno, v naznačeném případě by nebyl sebemenší důvod k vytváření fiktivních účetních dokladů a jejich vykazování v účetnictví.

Rovněž lze vyloučit eventualitu, že deklarované hotovostní platby byly účetně vykázány, aniž by fyzicky došlo k jejich vynaložení či odčerpání. Jeví se již samo o sobě absurdním, že by někdo jen z rozmaru či pro pobavení vytvářel fiktivní faktury, k nim by vyhotovil či nechal vyhotovit výdajové pokladní doklady a tyto dokumenty pak vykazoval v účetnictví, respektive že takto by byly zhotoveny výdajové pokladní doklady nepravdivě deklarující úhrady faktur, které byly či měly být uhrazeny bezhotovostně. Navíc a zejména je třeba připomenout vyjádření svědkyně Ing. V. B., že veškerá finanční hotovost, kterou předala do pokladen grantových projektů, byla následně vykázána v pokladních knihách projektů a že nikdy nezjistila (vyjma jednoho případu, u kterého posléze došlo k nápravě) jakoukoliv nesrovnalost při účtování pokladních operací v pokladních knihách projektů. Podle svědkyně tedy z účetního hlediska to, co bylo poskytnuto na hotovostní financování projektů, bylo vždy v souladu s tím, co bylo vynaloženo na dané projekty. Vykazované náklady projektů ovšem tvořily i prostředky, které podle pokladních knih měly být použity na hotovostní úhrady faktur, jež ve skutečnosti byly falešné, respektive jež byly (účetně, neboť k hotovostní úhradě daných faktur subjektům, jejichž jménem byly vystaveny, nedošlo) propláceny duplicitně. To jinými slovy řečeno znamená, že pokud by veškerá hotovost převzatá od svědkyně Ing. V. B. do pokladny projektů byla skutečně vynaložena na realizaci grantových projektů, pak by již v pokladně logicky nemohl zbýt dostatek peněžních prostředků, jež účetně byly užity na úhradu oněch falešných faktur, respektive na fiktivní hotovostní úhradu skutečně vystavených faktur. Poněvadž právě uvedené prostředky ve skutečnosti na úhradu falešných faktur, respektive k duplicitnímu hotovostnímu proplacení skutečných faktur reálně užity nebyly, plyne z toho logicky závěr, že tyto prostředky musely být fyzicky použity jinak. Jak soud ozřejmil již výše, takové jiné použití těchto prostředků spočívalo v tom, že si je někdo musel ponechat pro svou potřebu.

V odůvodnění tohoto rozsudku již zmíněný důkazní návrh na opatření všech dokladů vztahujících se k proplaceným přímým podporám (viz pasáž odůvodnění vztahující se k jednáním pod body I/D/1-20 a 46) odsuzující části rozsudku), který obhajoba ve věci učinila, měl podle jejího názoru taktéž objasnit okolnost, že přímá podpora proplacená klientům projektů nebyla zadavatelem projektu refundována škole v plné výši, a byl by tak vyčíslen rozdíl mezi skutečně proplacenou výší přímé podpory a částkami, které byly refundovány. Ve světle argumentů rozebraných v předchozích dvou odstavcích ovšem soud nepokládá za nijak významné, jaká část prostředků vynaložených z pokladen projektů na přímou podporu byla refundována a jaká nikoliv. Podstatné je, že z peněžních prostředků v pokladnách grantových projektů, které byly určeny na úhradu nákladů spojených s těmito projekty (těmito náklady přitom nebyla jen přímá podpora, nýbrž i výdaje další), byly za účelem neoprávněného obohacení vyvedeny částky specifikované ve výrokové části rozsudku

a takové jednání bylo zakrýváno vytvářením fiktivních účetních dokladů, jimiž se nepravdivě deklarovaly hotovostní úhrady faktur (nikoliv úhrady přímých podpor). Tento závěr byl spolehlivě prokázán již stávajícími důkazy. Ani z pohledu jednání pod body I/D/23-45, 47-55) a I/E) odsuzující části rozsudku tak soud nepokládal výše uvedený důkazní návrh obhajoby za přínosný, proto jej zamítl.

Na základě výsledků dokazování lze bez důvodných pochybností rovněž dovodit, že všech jednání pod body I/D/23-45, 47-55) a I/E) odsuzující části rozsudku se dopustila obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■. Tento závěr soudu vychází z následujících důkazů a skutečností.

Již výše bylo vysvětleno, že podle provedeného dokazování právě obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ vedla pokladny předmětných grantových projektů. S tím souvisí další a ještě významnější prokázaná okolnost, totiž že obžalovaná taktéž vystavila veškeré výdajové pokladní doklady uvedené ve výroku rozsudku, tedy výdajové pokladní doklady, jimiž bylo deklarováno, že došlo k hotovostní úhradě faktur, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo (část daných faktur byla falešná, ve zbytku šlo sice o faktury autentické, ovšem ty byly nebo měly být uhrazeny bezhotovostně převodem z účtu), a tyto úhrady také zapsala do pokladních knih projektů. Danou okolnost ostatně obžalovaná ve své výpovědi ani nepopírala, naopak ji připustila. Takové své počínání vysvětlovala tak, že předpokládala, že uvedené faktury byly v hotovosti někým proplaceny, neboť takový údaj od dodavatele byl na fakturách obsažen, není jí ovšem známo, kdo samotné proplacení provedl. Právě uvedený aspekt její obhajoby ovšem sám o sobě vyznívá značně nehodnověrně. Jestliže vedla pokladny grantových projektů a disponovala prostředky určenými na hotovostní platby nákladů těchto projektů, pak právě ona by měla z těchto prostředků poskytnout příslušnou částku osobě, která měla provést hotovostní úhradu faktury. Lze proto předpokládat, že by jí totožnost takové osoby byla známa, zvláště šlo-li o částky v rozmezí od tisíců do statisíců korun, případně by si od této osoby nechala potvrdit předání příslušné částky. Stěží lze uvěřit také tomu, že by se při vyhotovení tak významného účetního dokladu, jakým výdajový pokladní doklad nepochybně je, spokojila s pouhou poznámkou na faktuře o její úhradě, aniž by si ověřila, zda k takové úhradě došlo, ať již u subjektu, jemuž mělo být hrazeno, či u osoby, jež za ISŠ fakturu měla hotově uhradit.

Daleko podstatnější je ovšem skutečnost, že výše uvedené vysvětlení obžalované o důvodu, který ji vedl k vystavení předmětných výdajových pokladních dokladů, nemůže obstát při konfrontaci s dalšími důkazy, zejména se samotnými fakturami, k nimž se dané pokladní doklady vztahují. Vyjma čtyř případů, které jsou popsány pod body I/D/45, 50, 52, 53 (jde o fiktivní faktury, z nichž první tři měly být vystaveny společností eurolingua, s. r. o., a poslední V■■■■ Š■■■■ a u nichž je jménem uvedených subjektů uvedeno, že přijaly fakturovanou částku hotově), totiž v daných fakturách jakýkoliv údaj či alespoň poznámka učiněná jménem dodavatele, který fakturu vystavil či měl vystavit, o hotovostní úhradě uvedena není. Autentické faktury takový údaj obsahovat ani nemohly, neboť na všech byla subjekty, které je pro ISŠ ■■■■ vystavily, požadována bezhotovostní úhrada převodem z účtu, ať již explicitně anebo uvedením čísla účtu v kolonce určené pro způsob úhrady (převážná většina těchto faktur pak také bezhotovostně uhrazena byla, zbývající uhrazeny nebyly). Tato okolnost obžalované jistě nemohla uniknout. Bezhotovostní úhradu faktur přitom prováděla výhradně svědkyně Ing. V■■■ B■■■■, jak je zřejmé z její výpovědi, což obžalované taktéž bylo nepochybně známo. Ostatně ze svědecké výpovědi jmenované dále vyplynulo, že obžalovaná, případně spoluobžalovaná N■■■■ R■■■■, po ní požadovaly a ona jim

předávala ve fotokopii všechny faktury, jejichž bezhotovostní úhradu zajišťovala, takto jim tedy musela poskytnout i autentické faktury uvedené ve výroku rozsudku, které měly být (a většinou také byly) uhrazeny bezhotovostně. I tato skutečnost dokládá, že u autentických faktur obžalovaná nemohla předpokládat, že by měly být či dokonce byly zaplacený v hotovosti.

U falešných faktur - jichž bylo celkem 25, z toho 16 je popsáno pod body pod I/D/23-25, 36, 40, 41, 45, 47-55) a 9 v bodech I/E/1-9 odsuzující části rozsudku - se sice v jejich obsahu konstatuje, že je požadována hotovostní úhrada, ovšem jak bylo již výše zmíněno, kromě čtyř případů neobsahují jakékoliv potvrzení či poznámku dodavatele o tom, že by se taková úhrada také realizovala. Upozornit je třeba také na okolnost, že fiktivní faktury vystavené jménem společnosti Interact, a. s. (č. l. 1490, 1493, 1496, 1907, 1939, 1942) na straně jedné a fiktivní faktury vystavené jménem společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. (č. l. 1564, 1904), na straně druhé mají ve všech směrech naprosto shodnou strukturu (uspořádání a označení jednotlivých rámečků i kolonek, obsahují zcela shodné upozornění na výši smluvní pokuty a dokonce tutéž písařskou chybu u kolonky určené pro uvedení osoby vystavující fakturu, kde namísto správného „vystavil“ je uvedeno „vystavil“). Jejich zhotovení tedy zjevně proběhlo stejným způsobem a mechanismem. Stěží lze předpokládat, že obžalovaná, pokud by skutečně pokladní doklady vypisovala z těch důvodů, které prezentovala, by tuto skutečnost přehlédla a nijak na ni nereagovala, a to zvláště v situaci, kdy k jedné z faktur společnosti Interact, a. s. (založené na č. l. 1907), a k jedné z faktur společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. (založené na č. l. 1904), vystavovala výdajové pokladní doklady tentýž den (10. 7. 2008), jak zřejmé z těchto pokladních dokladů (č. l. 1903, 1906). V případě fiktivních faktur vystavených jménem V. Š. a společností Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o., zase obžalované muselo být známo, jakou podobu a strukturu mají jejich autentické faktury, které byly hrazeny bezhotovostním převodem, neboť i tyto faktury musela mít ve fotokopiích k dispozici od Ing. V. B., jak je zřejmé ze svědecké výpovědi jmenované. Porovnáním podoby autentických faktur uvedených subjektů, které jsou ve spisovém materiálu k dispozici (č. l. 1531, 1935 v případě V. Š. a č. l. 1513 v případě společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o.) s fiktivními fakturami vystavenými jejich jménem (č. l. 1934 u V. Š., č. l. 1564 a 1904 u uvedené společnosti) je na první pohled zřejmá jejich naprostá odlišnost.

Konečně je třeba poukázat na okolnost, že i na samotných výdajových pokladních dokladech, které byly obžalovanou vystaveny k fakturám uvedeným ve výrokové části rozsudku, se opakovaně vyskytují fiktivní údaje (míněno nad rámec samotné nepravdivé okolnosti, že došlo k vyplacení částek uvedených v dokladech). Kupříkladu u jednání pod bodem I/D/42 (faktura společnosti unipap, s. r. o.) se na výdajovém pokladním dokladu (č. l. 1791) uvádí, že částka specifikovaná ve faktuře byla vyplacena V. Š., tedy nikoliv subjektu, který fakturu vystavil, dále je zde uveden fiktivní podpis V. Š. (ten, jak zřejmé z jeho výpovědi, daný doklad pochopitelně nepodepsal a zmíněnou částku nepřevzal). Obdobně u útoků pod body I/D/26, 27, 30, 44, I/E/4, 5, 6 zase výdajové pokladní doklady (č. l. 1527, 1530, 1552, 1776, 1779, 1782, 1796) obsahují podpisy fyzických osob či zástupců právnických osob, které vystavily (v případě autentických, ovšem bezhotovostně hrazených faktur) či jejichž jménem byly vystaveny (v případě falešných faktur) předmětné faktury, ačkoliv zmíněné osoby tyto doklady nepodepsaly ani podepsat nemohly (neboť příslušné částky nepřevzaly). Na jiných výdajových pokladních dokladech jsou zase zaznamenány údaje zjevně nesmyslné. Například u jednání pod bodem I/D/28, kde mělo dojít k hotovostní úhradě reálně vystavené faktury společnosti T.A.D. Praha, s. r. o. (uhrazené

pouze bezhotovostně za diagnostické přístroje) se na výdajovém pokladním dokladu (č. l. 1537) konstatuje, že uvedené společnosti byla fakturovaná částka proplacena za rekvalifikační kurz. Výdajové pokladní doklady u jednání pod body I/D/49, 50, 51 a 52 (č. l. 1918, 1924, 1927, 1930) zase deklarují, že příjemcem příslušné fakturované částky byl někdo zcela jiný, než kdo vystavil (v těchto případech falešnou) fakturu (u faktur vystavených P. J. se ve výdajovém pokladním dokladu tvrdí, že v prvním případě fakturovaná částka byla vyplacena „Mgr. M. P.“ a v druhém případě osobě označené jako „M.“, u faktur vystavených jménem společnosti eurolingua, s. r. o., se jako příjemce uvádí na výdajovém pokladním dokladu v prvním případě „p. K.“ a v případě druhém „S.“).

Se zřetelem na všechny výše popsané skutečnosti nelze podle názoru soudu počínání obžalované N. I. S., jež záleželo ve vystavování výdajových pokladních dokladů deklarujících hotovostní úhradu faktur specifikovaných pod body I/D/23-45, 47-55) a I/E) odsuzující části rozsudku, ačkoliv k takovému proplacení ve skutečnosti nedošlo, a zapisování tomu odpovídajících částek do pokladních knih jako výdajů předmětných grantových projektů, vysvětlit jinak, než že obžalovaná si byla vědoma skutečného stavu věci a daného jednání se dopouštěla záměrně s cílem zakrýt okolnost, že z finanční hotovosti, která byla určena na realizaci uvedených projektů a kterou pro tento účel disponovala, část neoprávněně odčerpala ve svůj prospěch a ponechala si pro svou potřebu (a to v takové výši, jaká odpovídá nepravdivě deklarované vyplacené hotovosti podle uvedených výdajových pokladních dokladů). Není samozřejmě vyloučeno, že na popsaném jednání participovala i další osoba (ostatně u útoku pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku vzal takovou skutečnost soud i za prokázanou, a to ve vztahu k obžalované N. R., jak bude níže objasněno). Nicméně taková případná účast další osoby - ať již na samotném neoprávněném odčerpávání finančních prostředků či na vyvážení některých fiktivních faktur - by na trestní odpovědnosti obžalované nic neměnila, neboť ve vztahu k jejímu počínání by měla povahu spolupachatelství či účastenství.

Závěr soudu, že na všech jednáních popsaných pod bodem I/E) odsuzující části výroku se způsobem tam uvedeným podílela i obžalovaná N. R., má podklad v následujících důkazech a skutečnostech z nich plynoucích.

Z vysvětlení podaného jednatelkou společnosti J. P. (č. l. 1060-1063), o němž byla v odůvodnění již zmínka (v souvislosti s okolností, že faktury vystavené jménem této společnosti a uvedené ve výroku rozsudku jsou falešné), dále vyplynulo, že označená společnost v rámci grantových projektů s ISS spolupracovala, přičemž jmenovaná svědkyně při této spolupráce většinou jednala s obžalovanou N. R. Odtud vyplývá, že obžalovaná měla informace o uvedené společnosti, jakož i o její jednatelce, které byly potřebné k vytvoření fiktivních faktur uvedených pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku.

Právě uvedené faktury (č. l. 1500, 1526, 1562, 1777, 1780, 1783, 1910, 1913 a 1916) pak bez výjimky obsahují v levé spodní části parafu obžalované N. R. (že právě takovou podobu má parafa obžalované, soud v odůvodnění již vysvětlil), a to u předtištěného údaje „převzal“ (míněno zjevně převzetí faktury, nikoliv částky určené k úhradě, neboť výdajové pokladní doklady vztahující se k daným fakturám byly vystaveny na společnost J., či její na jednatelku J. P.), v jednom případě (u faktury na č. l. 1500) je u takové parafy i razítko ISS obsahující údaj „projekty“. Uvedené

okolnosti dokládají, že právě jmenovaná obžalovaná potvrdila na všech předmětných falešných fakturách jejich převzetí za ISŠ [REDAKCE]. Poněvadž byla vedoucí grantových projektů, v jejichž rámci byly tyto faktury vystaveny, měla nepochybně přehled, jaká plnění a kým jsou v rámci nich uskutečňována (to ostatně potvrdila i svědkyně Ing. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE], podle níž obžalovaná si platby „hlídala, protože měla přehled o tom, co mělo být zaplaceno“). Tedy si musela být vědoma, že společnost Winfield College-Czech, s. r. o., plnění specifikovaná ve fakturách vůbec neposkytla, a to zvláště v situaci, kdy se jednalo o fakturovaná fiktivní plnění v hodnotě desítek tisíc korun. Jestliže za popsaného stavu obžalovaná svou paraferou potvrdila za ISŠ [REDAKCE] převzetí všech faktur, jichž bylo devět a byly vytvářeny a do účetní dokumentace zakládány postupně v průběhu několika měsíců, pak se z její strany jistě nejednalo o nedopatření (tedy o situaci, že dané faktury na něčí žádost takto označila, aniž by se blíže seznámila s jejich obsahem), ale musela tak učinit s vědomím, že jde o faktury falešné a že jejich využití tak nemůže být jiné, než zakrytí skutečnosti, že z finanční hotovosti určené na realizaci grantových projektů dojde k neoprávněnému vyvedení a ponechání si částek uvedených ve fakturách.

S tímto závěrem pak koresponduje i zjištění plynoucí ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo (č. l. 1224-1254), že podpisy obsažené ve všech výše uvedených fakturách a znějící na jméno „J. [REDAKCE] P. [REDAKCE]“, tedy na jméno jednatelky společnost [REDAKCE], velmi pravděpodobně vyhotovila (tedy padělala) obžalovaná N. [REDAKCE] R. [REDAKCE] (naproti tomu u obžalované N. [REDAKCE] L. [REDAKCE] S. [REDAKCE] se takové její jednání podle posudku jeví jako velmi nepravděpodobné). Uvedené zjištění se samo o sobě sice pohybuje jen v rovině vysoké pravděpodobnosti, nicméně je třeba je hodnotit v kontextu dalších prokázaných okolností, jež byly rozebrány v předchozích dvou odstavcích.

Je tedy zřejmé, že obsah všech výše popsaných důkazů na sebe navazuje, vzájemně se doplňuje a ve svém souhrnu podle přesvědčení soudu umožňuje mimo důvodnou pochybnost dovodit takovou participaci obžalované N. [REDAKCE] R. [REDAKCE] na jednáních pod bodem I/E), jaká je popsána v dané části výroku rozsudku.

Ačkoliv otázce právní kvalifikace stíhaných skutků se soud bude věnovat až v dalších pasážích odůvodnění, ve vztahu k jednáním pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku pokládá za potřebné již na tomto místě konstatovat, že obě obžalované se těchto jednání dopustily ve formě spolupachatelství (obžaloba totiž participaci obžalované N. [REDAKCE] R. [REDAKCE] hodnotila jako účastenství ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona na trestných činech poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona). Provedeným dokazováním se sice nepodařilo objasnit, jakou část z peněžních prostředků, které byly předmětem útoku, ta která z obžalovaných konkrétně odčerpala a ponechala si pro svou potřebu. To ale podle názoru soudu nemá podstatný význam, rozhodující je, že obě obžalované společným jednáním zjevně směřovaly k neoprávněnému užití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie a účelových dotací z rozpočtu České republiky a takový následek také způsobily.

Ve vztahu k jednáním pod bodem I/F) (jde o útoky pod body I/E/1-6 a I/E1) obžaloby) odsuzující části rozsudku pokládá soud za nepochybně prokázaný následující skutkový děj.

Vedle již popsaných grantových projektů byla ISŠ [REDAKCE] v období od října 2005 do

října 2007 na základě smlouvy o poskytnutí příspěvku a jejích dodatků uzavřených s Karlovarským krajem zapojena taktéž do projektu s názvem Odborné vzdělávání a certifikace instruktorů, technologů a řídicích pracovníků ATB pro nově zřizované středisko svařování kovových i nekovových materiálů (zjednodušeně Svářečská škola), registrační číslo [REDAKCE] (dále jen grantový projekt Svářečská škola). Tento projekt probíhal opět v rámci téhož operačního programu a byl financován z těchto zdrojů a tímž způsobem, jako tomu bylo u grantového projektu Houslařská škola, ve vztahu k níž dané okolnosti byly popsány již při odůvodnění jednání pod bodem I/C) odsuzující části rozsudku. Účast ISS [REDAKCE] na daném projektu pak spočívala ve zřízení a provozování autorizovaného výukového místa pro svařování kovových i plastových materiálů a v jeho rámci pak vytvoření komplexní nabídky vzdělávacích kurzů a kvalifikací v oboru svařování pro zájemce z Karlovarského kraje a okolí, a to pro získání kvalifikace v uvedeném oboru podle českých i evropských norem. V rámci ISS [REDAKCE] byla manažerem daného grantového projektu opět obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE].

Dosud popsané skutkové okolnosti byly spolehlivě prokázány sdělením Krajského úřadu Karlovarského kraje (č. l. 3490-3491), dohodou o poskytnutí příspěvku uzavřenou mezi Karlovarským krajem a ISS [REDAKCE] i jejím dodatkem (č. l. 3492-3498, 3535-3536), žádostí ISS [REDAKCE] o finanční podporu z operačního programu Rozvoj lidských zdrojů (č. l. 3499-3525), smlouvou o zřízení a vedení běžného účtu (č. l. 3527-3528), smlouvou mezi realizátorem projektu a partnerem (č. l. 3529-3534), závěrečným finančním vypořádáním grantového projektu Svářečská škola (č. l. 3537) a svědeckými výpověďmi některých osob působících v dané době na ISS [REDAKCE]. Z těchto důkazů plynou výše uvedené skutkové okolnosti zcela jednoznačně, obhajoba je ani nezpochybňovala, proto není třeba jim věnovat bližší pozornost.

Nejpozději v době do května 2006 se obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] s obžalovaným J [REDAKCE] S [REDAKCE], jenž je jejím dobrým známým, rozhodli, že část finančních prostředků určených na realizaci grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Svářečská škola neoprávněně využijí na koupi diagnostických přístrojů vstřikovacích systémů dieselových motorů, některých přístrojů s nimi souvisejících a příslušenství, které by poté využíval obžalovaný J [REDAKCE] S [REDAKCE], jenž jako fyzická osoba podnikal v oboru [REDAKCE]. Kontaktovali proto a následně opakovaně jednali se společností T. A. D. Praha, s. r. o. (dále jen společnost T.A.D.), která se prodejem uvedených přístrojů v České republice výhradně zabývá, oba přitom vystupovali jako osoby oprávněné jednat za ISS [REDAKCE], obžalovaný J [REDAKCE] S [REDAKCE] se prezentoval jako mistr odborného výcviku, ačkoliv na škole nikdy nepůsobil. Takto oba obžalovaní v době od května 2006 do října 2007 objednali jménem školy řadu diagnostických přístrojů, za něž společnost T.A.D. vystavila škole faktury specifikované pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku a znějící na částky tam uvedené, v první z nich byl odkaz na registrační číslo grantového projektu Svářečská škola, ve fakturách zbývajících zase odkaz na grantový projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji. Uvedené faktury obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] nechala danou společností zaslat či předložila ekonomickému oddělení ISS [REDAKCE], které na základě informací od této obžalované mylně předpokládalo, že zboží ve fakturách uvedené bylo školou objednáno v rámci shora uvedených grantových projektů, třebaže tomu tak ve skutečnosti nebylo, neboť ISS [REDAKCE] dané přístroje a jejich příslušenství nikdy neobjednala a k jejich koupi nepřistoupila ani se k ní nerozhodla. Proto ekonomické oddělení školy veškeré faktury společnosti T.A.D. v plné výši uhradilo bezhotovostním platebním stykem, první z nich z finančních prostředků určených na realizaci grantového projektu Svářečská škola, faktury zbývajících z peněz určených pro projekt Najdi si práci v Karlovarském kraji. Žádný z přístrojů takto objednaných a uhrazených ovšem

nebyl dodán škole, všechny je od společnosti T.A.D. Praha převzali za blíže nezjištěných okolností obžalovaní, případně některý z nich. Popsaným jednáním oba obžalovaní z finančních prostředků, které měly povahu účelových dotací a byly určeny na realizaci shora označených grantových projektů, neoprávněně odčerpali ve svůj prospěch částku celkem 849.895,--Kč, z čehož připadalo – při zohlednění poměru, jakým byly projekty financovány z rozpočtu České republiky a z rozpočtu Evropského sociálního fondu - 212.474,--Kč na škodu způsobenou ve vztahu k rozpočtu České republiky a 637.421,--Kč na škodu způsobenou ve vztahu k rozpočtu uvedeného fondu Evropské unie.

Právě popsaná skutková zjištění mají podklad ve svědeckých výpovědích Ing. J. K. (č. l. 606-614, 3962-3966), Ing. J. H. (č. l. 601-605, 3960-3962), R. F. (č. l. 585-587), R. K. (č. l. 4028-4030), P. T. (č. l. 634-641, 4079-4082), PhDr. M. L. (č. l. 4100-4101), Ing. J. K. (č. l. 4102-4103) a Ing. V. B. (č. l. 535-550, 3955-3960), fakturách vystavených společností T.A.D. pro ISŠ, sdělení této školy a výpisech z jejího účtu i z účetního deníku ISŠ vedeného v programu Gordic (č. l. 648-676, 4142), protokolu o provedení prohlídky podnikatelské provozovny na adrese, a související fotodokumentace (č. l. 347-360), sdělení společnosti T.A.D. a jejích seznamů zboží dodaného jednak ISŠ, jednak obžalovanému J. S. a společnosti city diesel centre, s. r. o. (č. l. 644-647, 4147), a výpisů z obchodního rejstříku a živnostenského rejstříku (č. l. 2243-2244, 2258 a 2261- 2263).

Obžalovaný J. S. se v rámci svých výsledků k věci vyjádřil pouze stručně jak v přípravném řízení (č. l. 500-503), tak při hlavním líčení (č. l. 3876-3877), blíže odmítl vypovídat. Zdůraznil, že sám je zákazníkem společnosti T. A. D. již někdy od roku 2003, popřel však, že by před ní vystupoval jako mistr odborného výcviku na ISŠ, na této škole nikdy ani nepracoval. Podle svého vyjádření žádný z diagnostických přístrojů zmiňovaných ve výrokové části rozsudku u uvedené společnosti neobjednával ani nepřebíral, pouze na žádost obžalované N. R. vyhotovil seznam takových přístrojů vhodných k výuce nových učebních oborů. Sám totiž takové stroje vlastnil, některé z nich koupil v Německu. Zda škola uvedené přístroje koupila, mu známo není. Většina přístrojů, které policejní orgány v průběhu zařízení zajistila, je jeho vlastnictvím, jeden přístroj mu byl svěřen do opravy.

Při hlavním líčení konaném dne 4. 6. 2015 obhájce obžalovaného J. S. předložil dvě listiny psané v německém jazyce a opatřené překladem do českého jazyka (č. l. 4148-4155). Jsou označeny jako kupní smlouvy a uvádí se v nich, že osoba jménem R. F. ve dnech 2. 6. 2006 a 19. 7. 2006 prodala jmenovanému obžalovanému nejprve defektní diagnostický přístroj HH 705 s příslušenstvím a poté diagnostický přístroj Denso DST PC N0639-1145 a čtyři digitální boxy Hartridge HK 850, HK851, HK 852, HK 8532, z nichž dva kusy byly po úderu blesku defektní. Uvedená osoba německého jména na daných listinách není kromě adresy pobytu blíže identifikovatelná (uvedením rodného čísla či data narození), listiny neobsahují ani jakoukoliv úřední ověřovací doložku, ať již českých či německých státních orgánů.

Výpověď obžalované N. R. v přípravném řízení byla i ve vztahu k jednáním pod bodem I/F odsuzující části výroku velmi strohá (č. l. 511-513). Konstatovala pouze, že obžalovaný J. S. na její žádost toliko vypracoval seznam věcí nutných pro výuku mechatroniků, podle jejího názoru ale nikdy jménem ISŠ nevystupoval. Rovněž

jej požádala, aby společnost T.A.D. kontaktoval z důvodu specifikace nějakého přístroje. Ona sama k proplacení žádné faktury nepředkládala. Obdobně jako obžalovaný J. S. odmítla, že by přístroje zajištěné policejními orgány v průběhu trestního řízení při prohlídce jiných prostor byly totožné s přístroji, které od výše uvedené společnosti koupila ISŠ.

Při hlavním líčení jmenovaná obžalovaná v rámci svých opakovaných výslechů uplatnila shodnou obhajobu jako v přípravném řízení, vyjádřila se ale daleko podrobněji (č. l. 3890-3898, 3905-3918, 4166-4177). Podle svého vyjádření ve věci vystupovala pouze jako jakýsi prostředník. Asi v roce 2006 se totiž rozhodovalo o zařazení nového učebního či studijního oboru mechatronik, v této souvislosti jí někdo z vedení školy, již se nevybavuje, zda ředitel či jeho zástupce, oslovil, že škola by chtěla vyučovat uvedený učební či studijní obor, a požádal ji, zda by byla schopna najít někoho, kdo by pomohl s akreditací toho oboru. Obrátila se proto na obžalovaného J. S., který na základě její žádosti sestavil seznam strojů a zařízení, které by bylo vhodné vlastnit k výuce toho oboru. V dané souvislosti jí jmenovaný obžalovaný sdělil, že na některých takových přístrojích pracoval a některé také vlastní. Obžalovaná poté daný seznam obsahující velké množství položek předala vedení ISŠ. Ředitel školy, jeho zástupce nebo mistr, již neví, kdo z nich přesně, k tomu namítl, že seznam je příliš obsáhlý a je třeba jej zredukovat. Proto opět oslovila obžalovaného S., aby v seznamu vyznačil položky, které jsou podle jeho názoru nutné, což jmenovaný učinil, obžalovaná poté seznam opět odevzdala. Následně obdržela pouze informaci o dodání určitých strojů a zařízení do ISŠ, a to z pavilonu vedení školy, proto tuto informaci uvedla do monitorovací zprávy projektu, k níž byla přiložena fotodokumentace dodaných strojů a zařízení. Dále se o danou záležitost nezajímala, protože obdobným způsobem škola kupovala poměrně velké množství zařízení a ona tyto nákupy nijak nesledovala. Obžalovaná odmítla, že by se společností T.A.D. nebo s jejími představiteli jakkoliv komunikovala, nebyla s nimi vůbec ve styku. Stejně tak objednávku předmětných přístrojů u uvedené společnosti zcela jistě neprovedl obžalovaný S., nebyl k tomu ani oprávněn. Podle názoru obžalované ale není vyloučeno, že se společností mohl vést určité dílčí jednání, neboť jej požádala, zda by nemohl vyjednat nějakou slevu, rozhodně však před společností nevystupoval jako mistr odborného výcviku, ostatně na škole nikdy ani nepůsobil. Je přesvědčena, že přístroje od uvedené společnosti byly do ISŠ dodány, neboť obdržela jednak zmíněnou informaci o jejich dodání, jednak fotografie těchto přístrojů z dílen školy, kdo jí je dodal, si již nevybavuje. Proto předpokládá, že dané přístroje musely být či dokonce ještě jsou v dílnách ISŠ. Podle jejího názoru musí ve škole existovat dodací listy či protokoly o převzetí těchto přístrojů, které navíc musely být předmětem pravidelné inventarizace. Stejně jako v přípravném i ve výpovědi v hlavním líčení obžalovaná rozhodně popřela, že předmětné diagnostické přístroje objednané a zaplacené školou jsou týmiž přístroji, které policejní orgány zajistily v provozovně společnosti, jejímiž společníci jsou ona a spoluobžalovaná N. I. S. a jejímž zaměstnancem je obžalovaný J. S. Policií zajištěné přístroje jsou totiž ve vlastnictví posledně jmenovaného obžalovaného z doby, kdy podnikal jako fyzická osoba, část z nich koupil již někdy v roce 2003 nebo 2004, další část postupně v létě roku 2006 prostřednictvím portálu E-bay od občana Spolkové republiky Německo, některé přístroje mu byly dány jiným subjektem do opravy. K oněm koupím z léta 2006 existují podle obžalované kupní smlouvy, které osobně viděla a které obžalovaný J. S. ukazoval zasahujícím příslušníkům Policie ČR již v době, kdy probíhala prohlídka výše zmíněné provozovny společnosti (průběh této prohlídky, o němž měla informace od obžalovaného J. S., v této souvislosti poměrně obsáhle popsala a poukazovala na neprofesionální až nezákonný postup policistů). Obžalovaná se podle svého vyjádření onoho německého občana, jenž prodal obžalovanému

J. S. část přístrojů, snažila kontaktovat na adrese uvedené v kupních smlouvách, aby mohl být ve věci vyslechnut, ovšem neúspěšně, neboť dopis, který mu zasílala, se vrátil s odůvodněním, že se na dané adrese již nezdržuje, nové místo bydliště se jí zjistit nepodařilo. Již opakovaně zmíněná společnost, byla podle obžalované založena dne 15. 11. 2010, a to mimo jiné proto, že obžalovaný J. S. se rozhodl ukončit své samostatné podnikání a obžalované i její matce nabídl, že by rád podnikal s nimi.

Obhajobu obou obžalovaných tedy lze shrnout tak, že zaujali rezolutně popěrné stanovisko téměř ke všem podstatným okolnostem dovozovaným obžalobou a potažmo i soudem. Odmítali tedy, že by u společnosti T.A.D. objednávali předmětné diagnostické přístroje jménem ISŠ, ačkoliv je měli v úmyslu získat a také získali pro svou potřebu, že by obžalovaný J. S. před touto společností nepravdivě vystupoval jako mistr odborného výcviku působící na této škole a že by obžalovaná N. R. zajistila proplacení faktur vystavených uvedenou společností pro ISŠ. Posledně jmenovaná obžalovaná také argumentovala tím, že uvedená škola sama dané přístroje koupila a převzala.

Ještě než soud přistoupí k popisu důkazní situace vztahující se jednáním pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku, pokládá za vhodné poukázat na jeden příznačný rys obhajoby obžalované N. R., a to nejen ve vztahu ke zmíněným jednáním, ale i některým dalším. Pozornému čtenáři odůvodnění tohoto rozsudku jistě neuniklo, že jmenovaná obžalovaná si při popisu své verze k jednotlivým stíhaným skutkům vybavovala často i nepodstatné detaily. Nicméně v okamžiku, kdy měla konkretizovat osobu, jež by mohla nějakou jí tvrzenou podstatnou okolnost potvrdit (či naopak vyvrátit), byla její schopnost tak učinit až nápadně snížena či vymizelá. Takto v případě jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku obžalovaná nedokázala označit osobu, jež byla pověřena vedením projektů mobilit v letech 2008 a 2009, stejně tak nebyla schopna si vybavit toho, kdo v uvedených letech fakticky vyhotovil závěrečné zprávy těchto projektů (zde soud připomíná, že podle jeho závěru vycházejícího z výsledků dokazování byla onou osobou vždy sama obžalovaná). U jednání pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku si zase již nevzpomínala, kdo konkrétně ji z vedení školy oslovil se žádostí o pomoc při akreditaci nového studijního oboru, v rámci něhož pak měly být objednány předmětné diagnostické přístroje, kdo ji upozornil na přílišnou obsáhlou seznamu přístrojů zpracovaného obžalovaným J. S., kdo ji následně vyrozuměl o dodání těchto přístrojů do školy a kdo ji dodal fotografie těchto přístrojů. Osoba, jež podle obžalované i již zmíněných kupních smluv předložených obžalovaným J. S. měla jmenovanému obžalovanému prodat některé z typově shodných přístrojů, jaké byly jménem ISŠ objednány a jaké byly zajištěny při prohlídce podnikatelské provozovny užívané společností obžalované, se zase podle jejího vyjádření stala pro změněný pobyt nedosažitelnou. Právě popsany charakteristický znak obhajoby obžalované pochopitelně nemůže být a také není důkazem její viny, nicméně na hodnověrnosti takto uplatněné obhajobě nepřidá.

Podstatným je, že i v tomto případě je třeba obhajobu obou obžalovaných odmítnout jako účelovou, neboť provedené důkazy všechny její části vyvrátily. Právě popisu podstatného obsahu těchto důkazů i jejich hodnocení se soud bude v následujících pasážích odůvodnění zabývat.

V první řadě není pochyb, že v průběhu let 2006 a 2007 byly jménem ISŠ u společnosti T.A.D. objednány a na základě těchto objednávek uvedenou společností někomu dodány diagnostické přístroje a jejich příslušenství, přičemž tyto předměty škola hradila

v době, způsobem, a z finančních prostředků, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku, a to na základě faktur tam rovněž specifikovaných. Ačkoliv se v průběhu řízení nepodařilo zajistit objednávky či jiné listiny vztahující se k objednání daného zboží, ani dodací listy či jiné doklady dokumentující způsob předání či dodání přístrojů (třebaže se o to soud pokoušel, ovšem společnost T.A.D. již takové dokumenty nemá k dispozici, jak je zřejmé z jejího sdělení na č. l. 4117), byly skutkové okolnosti uvedené v předchozí větě spolehlivě prokázány samotnými fakturami, výpisy z účtu i výpisy z peněžního deníku ISŠ [REDAKCE] a svědeckou výpovědí [REDAKCE] P [REDAKCE] T [REDAKCE]. Ostatně žádný z obžalovaných tyto skutečnosti ani nezpochybňoval.

Na tomto místě soud pokládá za vhodné ve vztahu k popisu skutku poznamenat, že ve shodě s obžalobou ve skutkové větě výroku o vině blíže nepopisoval předmětné diagnostické přístroje a jejich příslušenství, a to z toho důvodu, že předmětem útoku v daném případě nebyly tyto přístroje, nýbrž finanční prostředky pocházející z účelových dotací určených na realizaci grantových projektů, a to při jednání, které nese znaky trestných činů porušování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b trestního zákona (uvedené přístroje by byly předmětem útoku v situaci, pokud by je ISŠ [REDAKCE] řádně objednala, uhradila i převzala, a poté by jí byly z její dispozice odňaty, tedy odcizeny, přičemž takové počínání by neslo zákonné znaky trestného činu krádeže podle § 247 trestního zákona, respektive podle § 205 trestního zákoníku). Za tohoto stavu by byla bližší specifikace daných diagnostických přístrojů ve výrokové části rozsudku nejen nadbytečná, ale patrně také zavádějící až matoucí.

Soud dále řešil otázku, zda ISŠ [REDAKCE] dané diagnostické přístroje a jejich příslušenství objednala (tedy zda osoby oprávněné za ni jednat rozhodly o koupi přístrojů a učinily objednávky u společnosti T.A.D., případně takovým úkonem někoho pověřily) a zda jí také byly dodány. Pro její objasnění mají význam následující důkazy.

Tehdejší [REDAKCE] ISŠ [REDAKCE] Ing. J [REDAKCE] K [REDAKCE] ve svědecké výpovědi učiněné v přípravném řízení mimo jiné konstatoval, že o realizaci projektů měl částečný přehled, v tomto směru jej informoval jeho [REDAKCE] Ing. H [REDAKCE], jenž byl v projektech zapojen. Název společnosti T.A.D. mu nic neříká, totéž platí o fakturách této společnosti specifikovaných ve výroku rozsudku, které mu byly v rámci výsledku předloženy, v této souvislosti upozornil, že u tzv. košilek některých z těchto faktur schází jeho podpis, tyto faktury tak přes něj projít nemohly, u některých dalších faktur zase zpochybnil tam obsažený podpis na košilkách znějící na jeho jméno. Podle svědka sice škola měla zájem o modernizaci, ale diagnostické přístroje uvedené ve fakturách nekupovala, pokud by k takové koupi došlo, pak by o tom věděl. Byl by totiž osobou oprávněnou rozhodnout o jejich koupi, a to po předložení příslušného návrhu a jeho projednání na poradě vedení, což by mu muselo být známo. Škola rovněž nikdy neměla žádný seznam přístrojů určených k modernizaci. Podle svědka odborníkem přes technické záležitosti na ISŠ [REDAKCE] byl jeho [REDAKCE] Ing. H [REDAKCE], jenž také byl členem projektových týmů, byl v kontaktu s mistry odborných výcviků, proto fakticky také rozhodoval, jaké přístroje se mají pořídit. Obor mechatronik v rámci školy určitě nebyl zřízen, byť škola o něj zájem měla. Svědek se taktéž obecně vyjadřoval k proplácení došlých faktur v rámci realizovaných grantových projektů. V daném směru uvedl, že takové faktury se proplácely přes ekonomku školy, on sám na tzv. košilce faktury potvrzoval, že je s ní seznámen a souhlasí s její úhradou, ovšem faktury bývaly většinou propláceny již před podpisem košilky z jeho strany. Opakující se faktury byly propláceny automaticky, ostatní faktury s ním byly patrně projednávány předem, poté je zpětně podepisoval.

U hlavního líčení svědek k jednáním pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku taktéž vypověděl, že název společnosti T.A.D. mu nic neříká, nevybavuje si, zda ISS [REDAKCE] uvažovala o koupi nějakých dražších diagnostických přístrojů, nicméně podle jeho názoru škola podobné věci musela kupovat. Měla totiž zřízen obor automechanik, jehož součástí je diagnostika kol, tudíž v této souvislosti se nějaké takové věci pořizovaly, konkrétně si svědek vybavil, že došlo ke koupi trenážeru na brzdy, přístroje na vyvažování kol a heveru na zvedání vozidla. Svědek si podle svého vyjádření nevzpomíná, zda mezi ním, Ing. H. [REDAKCE] a obžalovanými N. [REDAKCE] R. [REDAKCE] a N. [REDAKCE] L. [REDAKCE] S. [REDAKCE] proběhla nějaká schůzka o koupi předmětných diagnostických přístrojů, pouze vychází z toho, že by to byla věc vhodná pro výuku, tudíž nějaká schůzka nejspíše proběhla, svědek si ji však nijak nevybavuje, také si nevzpomíná, zda mu [REDAKCE] školy Ing. B. [REDAKCE] předložila k dodatečnému odsouhlasení faktury společnosti T.A.D., ani z jakého důvodu nebyly zavedeny dané přístroje do inventáře školy.

Z výše podaného popisu svědeckých výpovědí Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] je zřejmé, že jmenovaný v přípravném řízení celkem jasně vyloučil, že by vedení školy rozhodlo o nákupu diagnostických přístrojů od společnosti T.A.D., že by dané stroje škola také koupila a že u ní vznikl a existoval studijní obor mechatronik, v němž podle obhajoby měly být takové přístroje využívány. U hlavního líčení bylo jeho vyjádření již méně jednoznačné, svědek zde hovořil o nákupu diagnostických přístrojů, ovšem nikoliv v souvislosti se společností T.A.D. ani se studijním či učebním oborem mechatronik, nýbrž v rámci jiného učebního oboru, u něhož si dokonce vybavil, jaké stroje či přístroje si škola konkrétně opatřila. Lze tak logicky předpokládat, že došlo-li by skutečně ke koupi přístrojů od společnosti T.A.D. (v hodnotě bezmála 850.000,--Kč), pak by si takovou okolnost měl také vybavit.

Daleko více přispěl k objasnění výše naznačené skutkové otázky svým svědectvím Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE], jenž byl v rozhodné době [REDAKCE] ISS [REDAKCE] pro odborný výcvik a současně se podílel i na realizaci některých grantových projektů. Z jeho výpovědi z přípravného řízení i hlavního líčení se podává, že škola prováděla diagnostiku vozidel od základních až po modernější, nevzpomíná si ale, že by v automobilových dílnách probíhala nějaká rekvalifikace v rámci grantového projektu. V dílnách taktéž nebyla zařízení pro diagnostiku a opravy vstřikovacích systémů dieselových motorů. O nákupu takových diagnostických přístrojů v hodnotě, jaká je uvedena ve výroku rozsudku, se sice hovořilo, šlo ale jen o úvahu, s níž přišla obžalovaná N. [REDAKCE] R. [REDAKCE] a v této souvislosti oslovila svědka a ředitele školy. Daná úvaha se ovšem, jak svědek opakovaně zdůraznil, nerealizovala, alespoň ne do konce jeho působení na škole, tedy do 31. 3. 2010. Nepodnikaly se ani jakékoliv konkrétní kroky vedoucí ke koupi takových přístrojů. Navíc takový nákup by s ohledem na pořizovací cenu musel projít výběrovým řízením, přičemž v poslední instanci by podle pravidel grantových projektů musel o koupi rozhodnout ředitel školy, jehož souhlasu by bylo třeba i k objednání daných přístrojů. Pokud by přístroje daného typu přesto byly do školy dodány, pak by podle svědka musely být umístěny v dílnách školy umístěných v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE]. Společnost T.A.D. svědkovi známa není. O zřízení učebního či studijního oboru mechatronik na ISS [REDAKCE] rovněž nemá jakékoliv informace, pokud by se v daném oboru realizovala rekvalifikace, pak by probíhala přes uvedené dílny, vyučování v daném oboru je ale náročné na vybavení i znalosti vyučujících, přičemž svědek neví o nikom, kdo by v dílnách tento obor mohl vyučovat.

Obsah svědeckých výpovědí Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE], jenž byl o technických otázkách

souvisejících s výukou i rekvalifikacemi v rámci grantových projektů evidentně lépe informován než [REDAKCE] školy Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] (ten danou okolnost ve své výpovědi ostatně sám deklaroval), zcela zřetelně dokládá, že ISŠ [REDAKCE] nerozhodla o koupi diagnostických přístrojů, k nimž se vztahují faktury popsané ve výroku rozsudku, neobjednala je a nebyly jí dodány. Nepřímo pak z výpovědi jmenovaného plyne, že v rámci školy nebyl ani zřízen obor mechatronik.

Svědectví Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] (ale i Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE], zejména ve smyslu jeho výpovědi z přípravného řízení) o uvedených okolnostech plně zapadá do kontextu skutečností zjištěných z dalších provedených důkazů.

Svědka R. [REDAKCE] F. [REDAKCE], jenž podle své výpovědi je již řadu let učitelem odborného výcviku na ISŠ [REDAKCE] a působí v dílnách školy umístěných v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] (čili na takovém pracovišti, kde podle výpovědi svědka Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] by musely být umístěny předmětné diagnostické přístroje, pokud by byly škole dodány), vypověděl, že v těchto dílnách se nachází toliko jediný diagnostický přístroj KTS 650 firmy Bosch (tedy zcela odlišný od těch, za jejichž dodání byly vystaveny faktury specifikované ve výrokové části rozsudku). Společnost T.A.D. mu není známa, nemá jakékoliv informace, že by ISŠ [REDAKCE] od této společnosti koupila předmětné diagnostické přístroje. Škola podle svědka ani nikdy neprováděla opravy či diagnostiku vstřikovacích systémů dieselových motorů, neboť takovou činnost by musel vykonávat on, což se nestalo. Vyloučil také, že v rámci školy by byl zřízen studijní obor mechatronik. Posledně zmíněná okolnost, tedy že na ISŠ [REDAKCE] neexistoval obor mechatronik, vyplynula také z výpovědi svědka R. [REDAKCE] K. [REDAKCE], jenž na této škole dlouhodobě působí jako učitel odborného výcviku a praktické výuky. Podle jeho vyjádření se v letech 2006 až 2009 možná hovořilo o daném oboru, ovšem nebyl a ani v současnosti není zřízen. Svědkovi taktéž není známo nic o větších investicích školy v souvislosti oborem mechatronik.

Okolnost, že ISŠ [REDAKCE] nemá ve své dispozici diagnostické přístroje, které uhradila na základě faktur označených ve výrokové části rozsudku, prokazují taktéž svědecká výpověď PhDr. M. [REDAKCE] L. [REDAKCE] (jenž byl od počátku února 2010 do konce ledna 2013 [REDAKCE] uvedené školy) ve spojení s jím vypracovaným sdělením (č. l. 1014-1015), výpověď svědkyně Ing. J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] (ta byla v letech 2010 až 2013 [REDAKCE] školy) a písemné zprávy současného vedení ISŠ [REDAKCE] na č. l. 4142 (z té navíc plyne, že škola nedisponuje jakýmkoliv doklady o převzetí předmětných diagnostických přístrojů od společnosti T.A.D. a že ani v listinách vztahujících se k inventarizaci provedené v letech 2008 a 2009 nebyl nalezen žádný záznam o jejich dodání škole).

Nad rámec všech dosud rozebraných důkazů, které již samy bez jakýchkoliv pochybností vylučují ten aspekt obhajoby obžalované N. [REDAKCE] R. [REDAKCE], podle něhož ISŠ [REDAKCE] rozhodla o koupi diagnostických přístrojů od společnosti T.A.D., tuto koupi také realizovala a přístroje převzala, je třeba poukázat i na některé nelogické okolnosti, které se v dané části obhajoby vyskytují. Obžalovaná tvrdila, že předmětné přístroje škola koupila z toho důvodu, že se chystala otevřít nový studijní či učební obor mechatronik. Pomine-li soud skutečnost, že podle důkazů výše popsanych v daném směru šlo maximálně o úvahy, které se nikdy nerealizovaly (a stěží by tudíž v dané fázi škola přistoupila ke koupi přístrojů pro takový obor, zvláště šlo-li o přístroje za bezmála 850.000,--Kč), a připustí, že tomu tak bylo, pak by bylo lze logicky očekávat, že veškeré přístroje a zařízení potřebné pro výuku daného oboru (ať již žáků školy či rekvalifikantů v rámci grantových projektů) by pořídila

najednou či alespoň v krátkém časovém horizontu, aby je měla k datu plánového otevření daného studijního oboru k dispozici a mohla na nich zahájit výuku. Ovšem jak dokládá obsah faktur vystavených společností T.A.D., v nichž se uvádějí i data plnění (tedy dodání přístrojů), předmětné přístroje byly dodávány v průběhu sedmnácti měsíců. Obdobně nebude-li soud blíže zkoumat otázku, zda obstarání přístrojů pro jeden určitý studijní obor vůbec mohl být financován ze dvou různých grantových projektů (na něž sice pocházely prostředky ze stejných zdrojů, ovšem škole je poskytovaly odlišné subjekty, navíc každý z těchto projektů měl jiný účel), a současně uzná, že účel a cíl projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji mohl být slučitelný s výukou rekvalifikantů na předmětných diagnostických přístrojích v oboru mechatronik, pak mu ovšem zcela uniká (a to i při sebevětší snaze to pochopit), jakou souvislost může mít svařování kovových i plastových materiálů, které bylo předmětem výuky v grantovém projektu Svářečská škola, s diagnostickými přístroji vstřikovacích systémů dieselových motorů a jejich příslušenstvím.

Okolnosti popsané v předchozím odstavci soud popisuje ale jen proto, aby upozornil na některé nelogické momenty v obhajobě obžalované N. R. Zásadní je obsah důkazů předešle uvedených. Se zřetelem na jejich množství, jednoznačnost a vzájemnou provázanost i návaznost soud pokládá za zcela bezpečně prokázané, že kompetentní osoby v rámci ISŠ nerozhodly o koupi předmětných diagnostických přístrojů, škola tyto stroje ani neobjednala a nikdy je také nepřevzala.

Z vyslechnutých svědků pouze ISŠ Ing. V. B. si vybavovala název společnosti T.A.D., podle jejího vyjádření šlo o nějakého dodavatele školy, není jí ale známo, čeho konkrétně. Označila za možné, že se jednalo o diagnostické přístroje. Popsanou svědeckou výpověď ovšem soud nevnímá jako kolidující s ostatními důkazy, které soud popsal výše a z nichž jednoznačně plyne, že ISŠ předmětné diagnostické přístroje neobjednala a nebyly jí ani dodány. Jmenovaná svědkyně totiž, jak je zřejmé z její výpovědi (popsané podrobněji v souvislosti s jednáními pod body I/D) a I/E) odsuzující části rozsudku) i výpovědi Ing. J. K. (taktéž již popsané), byla osobou, která v rámci školy zajišťovala bezhotovostní úhrady dodaných faktur. Jelikož předmětné faktury vystavené společností T.A.D. měly být a také byly uhrazeny právě tímto způsobem, je zřejmé, že právě svědkyně s nimi musela přijít do kontaktu a realizovat jejich úhradu převodem z účtu školy na účet uvedené společnosti. Má proto logiku, že jí v paměti utkvěl název této společnosti, jehož pokládala za dodavatele zboží pro ISŠ.

Jedinou poněkud nejasnou okolností je, zda s uvedenými fakturami společnosti T.A.D. přišel do kontaktu i školy Ing. J. K. Z obecného popisu mechanismu proplácení faktur v rámci ISŠ, který v rámci svědectví podal jak on, tak svědkyně Ing. V. B., plyne, že by tomu tak mělo být, neboť úhradu faktur potvrzoval svým podpisem (ať již před proplacením či až poté). Nicméně, jak ostatně sám svědek v rámci své výpovědi upozornil, dvě z předmětných faktur skutečně neobsahují tzv. košilku (konkrétně jde o faktury uvedené pod body I/F/1, 3), u další faktury (označené v bodě I/F/2 výroku rozsudku, mimochodem znějící na jednoznačně nejvyšší částku) zase na košilce jeho podpis absentuje. S právě uvedenými fakturami tak svědek nemusel přijít vůbec do styku, ať již to byl něčí záměr či jen shoda okolností. Faktury zbývající sice nesou v příslušné kolonce jeho podpis (respektive podpis jeho jménem, neboť nejméně jeden z nich svědek zpochybnil), ovšem v situaci, kdy podepisoval velké množství faktur dodávaných mu ekonomkou (sám ve své výpovědi konstatoval, že dostával k podpisu „stohy faktur“), je otázkou, do jaké míry byl pečlivý a věnoval pozornost jejich obsahu. Není také vyloučeno, že předmětné faktury

s někým konzultoval a byl mylně ubezpečen, že souvisejí se skutečně objednaným zbožím pro ISŠ v rámci projektů (v této souvislosti není od věci poznamenat, že podle vyjádření svědkyně Ing. V. B. případnou užitelnost faktur souvisejících s grantovými projekty s ředitelem probírala obžalovaná N. R., jež coby vedoucí projektů měla o jednotlivých plněních přehled). Každopádně podle názoru soudu výše popsaná nejasná okolnost vztahující se k otázce, zda a v jakém rozsahu škola Ing. J. K. přišel do kontaktu s fakturami specifikovanými ve výroku rozsudku a jak na ně případně reagoval, rozhodně není způsobilá zpochybnit závěr, že ISŠ předmětné diagnostické přístroje neobjednala ani se k takovému kroku nerozhodla a taktéž je od společnosti T.A.D. nepřevzala.

Další soudem řešenou otázkou bylo, kdo tedy před společností T.A.D. vystupoval jménem ISŠ (v kontextu výše uvedeného neoprávněně), objednal u ní předmětné diagnostické přístroje a také je převzal. Klíčovou pro její objasnění byly svědecké výpovědi P. T. z přípravného řízení i hlavního líčení. Uvedený svědek potvrdil, že daná společnost, jež je v České republice výhradním prodejcem výrobků několika renomovaných společností v oblasti vysokotlakého vstřikování nafty u dieselových motorů, na základě objednávek ISŠ prodala diagnostické přístroje a následně vystavila faktury specifikované ve výroku rozsudku. Nejednalo se o jednorázový prodej, ale o více zakázek, v této spojitosti probíhala dlouhodobější komunikace, svědkovi bylo sděleno, že uvedená škola bude na přístrojích školit učně. Zboží bylo patrně dodáváno vždy před platbou, jakým způsobem bylo předáváno či doručováno, svědkovi není známo, neboť u takové situace nikdy nebyl. Za ISŠ s ním jednala o dodání přístrojů toliko obžalovaná N. R., komunikovali spolu prostřednictvím e-mailu. Při daných transakcích vystupoval dále obžalovaný J. S., jehož svědek znal již z dřívější doby a jenž v minulosti od společnosti také odebíral zboží. Jmenovaný obžalovaný podle svědka byl technologickým zprostředkovatelem a současně osobou, která měla dané přístroje obsluhovat a školit na nich, svědkovi bylo řečeno, že ve škole působí jako mistr odborného výcviku. Svědek jej na jednom místě své výpovědi označil dokonce za „hnací motor toho všeho“. S tímto obžalovaným svědek podle svého vyjádření v souvislosti s dodáváním diagnostických přístrojů pro ISŠ jistě jednal dvakrát či třikrát osobně, vedle toho spolu vedli řadu telefonických hovorů. Kromě výše uvedených obžalovaných se svědkem nikdo jiný v souvislosti s projednáváním věcí nejednal. Po předložení faktury popsané pod bodem I/F/4 odsuzující části rozsudku svědek k poznámce zde uvedené a znějící „S. 11120608“ konstatoval, že jde o označení dodacího listu se zakódovaným datem a pořadovým číslem. První tři písmena znamenají zkratku zadavatele nebo objednatele, z čehož svědek usuzuje, že s objednávkou musel mít něco společného obžalovaný J. S., neboť S. označuje právě jeho, první čtyři čísla pak znamenají datum a poslední dvojčíslí představuje pořadové číslo zakázky dne. K poznámce na téže faktuře, která zní „S. , fakturovat na ISŠ“, svědek uvedl, že bylo dohodnuto, že faktura bude vystavena pro ISŠ, jmenovaný obžalovaný mohl hrát roli zprostředkovatele. K poznámce na faktuře popsané pod bodem I/F/3 odsuzující části rozsudku ve znění „do faktury poznamenejte, že se jednalo nejenom o nákup, ale také o školení“ svědek poznamenal, že mu bylo sděleno, že potřebují na fakturu takovou poznámku, neboť jde o projekt založený na podpoře z Evropské unie, přičemž takové školení podle svého vyjádření musel provádět on, neboť nikdo jiný k tomu není oprávněn, a s největší pravděpodobností školil právě obžalovaného J. S., neboť pouze s ním řešil osobně nebo telefonicky technické věci. Svědek také potvrdil, že vedl e-mailovou komunikaci s policejním orgánem, jež je zaznamenána na č. l. 1169 (o ní ještě bude řeč). Podle jeho vyjádření na předmětných fakturách nejsou uvedena výrobní či sériová čísla dodaných diagnostických přístrojů a není tak možné ztotožnit takto dodané přístroje s přístroji, které by byly případně fyzicky

k dispozici, fyzickým zkoumáním přístrojů by bylo možno je toliko zařadit do určitého časového období, neboť v sobě obsahují digitální čipové sady.

Obsah svědecké výpovědi P. T., již soud nemá nejmenšího důvodu nevěřit, tak jasně usvědčuje obžalované N. R. a J. S. (a zároveň spolehlivě vyvrací jejich obhajobu), že právě oni vedli se společností T.A.D. opakovaná jednání jménem ISS, přičemž posledně jmenovaný obžalovaný před společností vystupoval jako mistr odborného výcviku na této škole, ačkoliv zde ve skutečnosti vůbec nepůsobil, a objednali u této společnosti předmětné diagnostické přístroje. Třebaže již zmíněné písemné sdělení společnosti T.A.D. na č. l. 4117 konstatuje, že daná společnost už nemá k dispozici jakékoliv listiny dokumentující objednání a způsob i místo předání či dodání přístrojů, zcela bez významu není, neboť konstatuje (ve shodě se svědectvím P. T.), že objednávky těchto přístrojů probíhaly e-mailem. Okolnost, že dané objednávky činila Ing. N. R., pak potvrzuje i tzv. košilka k faktuře označené pod bodem I/F/2 odsuzující částí rozsudku (č. l. 651), v níž je u kolonky označené jako „objednávka číslo“ uvedeno „Ing. R. škola Ing. V. B., jež proplácení této (i dalších faktur) realizovala a vypisovala uvedenou košilku, přitom uvedenou informaci mohla mít stěží z jiného zdroje, než právě od jmenované obžalované. Ostatně ze svědecké výpovědi Ing. V. B. z přípravného řízení plyne, že faktury týkající se grantových projektů zpravidla konzultovala s obžalovanou N. R. jako vedoucí těchto projektů, aby bylo zřejmé, v rámci jakého projektu mají být uhrazeny.

Pokud soud shrne okolnosti prokázané dosud popsánymi důkazy, pak je zřejmé následující. Jménem ISS byly u společnosti T.A.D. postupně objednány předmětné diagnostické přístroje, které daná společnost někomu průběžně dodávala, kupní ceny přístrojů hradila škola z finančních prostředků určených na realizaci grantových projektů Svářečská škola a Najdi si práci v Karlovarském kraji. Kompetentní osoby v rámci ISS ovšem o koupi oněch diagnostických přístrojů nerozhodly, škola přístroje tedy ani neobjednala a nikdy je nepřevzala. Veškerá jednání související s objednáním a koupí uvedených diagnostických přístrojů se společností T.A.D. vedli obžalovaní N. R. a J. S., ačkoliv prvně jmenovaná k tomu nebyla školou pověřena a obžalovaný J. S. se nepravdivě vydával za osobu vyučující na škole. Obžalovaná N. R. také musela ekonomickému oddělení školy předat nepravdivou informaci, že došlo k objednávce přístrojů, které budou dodány ISS v rámci grantových projektů, případně informaci (také nepravdivou), že faktury vystavené uvedenou společností se vztahují ke zboží, které takto bylo škole již dodáno. Jsou-li všechny tyto okolnosti plynoucí z provedeného dokazování hodnoceny ve vzájemných souvislostech, pak z nich lze vyvodit další okolnost, kterou vzal soud za prokázanou, totiž že oba obžalovaní jednali od počátku se záměrem získat předmětné diagnostické přístroje pro sebe a tento záměr také uskutečnili.

Posledně uvedený závěr pak potvrzují další důkazy a skutečnosti z nich vyplývající. Předně jde o již zmíněné poznámky obsažené na faktuře specifikované pod bodem I/F/4 odsuzující částí rozsudku (č. l. 663-664) ve znění „S11120608“ (což podle vyjádření svědka P. T. znamená označení dodacího listu, přičemž písmena S jsou zkráceným označením, které společnost T.A.D. používala právě pro obžalovaného J. S.) a „S, fakturovat na ISS“. Ty lze ve světle provedeného dokazování stěží pokládat za vyjádření něčeho jiného, než že zboží uvedené ve faktuře bylo dodáno či předáno obžalovanému J. S.

Podle výpisu z živnostenského rejstříku (č. 1. 2261-2262) přitom jmenovaný obžalovaný byl již od 30. 1. 1995 držitelem živnostenského oprávnění v oboru [REDAKCE]. Tuto podnikatelskou činnost vykonával nejprve v provozovně na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], a to od 1. 6. 2006 do 6. 1. 2009, poté od 14. 6. 2010 do 3. 1. 2011 v provozovně na adrese [REDAKCE], [REDAKCE]. Ostatně výkon podnikatelské činnosti obžalovaného J. S. [REDAKCE] v daném oboru v inkriminovaném období je zřejmý jak z jeho výpovědi, tak z výpovědi obžalované N. R. [REDAKCE]. Je tedy zřejmé, že předmětné diagnostické přístroje (šlo o diagnostické přístroje vstřikovacích systémů diesellových motorů) a jejich příslušenství tak byly pro obžalovaného J. S. [REDAKCE] plně využitelné v rámci jeho podnikání. Ostatně v této spojitosti lze jen těžko přehlédnout zjevnou časovou shodu mezi zahájením činnosti v první z uvedených podnikatelských provozoven obžalovaného (1. 6. 2006) a dobou, kdy začaly být páčány útoky pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku (konec května 2006).

V souvislosti s právě uvedeným je třeba poukázat na výsledky prohlídky – soudem řádně povolené, jak dokládá příkaz na č. 1. 342 spisu – realizované dne 15. 6. 2011 v objektu náležejícím společnosti [REDAKCE], a nacházejícím se na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] (jde o tentýž objekt, v němž měl v předešlé době svou provozovnu obžalovaný J. S. [REDAKCE], jak bylo již výše zmíněno). Uvedený objekt měla v dané době v nájmu a jako svou provozovnu užívala společnost [REDAKCE], vzniklá dne 15. 11. 2010, jejímiž společníky jsou obžalované N. R. [REDAKCE] a N. I. S. [REDAKCE] a mezi jejíž předměty činnosti patří i [REDAKCE], od vzniku společnosti je jako její odpovědný zástupce evidován obžalovaný J. S. [REDAKCE]. Okolnosti popsané v předchozí větě vyplývají z protokolu o prohlídce objektu, výpisů z živnostenského rejstříku a obchodního rejstříku (č. 1. 347-360, 2243-2244, 2258 a 2263). Zmíněný protokol o provedení prohlídky ve spojení s fakturami specifikovanými ve výrokové části rozsudku a seznamem zboží, které eviduje společnost T.A.D. jako dodané pro ISS [REDAKCE] (č. 1. 644) přitom dokládají, že v provozovně společnosti [REDAKCE], se k uvedenému datu nacházela převážná část typově shodných diagnostických i dalších přístrojů a jejich příslušenství, jaké byly jménem ISS [REDAKCE] objednány u společnosti T.A.D. a k nimž byly vystaveny touto společností předmětné faktury posléze školou uhrazené. U některých z takto zajištěných přístrojů je navíc z protokolu o prohlídce a související fotodokumentace zřejmé, že byly vyrobeny v témže roce, kdy společnost T.A.D. dodávala typově shodné přístroje na základě objednávek činěných jménem ISS [REDAKCE]. Konkrétně zajištěný přístroj HM 1003 – Branson ultrasonic cleaner nese originální technický štítek (v anglickém jazyce) s uvedením měsíce května 2006 (položka č. 7 protokolu na č. 1. 348 a fotografie č. 24 na č. 1. 356), přičemž podle faktury na č. 1. 652 byl přístroj daného typu společností T.A.D. dodán koncem května 2006. U zajištěné diagnostické sady Denso DSTPCO-0001 je zase zjevné, že její výrobní číslo obsahuje údaj o roce 2006 (položka č. 8 protokolu na č. 1. 348 a fotografie č. 28 na č. 1. 357), typově shodný přístroj přitom společnost T.A.D. podle faktury na č. 1. 663 dodala v prosinci 2006. V případě zajištěné přístrojové sady HK 862 je v rámci výrobního čísla uváděn rok 2007 (položka č. 9 protokolu na č. 1. 348), stejný rok je uveden i na technickém štítku jednoho z přístrojů tvořících tuto sadu (byť v tomto případě jde jen o rukou psaný údaj), jak plyne z fotografie č. 32 na č. 1. 358, přičemž daná sada byla společností T.A.D. dodávána podle faktur na č. 1. 667, 670 a 673 v období od ledna do února 2007.

Skutečnost, že v podnikatelském objektu provozovaném obžalovanými N. R. [REDAKCE] a J. S. [REDAKCE] se nacházely téměř všechny typově shodné přístroje, jaké byly jménem ISS [REDAKCE] objednány u společnosti T.A.D., lze jen stěží – a to ve světle řady dalších

důkazů, které byly předešle rozebrány a které již samy o sobě svědčí o takovém počínání jmenovaných obžalovaných, jaké je popsáno pod bodem I/F) odsuzující části tohoto rozsudku - pokládat za pouhou shodu okolností. Na tomto místě není od věci poznamenat, že podle v odůvodnění již zmíněné zprávy společnosti T.A.D. na č. l. 4117, která je na území České republiky výhradním prodejcem předmětných přístrojů, obžalovaný J. S. ani společnost, od uvedeného prodejce s jedinou výjimkou (jde o spotřební materiál s označením HM 1006 v prodejní ceně několika málo tisíc Kč) nekoupily žádný z přístrojů ani příslušenství, jaké jsou specifikovány ve fakturách uvedených ve výrokové části rozsudku a jaké byly z převážné většiny zajištěny v podnikatelské provozovně, k níž měly přímý vztah oba shora jmenovaní obžalovaní.

Kupní smlouvy předložené obžalovaným J. S., v nichž se deklaruje, že podstatnou část zajištěných přístrojů koupil od občana Spolkové republiky Německo, soud se zřetelem na všechny dosud popsání důkazy a skutečnosti z nich plynoucí pokládá jen za účelově vytvořené důkazy, které mají za cíl podpořit nepravdivou obhajobu jmenovaného obžalovaného i obžalované N. R.. To platí tím spíše v situaci, kdy dané smlouvy neobsahují jakékoli úřední ověření autentičnosti jejich obsahu či alespoň podpisu ze strany českých či německých státních orgánů. Navíc nelze přehlédnout, že ačkoliv obžalovaný má těmito písemnostmi disponovat již od letních měsíců 2006, jeho trestní stíhání bylo zahájeno v prosinci 2011 a v přípravném řízení se v písemných podáních zmiňoval, že disponuje listinami o nabytí vlastnictví k daným přístrojům, přesto tyto písemnosti na podporu své obhajoby předložil teprve u hlavního líčení dne 4. 6. 2015. Obecně vzato má obžalovaný bezesporu právo hájit se jakýmkoliv způsobem, je oprávněn svou obhajobu v průběhu řízení doplňovat, upřesňovat či měnit. Na straně druhé však i ze způsobu, jakým svou obhajobu uplatňuje, je soud oprávněn (a povinen) hodnotit její věrohodnost.

Ve spojitosti s právě uvedenými kupními smlouvami předloženými obžalovaným J. S. soud musí také poukázat na jistý nesoulad mezi obsahem jedné z nich a výpověďmi tohoto obžalovaného i obžalované N. R.. Oba uváděli, že na obžalovaného J. S. se obžalovaná N. R. obrátila se žádostí o zpracování seznamu přístrojů vhodných k výuce připravovaného učebního oboru mechatronik z toho důvodu, že obžalovaný měl mít takové přístroje ve své dispozici, část z nich měl vlastnit. Logicky lze přitom předpokládat, že k takové žádosti o vytvoření seznamu přístrojů i k jeho vyhotovení mělo dojít ještě dříve, než by ISS přistoupila k objednání a koupi prvních přístrojů, neboť objednávka a koupe se měly realizovat právě na základě onoho seznamu. Z faktury společnosti T.A.D. specifikované pod bodem I/F/2) odsuzující části rozsudku (č. l. 652) je zřejmé, že k dodání mimo jiné čtyř přístrojů značky Hartridge typů HK 850, HK 851, HK 852 a HK853 došlo dne 22. 5. 2006. Pokud by obžalovaný J. S. i tyto čtyři přístroje zařadil do onoho seznamu sestaveného na základě žádosti obžalované N. R., pak v kontextu toho, co oba obžalovaní uváděli, by měl již před datem 22. 5. 2006 sám oněmi čtyřmi přístroji disponovat. Ovšem podle kupní smlouvy na č. l. 4149 ony čtyři přístroje koupil od občana Spolkové republiky Německo až dne 19. 7. 2006.

Soud nevyhověl návrhu obžalovaných N. R. i J. S. na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru strojírenství, jehož cílem by bylo na základě zkoumání diagnostických přístrojů zajištěných při prohlídce provozovny společnosti, objasnit, zda tyto přístroje jsou totožné s přístroji, které byly jménem ISS objednány u společnosti T.A.D. K tomuto postupu jej vedly následující důvody. Předně soud již shora vysvětlil, že zajištění typově shodných přístrojů, jaké byly školou objednány u

společnosti T.A.D., v podnikatelské provozovně obou obžalovaných byl jen jedním z řady důkazů svědčících o jejich jednáních pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku, přičemž i bez jeho existence by bylo možno učinit bez důvodných pochybností závěr o takovém počínání obžalovaných. Kromě toho je třeba připomenout, že společnost T.A.D. nemá k dispozici jakékoliv údaje (zejména výrobní čísla) o přístrojích objednaných u ní jménem ISŠ [REDAKCE], které by mohly vést k jejich individuální identifikaci (a tedy i jejich porovnání s přístroji zajištěnými v podnikatelské provozovně společnosti [REDAKCE]), jak se podává ze svědecké výpovědi [REDAKCE] P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] i zprávy této společnosti, podle vyjádření jmenovaného svědka by bylo možno z elektroniky některých přístrojů snad maximálně vymezit období, kdy byly vyrobeny či uvedeny do provozu. Jak ale soud v odůvodnění rozsudku již konstatoval, u tří ze zajištěných přístrojů je již nyní zřejmé, že rok jejich výroby časově odpovídá době, kdy společnost T.A.D. takové přístroje dodala na základě objednávek učiněných jménem ISŠ [REDAKCE]. Je pravdou, že poněkud jiná situace je u přístroje HH 720, na jehož technickém štítku se uvádí rok výroby 2002 (viz položka 2 protokolu na č. l. 348 a fotografie č. 17 na č. l. 354), což nasvědčuje možnosti, že tento přístroj mohl být vyroben podstatně dříve, než společnost T.A.D. dodala přístroj téhož typu na základě objednávky uskutečněné jménem ISŠ [REDAKCE], k čemuž došlo podle faktury na č. l. 652 koncem května 2006 (na straně druhé ovšem daný technický štítek je vyplněn ručně, mohl být tedy na přístroj umístěn účelově, aby se zamezilo odhalení jeho původu, ostatně z e-mailové komunikace mezi policejním orgánem a svědkem P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] na č. l. 1169, jejíž autenticitu svědek při výslechu v hlavním líčení potvrdil, je zřejmé, že daný přístroj obsahoval z vnitřní strany i další štítek, podle něhož přístroj měl projít výstupní kontrolou až v roce 2007). Nicméně i pokud by se prokázalo, že naposledy zmíněný (či některý další) přístroj byl skutečně vyroben či uveden do provozu s tak výrazným časovým předstihem či odstupem, aby byl namísto závěr, že není totožný s přístrojem téhož typu, který na základě objednávky učiněné jménem ISŠ [REDAKCE] dodala společnost T.A.D., pak by to závěr soudu o pachatelství obou obžalovaných (prokázaný celou řadou usvědčujících důkazů) nijak neovlivnilo. Je třeba si uvědomit, že mezi stíhaným jednáním (k němu docházelo v letech 2006 a 2007) a zajištěním přístrojů v provozovně společnosti [REDAKCE], v rámci provedené prohlídky (15. 6. 2011) uplynulo několik let. V průběhu tohoto mezidobí jistě mohla nastat situace, že u některého z přístrojů, které obžalovaní získali do své dispozice počínáním popsáním ve výrokové části rozsudku, došlo k jeho zničení či takové vadě, která jej činila neopravitelným, proto se jej zbavili a opatřili si jiný, případně obžalovaní skutečně mohli mít některý z přístrojů ve své dispozici již před stíhaným jednáním (ať již funkční či nefunkční) a v rámci stíhaného jednání si od společnosti T.A.D. opatřili přístroj téhož druhu proto, aby z něj použili některé jeho části pro opravu nefunkčního stávajícího přístroje, případně takto opatřený přístroj vůbec nevyužili pro svou potřebu, ale prodali jej další osobě. Se zřetelem na všechny výše uvedené skutečnosti soud pokládá požadavek obhajoby, aby byl ve věci zpracován znalecký posudek z oboru strojírenství, za nadbytečný a jako takový jej zamítl.

Tolik tedy ke skutkovým zjištěním obsaženým v bodech I/B), C), D), E), F) odsuzující části výroku o vině rozsudku. Nyní bude následovat zdůvodnění právní kvalifikace ve věci dovozených skutkových závěrů.

Veškerá jednání obžalované N. [REDAKCE] R. [REDAKCE], kterých se podle názoru soudu dopustila a která jsou popsána pod body I/B), C), E) a F) odsuzující části rozsudku, soud podřadil pod skutkovou podstatu pokračujícího trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona, její jednání pod body I/C), E), F) současně posoudil jako pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle

§ 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona. Jako oba uvedené trestné činy soud kvalifikoval i počinání obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku, u trestného činu úvěrového podvodu ovšem s tím rozdílem, že jmenovaná obžalovaná jeho znaky naplnila v přísněji trestně kvalifikované skutkové podstatě podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona. Jednání obžalovaného J■■■■ S■■■■ popsaná v bodě I/F) odsuzující části rozsudku byla posouzena jako pokračující trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2008. V podrobnostech lze uvést následující.

Trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství v základní skutkové podstatě podle § 129a odst. 2 trestního zákona se dopustí pachatel, který neoprávněně použije finanční prostředky, jež tvoří výdaje nebo příjmy souhrnného rozpočtu Evropských společenství nebo rozpočtů spravovaných Evropskými společenstvími nebo jejich jménem, nebo zkrátí finanční prostředky pro některý takový rozpočet. Podle § 129a odst. 4 písm. c) trestního zákona je u uvedeného trestného činu okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby způsobení značné škody, tedy ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona škody dosahující částky nejméně 500.000,--Kč (a současně nedosahující částky 5,000.000,--Kč).

Na tomto místě je třeba poznamenat, že skutková podstata trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a trestního zákona byla do tohoto zákona včleněna teprve jeho novelou provedenou zákonem č. 122/2008 Sb., a to s účinností od 1. 7. 2008. Tato okolnost má význam pro posouzení trestněprávního jednání obžalovaného J■■■■ S■■■■, jak bude níže ještě vysvětleno.

Trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 trestního zákona se dopustí ten, kdo bez souhlasu věřitele nebo jiné oprávněné osoby použije úvěr, subvenci nebo dotaci na jiný než určený účel. Dotací se přitom obecně rozumí zpravidla pravidelný přiděl peněz poskytovaný fyzickým i právnickým osobám, ale také některým úřadům. Účelové dotace jsou takové, které jsou určeny na konkrétní akce či předem stanovený okruh potřeb a pouze na ně mohou být použity, přičemž podléhají zúčtování. U daného trestného činu náleží mezi okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby mimo jiné způsobení škody nikoli malé (čili podle § 89 odst. 11 trestního zákona škody dosahující částky nejméně 25.000,--Kč a současně nedosahující částky 500.000,--Kč), jak plyne z ustanovení § 250b odst. 3 trestního zákona, a způsobení značné škody (jak bylo zmíněno, jde o škodu ve výši nejméně 500.000,--Kč a současně nedosahující částky 5,000.000,--Kč), jak uvádí ustanovení § 250b odst. 4 písm. b) trestního zákona.

Ve shodě s obžalobou soud zastává názor, že jednočinný souběh trestných činů poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2 trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 trestního zákona v dané věci není vyloučen. Obecně sice platí, že ustanovení § 129a odst. 2 trestního zákona je ve vztahu k ustanovení § 250b odst. 2 trestního zákona ve vztahu speciality, poněvadž v případě trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství je úžeji vymezen individuální primární objekt trestněprávní ochrany než u úvěrového podvodu. Pokud by tedy v posuzované věci byly předmětem útoku pouze finanční prostředky Evropské unie, pak by stíhaná jednání vykazovala jen znaky objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2 trestního zákona. Nicméně vyjma útoků popsanych pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, u nichž neoprávněně použité finanční prostředky pocházely výhradně ze souhrnného rozpočtu Evropských

společenství, ve všech ostatních případech (body I/C), D), E), F) odsuzující části rozsudku) část peněz tvořících předmět útoku měla původ ve státním rozpočtu České republiky, přičemž tuto část jednání nelze podřadit (z hlediska objektivní stránky) pod skutkovou podstatu trestného činu podle § 129a odst. 2 trestního zákona, je proto na ni třeba aplikovat (opět z hlediska objektivní stránky) ustanovení § 250b odst. 2 trestního zákona o trestném činu úvěrového podvodu.

Veškerá jednání, jimiž byli jednotliví obžalovaní uznáni vinnými, tvoří podle mínění soudu navzájem pokračování ve smyslu § 89 odst. 3 trestního zákona, neboť jimi byly naplněny skutkové podstaty těchto trestných činů a jsou dány rovněž ostatní objektivní a subjektivní znaky pokračování v trestném činu, jak je vymezuje zmíněné hmotněprávní ustanovení. Z procesněprávního hlediska pak posouzení všech dílčích útoků spáchaných každým z obžalovaných jako pokračujícího jednání nebrání ani ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu, poněvadž všichni obžalovaní spáchali útoky, které jim jsou přičítány, dříve, než jim pro kterýkoliv z nich bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání. Hodnocení počinání obžalovaných jako pokračování v trestném činu pak má dva významné důsledky. Jednak majetková škoda způsobená jednotlivými útoky se u každého z obžalovaných počítá (z hmotněprávního pohledu totiž všechny útoky pokračujícího jednání tvoří jediný skutek). U obžalovaných N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■ je dále zřejmé, že některé dílčí útoky pokračování spáchaly až po 1. 7. 2008, kdy vstoupila v účinnost již zmíněná novela trestního zákona zavádějící skutkovou podstatu trestného činu podle § 129a trestního zákona. Jejich pokračující trestněprávně relevantní počinání tudíž bylo ukončeno (a tedy spácháno) až za účinnosti trestního zákona ve znění účinném po výše uvedené novele provedené zákonem č. 122/2008 Sb., tedy po 1. 7. 2008. Naproti tomu obžalovaný J■■■■ S■■■■ veškeré dílčí útoky pokračujícího skutku spáchal před uvedeným datem, v jeho případě proto bylo třeba zabývat se otázkou časové působnosti trestního zákona, tedy ve smyslu jeho ustanovení § 16 odst. 1 hodnotit, zda je pro něj příznivější aplikace trestního zákona ve znění před anebo po účinnosti novely trestního zákona č. 122/2008 Sb.

V projednávaném případě obžalovaná N■■■■ R■■■■ při všech jednáních, jimiž byla uznána vinnou, neoprávněně odčerpala a pro svou potřebu použila část finančních prostředků, které měly povahu účelových dotací určených výhradně na realizaci jednotlivých grantových projektů a které pocházely – u útoků pod bodem I/B) zcela, u útoků pod zbývajících body částečně - ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství (u jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku), respektive z Evropského sociálního fondu (u jednání zbývajících), který má vlastní rozpočet, spravovaný ovšem Evropskými společenstvími, u útoků pod body I/C), E), F) odsuzující části rozsudku část daných účelových dotací současně pocházela ze státního rozpočtu České republiky. Takto obžalovanou neoprávněně pro vlastní potřebu použité finanční prostředky přitom tvoří škodu, tedy majetkovou újmu vyjádřitelnou v penězích. Její výše v případě prostředků pocházejících z Evropské unie výrazně přesáhla částku 500.000,--Kč (ale nedosáhla částky 5.000.000,--Kč). Z peněžních prostředků majících původ ve státním rozpočtu České republiky obžalovaná celkem neoprávněně odčerpala částku, které přesáhla 25.000,--Kč (ale nedosáhla 500.000,--Kč). Lze tedy shrnout, že obžalovaná z pohledu ustanovení § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona neoprávněně použila finanční prostředky, které tvořily výdaje souhrnného rozpočtu Evropských společenství i rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími, a takovým činem způsobila značnou škodu. Z hlediska ustanovení § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona bez souhlasu oprávněné osoby použila dotaci na jiný než určený účel a způsobila takovým činem škodu nikoli malou.

Obžalovaná N■■■■ I■■■■ S■■■■ při jednáních pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku neoprávněně odčerpala a pro svou potřebu použila část finančních prostředků, které měly povahu účelových dotací určených výhradně na realizaci jednotlivých grantových projektů a které pocházely zčásti z Evropského sociálního fondu (tedy z rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími), zčásti ze státního rozpočtu České republiky. Celková výše neoprávněně pro vlastní potřebu použitých prostředků pocházejících jak z Evropské unie, tak ze státního rozpočtu České republiky vždy přesáhla celkem částku 500.000,--Kč (a zároveň nedosáhla částky 5.000.000,--Kč). Obžalovaná tak jednak neoprávněně použila finanční prostředky, které tvořily výdaje rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími, a takovým činem způsobila značnou škodu, jednak bez souhlasu oprávněné osoby použila dotaci na jiný než určený účel a způsobila takovým činem značnou škodu. Její počínání tak nese zákonné znaky jednak trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona, jednak trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona.

U obžalovaného J■■■■ S■■■■ jeho jednání pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku podle trestního zákona ve znění účinném od 1. 7. 2008 vykazují znaky trestných činů poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona, jednak trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona, a to při v zásadě shodné argumentaci, jaká je uvedena v předchozím odstavci u obžalované N■■■■ I■■■■ S■■■■, pouze s tím rozdílem, že ve vztahu k té části účelových dotací, jež pocházela ze státního rozpočtu České republiky, byla způsobena škoda přesahující 25.000,--Kč a nedosahující 500.000,--Kč, tedy ve smyslu § 89 odst. 11 trestního zákona škoda nikoli malá. Na první z daných trestných činů stanoví trestní zákon trest odnětí svobody v rozpětí od dvou do osmi let, na trestný čin druhý pak trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Z pohledu trestního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2008 ovšem jednání obžalovaného J■■■■ S■■■■ lze kvalifikovat jen jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona (ve vztahu k neoprávněně použitým dotacím pocházejícím jak z Evropské unie, tak ze státního rozpočtu České republiky), neboť v tomto znění trestní zákon ještě neobsahoval skutkovou podstatu trestného činu podle § 129a trestního zákona. Podle trestního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2008 tedy počínání jmenovaného obžalovaného nese znaky jen jednoho trestného činu, a to se sazbou trestu odnětí svobody od dvou do osmi let (tedy se stejnou trestní sazbou, jaká je u trestného činu podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona). Všechny popsané skutečnosti dokládají, že pro obžalovaného je příznivější aplikace trestního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2008. Proto soud postupoval podle trestního zákona právě v takovém znění a jednání obžalovaného J■■■■ S■■■■ kvalifikoval jen jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 4 písm. b) (ve znění účinném do 30. 6. 2008).

Je třeba poznamenat, že posouzení útoků pod body I/C/2, 3, 5) a I/F) odsuzující části rozsudku, která mají současně povahu podvodných jednání vůči ISS■■■■ (níže bude ještě zmíněno, že veškerá stíhaná jednání naplnila také skutkové podstaty trestných činů podvodu podle § 250 trestního zákona či zpronevěry podle § 248 trestního zákona), jako trestných činů poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2 trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 trestního zákona nebrání skutečnost, že v těchto případech sami obžalovaní neprovedli majetkovou dispozici, jež z pohledu uvedených ustanovení znamenala neoprávněné použití finančních prostředků tvořících výdaje rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími, respektive použití dotací na jiný než určený účel

bez souhlasu oprávněné osoby, ale že takovou majetkovou dispozici uskutečnila osoba jiná, konkrétně pracovnice ekonomického oddělení ISS [REDAKCE], jež realizovala úhradu faktur popsanych v uvedených bodech výroku rozsudku. Tato pracovnice totiž jednala v omylu (konkrétně ve skutkovém omylu negativním), který u útoků pod body I/C/2, 3, 5) vyvolala obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE], u útoků pod bodem I/F) pak daný omyl vyvolali společným jednáním obžalovaní N [REDAKCE] R [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE]. Jmenovaní obžalovaní tedy v uvedených případech ve vztahu k naplnění objektivní stránky skutkových podstat trestných činů podle § 129a odst. 2 trestního a podle § 250b odst. 2 trestního zákona jednali jako tzv. nepřímí pachatelé. Soudní teorie i praxe přitom nepřímé pachatelství klade zcela na roveň samotnému pachatelství (což v dané věci dopadá na jednání pod body I/C/2, 3, 5) odsuzující části rozsudku), respektive spolupachatelství (o které šlo u společného jednání obžalovaných N [REDAKCE] R [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE] při jednáních pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku).

Obžalovaní se všech útoků, jimiž byli uznáni vinnými, dopustili v úmyslu přímém ve smyslu § 4 písm. a) trestního zákona, neboť věděli, že svým počínáním mohou porušit zájem na takovém použití finančních prostředků pocházejících z Evropské unie a účelových dotací poskytnutých z rozpočtu České republiky, na jaké byly určeny, a takový zájem porušit chtěli. Uvedený závěr platí nejen pro obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE] a N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE], které byly přímo zapojeny do grantových projektů, na jejichž realizaci byly určeny finanční prostředky tvořící předmět útoku, nýbrž i u obžalovaného J [REDAKCE] S [REDAKCE]. Jmenovaný sice nijak neparticipoval na grantových projektech popsanych v bodě I/F) odsuzující části rozsudku (ani na žádných jiných), nicméně podle svědecké výpovědi [REDAKCE] P [REDAKCE] T [REDAKCE] se při jednáních s obžalovanými v rámci objednání a dodání předmětných diagnostických a dalších přístrojů mimo jiné řešila otázka školení, a to s odůvodněním, že jde o projekt založený na podpoře z Evropské unie. Odtud soud dovozuje, že obžalovanému J [REDAKCE] S [REDAKCE] muselo být známo, že finanční prostředky, které byly předmětem útoku, měly povahu účelových dotací pocházejících minimálně z některého z rozpočtů Evropské unie. Nicméně i pokud by soud neměl k dispozici uvedené svědecké vyjádření, pak i v takové situaci by bylo možno u obžalovaného dovést úmyslné zavinění (byť by mělo jen povahu úmyslu nepřímého podle § 4 písm. b) trestního zákona) ve vztahu k okolnosti, z jakých zdrojů pocházely finanční prostředky, které společně s N [REDAKCE] R [REDAKCE] ve svůj prospěch neoprávněně odčerpali. Je totiž zcela běžné, že školská zařízení v rámci své činnosti čerpají účelové dotace, ať již z tuzemských či evropských zdrojů. Jestliže v projednávaném případě ISS [REDAKCE], která je příspěvkovou organizací s omezeným rozpočtem, byla schopna bez problémů vynaložit bezmála 850.000,--Kč za úzce specializované přístroje, pak si obžalovaný musel být vědom možnosti a s touto možností být srozuměn, že tyto prostředky mají svůj původ v účelových dodacích (tuzemských či evropských).

Pro úplnost lze uvést, že jednání obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE] popsaná pod body I/B), C/1, 4), E) i počínání obžalované N [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku vykazují i zákonné znaky trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona. V uvedených případech si totiž každá ze jmenovaných ponechala pro svou potřebu celkovou finanční hotovost přesahující částku 500.000,--Kč, již v rámci grantových projektů disponovala, tedy řečeno slovy zákona, přisvojila si cizí finanční prostředky jí svěřené a způsobila tím na cizím majetku značnou škodu. Jednání obžalované N [REDAKCE] R [REDAKCE] pod body I/C/2, 3, 5), F) a počínání obžalovaného J [REDAKCE] S [REDAKCE] pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku zase nesou také znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona. Jmenovaní obžalovaní totiž při daných útocích uváděli v omyl pracovnici ekonomického oddělení školy (tím, že

nepravdivě předstírali, že fakturami specifikovanými v uvedených bodech výroku rozsudku jsou hrazeny náklady spojené s realizací příslušných grantových projektů, ačkoliv tomu tak nebylo), jež na základě takto vyvolaného omylu prováděla majetkové dispozice (zajistila bezhotovostní úhradu zmíněných faktur), v důsledku nichž se obžalovaní neoprávněně obohacovali a současně na cizím majetku způsobili škodu přesahující 500.000,--Kč, čili značnou škodu.

Podle názoru soudu je ovšem ustanovení § 129a trestního zákona o trestném činu porušování finančních zájmů Evropských společenství v poměru speciality k obecným ustanovením o trestném činu zpronevěry podle § 248 trestního zákona a podvodu podle § 250 trestního zákona. U trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství je totiž úzeji vymezen individuální primární objekt trestněprávní ochrany (chráněn není jakýkoliv majetek, respektive jakákoliv cizí věc, ale toliko finanční prostředky Evropské unie), čímž je zúžen rozsah dopadu skutkové podstaty tohoto trestného činu. Právě uvedený názor ostatně zaujal i Vrchní soud v Praze ve svém usnesení, jímž rozhodl o věcné příslušnosti zdejšího soudu. Analogické závěry pak logicky platí o vztahu trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b trestního zákona a trestných činů zpronevěry podle § 248 trestního zákona a podvodu podle § 250 trestního zákona. Vztah speciality přitom vylučuje jednočinný souběh trestných činů, tedy dopadá-li na určité jednání jak speciální, tak obecné ustanovení zvláštní části trestního zákona, pak se aplikuje pouze ustanovení speciální. Z uvedených důvodů nebyla jednání obžalovaných kvalifikována jako trestné činy zpronevěry podle § 248 trestního zákona a podvodu podle § 250 trestního zákona. Na tomto místě lze snad jen pro úplnost poznamenat, že pokud by ve věci nebylo možno učinit závěr o úmyslném zavinění obžalovaného J. S. ve vztahu ke skutečnosti, že předmětem útoku byly účelové dotace (v důsledku čehož by nebylo možno užít právní kvalifikaci podle § 250b odst. 2 trestního zákona), pak jeho počínání popsané pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku by bylo namísto kvalifikovat právě jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona.

Až potud se soud z převážné části ztotožnil s právní kvalifikací jednání obžalovaných, jak byla obsažena v podané obžalobě. Oproti ní provedl jen některé dílčí a v zásadě nepodstatné změny, které se všechny vztahují k jednáním obžalované N. R. V jejím případě soud aplikoval (stejně jako u dalších dvou obžalovaných) na všechna jí prokazatelně spáchaná jednání trestní zákon, nikoliv trestní zákoník. Státní zástupce jednání uvedené obžalované, jež jsou popsána pod body I/B), C) a F) odsuzující části rozsudku, posuzoval podle nového trestního zákoníku patrně z toho důvodu (soud se to může pouze domnívat, neboť v odůvodnění žalobního návrhu absentuje bližší argumentace ve vztahu k použité právní kvalifikaci), že je pokládal za součást pokračování mimo jiné i s útokem pod bodem I/B) obžaloby (v rozsudku jde o jednání uvedené pod bodem III/a) zprošťující části), k jehož spáchání mělo dojít v roce 2010, vycházel tedy ze skutečnosti, že pokračující skutek byl dokonán (a tudíž i spáchán) až za účinnosti trestního zákoníku. Nicméně soud obžalovanou pro tento útok obžaloby zprostil. Všechna jednání, jimiž obžalovaná byla uznána vinnou, pak byla spáchána před 1. 1. 2010, čili za účinnosti trestního zákona a použití nového trestního zákoníku není pro obžalovanou v žádném směru příznivější (otázkou časové působnosti trestních zákonů se soud bude ještě zabývat v další pasáži odůvodnění). Další odchylka od právní kvalifikace použité v obžalobě záleží v tom, že jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku soud posoudil jen jako součást pokračujícího trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona, neboť předmětem útoku u daných jednání byly toliko finanční prostředky

Evropské unie (a nikoliv také účelové dotace pocházející ze státního rozpočtu České republiky). U těchto jednání proto nelze přisvědčit závěru obžaloby, že naplnila i znaky trestného činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona (respektive podle § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku). Oproti žalobnímu návrhu pak soud útoky obžalované pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku hodnotil jako spolupachatelství pokračujících trestných činů poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2, odst. 3 trestního zákona, nikoliv jako účastenství ve formě pomoci na uvedených trestných činech podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, a to z důvodů v odůvodnění tohoto rozsudku již vysvětlených.

Státní zástupce v obžalobě dovozoval, že jednání obžalovaných N■■■■ R■■■■ a N■■■■ I■■■■ S■■■■ pod body I/B), C), D), E), F) odsuzující části rozsudku vykazují taktéž znaky trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 trestního zákoníku, respektive trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 1 trestního zákona (opět bez bližší argumentace v odůvodnění obžaloby, jež by se vztahovala k danému právnímu závěru). Tento názor ale soud nesdílí, a to z následujících důvodů.

Trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství v základní skutkové podstatě podle § 129a odst. 1 trestního zákona se dopustí ten, kdo vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady vztahující se k výdajům nebo příjmům souhrnného rozpočtu Evropských společenství nebo rozpočtů spravovaných Evropskými společenstvími nebo jejich jménem, anebo takové doklady zatají, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo snížení zdrojů některého takového rozpočtu (téměř shodně je koncipováno znění skutkové podstaty trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 trestního zákoníku).

Podstata uvedeného trestného činu tedy záleží v tom, že pachatel některou ze zákonem předvídaných forem manipuluje s doklady majícími vztah k finančním prostředkům Evropské unie, čímž získá sobě nebo jinému možnost přístupu k těmto finančním prostředkům a jejich nesprávnému použití. Zpravidla tedy půjde o takovou manipulaci s doklady, jejímž účelem a cílem je získat sobě či jinému možnost disponovat a nesprávně užít (tedy užít k jinému než určenému účelu) peněžní prostředky Evropské unie.

Ačkoliv ustanovení § 129a odst. 1 trestního zákona má povahu trestného činu ohrožovacího, zatímco trestný čin podle ustanovení § 129a odst. 2 trestního zákona je trestným činem poruchovým, podle názoru soudu není vyloučeno, aby pachatel postupně na sebe navazujícími jednáními (tedy nikoliv v jednočinném souběhu, jak se uvádí v obžalobě, ale v souběhu reálném) naplnil skutkovou podstatu obou těchto trestných činů ve vztahu k týmž finančním prostředkům Evropské unie. Bude tomu tak v případě, pokud nejprve některou z manipulací s doklady, jež jsou uvedeny v § 129a odst. 1 trestního zákona, získá sobě či jinému přístup k finančním prostředkům Evropské unie a jejich nesprávnému užití (tedy například v souvislosti se žádostí o evropské dotace provede takovou neoprávněnou manipulaci s doklady, čímž dosáhne přiznání takové dotace, na níž by jinak nárok neměl), a následně takto získanou dotaci neoprávněně použije.

V posuzované věci obžalované N■■■■ R■■■■ a N■■■■ I■■■■ S■■■■ sice při

jednáních pod body I/B), C), D), E) odsuzující části rozsudku (nikoliv však při jednání pod bodem F) odsuzující části) v souvislosti s neoprávněným odčerpáváním finančních prostředků Evropské unie určených na realizaci grantových projektů a jejich užívání pro vlastní potřebu vyhotovovaly, předkládaly a používaly nepravdivé doklady (fiktivní faktury, cestovní příkazy a vyúčtování pracovních cest, jakož i výdajové pokladní doklady deklarující vyplacení hotovosti, ke kterému ve skutečnosti nedošlo). Takového počínání se ale nedopouštěly v souvislosti se získáním uvedených finančních prostředků od Evropské unie do své dispozice, respektive do dispozice ISS █████, tedy nikoliv v souvislosti se žádostmi ISS █████ o zapojení do předmětných grantových projektů a přiznání i vyplacení dotací na tyto projekty určených (ostatně takové jednání obžalovaných obžaloba ani nepopisuje). Obžalované uvedené manipulace s doklady prováděly z toho důvodu, aby zakryly své jednání záležející v neoprávněném присвоjení (tedy aby zakryly neoprávněné užití) takových finančních prostředků pocházejících z větší části z rozpočtů Evropské unie, které škole v rámci jednotlivých grantových projektů již dříve byly přiznány a částečně (ve formě zálohy) také vyplaceny. Je sice pravdou, že u všech realizovaných projektů probíhalo jejich financování v zásadě tím způsobem, že ISS █████ obdržela peněžní prostředky předem jen částečně, tedy ve formě zálohy, a další platby (ve formě doplateků) jí byly poskytovány až zpětně na základě vyúčtování vynaložených nákladů. Ve vztahu k případům, kdy obžalované ve svůj prospěch odčerpaly finanční prostředky poskytnuté škole z evropských zdrojů až jako ony doplatky na základě vyúčtování, které obsahovalo obžalovanými vytvořené či předložené nepravdivé doklady anebo na ně alespoň odkazovalo, by zřejmě bylo možno dovozovat naplnění skutkové podstaty trestného činu porušování finančních zájmů Evropských společenství i podle § 129a odst. 1 trestního zákona, neboť obžalované vyhotovovaly, předkládaly a používaly nepravdivé doklady, čímž pak umožnily jejich nesprávné použití. Ovšem provedené dokazování neumožňuje rozlišit (takové rozlišení ostatně nečinila ani obžaloba), zda obžalované v jednotlivých případech popisovaných v odsuzující části rozsudku ve svůj prospěch konkrétně odčerpaly peněžní prostředky Evropské unie pocházející již ze zálohových plateb anebo až z doplateků. Navíc z procesního hlediska je třeba poukázat na skutečnost, že popis jednotlivých útoků v žalobním návrhu v zásadě obsahuje takové počínání obžalovaných, jež záleželo v neoprávněném odčerpávání finančních prostředků pocházejících mimo jiné z rozpočtu Evropské unie pro vlastní potřebu, přičemž vytváření i předkládání fiktivních účetních dokladů a jejich zakládání do účetnictví mělo pouze zakrývat takové neoprávněné užívání daných prostředků (škole již přiznaných a vyplacených) pro potřebu obžalovaných. Takový popis skutku odpovídá jednání předvídanému toliko ustanovením § 129a odst. 2 trestního zákoníku. O takovém počínání obžalovaných, jež by záleželo ve vytváření, používání či předkládání nepravdivých účetních dokladů v souvislosti se získáním přístupu k evropským dotacím (míněno k jejich doplatekům na základě vyúčtování obsahujícího nepravdivé údaje a doklady), se ve výroku obžaloby nehovoří (ostatně tímto směrem ani nebylo dokazování v přípravném řízení vedeno). Jak přitom soud vysvětlil již výše, jednání naznačené v předchozí větě je z trestněprávního hlediska již jiným skutkem, odlišným od skutku spočívajícího v neoprávněném užití přiznaných a poskytnutých dotací mimo jiné z finančních prostředků Evropské unie. Odtud plyne, že případnému posouzení počínání obžalovaných jako trestného činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 1 trestního zákona brání i zásada obžalovací (soud by totiž pouze neměnil popis žalovaného skutku, ale rozhodoval by o skutku, pro který nebyla podána obžaloba).

Z důvodů popsanych v předchozím odstavci tak soud oproti obžalobě neposoudil počínání obžalovaných N █████ R █████ a N █████ L █████ S █████ pod body I/B), C), D), E), F) odsuzující části rozsudku i jako trestný čin poškozování finančních zájmů Evropských

společenství podle § 129a odst. 1 trestního zákona.

Zbývá ve stručnosti se vyjádřit k otázce časové působnosti trestních zákonů, poněvadž veškerá jednání uvedená v odsuzující části rozsudku byla spáchána za účinnosti trestního zákona (tedy do 30. 12. 2009), avšak soud o nich rozhodoval za účinnosti nového trestního zákoníku. Jestliže by daná jednání soud posuzoval podle nového trestního zákoníku, pak – a to při v zásadě shodné argumentaci, jakou soud použil při odůvodnění použité právní kvalifikace podle trestního zákona, neboť oba zákony vymezují znění skutkových podstat shodně či velmi obdobně – počínání obžalované N. R. pod body I/B), C), E), F) by vykazovalo znaky pokračujícího zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 2, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, její jednání pod body I/C), E), F) současně i znaky pokračujícího přečinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 2, odst. 4 trestního zákoníku. Jako oba uvedené trestné činy by soud kvalifikoval i počínání obžalované N. L. S. pod body I/D), E), u trestného činu dotačního podvodu ovšem s tím rozdílem, že jmenovaná obžalovaná jeho znaky naplnila v přísněji trestně kvalifikované skutkové podstatě podle § 212 odst. 2, odst. 5 písm. c) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného J. S. popsáná v bodě I/F) by byla posouzena jako zcela shodné trestné činy jako u obžalované N. R. Trestní sazba u žádného z uvedených trestných činů obsažených v novém trestním zákoníku není mírnější v porovnání s příslušnými trestními sazbami podle dřívějšího trestního zákona. Použití nového trestního zákoníku není pro obžalované příznivější ani v žádném jiném ohledu (naopak u obžalovaného J. S. by aplikace nového trestního zákoníku byla v jeho neprospěch, neboť jeho jednání by byla posuzována jako dva pokračující trestné činy). Proto soud všechna jednání popsáná v bodech I/B), C), D), E), F) odsuzující části rozsudku posoudil podle dřívějšího trestního zákona.

Nyní soud vysvětlí, jaké důvody jej vedly ke zprošťujícím výrokům u zbývajících útoků, pro něž byly stíhány obžalované N. R. a N. L. S. Jeho argumentace bude o něco stručnější, neboť převážná část těchto jednání souvisí s některými jednáními, kterými byly jmenované obžalované uznány vinnými. Obhajoba obžalovaných i část důkazů vztahujících se k většině jednání obsaženým ve zprošťující části rozsudku tak již byly popsány v té části odůvodnění, jež se váže k odsuzující části. V těchto případech tak soud bude v zájmu stručnosti odkazovat na odpovídající pasáže odůvodnění odsuzující části rozsudku, neboť by jen opakoval okolnosti již jednou konstatované.

Vyjma jednání pod bodem II/a/27 byla podstata útoků popsáných v bodech II/a, b, c) zprošťující části rozsudku (v obžalobě jsou daná jednání popsána pod body I/A/2, 3, 5, 6, 8-11, 14, 15, 17, 18, 20, 21, 23, 24, 26, 27, 29, 30, 33-36, 39-43, I/A1/7-10, I/A2/1, 2, 4-19, 21-26, 29-32, 34-41) skutkové věty) shodná jako u útoků pod body D/1-20, 46) odsuzující části rozsudku. I v těchto případech tedy obžalovaná N. L. S. měla v období let 2006 až 2008 vytvářet fiktivní cestovní příkazy, vyúčtování pracovních cest a k nim se vztahující výdajové pokladní doklady, jimiž nepravdivě deklarovala, že osobám participujícím na realizaci grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji vyplácela v uvedených dokladech specifikované finanční částky jako cestovní náhrady za užití jejich vlastních osobních vozidel v rámci projektů, ačkoliv ve skutečnosti si tyto prostředky ponechávala pro svou potřebu. Takto si měla počínat ve vztahu k cestovním náhradám, které měly být vypláceny Mgr. M. P., B. T., M. M. a J. M. K.

U uvedených bodů zprošťující části rozsudku bylo spolehlivě prokázáno, že v rámci

grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji byly z finančních prostředků (majících povahu účelové dotace) určených na jejich realizaci vyčerpány takové částky, jaké se uvádějí ve výrokové části rozsudku. V účetní dokumentaci projektů byly tyto částky vykázány jako cestovní náhrady pro Mgr. M█████ P█████, B█████ T█████, M█████ M█████ a J█████ M█████ K█████. Na základě provedeného dokazování je také zřejmé, že s uvedenými finančními prostředky disponovala obžalovaná N█████ L█████ S█████, která je podle uvedených dokladů měla vyplatit jmenovaným osobám. Uvedené skutkové okolnosti jasně plynou z cestovních příkazů, vyúčtování pracovních cest, výdajových pokladních dokladů, výpisů z účetního deníku vedeného v programu Gordic a pokladních knih projektů (č. l. 1333-1334, 1338-1341, 1353-1360, 1366-1369, 1372-1375, 1378-1381, 1384-1387, 1390-1393, 1396-1400, 1403-1416, 1458-1477, 1480-1487, 1502-1505, 1507-1510, 1519-1524, 1615-1616, 1618-1639, 1643-1652, 1884-1889, 1891-1902, 1944-1954), ostatně doznala je i obžalovaná, která také uvedené účetní doklady osobně vyhotovila, jak taktéž připustila (ve své výpovědi z hlavního líčení, jejíž obsah byl popsán v rámci odůvodnění odsuzující části rozsudku).

Z výpovědi jmenované obžalované je ale také zřejmé, že podstata její obhajoby spočívala v tvrzení, že veškeré částky specifikované v daných účetních dokladech vyplatila výše uvedeným osobám. Tento aspekt její obhajoby se podle názoru soudu provedeným dokazováním vyvrátit nepodařilo.

Obžaloba se zjevně opírala, jak je zřejmé z jejího odůvodnění, o vyjádření Mgr. M█████ P█████, B█████ T█████, M█████ M█████ a J█████ M█████ K█████, které pokládala za rozhodující usvědčující důkazy. Všichni jmenovaní ovšem v přípravném řízení podali toliko vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 3 písm. a) trestního řádu, o nichž byly pořízeny úřední záznamy podle § 158 odst. 6 věty první trestního řádu. V uvedeném stádiu trestního řízení tedy žádný ze jmenovaných nebyl vyslechnut v procesním postavení svědka. Jak plyne z ustanovení § 158 odst. 6 věty třetí trestního řádu ve spojení s § 211 odst. 6 trestního řádu, úřední záznam o podaném vysvětlení lze v řízení před soudem použít jako důkaz jeho přečtením pouze za předpokladu, že s takovým postupem souhlasí státní zástupce i obžalovaná osoba. V opačném případě je tento úřední záznam před soudem nepoužitelný a jeho obsah dokonce nelze ani osobě, která dříve podala vysvětlení, při jejím svědeckém výslechu přečíst či předečíst, jak uvádí ustanovení § 158 odst. 6 věty čtvrté trestního řádu. V projednávané věci obžalovaná N█████ L█████ S█████ (stejně jako spoluobžalovaná N█████ R█████) neposkytla souhlas se čtením úředních záznamů obsahujících vysvětlení Mgr. M█████ P█████, B█████ T█████, M█████ M█████ a J█████ M█████ K█████ a trvala na jejich svědeckém výslechu v hlavním líčení.

Soud proto všechny jmenované jako svědky předvolal a vyslechl (č. l. 3985-3992, 3992-3996, 4071-4076, 4090-4092). Z jejich výpovědí vyplynulo, že v rámci předmětných grantových projektů, na jejichž realizaci se podíleli, často vykonávali služební cesty, při nichž používali vedle služebního automobilu i svá soukromá vozidla (a to taková, jaká jsou označena v cestovních příkazech specifikovaných v jednotlivých bodech výroku rozsudku). Svědkyně B█████ T█████ a M█████ M█████ si podle svých vyjádření již nevybavovaly, zda a případně jak jim v uvedených případech byly propláceny cestovní náhrady, svědci Mgr. M█████ P█████ a J█████ M█████ K█████ potvrdili, že cestovní náhrady jim byly propláceny v rámci cestovních příkazů, Mgr. M█████ P█████ si již nevzpomínala na způsob takového proplácení cestovních náhrad, J█████ M█████ K█████ konstatoval, že zpravidla od některé z obžalovaných obdržel zálohu, na základě vyúčtování pak obdržel doplatek, přebírání

hotovosti potvrzoval buď svým podpisem, případně za něj na základě předchozí dohody podpis učinila některá z obžalovaných. Podstatné je, že po předložení cestovních příkazů, vyúčtování pracovních cest a k nim se vztahujících výdajových pokladních dokladů všichni svědci prohlásili, že si již nevybavují, zda poskytly podklady k uvedeným cestovním příkazům a vyúčtování pracovních cest, zda absolvovali služební cesty v daných listinách popisované a obdrželi tam uvedené částky jako cestovní náhrady, byť v případech, kdy se na listinách nacházel podpis učiněný jejich jménem, nejde o jejich podpisy.

Výše ve stručnosti popsany obsah svědeckých výpovědí Mgr. M■■■■ P■■■■, B■■■■ T■■■■, M■■■■ M■■■■ a J■■■■ M■■■■ K■■■■ tak dokládá, že jmenovaní nepotvrdili (byť také nevyloučili) rozhodující okolnost presumovanou obžalobou, totiž že obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ jim nevyplatila částky specifikované ve výroku rozsudku, tyto částky si tudíž musela ponechat pro svou potřebu a účetní doklady (cestovní příkazy, vyúčtování pracovních cest a výdajové pokladní doklady) vyhotovila jen proto, aby takové protiprávní jednání zakryla. Poněkud jinak vyjádřeno, dané svědecké výpovědi, které měly být rozhodujícími (a jedinými přímými) usvědčujícími důkazy, nevyvrátily (třebaže také ani nepotvrdily) obhajobu obžalované. Proto nelze přisvědčit argumentu státního zástupce obsaženému v jeho závěrečné řeči, že obžalovanou z daných útoků usvědčují právě svědecké výpovědi Mgr. M■■■■ P■■■■, B■■■■ T■■■■, M■■■■ M■■■■ a J■■■■ M■■■■ K■■■■.

Ve věci jistě existují okolnosti, které shora popsanou obhajobu obžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ do určité míry zpochybňují. Jde o až zarážející vysoký počet cest, které podle výše uvedených dokladů měli někteří ze shora jmenovaných svědků uskutečnit (na straně druhé se ovšem z výpovědi svědků podává, že v rámci své činnosti v projektech cestovali poměrně často), skutečnost, že některé cesty se měly uskutečnit ve dnech pracovního volna a pracovního klidu, jakož i okolnost, že výdajové pokladní doklady a vyúčtování pracovních cest, jež měly souviset s pracovními cestami, neobsahují autentické podpisy svědků, ačkoliv obžalovaná, pokud by dané doklady vyhotovila na základě reálně uskutečněných pracovních cest svědků, nic nebránilo, aby je dala svědkům k podpisu (na straně druhé svědek J■■■■ M■■■■ K■■■■ vypověděl, že byl dohodnut s obžalovanou, že dané doklady za něj může podepisovat, ostatní svědci si na okolnosti, za nichž jim cestovní náhrady případně byly propláceny, již nevzpomínali). Rovněž je zřejmé, že obžalovaná v rozhodné době projevila inklinaci k trestněprávnímu jednání spočívajícímu v neoprávněném přisvojování si prostředků určených na realizaci předmětných grantových projektů a zakrývání takého počínání vytvářením fiktivních dokladů, o čemž svědčí závěry soudu obsažené pod body I/D), E) odsuzující části výroku rozsudku. Nicméně popsane okolnosti, které mají charakter toliko nepřímých důkazů či spíše jen indicií, ani ve svém souhrnu rozhodně nepostačují k jednoznačnému a nepochybnému závěru, že obžalovaná v případech popsanych pod body II/a, b, c) zprošťující části rozsudku jednala způsobem tvrzeným obžalobou, tedy že finanční prostředky, které účetně vykazovala jako vyplacení cestovních náhrad Mgr. M■■■■ P■■■■, B■■■■ T■■■■, M■■■■ M■■■■ a J■■■■ M■■■■ K■■■■, si ve skutečnosti ponechávala pro svou potřebu.

V odůvodnění tohoto rozsudku (v pasáži vztahující se k jednáním pod body I/D/1-20, 46) odsuzující části) již bylo konstatováno, že soud se od ISS■■■■ pokusil opatřit písemnosti (zejména návštěvní knihy či knihy docházky), které by mohly objasnit otázku, v jakých dnech výše jmenovaní svědci vykonávající pracovní činnost v rámci projektů byli přítomni na jednotlivých klientských centrech, neboť právě na těchto centrech působili (jednali zde s

klienty projektů a vypláceli jim přímou podporu) a zejména do nich měli konat služební cesty. Ze sdělení školy na č. l. 4142, o němž také již byla v odůvodnění rozsudku zmínka, ovšem vyplynulo, že nemá k dispozici žádnou evidenci osob na klientských centrech, disponuje pouze cestovními příkazy za některá období, z nichž ale není zřejmé, zda se jednalo o přítomnost v klientském centru, jakož i pokladními doklady, ze kterých ale také není možné jednoznačně určit, zda byly proplaceny právě na kontaktním místě a kým konkrétně (jsou na nich toliko nečitelné podpisy). Je tedy zřejmé, že ani tímto způsobem se nepodařilo zjistit, zda svědci Mgr. M■■■■ P■■■■, B■■■■ T■■■■, M■■■■ M■■■■ a J■■ M■■■■ K■■■■ mohli vykonat některé služební cesty, které jsou deklarovány v účetních dokladech specifikovaných ve výrokové části rozsudku.

Patrně v ještě výraznější důkazní nouzi byl soud u útoku popsaného pod bodem II/a/27) zprošťující části rozsudku.

Obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ se k němu při výpovědi v přípravném řízení nijak konkrétně nevyjádřila. Ve výpovědi učiněné při hlavním líčení k danému jednání zaujala opět popěrné stanovisko, tedy odmítla, že by si předmětnou finanční částku ponechala pro svou potřebu. Podle svého vyjádření se v rámci grantových projektů konaly různé rekvalifikační kurzy, ona sama do pokladních knih projektů zapisovala vždy jen výdajové pokladní doklady podložené fakturami, na nichž byla poznámka o jejich proplacení, přičemž takovou úhradu mohl uskutečnit v rámci ISS■■■■ téměř kdokoli.

Třebaže právě popsaná obhajoba obžalované nevyznívá příliš věrohodně (z důvodů, které soud popsal v té pasáži odůvodnění, jež se váže k jednáním pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku), absentují v tomto případě důkazy, které by danou obhajobu obžalované vyvracely a současně ji usvědčovaly z okolnosti vyvozované obžalobou, že předmětnou finanční částku si ponechala pro svou potřebu.

Ve věci lze považovat toliko za prokázané, že došlo k čerpání částky uvedené ve výroku rozsudku, a to z finančních prostředků určených na realizaci grantového projektu. Najdi si práci v Karlovarském kraji, přičemž v účetní dokumentaci projektu obžalovaná tento výdaj vykazala jako úhradu rekvalifikačního kurzu. Tento závěr má oporu ve výdajovém pokladním dokladu (č. l. 1506) a zápisu v pokladní knize projektu (č. l. 1460). Z ničeho ovšem neplyne (ostatně obžaloba ve svém odůvodnění na žádný takový důkaz ani neodkazuje), že předmětná částka nebyla použita (obžalovanou či někým jiným) na takto v účetnictví deklarovaný účel (tedy na úhradu některého z rekvalifikačních kurzů konaných v rámci grantového projektu) a že obžalovaná ji použila pro svou potřebu. Okolnost, že takový výdaj podle obžaloby nebyl v účetní dokumentaci podložen žádným dokladem, ještě automaticky neznamená, že obžalovaná musela s příslušnou částkou naložit způsobem zmíněným v předchozí větě, navíc nelze vyloučit, že takový doklad o reálně poskytnutém plnění pro ISS■■■■ v rámci grantového projektu existoval, ale nedopatřením nebyl do účetnictví založen, případně založen byl, ale následně došlo k jeho ztrátě.

Ve vztahu ke všem jednáním popsaných pod body II/a, b, c) zprošťující části rozsudku lze tedy shrnout, že obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ se podle provedeného dokazování určité části skutkových okolností popisovaných v obžalobě dopustila, konkrétně vystavovala tam uvedené účetní doklady a nakládala s finanční hotovostí vztahující se k těmto dokladům, nebyla ale bez důvodných pochybností prokázána ta podstatná část jejího jednání dovozovaná žalobním návrhem, totiž že by tuto finanční hotovost nepoužila způsobem deklarovaným

v uvedených dokladech, ale ponechala si ji pro svou potřebu. Z pohledu ustanovení § 129a odst. 2 trestního zákona a § 250b odst. 2 trestního zákona tak nelze z provedeného dokazování dovodit, že obžalovaná v uvedených případech neoprávněně použila finanční prostředky tvořící výdaje rozpočtu spravovaného Evropskými společenstvími (konkrétně výdaje rozpočtu Evropského sociálního fondu) a že bez souhlasu oprávněné osoby použila dotaci na jiný než určený účel. Daná jednání se tedy částečně stala, ovšem nikoliv v takové podobě, aby byla uvedenými (či jinými) trestnými činy. Za tohoto stavu soud jmenovanou obžalovanou zprostil pro tato jednání obžaloby při použití ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu.

Pod bodem III/a) zprošťující části rozsudku je obsaženo jednání, které žalobní návrh popisoval ve svém bodě I/B1) a kladl je za vinu obžalované N. R. Jeho podstata měla spočívat v tom, že jmenovaná obžalovaná v rámci grantového projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji převzala od hlavní pokladní ISŠ ve třech případech celkovou částku 330.145,--Kč za účelem dotace pokladen středisek přímé podpory, avšak do těchto pokladen předala toliko částku 109.663,--Kč a zbývající část peněz si ponechala pro svou potřebu.

Soud nejprve ve stručnosti popíše okolnosti, jež z provedeného dokazování – zejména ze sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (č. l. 3540), smlouvy o dílo a jejích dodatků mezi Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech (č. l. 3622-3651), závěrečné zprávy o realizaci grantového projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji v rámci ISŠ (č. l. 3652-3667) a svědeckých výpovědí řady osob z řad ISŠ - vyplynuly zcela jednoznačně a jimž tak není třeba věnovat bližší pozornost. Takto ve věci není pochyb, že ISŠ se vedle jiných grantových projektů zapojila na základě smlouvy o dílo a jejích dodatků uzavřených s Českou republikou – Úřadem práce v Karlových Varech v období od 18. 11. 2009 do 31. 10. 2011 také do projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji, registrační číslo . I tento projekt probíhal v rámci operačního programu Rozvoj lidských zdrojů, který byl financován částečně Evropskou unií z Evropského sociálního fondu, částečně ze státního rozpočtu České republiky, a to v podílech 85 procent a 15 procent. Z těchto zdrojů čerpala dotace i ISŠ . Konkrétně dotace zasílalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR Úřadu práce v Karlových Varech, který je následně postupně poskytoval ISŠ na příslušný bankovní účet, a nejprve formou zálohy a poté vždy v návaznosti na faktury vystavované a předkládané školou v souvislosti s její činností a jejími náklady v rámci projektu. V rámci ISŠ se na realizaci daného grantového projektu podílela vedle jiných osob i obžalovaná N. R. .

Dále se soud již bude soustředit na zásadní okolnost dovozovanou obžalobou, totiž zda jmenovaná obžalovaná si ponechala pro svou potřebu některé finanční prostředky určené na realizaci výše uvedeného grantového projektu.

Obžalovaná se v přípravném řízení k danému útoku vyjádřila opět jen velmi stručně, v rámci jediné věty konstatovala, že finanční prostředky si neponechala a řádně je předala na úhradu přímé podpory. Při hlavním líčení se vyjádřila již podrobněji. Popřela, že by od ISŠ H. F. převzala dne 25. 1. 2010 první částku ve výši 100 000,--Kč, jmenovaná ji pouze požádala, zda by jí stvrdila svým podpisem, že zmíněná částka byla převzata na přímou podporu, a to z toho důvodu, aby odpovídaly údaje v pokladně. Obžalovaná této žádosti vyhověla, stalo se tak až v době, kdy již nebyla zaměstnancem školy, tudíž předpokládala, že pokladní potřebuje její podpis pouze z důvodů, který jí sdělila. Ve vztahu k následným částkám ve výši 150.000,--Kč a 80.145,--Kč obžalovaná uvedla, že si již

nevybavuje, zda je převzala či nikoliv. Zdůraznila ale, že dotace pokladen na střediscích přímé podpory musela být podstatně vyšší, než jaká se konstatuje v obžalobě, a to mimo jiné z toho důvodu, že v rámci Karlovarského kraje existovalo deset takových středisek. V dané souvislosti poukazovala také na okolnost, že již v přípravném řízení požadovala, aby byly opatřeny originály dokladů k proplacené přímé podpoře za měsíce leden, únor a březen 2010, ze kterých by byla patrná výše proplaceného jízdného a stravného za tyto měsíce, čemuž však policejní orgány nevyhověly.

K otázce, zda a v jaké výši byla obžalované předána finanční hotovost určená na dotace pokladen středisek přímé podpory, se vztahují svědecké výpovědi H. [REDAKCE] F. [REDAKCE] (č. l. 579-584, 3969-3971), jakož i listinné důkazy na č. l. 1829-1835.

Z výpovědi svědkyně H. [REDAKCE] F. [REDAKCE] je zřejmé, že na ISS [REDAKCE] působila jako [REDAKCE]. Koncem února 2010 (jak uvedla v hlavním líčení) či března 2010 (jak konstatovala v přípravném řízení) byla ředitelkou školy pověřena také vedením pokladen grantových projektů, tedy i grantového projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji. Pokladní knihy, které byly psány ručně, i hotovost jí předala spoluobžalovaná N. [REDAKCE] L. [REDAKCE] S. [REDAKCE], svědkyně následně dokumentaci pokladny vedla již elektronicky, vystavovala proto zpětně také některé výdajové pokladní doklady, které se vztahovaly k dříve uskutečněným transakcím.

V další pasáži výpovědi se svědkyně vyjadřovala i k výdajovým pokladním dokladům na č. l. 1829, 1832 a 1835, jež jsou zmiňovány v obžalobě a které podle svého vyjádření vyhotovila právě ona. Všechny byly vystaveny v rámci grantového projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji, je v nich uvedeno, že částky tam uvedené byly vyplaceny obžalované N. [REDAKCE] R. [REDAKCE] jako záloha na přímou podporu uvedeného projektu, obsahují podpis svědkyně i jmenované obžalované. První je datován dnem 25. 1. 2010 a zní na částku 100.000,--Kč, druhý nese datum 2. 3. 2010 a uvádí se v něm částka 150.000,--Kč, třetí je datován dnem 11. 3. 2010 a deklaruje vyplacení částky 80.145,--Kč.

K prvnímu z těchto výdajových pokladních dokladů svědkyně uvedla, že v něm specifikovanou částku nevyplácela, kdo tak učinil, jí není známo. Výdajový pokladní doklad z již zmíněných důvodů vyhotovila zpětně z toho důvodu, aby vše účetně odpovídalo, daný výdajový pokladní doklad přitom vystavila pouze na základě příjmového pokladního dokladu založeného na č. l. 1830 a nechala jej podepsat obžalovanou. Právě zmíněný příjmový pokladní doklad (vyhotovený spoluobžalovanou N. [REDAKCE] L. [REDAKCE] S. [REDAKCE]), jak je zřejmé z jeho obsahu, ovšem deklaruje přijetí částky do pokladny předmětného projektu. Jde zjevně o jeden z případů, o nichž se zmiňovala ve své svědecké výpovědi [REDAKCE] školy Ing. V. [REDAKCE] B. [REDAKCE], že doplňování hotovosti do pokladen projektů probíhalo tak, že svědkyně na základě žádosti obžalované anebo spoluobžalované N. [REDAKCE] L. [REDAKCE] S. [REDAKCE] vybírala jimi požadované částky z příslušných účtů školy, které byly v souvislosti s grantovými projekty zřízeny, a takto vybranou hotovost poté předala některé z uvedených obžalovaných, spoluobžalovaná S. [REDAKCE] poté přijatou částku zapsala do pokladní knihy projektu a vystavila k tomu i příjmový pokladní doklad. Žádný z uvedených důkazů pak ovšem již neobjasňuje, komu po takovém přijetí částky 100.000,--Kč do pokladny projektu (které dokládá zmíněný příjmový pokladní doklad ze dne 25. 1. 2010) byla tato částka z této pokladny vyplacena fyzicky (za tím účelem, aby byla předána do pokladen středisek přímé podpory), tedy zda to byla právě obžalovaná (ve vztahu k ní byla prokázána pouze okolnost, že zpětně podepsala výdajový pokladní doklad vystavený svědkyní H. [REDAKCE] F. [REDAKCE]).

Do značné míry obdobná situace je u výdajového pokladního dokladu znějícího na částku 80.145,--Kč. K němu svědkyně H. F. sice již konstatovala, že peníze tam uvedené zřejmě vyplácela obžalovaná N. R., ovšem učinila tak a výdajový pokladní doklad vystavila na základě souhrnného listu přímé podpory předmětného projektu. Právě uvedený souhrnný list je založen na č. l. 1837-1840, je podepsán obžalovanou a tvoří přílohu žádosti ISS. adresované České republice - Úřadu práce v Karlových Varech o proplacení (refundaci) přímé podpory uhrazené školou účastníkům projektu (č. l. 1836), výše této podpory představuje podle obou listin částku 80.145,--Kč, tedy stejnou částku, jaká je obsažena v předmětném výdajovém pokladním dokladu. Mělo se však jednat o přímou podporu, kterou škola uhradila účastníkům projektu za stravné již v měsíci lednu 2010. Na základě toho lze logicky předpokládat, že nejpozději v tomto měsíci by měla být z pokladny daného grantového projektu vyplacena do pokladen středisek přímé podpory uvedená částka. Výdajový pokladní doklad vztahující se k pokladně projektu je ale datován až dnem 11. 3. 2010. Popsané okolnosti tak nasvědčují opět možnosti, že i tento výdajový pokladní doklad mohl být vystaven zpětně. Okolnost, kdo v lednu 2010 z pokladny grantového projektu (za účelem doplnění pokladen středisek přímé podpory) přebíral onu částku 80.145,--Kč, nijak zadokumentována není.

Naproti celkem jednoznačnou je důkazní situace u výdajového pokladního dokladu na částku 150.000,--Kč. Z vyjádření svědkyně H. F. k němu se podává, že si již přesně nevybavuje, zda částku vyplácela ona, patrně tomu tak ale bylo, což dovozuje ze žádanky na č. l. 1833, kterou pravděpodobně obdržela i s penězi od Ing. V. B. Z uvedené žádanky jasně vyplývá, že ji vystavila a podepsala dne 2. 3. 2010 obžalovaná N. R. a žádá v ní právě o hotovost 150.000,--Kč pro doplnění pokladny klientských center předmětného projektu. Na žádance je současně poznámka svědkyně H. F., že téhož dne oněch 150.000,--Kč převzala do pokladny projektu, dnem 2. 3. 2010 je pak datován i samotný výdajový pokladní doklad. Není tedy pochyb, že daného dne obžalovaná uvedenou částku z pokladny projektu převzala.

Se zřetelem na shora uvedené skutečnosti lze shrnout, že z důkazů vztahujících se k jednání pod bodem III/a) zprošťující části rozsudku lze spolehlivě dovodit, že obžalovaná N. R. v rozhodném období fyzicky převzala z pokladny projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji za účelem jejich předání do pokladen středisek přímé podpory toliko částku 150.000,--Kč.

Určité nejasnosti ovšem panují i u otázky, jaká byla výše dotací jednotlivých středisek přímé podpory v předmětném období, tedy jakou částku v tomto období mohla obžalovaná do pokladen těchto středisek předat. Obžaloba dovozovala, že se jednalo toliko o částku 109.663,--Kč. Opírala se přitom zjevně výhradně o pokladní knihy klientských center (což je jiný výraz pro střediska přímé podpory) v Sokolově, Chebu a Karlových Varech (v této souvislosti je třeba poznamenat, že v rámci grantového projektu Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji byla zřízena pouze tato centra, jak jednoznačně dokládá závěrečná zpráva uvedeného projektu, která tak vyvrací ten aspekt obhajoby obžalované, že těchto center bylo celkem deset). Fotokopie daných pokladních knih jsou založeny na č. l. 1844-1882. Policejní orgán na základě nich vyhotovil tabulku, která zachycuje (byť s určitými nepřesnostmi spočívajícími v tom, že některé vklady uvedené v pokladní knize určitého střediska byly přiřazeny vkladu do pokladny v jiném středisku, což ovšem není pro věc podstatné), jaká byla v období od počátku ledna 2010 do 12. 3. 2010, kdy obžalovaná

ukončila poměr u ISŠ [REDAKCE], dotace těchto pokladen, za dotaci je přitom považován vždy jen takový zápis v pokladní knize, který je označen jako „vklad hotovosti“, „příjem hotovosti ISŠ“ a „dotace ISŠ“. Na základě uvedené tabulky obžaloba dovodila, že za předmětné období představovala dotace pokladen v oněch třech klientských centrech toliko již zmíněnou částku 109.663,--Kč.

Jakkoliv se uvedený postup obžaloby jeví na první pohled logickým, nebere v úvahu další okolnosti, jež plynou z provedeného dokazování a na základě nichž nelze vyloučit, že na výše uvedený účel byla vynaložena částka vyšší.

Předně je třeba upozornit, že podle svědeckých výpovědí některých osob, které působily právě na klientských centrech grantového projektu, se stávalo, že při nedostatku hotovosti poskytly do pokladny vlastní finanční prostředky, které jim poté byly zpětně uhrazeny z peněz určených na projekt. O této skutečnosti hovořily kupříkladu svědkyně [REDAKCE] K [REDAKCE] a J [REDAKCE] F [REDAKCE], je zřejmá také ze samotných pokladních knih jednotlivých klientských center (viz například č. l. 1854 a 1863). S těmito výdaji projektu, jež záležely v následné úhradě takových „soukromých dotací“ z prostředků určených na realizaci projektu osobám působícím v klientských centrech a vyplácejícím zde přímou podporu, orgány přípravného řízení zjevně nekalkulovaly.

Poukázat lze dále na již zmíněný souhrnný list přímé podpory účastníkům projektu a žádost ISŠ [REDAKCE] o její refundaci. V těchto listinách se uvádí, že jen za měsíc leden 2010 byla na stravném vyplacena částka 69.840,--Kč. Ovšem podle pokladních knih všech tří klientských center bylo v tomto měsíci na stravném uhrazeno toliko 20.650,--Kč (z toho 9.520,--Kč v Chebu, 770,--Kč v Karlových Varech a 10.360,--Kč v Sokolově). Je tedy zřejmé, že buď zmíněné pokladní knihy klientských center neobsahují úplné údaje anebo onen souhrnný list přímé podpory účastníkům projektu a žádost o její refundaci neodrážejí skutečný stav (což jistě nelze vyloučit se zřetelem na okolnost, že obžalovaná projevila inklinaci k vytváření fiktivních dokladů a jejich zakládání do dokumentace jiných grantových projektů popsaných v odsuzující části rozsudku, nicméně taková okolnost v nyní popisovaném případě prokázána nebyla a je iluzorní očekávat, že by jí v současnosti bylo možno objasnit, neboť by to předpokládalo – a to jen ve vztahu k měsíci lednu 2010, u dalších měsíců by bylo třeba učinit totéž - svědecké výslechy více jak sta osob, které podle uvedeného listu přímé podpory měly obdržet v uvedeném měsíci stravné, přičemž nelze reálně předpokládat, že by si s odstupem času vybavily okolnost, zda před řadou let v rámci předmětného projektu obdržely v určitém měsíci určitou částku).

Ve vztahu k jednání pod bodem III/a) zprošťující části rozsudku tak nelze pokládat za nepochybně prokázané, že obžalovaná N [REDAKCE] R [REDAKCE] v souvislosti s projektem Nikdy Není pozdě v Karlovarském kraji si při nakládání s finančními prostředky určenými na realizaci tohoto projektu počínala způsobem dovozovaným obžalobou, tedy že si část z nich ponechala pro svou potřebu. Proto soud jmenovanou obžalovanou pro dané jednání zprostil podané obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu.

Jednání pod bodem III/b) zprošťující části rozsudku - v obžalobě popsané v bodě III/A1) - souvisí s útoky pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, ve vztahu k nimž soud v odůvodnění podrobně vysvětlil, jakým způsobem a na základě jakých právních úkonů se ISŠ [REDAKCE] v letech 2006, 2008 a 2009 zapojovala do realizace projektů mobilit v programu Leonardo da Vinci, jak byly tyto projekty financovány i jakou pozici v nich měla v rámci

uvedené školy obžalovaná N■■■■ R■■■■. Všechny takto již popsané okolnosti platí i ve vztahu k projektu mobilit za rok 2007, na němž se ISŠ ■■■■ podílela na základě grantové smlouvy uzavřené s Domem zahraničních služeb dne 16. 7. 2007 (č. l. 2851-2855). Od jmenované agentury škola získala příspěvek ve výši 20.000,-- EUR, který jí byl ve formě zálohy a doplatku poskytnut na její k tomu zřízený účet č. ■■■■■■■■■■, vedený u Komerční banky, a. s. Tyto skutečnosti plynou z uvedené grantové smlouvy, smlouvy o zřízení a vedení běžného účtu (č. l. 2856-2857), výpisu z účtu (č. l. 2858) a sdělení Domu zahraničních služeb na č. l. 3670-3673.

Spolehlivě bylo taktéž prokázáno, že obžalovaná N■■■■ R■■■■ na úhradu nákladů spojených s projektem mobilit za rok 2007 převzala z výše uvedeného příspěvku pocházejícího ze souhrnného rozpočtu Evropské unie částku nejméně 19.600,--EUR, z toho 16.000,--EUR od ■■■■ ISŠ ■■■■ Ing. J■■■ K■■■ a 3.600,--EUR od ■■■■ školy Ing. V■■■ B■■■■, jak dokládají svědecké výpovědi obou jmenovaných, čestné prohlášení předložené svědkyní Ing. V■■■ B■■■■ (č. l. 550, 2365) a sdělení Komerční banky, a. s. (č. l. 2721).

Výpověď obžalované N■■■■ R■■■■, jejíž podstatný obsah soud popsal v pasáži odůvodnění týkající se jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, se vztahuje i k útoku pod bodem III/b) zprošťující části rozsudku. Postačí tak jen ve stručnosti připomenout, že obhajoba jmenované obžalované je postavena na argumentu, že veškeré finanční prostředky jí předané použila v souladu s účelem, na který byly určeny, tedy na úhradu nákladů spojených s realizací daného projektu mobilit. V daném případě taková její obhajoba nebyla provedeným dokazováním bezpečně vyvrácena.

Soud předesílá, že stejně jako u jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku vycházel i zde – ostatně shodně jako obžaloba – z předpokladu, že veškeré níže uvedené výdaje hradila právě obžalovaná N■■■■ R■■■■ z prostředků pocházejících z evropských dotací, a to až do výše 19.600,--EUR, tedy do částky, již jako evropské dotace převzala a kterou disponovala.

Ve shodě s žalobním návrhem má soud za prokázané, že obžalovaná v rámci projektu mobilit za rok 2007 z prostředků, kterými disponovala, vynaložila částku 9.680,--EUR na pobytové náklady všech osob přítomných na stáži v Brémách ve Spolkové republice Německo. Tento závěr má podklad ve svědeckých výpovědích A■■■■ P■■■■ a A■■■ K■■■ W■■■ P■■■■ ve spojení s listinnými důkazy jimi předloženými.

Poněkud jiná je situace u stravného a cestovních nákladů. Jejich výše se odvíjí od počtu účastníků stáže (v užším smyslu), u cestovních nákladů také od počtu doprovodných osob. Obžaloba dovozovala, že stáž absolvovalo třináct osob, z nichž jedenáct obdrželo na stravném vždy částku 300,--EUR a dvě osoby částku vždy 450,--EUR. Tak jako v případě jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, i zde je nutno poznamenat, že k většině z oněch třinácti osob jmenovaných v žalobním návrhu není k uvedenému závěru ve spisovém materiálu odpovídající důkazní podklad, tedy protokoly o svědeckých výpovědích či úřední záznamy o podaných vysvětleních (orgány přípravného řízení zjevně vycházely opět z tabulky policejního orgánu, jež je v daném případě založena na č. l. 2902). Nicméně jak soud konstatoval při odůvodnění jednání pod bodem I/B) odsuzující části, ve věci je významný samotný počet účastníků stáže, nikoliv jejich totožnost (tuto okolnost ostatně přesně zjistit ani nelze, neboť ISŠ ■■■■ jmennými seznamy účastníků stáže nedisponuje, jak plyne z jejího

sdělení na č. l. 4142, a níže zmíněné seznamy poskytnuté svědkem A [REDAKCE] P [REDAKCE] a pojišťovnou obsahují částečně odlišná jména, navíc nelze vyloučit, že pod identitou určité osoby stáž absolvoval někdo jiný, jak soud také již vysvětlil). Jde-li o výši stravného, pak v závěrečné zprávě projektu se uvádí, že dva účastníci projektu obdrželi 450,--EUR a zbývající 300,--EUR, což při celkovém počtu třinácti osob, z něhož vycházela obžaloba, odpovídá částce celkem 4.200,--EUR. V případě cestovních nákladů nejsou součástí spisového materiálu jízdenky či jakékoliv jiné důkazy dokládající jejich výši (neboť zjevně již nebyly k dispozici), nicméně je logické, že osoby participující na stáži se nějak musely dopravit na místo jejího konání a náklady s tím spojené lze jistě pokládat za vynaložené v souladu s účelem projektu mobilit. Policejní orgány (a potažmo státní zástupce) vycházely ze zjištění, jaká byla cena jednosměrné vlakové jízdenky z [REDAKCE] do Brém v rozhodné době (což bylo 3.900,--EUR), jak dokládají č. l. 2876 a 2901 spisu. Dovodily tudíž, že při třinácti účastnících stáže a jedné doprovodné osobě (jíž byla obžalovaná) byly celkové náklady 109.200,--Kč, tedy při přepočtu podle tehdy aktuálního kurzu 3.809,78 EUR. Uvedený způsob určení cestovních nákladů sice je poněkud spekulativní, neboť ve skutečnosti jejich výše mohla být vyšší anebo nižší, nicméně soud s nimi při dalším výkladu bude kalkulovat.

Podstatné je, že podle názoru soudu opírajícího se o výsledky dokazování byl počet účastníků stáže v rámci projektu mobilit za rok 2007 vyšší, než jaký uváděla obžaloba. I v tomto případě je totiž nutno vycházet (z důvodů popsaných v té pasáži odůvodnění, jež se váže k jednáním pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku) ze svědeckých výpovědí pracovníků organizace Aristoteles Institut A [REDAKCE] P [REDAKCE] a A [REDAKCE] K [REDAKCE] W [REDAKCE] P [REDAKCE]. Ti jasně prohlásili, že v daném roce stáž absolvovalo sedmáct účastníků a čtyři doprovodné osoby. Jejich vyjádření v daném směru navíc odpovídá jak seznamu, který jmenovaní svědci obdrželi určitou dobu před zahájením stáže faxem od obžalované (č. l. 2672), tak seznamu osob pojištěných v rámci stáže (č. l. 2861), v nichž je uvedeno vždy právě 21 osob (byť jejich jména se částečně neshodují, jak bylo již zmíněno shora). Na tomto místě lze na okraj poznamenat, že pojistné v daném roce bylo hrazeno nikoliv obžalovanou z prostředků jí svěřených, nýbrž přímo z účtu ISŠ [REDAKCE], jak dokládá zpráva Generali pojišťovny, a. s., na č. l. 2727.

Jestliže tedy stáž absolvovaly i čtyři další účastníci (v užším smyslu), které obžaloba nebrala v potaz, pak je třeba vycházet – při respektování zásady in dubio pro reo – z předpokladu, že i jim mohlo být poskytnuto stravné z prostředků pocházejících z evropských dotací, jimiž disponovala obžalovaná. Protože výše tohoto stravného činila v daném roce u některých účastníků stáže 300,--EUR a u některých 450,--EUR, je nutno (vzhledem k uvedené zásadě) předpokládat, že z oněch dalších čtyř účastníků stáže každý mohl obdržet vyšší z těchto částek, čili 450,-- EUR. Tím se výše stravného, jež obžalovaná mohla v rámci projektu mobilit za rok 2007 vynaložit z evropských dotací, jimiž disponovala, zvyšuje o částku 1.800,--EUR (4 x 450,--EUR).

Obdobné závěry je namístě učinit ve vztahu k vynaloženým cestovním nákladům, a to nejen ohledně oněch dalších čtyř účastníků stáže, ale také u jedné další (vedle obžalované) doprovodné osoby (dalšími dvěma osobami, které svědci A [REDAKCE] P [REDAKCE] a A [REDAKCE] K [REDAKCE] W [REDAKCE] P [REDAKCE] označili jako doprovodné, zjevně byly nezletilá dcera obžalované a její chůva [REDAKCE] K [REDAKCE]), jak dokládá vysvětlení jmenované i výše zmíněné jmenné seznamy, přičemž jakékoliv náklady spojené s jejich pobytem ve Spolkové republice Německo pochopitelně nelze považovat za náklady související s realizací projektu mobilit, které by mohly být hrazeny z evropských dotací). U každé z těchto dalších pěti osob (čtyř účastníků a

jedné doprovodné osoby) tak cestovní náklady mohly činit 7.800,--Kč (2 x 3.900), což při přepočtu podle tehdy aktuálního kurzu činí 272,12 EUR. U pěti osob jde celkem o částku 1.360,60 EUR.

Při shrnutí výše rozebraných okolností je zřejmé, že obžalovaná N. R. mohla na realizaci projektu mobilit za rok 2007 vynaložit za pobytové náklady 9.680,--EUR, za jízdné 5.170,38 EUR (3.809,78 + 1.360,60) a za stravné 6.000,--EUR (4.200 + 1.800), celkem tedy až 20.850,38 EUR. Na tyto náklady mohla spotřebovat veškeré prostředky pocházející z evropských dotací, které jí byly v částce 19.600,--EUR svěřeny. Se zřetelem na právě uvedené tedy nelze dovozovat, že obžalovaná si v rámci tohoto projektu mobilit ponechala pro svou potřebu část ze svěřených evropských dotací, tedy že – z pohledu ustanovení § 129a odst. 2 trestního zákona – neoprávněně použila finanční prostředky tvořené výdaji ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství.

I v případě jednání pod bodem III/b) zprošťující části rozsudku z provedeného dokazování vyplynulo, že do účetní dokumentace projektu mobilit byly založeny padělané účetní a další doklady popsané v obžalobě, na něž bylo také odkazováno v závěrečné zprávě projektu. Vyplývá to ze svědecké výpovědi P. R. (č. l. 2379-2399, 4076-4077) ve spojení s dohodou o provedení práce, pracovním výkazem a výdajovým pokladním dokladem (č. l. 2872-2874), sdělení společnosti Interact, a. s. (č. l. 2880), ve spojení s fakturou vystavenou jejím jménem (č. l. 2878), svědecké výpovědi A. B. (č. l. 2354-2356) ve spojení s výdajovým pokladním dokladem, smlouvou o odborné stáži a závěrečnou zprávou účastníka stáže (č. l. 2862-2868), vyjádření A. P. (č. l. 2717-2720) k faktuře a potvrzení na č. l. 2888-2890 a svědecké výpovědi P. Š. v návaznosti na fakturu vystavenou jeho jménem a související výdajový pokladní doklad (č. l. 2870-2871). Z důvodů popsanych v části odůvodnění týkající se jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku lze také dovodit, že uvedeného počínání se dopustila obžalovaná N. R. Je tedy namístě otázka, jaký byl smysl tohoto počínání, pokud nebylo v případě projektu mobilit za rok 2007 prokázáno, že obžalovaná si ponechala část ze svěřených evropských dotací pro svou potřebu (na straně druhé to nebylo ani vyloučeno, neboť soud k uvedenému závěru dospěl na základě důsledného respektování zásady v pochybnostech ve prospěch obžalované). Odpověď na ni lze najít ve skutečnosti v odůvodnění rozsudku také již zmíněné, totiž že na úhradě nákladů spojených s konáním předmětných stáží se podílela z vlastních prostředků také ISS. Provedené dokazování přitom svědčí pro závěr, že tyto prostředky obžalovaná taktéž odčerpávala neoprávněně pro svou potřebu, přičemž k takovému jejímu jednání – které ovšem nebylo předmětem obžaloby - mohlo dojít i v souvislosti s útokem pod bodem III/b) zprošťující části rozsudku. V této souvislosti soud opět připomíná, že – a to ve shodě s obžalobou – vycházel z předpokladu, že všechny typy skutečně vynaložených nákladů předmětného projektu mobilit, které byly shora popsány (pobytové náklady, stravné, cestovné) a které byly zahrnuty v závěrečné zprávě k tomuto projektu se vztahující, pokládal za uhrazené právě z prostředků Evropské unie.

U jednání pod bodem III/b) zprošťující části rozsudku proto lze uzavřít, že k takovému jednání částečně došlo, nebylo ale prokázáno jeho spáchání v takové podobě, aby se jednalo o v obžalobě uvedený anebo jiný trestný čin. Proto i zde byl namístě zprošťující výrok podle § 226 písm. b) trestního řádu.

Ve vztahu k jednání pod bodem III/c) zprošťující části rozsudku (bod I/C obžaloby) není na základě provedeného dokazování pochyb, že k jeho spáchání došlo a dopustila se jej

spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ (jak bylo podrobně vysvětleno v té části odůvodnění, jež se vztahuje k bodu I/D/21 odsuzující části rozsudku), nelze ovšem dovodit, že by se na jeho spáchání způsobem tvrzeným obžalobou (či způsobem jiným) podílela i obžalovaná N■■■■ R■■■■.

Posledně jmenovaná obžalovaná se při výpovědi učiněné v přípravném řízení ve vztahu k tomu bodu usnesení o zahájení trestního stíhání, v němž bylo vedle řady jiných útoků zahrnuto i jednání popsané ve zprošťující části rozsudku pod bodem III/c), omezila toliko na strohé prohlášení, že „předmětné smlouvy vyhotovila na základě předložených technických průkazů a že žádné falešné faktury neopatřila“, aniž takové své vyjádření jakkoliv blíže rozvedla. V rámci svého výsledku při hlavním líčení pak konkrétně k jednání pod uvedeným bodem zprošťující části rozsudku uvedla, že si nevybavuje, že by tam označenou smlouvu o nájmu dopravního prostředku vyhotovila, podle jejího názoru ale P■■■■ K■■■■ užíval v rámci své činnosti pro grantové projekty vozidlo a jízdné mu bylo nějakým způsobem refundováno.

Obsah výpovědi obžalované N■■■■ R■■■■ tedy sám o sobě nasvědčuje možnosti, že tato obžalovaná se mohla podílet na vyhotovení fiktivní smlouvy o nájmu dopravního prostředku popsané ve výrokové části rozsudku (která pak byla mimo jiné použita spoluobžalovanou N■■■■ L■■■■ S■■■■ pro zakrytí neoprávněného ponechání si finančních prostředků, které v účetní dokumentaci vykazovala jako nájemné vyplacené P■■■■ K■■■■ na základě dané smlouvy za pronájem vozidla do grantového projektu), nicméně takový závěr rozhodně nelze učinit jednoznačně, a to pro neurčitost a nekonkrétnost vyjádření obžalované. Již vůbec z výpovědi obžalované nelze dovodit, že pokud participovala na zhotovení předmětné nájemní smlouvy, pak tak činila s vědomím, že bude spoluobžalovanou N■■■■ L■■■■ S■■■■ užita k účelu uvedenému v předchozí větě.

Žádný z provedených důkazů pak obžalovanou N■■■■ R■■■■ neusvědčuje z jakéhokoliv zapojení do jednání pod bodem III/c) zprošťující části rozsudku. V samotné fiktivní smlouvě o nájmu dopravního prostředku je sice uvedeno, že ISS■■■■ jako nájemce měla při jejím uzavření zastupovat právě jmenovaná obžalovaná, nicméně na místě určeném pro podpis nájemce je razítko ISS■■■■ a dále jakýsi nečitelný podpis (navíc zcela překrytý razítkem), který ovšem ani zdánlivě nepřipomíná podpis či paraфу obžalované N■■■■ R■■■■ (podoba podpisu a paraфы této obžalované jsou zřejmě kupříkladu z pracovních smluv a dohod o provedení práce i o pracovní činnosti uzavřených mezi ní a ISS■■■■). Výpověď spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ pak obžalovanou N■■■■ R■■■■ z podílu na daném jednání dokonce vyvíňuje, neboť jmenovaná spoluobžalovaná v ní jasně prohlásila, že uvedenou smlouvu vyhotovila právě ona (tedy nikoliv obžalovaná N■■■■ R■■■■). Uvedené prohlášení spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■ přitom zapadá do kontextu dalších skutečností, které se váží k předmětnému jednání a které soud rozebral při odůvodnění bodu I/D/21 odsuzující části výroku rozsudku (v němž byla jmenovaná spoluobžalovaná uznána vinnou daným jednáním).

Za shora popsaného stavu jistě nelze pokládat za spolehlivě prokázané, že obžalovaná N■■■■ R■■■■ se zapojila do jednání pod bodem III/c) zprošťující části rozsudku takovým způsobem, jaký dovozovala obžaloba, tedy že vyhotovila smlouvu o nájmu dopravního prostředku (ostatně soud vzal za prokázané, že danou smlouvu zhotovila spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■, jak je zřejmé z popisu útoku obsaženého v bodě I/D/21 odsuzující části rozsudku i z té pasáže odůvodnění, jež se váže k tomuto bodu). Provedené důkazy pak

neumožňují učinit závěr ani o jakékoliv jiné participaci jmenované obžalované na uvedeném jednání. Proto jí soud ve vztahu k tomuto útoku zprostil obžaloby z důvodu uvedeného v § 226 písm. c) trestního řádu, tedy proto, že nebylo prokázáno, že jej spáchala.

Do určité míry obdobná důkazní situace byla u útoků popsaných pod body III/d, e, f) zprošťující části rozsudku (body I/C1-3, I/C2/3, I/C3/1-3, 7, 8) obžaloby). Jde o tytéž útoky, jimiž byla uznána vinnou spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ pod body I/D/23, 24, 25, 36, 40, 47, 48, 54, 55) odsuzující části rozsudku. I zde není pochyb, že všechna uvedená jednání se stala a dopustila se jich spoluobžalovaná jmenovaná v předchozí větě, v daných směrech lze odkázat na podrobnou argumentaci obsaženou v té části odůvodnění, jež se váže k uvedeným bodům odsuzující části rozsudku. Podle obžaloby se na těchto jednáních měla podílet také obžalovaná N■■■■ R■■■■, její participace měla spočívat v opatrování fiktivních faktur a jejich předávání spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■. Na základě výsledků dokazování sice existuje určitý stupeň podezření, že obžalovaná N■■■■ R■■■■ se uvedeným způsobem do předmětných jednání mohla zapojit, taková okolnost ale nebyla prokázána bez důvodných pochybností.

Obžalovaná N■■■■ R■■■■ u daných útoků ve svých výpovědích v přípravném řízení i hlavním líčení uplatnila shodnou obhajobu, jakou soud popsal při odůvodnění jednání pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku. Ve stručnosti lze připomenout, že kategoricky popřela, že by opatrovala falešné faktury a poskytovala je své matce (spoluobžalované N■■■■ L■■■■ S■■■■) v souvislosti s neoprávněným odčerpáváním peněžních prostředků určených na grantové projekty.

Jediným důkazem, který právě popsanou obhajobu jmenované obžalované zpochybňuje, ovšem rozhodně nevyvrací, je v odůvodnění rozsudku již opakovaně zmiňovaný znalecký posudek z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo. Ten se mimo jiné vyjadřuje k podpisům nezjištěného znění na třech fiktivních fakturách vystavených jménem společnosti Interact., a. s. (jde o faktury popsané v bodech III/d/1, 2, 3) zprošťující části rozsudku) a jedné fakture - uvedené v bodě III/f/2) zprošťující části rozsudku - vystavené jménem společnosti Verlag Dashöfer, nakladatelství, s. r. o. (zbývající faktury uvedených dvou společností nebyly předmětem znaleckého zkoumání z toho důvodu, že měly zcela shodnou strukturu jako faktury zkoumané, jak se uvádí i v podané obžalobě). Znalecký závěr pak konstatuje, že obžalovaná přichází v úvahu jako možná pisatelka uvedených podpisů. Z tabulky písmoznaleckých závěrů, která je součástí posudku, se současně podává, že v rámci odstupňování míry pravděpodobnosti pozitivního konstatování toho, že určitá osoba je pisatelem určitého textu, je závěr o „v úvahu přicházejícím pisatelství“ nejnižším stupněm (dalšími stupni jsou pak „je pravděpodobnější, že ano než ne“, „pravděpodobně ano“, „velmi pravděpodobně ano“ a „jednoznačně ano“).

Na základě uvedeného znaleckého posudku je tedy možné a do určité (ale jen značně omezené) míry i pravděpodobné, že obžalovaná N■■■■ R■■■■ vyhotovila podpisy na fiktivních fakturách uvedených ve výroku rozsudku, které pak byly užity pro zakrytí skutečnosti, že došlo k neoprávněnému odčerpávání finančních prostředků určených na realizaci grantových projektů (jak bylo vysvětleno v pasáži odůvodnění týkající se jednání pod body I/D/24, 25, 36, 40, 47, 48, 54 a 55) odsuzující části rozsudku). Dané zjištění se ovšem pohybuje jen v omezené míře pravděpodobnosti a není podpořeno žádnými dalšími důkazy.

Při porovnání této důkazní situace s důkazním stavem existujícím u jednání popsaných

pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku, kde soud měl za bezpečně prokázanou obdobnou participaci obžalované N■■■■ R■■■■, jakou obžaloba dovozovala u útoků pod body III/d, e, f) zprošťující části rozsudku, je zřejmé, že u jednání pod bodem I/E) existovalo o poznání více důkazů, navíc s jednoznačnějším usvědčujícím obsahem. V této souvislosti lze připomenout, že v případě podpisů učiněných jménem jednatelky společnosti Winfield-College Czech, s. r. o., na fiktivních fakturách vystavených jménem této společnosti znalecký posudek označil za velmi pravděpodobné, že je učinila obžalovaná, všechny tyto fiktivní faktury také obsahovaly parafru obžalované jako potvrzení toho, že právě ona je za ISS■■■■ měla převzít, ačkoliv si musela být vědoma, že plnění v nich deklarované nebylo v rámci grantových projektů poskytnuto, a právě obžalovaná také byla osobou, jež s uvedenou společností opakovaně jednala, tudíž o ní měla informace potřebné k vytvoření fiktivních faktur. Naproti tomu v případě jednání pod body III/d, e, f) zprošťující části rozsudku žádná z okolností zmíněných v předchozí větě (ale ani okolnost jiná, která by svědčila pro účast obžalované na daných jednáních) z provedeného dokazování neplyne.

Se zřetelem na uvedené skutečnosti soud i ve vztahu k jednáním pod body III/d, e, f) zprošťující části rozsudku obžalovanou N■■■■ R■■■■ při aplikaci ustanovení § 226 písm. c) trestního řádu zprostil podané obžaloby.

Shodný závěr soud musel učinit i u jednání pod body III/g, h) zprošťující části rozsudku (obžaloba tato jednání kladla za vinu již pouze obžalované N■■■■ R■■■■ a obsahuje je ve svých bodech I/D/1, 4, 5, 6, 7 a I/D1/3). I v případě uvedených útoků soud pokládá za prokázané, že se staly a nesou znaky trestného činu, neexistuje ale dostatečný důkazní podklad pro závěr, že se jich dopustila jmenovaná obžalovaná (podle názoru soudu je ovšem z provedeného dokazování možno dovodit, že na spáchání většiny z nich se vědomě podílela spoluobžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■, ta ovšem pro dané útoky žalobním návrhem stíhána nebyla). V podrobnostech lze uvést následující.

Obžalovaná N■■■■ R■■■■ i ve vztahu k těmto útokům ve výpovědích učiněných v přípravném řízení i hlavním líčení rezolutně odmítla, že by jednala způsobem tvrzeným obžalobou, tedy že by předkládala k proplacení falešné faktury, autentické faktury již dříve uhrazené bezhotovostně anebo faktury za plnění nikdy nedodané, takto od své matky přebírala finanční prostředky určené na realizaci grantových projektů a neoprávněně se tak obohacovala.

Jak soud již výše konstatoval, má za bezpečně prokázané, že všechny předmětné útoky se staly. Předně je nepochybné, že v účetní dokumentaci grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Houslařská škola byla vykázána hotovostní úhrada takových faktur znějících na takové částky, jak je specifikováno pod body III/g, h) zprošťující části rozsudku. Tato úhrada byla dokladována výdajovými pokladními doklady vztahujícími se k daným fakturám, zapsána v pokladních knihách projektů a návazně i zaevidována v účetním deníku vedeném v programu Gordic. Tyto okolnosti se podávají z uvedených výdajových pokladních dokladů, faktur, pokladních knih a výpisů z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 1448-1477, 1512-1516, 1807-1812, 1815, 1613).

V případech popsaných pod body III/g/2, 3) zprošťující části rozsudku bylo dále prokázáno, že obě faktury v těchto bodech označené byly falešné, tedy že subjekty, které je podle jejich obsahu měly vystavit, tak ve skutečnosti neučinily, v důsledku čehož jim logicky dané faktury nebyly ani uhrazeny. Uvedené zjištění spolehlivě plyne z úředního záznamu o

vysvětlení podaném jednatelem společnosti [REDACTED] H [REDACTED] L [REDACTED] (č. l. 1016-1019) a svědecké výpovědi V [REDACTED] Š [REDACTED] (č. l. 4077-4079). U jednání popsanych v bodech III/g/1, h) zprošťující části rozsudku je zase z provedeného dokazování zřejmé, že tam uvedené faktury sice byly vystaveny subjekty v nich jmenovanými, ovšem u obou došlo k jejich úhradě toliko bezhotovostním platebním stykem převodem z účtu ISŠ [REDACTED] tak, jak se popisuje ve výroku rozsudku, nikoliv hotovostním proplacením. Uvedené skutečnosti jednoznačně vyplývají z úředního záznamu o vysvětlení podaném E [REDACTED] P [REDACTED] jako pracovníci společnosti [REDACTED] (č. l. 1031-1033), svědecké výpovědi P [REDACTED] Š [REDACTED] ve spojení s jeho písemným sdělením (č. l. 4013-4015, 4056) a výpisů z účetního deníku vedeného v programu Gordic (č. l. 1514, 1614). Konečně je z provedeného dokazování zřejmé, že u jednání popsanych v bodech III/g/4, 5) zprošťující části rozsudku sice došlo k vystavení obou faktur Ing. Z [REDACTED] V [REDACTED] pro ISŠ [REDACTED], ovšem obě tyto faktury jím byly stornovány, neboť objednané plnění nedodal, úhradu za dané faktury tedy neobdržel. Oporou pro tento skutkový závěr je svědecká výpověď Ing. Z [REDACTED] V [REDACTED] (č. l. 4023-4024).

Stejně jako v případech popsanych pod body I/D/23-45, 47-55), E) odsuzující části rozsudku tedy i u jednání pod body III/g, h) zprošťující části rozsudku byla v účetní dokumentaci předmětných grantových projektů deklarována hotovostní úhrada faktur, k níž ve skutečnosti nedošlo. I zde přitom platí závěr soudu, že jediným důvodem, proč k takovému postupu došlo, byla snaha zakrýt skutečnost, že finanční hotovost odpovídající částkám, jež měly být podle účetnictví hotově vyplaceny subjektům uvedeným ve fakturách, byla z prostředků určených na realizaci projektů někým odčerpána pro jeho vlastní potřebu. Argumenty podporující právě uvedený závěr byly podrobně popsány při odůvodnění útoků pod body I/D), E) odsuzující části rozsudku, na něž lze beze zbytku odkázat. Z důvodů popsanych v téže předchozí pasáži odůvodnění je možno taktéž možno bez důvodných pochybností dovodit, že na jednání popsaném v předchozí větě se nejméně u útoků pod body III/g/1, 2, 3, h) zprošťující části rozsudku podílela spoluobžalovaná N [REDACTED] L [REDACTED] S [REDACTED] (jíž ovšem tyto útoky nebyly obžalobou kladeny za vinu). Takový závěr ale podle názoru soudu nelze učinit – u žádného z jednání pod body III/g, h) - u obžalované N [REDACTED] R [REDACTED].

U útoků popsanych v bodech III/g/1, 2, 3, h) zprošťující části rozsudku nasvědčuje možné participaci obžalované N [REDACTED] R [REDACTED] na nich toliko skutečnost, že právě její jméno je vždy uvedeno na místě příjemce ve výdajových pokladních dokladech deklarujících vyplacení příslušné hotovosti. Tyto pokladní doklady sice vždy vypsala - jako ve všech ostatních případech - spoluobžalovaná N [REDACTED] L [REDACTED] S [REDACTED], která je matkou obžalované, nejví se proto příliš pravděpodobným, že by tak učinila bez vědomí obžalované, nicméně přesto z pouhé okolnosti, že jméno obžalované figuruje v uvedených pokladních dokladech, nelze bez dalšího dovozovat její zapojení do uvedených trestněprávních jednání. Podstatné je, že pokladní doklady vztahující se k jednáním pod body III/g/1, 2, 3) neunesou (v kolonce „podpis příjemce“ ani jinde) podpis obžalované, u útoku pod bodem III/h) pak výdajový pokladní doklad sice v kolonce „podpis příjemce“ obsahuje podpis „R [REDACTED]“, nicméně již z laického pohledu je zřejmé, že jeho podoba ani zdánlivě neodpovídá skutečnému podpisu této obžalované (jak je zřejmé z řady jiných listin založených ve spisovém materiálu). Na základě uvedeného nelze mít za jednoznačně prokázané, že v uvedených případech obžalovaná převzala finanční hotovost uváděnou v pokladních dokladech, tuto okolnost tvrzenou žalobním návrhem pak neprokazuje žádný jiný z provedených důkazů (spoluobžalovaná N [REDACTED] L [REDACTED] S [REDACTED] popírala, že by vůbec disponovala s finanční hotovostí popsanou v daných pokladních dokladech, natož že by ji někomu vyplácela, důkazy ostatní

nemají k dané otázce žádnou vypovídací hodnotu). Z výsledků dokazování pak nelze dovodit - neboť žádný důkaz to nedokládá (ostatně státní zástupce existenci takového důkazu ani netvrdil) - souvislost obžalované s falešnými fakturami specifikovanými v bodech III/g/2, 3), tedy již vůbec ne takovou, jaká se uvádí v obžalobě, tedy že právě obžalovaná tyto faktury předložila spoluobžalované N■■■■ L■■■ S■■■ k proplacení. Stejná situace je u tvrzení žalobního návrhu, že právě obžalovaná předložila jmenované spoluobžalované k hotovostnímu proplacení již dříve bezhotovostně uhrazené faktury v případech pod body III/g/1, h).

V případě útoků pod body III/g/4, 5) zprošťující části rozsudku platí o důkazním významu skutečnosti, že výdajový pokladní doklad vztahující se k těmto útokům obsahuje jméno obžalované N■■■■ R■■■■ jako příjemce příslušných částek, tentýž závěr, jaký soud učinil v předchozím odstavci (zmíněný doklad měl povahu hromadného výdajového pokladního dokladu a týká se jak uvedených dvou útoků, tak i jednání pod body III/g/2, 3) výrokové části). Obžaloba, jak se podává z jejího odůvodnění, dále vycházela z vyjádření Ing. Z■■■■ V■■■. Ten ovšem v přípravném řízení nebyl vyslechnut jako svědek, ale podal toliko vysvětlení, úřední záznam o němž by bylo možno v řízení před soudem použít jako důkaz toliko za souhlasu státního zástupce a obžalované (jak soud vysvětlil již výše). Protože ale obžalovaná (ani spoluobžalovaná N■■■■ L■■■ S■■■) takový souhlas neposkytla, nemohl být uvedený úřední záznam k důkazu přečten a soud k jeho obsahu nemohl přihlížet. V rámci svědeckého výslechu při hlavním líčení pak Ing. Z■■■■ V■■■ sice potvrdil, že v rámci grantových projektů vystavil pro ISŠ ■■■■ obě faktury označené ve výroku rozsudku, které poté stornoval (a logicky mu tak nebyly uhrazeny), neboť objednané plnění nedodal, nebyl schopen si však již vybavit, zda jednání ohledně objednávky plnění a stornování faktur vedl s obžalovanou N■■■■ R■■■■ anebo se spoluobžalovanou N■■■■ L■■■ S■■■ (je přitom zřejmé, že ta ze jmenovaných, která se svědkem takto jednala, musela vědomě participovat na daných útocích). Nelze tedy vyloučit, že onou osobou, o níž v souvislosti s vystavením a stornováním faktur svědek hovořil, byla spoluobžalovaná N■■■■ L■■■ S■■■, nikoliv obžalovaná N■■■■ R■■■■ (jmenovaná spoluobžalovaná pak i v těchto případech vystavila výdajový pokladní doklad nepravdivě deklarující hotovostní úhradu uvedených faktur).

Ve vztahu k jednáním pod body III/g, h) zprošťující části rozsudku lze tedy uzavřít, že podle provedeného dokazování se staly, vykazují znaky trestných činů poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2 trestního zákona a úvěrového podvodu podle § 250b odst. 2 trestního zákona, avšak nelze bez důvodných pochybností dovodit, že se na jejich spáchání podílela obžalovaná N■■■■ R■■■■. Proto jí soud i pro tato jednání zprostil podané obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu.

Jelikož ve vztahu ke všem obžalovaným soud rozhodl alespoň částečně odsuzujícím výrokem, ukládal jim následně za jednání, jimiž je uznal vinnými, trestněprávní sankce.

Z listinných důkazů vztahujících se k osobám obžalovaných vzal soud za prokázané, že N■■■■ L■■■ S■■■ a J■■■ S■■■■ v minulosti nebyli soudně trestáni, N■■■■ R■■■■ se sice dostala v roce 2009 do konfliktu s trestním zákonem, ovšem pro delikt, jenž podle nového trestního zákoníku již není trestným činem. Vyjma skutečnosti, že každý z obžalovaných se dopustil drobného přestupku v silniční dopravě, nebylo k jejich chování v místech jejich bydliště zjištěno negativních poznatků.

V případě obžalovaných N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■ je z ustanovení zvláštní části trestního zákona, která dopadají na jejich trestněprávní jednání, přísněji trestné ustanovení o trestném činu poškozování finančních zájmů Evropských společenství podle § 129a odst. 2, odst. 4 písm. c). Podle tohoto zákonného ustanovení jim proto bylo třeba ukládat trest jako úhrnný ve smyslu § 35 odst. 1 trestního zákona. Trestní sazba dopadající na uvedený trestný čin činí dvě léta až osm let odnětí svobody. Obžalovanému J■■■■ S■■■■, jenž svým počínáním naplnil skutkovou podstatu jen jednoho trestného činu, soud trest ukládal jako samostatný. Sazba trestu odnětí svobody uvedená v ustanovení § 250b odst. 4 trestního zákona představuje taktéž dvě léta až osm let odnětí svobody.

Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel z účelu trestu, jak je vymezen v § 23 odst. 1 trestního zákona, a hledisek stanovených v § 31 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákona. Přihlédl tedy ke stupni společenské nebezpečnosti projednávaných trestných činů, poměrům obžalovaných, možnostem jejich nápravy, míře účasti na spáchané trestné činnosti, jakož i okolnostem polehčujícím a přitěžujícím.

Stupeň společenské nebezpečnosti všech stíhaných skutků byl dán významem dotčených chráněných zájmů, přímým úmyslem, ziskuchtivou pohnutkou a skutečností, že obžalovaní v jejich páchání pokračovali delší dobu. Posledně uvedená okolnost nabývá na významu a ve smyslu § 34 písm. j) trestního zákona výrazně přitěžuje zvláště obžalovaným N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■, které se v rozmezí tří let dopustily několika desítek útoků, jimiž naplnily zákonné znaky dvou trestných činů (což je přitěžující okolností podle § 34 písm. k) trestního zákona), jejich jednání navíc vykazovala i vyšší míru sofistikovanosti, neboť neoprávněné odčerpávání cizích finančních prostředků ve svůj prospěch celkem zdařile zakrývaly manipulací s účetními dokumenty. Obě jmenované obžalované také způsobily již výraznější majetkovou škodu (v porovnání s obžalovaným J■■■■ S■■■■), jejíž celková výše přesahuje u N■■■■ R■■■■ částku 2,600.000,--Kč a u N■■■■ L■■■■ S■■■■ částku 2,300.000,--Kč, byť na straně druhé výše škod jako znaků jednotlivých trestných činů se i u těchto obžalovaných v rámci zákonného rozpětí značné škody (jež činí 500.000,--Kč až 4,999.999,--Kč) pohybuje stále ještě v jeho spodní polovině. Jako polehčující okolnost pak soud hodnotil trestní bezúhonnost obžalovaných ve smyslu § 33 písm. g) trestního zákona. Další významnou skutečností hovořící ve prospěch obžalovaných, kterou bylo třeba promítnout zejména do výměry trestů, byl časový odstup šesti let od spáchání stíhaných skutků v případě obžalovaných N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■ a bezmála osmi let u obžalovaného J■■■■ S■■■■ (jednalo se sice o složitou a obsáhlou věc, nicméně trestní stíhání bylo zahájeno již před téměř čtyřmi lety, přičemž obžalovaní svým přístupem jeho délku nijak neprodlužovali).

Vzhledem k výše popsané převaze skutečností přitěžujících a zvyšujících závažnost trestněprávního jednání nad okolnostmi svědčícími v jejich prospěch soud obžalovaným N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■ uložil tresty odnětí svobody v nepodmíněné formě. Jejich výměru stanovil při čtvrtině zákonné trestní sazby, konkrétně ve výměře tří roků a šesti měsíců (jak bylo výše zmíněno, důvodem pro takovou nižší výměru trestu je zejména zmíněný časový odstup od spáchané trestné činnosti).

S výrokem o nepodmíněném trestu odnětí svobody je spjat i výrok o způsobu výkonu tohoto trestu. Oběma výše jmenovaným obžalovaným byl za úmyslné trestné činy uložen uvedený trest ve výměře přesahující dvě léta a nedosahující osmi let. Pro tyto případy trestní zákon ve svém ustanovení § 39a odst. 2 písm. c) počítá se zařazením pachatele do věznice s

ostrahou. Nicméně moderační ustanovení § 39a odst. 3 trestního zákona umožňuje soudu zařadit pachatele do jiného typu věznice, má-li se zřetelem na závažnost činu a povahu i stupeň narušení pachatele za to, že v jiném typu věznice se lépe dosáhne jeho nápravy. V posuzované věci byl trest každé z obžalovaných vyměřen toliko ve čtvrtině zákonné trestní sazby, navíc za trestné činy majetkové (nikoliv násilné). Jak již bylo výše uvedeno, obžalovaná N■■■■ L■■■■ S■■■■ se v minulosti nikdy nedostala do střetu s trestními zákony, taktéž na obžalovanou N■■■■ R■■■■ je třeba hledět jako na netrestanou. Se zřetelem na všechny tyto okolnosti má soud za to, že obžalované není nutné zařadit do věznice s ostrahou, která je standardně určena pro sociálně již výrazněji narušené pachatele, ale že jejich nápravy může být přinejmenším stejně účinně dosaženo i v mírnějším typu věznice. Proto byly obžalované při aplikaci moderačního ustanovení § 39a odst. 3 trestního zákona zařazeny do věznice s dozorem.

U obžalovaného J■■■■ S■■■■ soud vzhledem k nižšímu stupni společenské nebezpečnosti jeho trestněprávního jednání v rámci nebezpečnosti typové (ale i v porovnání se závažností trestněprávního jednání obou spoluobžalovaných) zastává názor, že není třeba přistupovat k přímé trestní represi, ale postačí uložení výchovného trestu v podobě podmíněného trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 trestního zákona. Za příležitou pokládá jeho výměru na spodní hranici zákonné trestní sazby při stanovení zkušební doby v polovině zákonného rozpětí, jak je vymezeno ustanovením § 59 odst. 1 trestního zákona. Pro posílení výchovného účinku podmíněného odsouzení byla obžalovanému stanovena povinnost, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil hradil škodu způsobenou jeho trestněprávně relevantním jednáním.

Jako trest vedlejší soud každému z obžalovaných uložil ve smyslu § 53 odst. 1 trestního zákona trest peněžitý, neboť všichni v rámci stíhaného jednání získali majetkový prospěch. Za adekvátní okolnostem případu, zejména podílu na stíhaném jednání a majetkovým poměrům obžalovaných, pokládal výši tohoto trestu v částkách 350.000,--Kč u N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■ a 150.000,--Kč u J■■■■ S■■■■. Pro případ jejich neuhrazení byly obžalovaným určeny podle § 54 odst. 3 trestního zákona i náhradní tresty odnětí svobody, jejichž výměra se odvíjí od stejných hledisek jako výše samotných peněžitých trestů. Soud si je vědom, že výměra peněžitých trestů je v poměru k výši způsobené majetkové škody a s tím související výši obohacení obžalovaných poměrně nízká. Nicméně účel těchto trestů spatřuje spíše v jejich výchovném účinku než v odčerpání neoprávněného majetkového prospěchu. Každý z obžalovaných byl totiž zavázán (z důvodů popsaných níže) k náhradě majetkové škody, kterou způsobil útoky popsanými v odsuzující části rozsudku. Odtud vyplývá, že peněžitě tresty ukládané ve výraznější výměře (odpovídající výši způsobené škody a neoprávněného obohacení) by mohly ohrozit vymahatelnost přiznaných nároků poškozených na náhradu škody.

V průběhu přípravného řízení policejní orgán pravomocně rozhodl, že se ve smyslu § 79f trestního řádu se zajišťují jako náhradní hodnoty některé movité i nemovité věci a jiné majetkové hodnoty náležející obžalovaným N■■■■ R■■■■ a N■■■■ L■■■■ S■■■■ (u prvně jmenované jde o pistoli a podíl v obchodní společnosti, u posléze jmenované o dvě pistole, osobní vozidlo, podíly na sedmi nemovitostech a podíl v obchodní společnosti), jak je zřejmé z usnesení na č. l. 376-382 (v nich jsou uvedené věci a náhradní hodnoty přesně specifikovány). Z odůvodnění těchto usnesení se podává, že důvodem pro uvedený postup byla skutečnost, že se již nepodařilo zajistit finanční prostředky, které byly předmětem útoku u stíhaných jednání a které policejní orgán považoval za výnos z trestné činnosti.

Státní zástupce pak v obžalobě i závěrečné řeči navrhl, aby takto zajištěné náhradní hodnoty byly podle § 101 odst. 1 a § 102 trestního zákoníku zabráný. Pro výrok o takovém ochranném opatření ovšem soud neshledal zákonné podmínky, navíc jej nepokládá ani za účelný. K uvedenému závěru jej vedly následující závěry.

Podle § 102 trestního zákoníku jestliže ten, komu by mohla být zabráná věc podle § 101 odst. 1 nebo 2, ji před rozhodnutím o zabrání zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, nebo jinak její zabrání zmaří, anebo jestliže zmaří trest propadnutí věci jednáním porušujícím zákaz podle § 70 odst. 5, popřípadě zmaří zabrání věci jednáním porušujícím zákaz podle § 104 odst. 2, může mu soud uložit zabrání náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci. Hodnotu věci, jejíž zabrání mohl soud uložit, může soud stanovit na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.

Podle § 101 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku pak platí, že nebyl-li uložen trest propadnutí věci uvedené v § 70 trestního zákoníku, může soud uložit, že se taková věc zabírá a) náleží-li pachateli, kterého nelze stíhat nebo odsoudit, b) náleží-li pachateli, od jehož potrestání soud upustil, nebo c) ohrožuje-li bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu. Bez těchto podmínek může soud uložit zabrání věci pouze v případě, že je, byť nikoli bezprostředním, výnosem trestného činu, zejména a) byla-li věc získána trestným činem nebo jako odměna za něj a nenáleží-li pachateli, b) byla-li věc nabyta jinou osobou než pachatelem nebo je-li součástí majetku svěřeneckého fondu nebo podílového fondu a byla-li nabyta, byť jen zčásti, za věc, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, nebo c) byla-li věc nabyta jinou osobou než pachatelem nebo je-li součástí majetku svěřeneckého fondu nebo podílového fondu a byla-li nabyta, byť jen zčásti, za věc, kterou pachatel, byť jen zčásti, nabyl za věc, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná.

Z citovaných zákonných ustanovení plyne, že zabrání náhradní hodnoty lze vyslovit pouze tehdy, pokud by ve vztahu k původní věci či majetkové hodnotě (nikoliv tedy náhradní hodnotě), která již z některého z důvodů uvedených v § 102 trestního zákoníku není k dispozici (a právě proto má být namísto ní zabráná náhradní hodnota), byly splněny podmínky vymezené v ustanovení § 101 odst. 1 či odst. 2 trestního zákoníku. V projednávaném případě takovou původní věcí byly finanční prostředky, které obžalovaní v rámci stíhaného jednání neoprávněně odčerpali z peněz určených na realizaci grantových projektů a použili pro svou potřebu. Ty ale podle názoru soudu nelze pokládat za věc získanou trestným činem ve smyslu § 70 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, na něž odkazuje ustanovení § 101 odst. 1 trestního zákoníku, ani za výnos z trestné činnosti, jak jej má na mysli ustanovení § 101 odst. 2 trestního zákoníku. Za věc získanou trestným činem, respektive za výnos z trestné činnosti ve smyslu uvedených zákonných ustanovení je třeba chápat to, co bylo vyrobeno trestným činem (kupříkladu padělané peníze, vyrobené drogy) anebo sice věc, jíž pachatel získal v rámci trestněprávního jednání, ale nikoliv ve smyslu neoprávněného odnětí této věci z majetku cizí osoby, ale ve smyslu přijatého majetkového prospěchu (například přijatý úplatek). Vzhledem k uvedenému je zřejmé, že pokud by se podařilo zajistit finanční prostředky, které v dané věci byly předmětem útoku (tedy které byly

neoprávněně odčerpány z cizího majetku), pak by jistě nebyly předmětem ochranného opatření v podobě zabrání věci, ale musely by být vráceny poškozeným subjektům.

Kromě toho je třeba upozornit na okolnost, že u nemovitostí vztahujících se k obžalované N ■■■ L ■■■ S ■■■ policejní orgán rozhodl o zajištění jejich spoluvlastnických podílů a státní zástupce navrhl zabrání právě takových podílů. Jak je ovšem zřejmé z obsahu spisu, všechny uvedené nemovitosti jsou ve společném jmění manželů, tedy obžalované a jejího manžela (většina zcela, některé zčásti). Společné jmění manželů je specifickou formou vlastnictví, jeho základním znakem je, že v něm neexistují podíly manželů k věcem a hodnotám toto jmění tvořícím, každý z manželů má tedy vlastnické právo ke každé věci ze společného jmění, přičemž toto jeho právo je omezeno tímž právem druhého manžela. Odtud vyplývá, že nelze rozhodnout o zabrání spoluvlastnického podílu toliko jmenované obžalované na daných nemovitostech (neboť takové podíly neexistují), zabrat by bylo možno (pokud by pro to byly zákonné podmínky) pouze celou nemovitost, respektive ten podíl na nemovitosti, který je součástí společného jmění manželů.

Ovšem i pokud by ve věci byly dány zákonem předvídané předpoklady pro zabrání zajištěných věcí a majetkových hodnot jako náhradních hodnot (ať již všech či jen některých), nebyl by takový postup podle názoru soudu účelný. Jednak není zřejmé, jakou cenu mají zajištěné věci a majetkové hodnoty, bylo by je proto třeba určovat minimálně odborným vyjádřením, spíše však znaleckým posudkem. To by znamenalo nejen značné průtahy v řízení, ale také značné náklady (zejména při ocenění nemovitostí a podílu v obchodní společnosti). Navíc a zejména je třeba i zde poznamenat, že zabrání uvedených věcí, které mohou zejména u obžalované N ■■■ L ■■■ S ■■■ představovat podstatnou část jejího majetku, by mohlo ohrozit uspokojení přiznaných nároků na náhradu škody.

Ze všech výše uvedených důvodů soud návrhu na zabrání zajištěných věcí a majetkových hodnot jako náhradních hodnot nevyhověl. O těchto věcech a hodnotách bude předsedou senátu rozhodnuto nejpozději po pravomocném skončení trestního stíhání, popřípadě i dříve, nebude-li se státní zástupce v případném odvolání proti rozsudku domáhat jejich zabrání (do té doby totiž stále budou trvat důvody, pro které byly tyto věci zajištěny). Obdobně předseda senátu po pravomocném skončení trestního stíhání rozhodne ve smyslu § 80 odst. 1 trestního řádu o věcech zajištěných při prohlídce jiných prostor v souvislosti se skutkem pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku.

V rámci trestního řízení v projednávané věci byly uplatněny řádně a včas ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu následující nároky na náhradu škody. ISŠ ■■■ požadovala výhradně po obžalované N ■■■ R ■■■ úhradu částky 56.542,--Kč ve vztahu ke skutku pod bodem I/A) odsuzující části rozsudku a částky 129.136,--EUR ohledně jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku i pod bodem III/b) zprošťující části rozsudku (č. l. 3674-3676, 3858-3865). V souvislosti s posléze uvedenou částkou škola doložila, jak bylo popsáno již při odůvodnění jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, že z důvodu porušení podmínek stanovených v grantových smlouvách veškeré finanční prostředky poskytnuté jí jako dotace na realizaci projektů mobility vrátila Domu zahraničních služeb, jenž tyto prostředky pocházející ze souhrnného rozpočtu Evropské unie vrátil Evropské komisi. ISŠ ■■■ se dále domáhala, aby obžalovaným N ■■■ R ■■■ a N ■■■ L ■■■ S ■■■ byla uložena povinnost společně a nerozdílně jí zaplatit částku 13,986.888,--Kč, a to v návaznosti na taková jejich jednání popsaná v odsuzující i zprošťující části rozsudku, která se vztahují ke grantovému projektu Houslařská škola (č. l. 3858-3859). I v tomto případě doložila, že

veškeré finanční prostředky poskytnuté jí na uvedený grantový projekt musela vrátit Finančnímu úřadu v Karlových Varech (č. l. 3864-3869), danou okolnost navíc potvrzují i sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy i Ministerstva financí (č. l. 3693, 3871).

Česká republika – Ministerstvo financí vůči všem třem obžalovaným uplatnila požadavek na náhradu škody v celkové částce 40,603.429,--Kč (č. l. 3871-3872). Uvedená částka představuje souhrn všech prostředků pocházejících z Evropského sociálního fondu, které dané ministerstvo vyplatilo do příslušných kapitol státního rozpočtu, a to v případech grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji, Návrat do práce v Karlovarském kraji, Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji a Svářečská škola.

Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí se po všech obžalovaných domáhala úhrady částky celkem 998.901,--Kč jako majetkové škody představující neoprávněně odčerpané finanční prostředky v rámci grantových projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji, Návrat do práce v Karlovarském kraji, Nikdy není pozdě v Karlovarském kraji a Svářečská škola, jež pocházely ze státního rozpočtu České republiky (č. l. 3686-3689).

Shora specifikované nároky na náhradu škody soud shledal co do základu opodstatněnými. Ačkoliv je v současnosti (od 1. 1. 2014) v účinnosti již nový občanský zákoník (zákon č. 89/2012 Sb.), soud posuzoval uvedené nároky podle dřívějšího občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.), poněvadž jednání, jimiž byli obžalovaní uznáni vinnými, se stala v rozmezí let 2006 až 2009, tedy za účinnosti dřívějšího občanského zákoníku, a podle § 3028 nového občanského zákoníku platí, že tímto zákoníkem se řídí práva a povinnosti vzniklé teprve ode dne nabytí jeho účinnosti. Na tomto místě je třeba poznamenat, že podle dřívějšího občanského zákoníku (a nikoliv podle zákoníku práce) soud posuzoval nárok na náhradu škody i u skutku pod bodem I/A) odsuzující části rozsudku, neboť k trestněprávnímu počinání obžalované N. R. došlo ještě dříve, než začala plnit své pracovní povinnosti v rámci pracovního poměru u ISŠ (nešlo tedy o škodu, která by vznikla jejím jednáním až jako zaměstnanice a spočívajícím v zaviněném porušení pracovních povinností nebo v přímé souvislosti s ním ve smyslu § 172 odst. 1 dřívějšího zákoníku práce, respektive § 250 odst. 1 nového zákoníku práce).

Podle § 415 dřívějšího občanského zákoníku je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Podle § 420 odst. 1, 3 téhož zákoníku každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti, pokud neprokáže, že škodu nezavinil. Podle § 438 odst. 1 občanského zákoníku způsobí-li škodu více škůdců, odpovídají za ni společně a nerozdílně.

V projednávané věci byla obžalovaným N. R., N. L. S. a J. S. prokázána taková trestněprávní jednání - tedy z pohledu občanského zákoníku zaviněná protiprávní jednání – jaká jsou popsána v odsuzující části výroku rozsudku, jimiž způsobili škodu specifikovanou v jednotlivých bodech uvedené části rozsudku. Ve smyslu výše citovaných zákonných ustanovení občanského zákoníku jsou proto povinni ji nahradit. V případech, ve kterých obžalovaní jednali jako spolupachatelé (N. R. a N. L. S. u útoků pod bodem I/E) a N. R. a J. S. u jednání pod bodem I/F), odpovídají za takto způsobenou škodu společně a nerozdílně. Z těchto důvodů soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázal obžalovanou N. R. k povinnosti nahradit ISŠ škodu jednak ve výši 148.152,--Kč (škoda u jednání pod body I/A), C)

odsuzující části rozsudku, přičemž u bodu C) jde o škodu vztahující se k projektu Houslařská škola), jednak v částce 44.010,88 EUR (jednání pod bodem I/B) odsuzující části rozsudku, uvedenou částku škola požadovala v měně euro, v této měně byla škoda způsobena, byly proto splněny podmínky uvedené v § 228 odst. 3 písm. a) trestního řádu), České republice – Ministerstvu financí částku 117.840,- Kč (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům Evropské unie u projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji jednáním pod body I/C) odsuzující části rozsudku) a částku 39.280,- Kč České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům ze státního rozpočtu ČR u projektu Najdi si práci v Karlovarském kraji jednáním pod body I/C) odsuzující části rozsudku). Podle téhož zákonného ustanovení byla obžalované N. L. S. uložena povinnost nahradit škodu ISŠ v částce 118.010,- Kč (škoda u jednání pod bodem I/D) odsuzující části rozsudku vztahující se k projektu Houslařská škola), České republice – Ministerstvu financí v částce 1.344.493,- Kč (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům z Evropské unie u projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji jednáním pod bodem I/D) odsuzující části rozsudku) a České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí v částce 448.164,- Kč (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům ze státního rozpočtu ČR u projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji jednáním pod bodem I/D) odsuzující části rozsudku). Obě jmenované obžalované pak byly společně a nerozdílně zavázány k zaplacení částky 68.110,- Kč ISŠ (škoda u jednání pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku a vztahující se k projektu Houslařská škola), částky 210.601,50 Kč České republice – Ministerstvu financí (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům z Evropské unie u projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji jednáním pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku) a částky 70.200,50 Kč České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům ze státního rozpočtu ČR u projektů Najdi si práci v Karlovarském kraji a Návrat do práce v Karlovarském kraji jednáním pod bodem I/E) odsuzující části rozsudku). Konečně soud stanovil obžalovaným N. R. a J. S. povinnost, aby solidárně nahradili škodu ve výši 637.421,- Kč České republice – Ministerstvu financí (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům Evropské unie u projektů Svářečská škola a Najdi si práci v Karlovarském kraji jednáním pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku) a ve výši 212.474,- Kč České republice – Ministerstvu práce a sociálních věcí (škoda způsobená ve vztahu k prostředkům ze státního rozpočtu ČR u projektů Svářečská škola a Najdi si práci v Karlovarském kraji jednáním pod bodem I/F) odsuzující části rozsudku).

Se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody, které přesahovaly prokázanou výši škody, byli všichni výše uvedení poškození při aplikaci ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho obsahu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, zúčastněná osoba pro

nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 8. září 2015

Mgr. Martin Kantor, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kateřina Votípková

